

Zpívejme Hospodinu

*Zpívejte Hospodinu píseň novou,
jeho chválu v shromáždění věrných.
(Žalm 149,1)*

*Zpívejte společně žalmy,
chvalozpěvy a duchovní písně.
Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce.
(Efez 5,19)*

Zpívejme Hospodinu

Sbírka duchovních písní

Vydala Církev adventistů s. d.
Revidované vydání Praha 2014

Milí zpěváci a hudebníci,

po prvním vydání z roku 1995 a následně pak druhém vydání z roku 1996 se v třetím vydání vracíme k původnímu nezmenšenému formátu. Jsou zachovány původní melodie i slova. Akordové značky odpovídají notovému záznamu. U řady písní byla zjednodušena harmonie a některé písně byly transponovány níže.

Přestože moderní nástroje sazby mohou pomoci při minimalizaci chyb, nelze nárokovat ani pro toto dílo označení bezchybné.

Naším přáním je, aby zpěvník posloužil co nejvíce ochotným hudebníkům i nadšeným zpěvákům při oslavě našeho Nebeského Otce.

Vydavatelé

Praha, říjen 2014

Vzdávej čest Tvůrci

1

1. Vzdá-vej čest Tvůr-ci, On vlád-cem je ze-mě i ne -

be, s ú-ctou a v po-ko-ře vděč-ně mu o-bě-tuj se -

be. Vrou-cně ho chval, On je tvůj ne-bes-ký

Král, věř, že má v pé-či i te - be.

2. Vzdávej čest Bohu, On spravuje sám vesmír celý, / nad tebou stále bdí,
jeho vztah k tobě je vělý. / Když Boha znáš, / radost ve svém srdci máš, /
z lásky číň to, co On velí.

3. Vzdávej čest Pánu a každý den slav jméno jeho, / svým celým životem
vyvyšuj Ježíše svého. / On světlem svým / prozáří života stín, / tak budeš
žít jen pro něho.

Svatý, svatý, svatý

1. Sva - tý, sva - tý, sva - tý Bůh vše - mo - hou - cí,
 k chvá - le je - ho stou - pá dnes pí - seň k ne - be - sům.
 Sva - tý, sva - tý, sva - tý v slá - vě věč - ně skvou - cí,
 přes - to se sklá - ní ke všem ná - ro - dům.

2. Svatý, svatý, svatý Pán nebes celých, / slávu jemu andělské sbory vzdávají. / Svatý, svatý, svatý Tvůrce světů skvělých, / lásku a milost jeho hlásají.

3. Svatý, svatý, svatý v slávě a síle, / všemohoucí Tvůrce je Otec, Duch a Syn. / Svatý, svatý, svatý, nedostižný v díle, / Bůh, světů vládce, mocný Hospodin.

Tebe, Boha, chválíme

3

1. Te - be, Bo - ha chvá - lí - me my, tak hří - šné
lid - ské plé - mě, před te - bou se sklá - ní - me
s po - ko - rou do pra - chu ze - mě. Ty od vě - ků
na vě - ky Bůh jsi moc - ný, ve - li - ký.

2. Přijmi, Otče, oběť chval, / s díky ti ji přinášíme; / svého Syna nám jsi dal, / spása je v něm, jeho ctíme, / též i Ducha svatého, / Rádce, Vůdce mocného.

3. Všechno, Pane, co je tvé, / cherubíni, serafíni, / v úctě sklání hlavy své / v tvé tak krásné rajske síni. / Ať to zazní v tvorstva sluch: / Svatý, svatý, svatý Bůh.

Bud' Pánu čest

1. Bud' Pá-nu čest, jen pěj-me pís-ně chvá-ly, v nich Tvůrce své - ho
 chceme o-sla-vit. Bůh lás-ka jest, to do blíz-ka i dá - li
 po ze-mě tvá - ři má se ro-ze-znít. Chce-me zpí - vat
Ref.
 k o - sla - ve - ní své - ho Krá - le pís - ně chval,
 chceme svědčit o spa - se - ní, jak On nám to při - ká - zal.

2. Buď Pánu čest, / se svatou uctivostí / své city vložme v žalmy vroucích chval. / Bůh láska jest, / vždyť ve své laskavosti / se skálou spásy nám ztraceným stal. *Ref.*

3. Buď Pánu čest. / Je nejkrásnější úkol / o jeho lásky činech vyprávět. / Bůh láska jest, / to rozhlašujme vůkol, / ať obrátí se k němu všechen svět. *Ref.*

Bůh je mezi námi

5

1. Bůh je me-zi ná - mi, s úc-tou skoľme hla - vy, Pá-na kaž-dý
Bůh je me-zi ná - mi, ví-rou hledme k ně - mu, k své-mu Ot-ci

tvor ať sla - ví. On jen sám je náš Pán,
ne - bes - ké - mu.

ži - vo - ta zdroj stá - lý, ho - den na - ší chvá - ly.

2. Bůh je mezi námi, / jemu bez přestání / andělů se zástup klání. / „Svatý, svatý, svatý,“ / zpívá nebe celé, / slaví svého Stvořitele. / Každý z nás chce svůj hlas / povznést k Boží chvále, / děkovat mu stále.

3. Velebný jsi, Bože, / chceme slavit tebe / stejně tak, jak ctí tě nebe. / Dej nám, Pane milý, / svoje požehnání, / ať jsme tvoji bez přestání. / Ať se jen každý den v tobě těšit smíme, / tebe velebíme.

Jen Bohu děkujeme

1. Jen Bo - hu dě - kuj - me dnes ús - ty, srd - ci svý - mi,
 že v lás - ce pře - div - né vždy nám všem dob - ře či - ní.
 On, dár - ce ži - vo - ta, byl s ná - mi v kaž - dý čas
 a stej - ně ja - ko dřív, i ny - ní ve - de nás.

2. Vzývejme Ježíše, / ať dá nám milost svoji, / vždyť jenom u něho / se všechny rány zhojí. / On dá nám sílu svou / i víry pevný štít, / a když nás očistí, / u něho můžem být.

3. Buď tobě, Otče náš, / i tvému Synu sláva, / též Duchu svatému, / jenž pokoj svůj nám dává. / Ó Bože jediný, / buď tobě vzdána čest, / neb věčná tvoje moc / vždy vítězstvím nám jest.

Chvalte Pána

7

1. Chvalte Pá-na v pís-ni své, ha - le - lu - ja,
všichni Bo-ží tvo-ro - vé, ha - le - lu - ja.
Ne-bes-ké když sbo-ry zní, ha - le - lu - ja,
ať i ze-mi na-pl - ní: ha - le - lu - ja.

2. Celý vesmír vypráví, halleluja, / všechno Tvůrce velebí, halleluja. / Od věků až na věky, halleluja, / slavný je a veliký, halleluja.

3. Slavte jej za spasení, halleluja, / Bůh se nikdy nemění, halleluja. / Z lás-ky svého Syna dal, halleluja, / aby naše hříchy sňal, halleluja.

On je slávy Král

1. Bud' o - sla - ven Pán, On je slá - vy Král,
 ať zní do všech stran zpěv dí - ků a chval.
 On vy - so - ko na ne - bi síd - lo má své,
 a pře - sto nás z lás - ky své blíž k so - bě zve.

2. Je vesmíru Pán, / má bezmeznou moc, / On světlem je nám / a zažene noc. / Když potemní obzor a zní hromu hlas, / i v přírodě moc jeho osloví nás.

3. Bůh svět v péči má, / ač vládne v něm hřích, / vše dobré nám dá / On rád z rukou svých. / Ta péče je vláhou pro vyprahlou zem / a jistotou života, záchranou všem.

4. My jdeme s důvěrou, / kam vede nás Pán, / On má náruč svou / pro nás dokořán. / Je Vůdce náš stálý a bezpečná stráž, / je Stvořitel, Přítel a Spasitel náš.

Chci tobě, Bože, vzdávat chválu

9

1. Chci to - bě, Bo - že, vzdávat chvá - lu, vždyť kdo by ji - ný
 chvá - ly ho - den byl? Mne ve - deš v ra - dos - ti i ža - lu
 a po - má - háš mi, a - bych zví - tě - zil. Já v Je - ží - šo - vu
 jmé - nu česť ti vzdám za všechno, Ot - če, co z tvé ru - ky mám.

2. Ty skloň se, prosím, v lásce ke mně, / já vroucně chci ti za vše děkovat; / když zazní moje píseň jemně, / ty z nebes výše rač jí naslouchat. / Tou písní chci ti, Bože, chválu vzdát, / že máš mne stále, nekonečně rád.

3. Tak veď mne, Pane, vzhůru k cíli, / kde dětem svým jsi místa přichystal. / Ať Duch tvůj svou mne láskou sílí, / bych jako ty své bližní miloval. / Ať víra roste v živé vyznání, / že v tobě jediném je spasení.

Ze srdce hloubi

1. Ze srd-ce své-ho hlou - bi ti o-běť chvá-ly vzdám,
můj duch se s te-bou snou - bí, ty se mnou buď vždy sám.
Ó Bo-že, Krá-li můj, ti vrou-cí dí - ky zpí - vám
a mod-lit-bou tě vzý - vám, jak u - cí mne Syn tvůj.

2. Tvá velká láska chrání / mne v každé době zlé, / ke mně se stále sklání, / jsem štěstí v péči tvé. / Slyš, Pane, prosbu mou / a odpusť vinu moji, / jíž v životním svém boji / tvář zarmoutil jsem tvou.

3. A k tomu ještě „amen“ / já svoje připojím, / vždyť lásky Boží plamen / mne očistí, to vím. / Tak radostně jdu dál / a směle konám dílo, / jež svěřeno mi bylo. / Mne vede nebes Král.

Vzdávejte chválu

11

1. Vzdá-vej-te chvá-lu jen Hos-po-di-nu vši-chni li - dé na ze-mi,
zpí-vej-te ra-dost-ně je - ho Sy-nu, dě-kuj-te mu pís-ně-mi.

Ref. Ha - le-lu-ja, On je sva-tý, On moc-ný je Pán náš,
ha - le-lu-ja, On je sva-tý, On moc-ný je Pán náš.

2. Vzdávejte chválu, vždyť milost dává / všemu tvorstvu dobrý Pán, / zpívejte, jásejte: Bohu sláva, / vede nás do nebes bran. *Ref.*

3. Vzdávejte chválu, vždyť věrnost jeho / na věky se nemění, / zpívejte k oslavě Tvůrce svého / písňe chvály s nadšením. *Ref.*

Ty, Bože náš

1. Ty Bo-že náš, když na tvou zem se dí - vám,

tu srd-ce mé je pl - né nad - še - ní.

Ob - di - vu pís - ně o tvé mo - ci zpí - vám

a du - še má se dí - kem ro - zez - ní.

Ref. Mé ni - tro zpí - vá, až se za - ly - ká:

Jsi dob-rý Bůh, jsi vel - ký Bůh,
a srd - ce mé se k to - bě u - tí - ká,
jsi moc-ný Bůh, jsi sva - tý Bůh.

2. Když procházím se po rozkvetlé stráni / a slyším písně ptáků ve větvích, / či hledím z výšin do rozlehlých plání / a nad hlavou mi leží věčný sníh. *Ref.*

3. Když pomyslím, že Bůh dal svého Syna, / abych tu krásu mohl stále mít, / že smrtí Pána smytá je má vina / a život dal, bych mohl věčně žít. *Ref.*

4. A když se Pán můj, Ježíš Kristus, vrátí, / já půjdu s ním tam do nebeských krás, / kde s nadšením ho budou chválit svatí / a s radostí jej slavit zas a zas. *Ref.*

Čest, chvála ti, Bože

1. Čest, chvá - la ti, Bo - že náš, za lás - ku tvou,

že hří - šní - kům po - dal jsi pra - vi - ci svou.

Syn tvůj pro nás pod - stou - pil gol - got - ský kříž,

svou o - bě - tí ve - de - nás k ne - be - sům blíž.

Ref. V pís - ni své ra - dost - né chceme Bo - hu dík vzdát,

v pís-ni své ra-dost-né je - ho o - sla - vo - vat.

At' zní ce-lou ze - mí, že On je náš Pán,

do ne - bes - ké vlas - ti že kaž - dý je zván.

2. Jsme smířeni s tebou, vždyť Otec jsi náš / a v Ježíši Kristu nám spasení dáš, / všem dáti chceš úplné odpuštění, / tvé poselství záchrany k hříšníkům zní. *Ref.*

3. Tvá láska je věčná a zbavuje pout, / teď u tebe smíme si odpočinout. / Až tvůj Syn se vrátí a zanikne zlé, / pak zůstanem na věky v náručí tvé. *Ref.*

Chvalte Stvořitele svého

1. Chvalte Stvo - ři - te - le své - ho, lidstvo, tvor - stvo, an - dě - lé,
k slá - vě Pá - na ne - bes - ké - ho pěj - te pís - ně ve - se - le.

Chvalte jej, vždyť ve svém slo - vu On se ni - kdy ne - mě - ní,
je - ho slo - vo stá - le zno - vu vše - mu svě - tu jas - ně zní.

2. Všechno dílo rukou jeho / chválí Tvůrce velikost, / slávu Pána
vznešeného, / jeho moc a velebnost. / Má snad člověk němý býti, / nemá
vzdávat Pánu čest? / Vždyť jej přišel zachrániti, / k Otci svému s láskou
vést.

3. Z prachu země dítky tvoje / klání se ti s pokorou, / přijmi, Pane, děti
svoje, / jejich službu oddanou. / Ať jen díky všude znějí, / na zemi i na
nebi, / všichni s láskou písne pěj, / tebe, Bože, velebí.

Bud' oslaven Pán

15

1. Bud' o - sla - ven Pán, jenž dlí v ne - be - sích,
 má nád - her - ný chrám na vý - so - stech svých.
 Tam an - děl - ské zpě - vy mu k o - sla - vě zní,
 o mou - dro - sti, lás - ce všem vy - prá - vě - jí.

2. Bud' oslaven Pán, jenž nad zemí bdí, / On od zlého sám ji vysvobodí, /
 vždyť z veliké lásky své Syna dal nám, / by pro naše hříchy byl obětován.

3. Bud' oslaven Pán za vykoupení / a dík do všech stran ať vesmírem
 zní. / Já také se k písni té chci připojit, / jež vesmírem věčně pak dál bude znít.

Bud' Bohu vzdána čest

1. Bud' Bohu vzdána slá-va, čest a dík za mi-lost je - ho.

Nám v Kristu spása dá-na jest, již ne-boj-me se zlé - ho.

Bůh přišel nás v něm zachránit a ne-be-sa nám o-tev-řít,

kde ži - vot věč-ný dá - vá.

2. Náš Spasiteli nevinný, / ó Kriste, Boží Synu, / pro nás na kříži zmučený / za každou naši vinu. / Náš Smírce, Dárce milosti, / my jdeme za tebou s vděčností, / dej nám své požehnání.

3. Ty, Duchu svatý, Vůdce náš, / jsi Dar a Utěšitel, / nám sílu proti hříchu dáš, / bud' Rádce náš a Přítel. / My krví Krista zkropeni / a jeho láskou spaseni, / na tebe spoléháme.

Sláva

17

1. Slá - va, chceme Kristu zpí - vat, dě - ko - vat za spa - se - ní.

K Pá - nu s dů - vě - rou se dí - vat, jen v něm ra - dost pra - me - ní.

Ne - zou - fej - me v žád - né tí - si, na - bí - zí nám ži - vot svůj,

pro - to za - já - sej - me v pís - ni: Spa - si - te - li, jsme lid tvůj.

2. Sláva, On je času pánem, / naplní i život náš, / vstoupí v srdce rozervané / jako jasná světla zář. / Sílu svou a pokoj dává, / jaký svět dát neumí, / láska jeho obětavá / všem nám dobře rozumí.

3. Sláva, Spasiteli sláva, / nesl za nás těžký kříž, / On je cesta k nebi pravá, / přivede nás k Bohu blíž. / Když se Kristu odevzdáme, / nikdy nebudem se bát, / sílu v jeho slově máme, / vítězství nám slíbil dát.

Ó Bože náš

1. Ó Bo - že náš, jenž na ne - be - sích
 dlíš, sám slun - ce ří - díš, o všech hvězdách víš,
 dal jsi jim drá - hu, krá - su zá - ři - vou.
 Dnes na - še pí - seň hlá - sá slá - vu tvou.

2. Tvé rámě v dávnu vedlo národ tvůj, / dal jsi mu volnost, manu, pokoj svůj. / Buď též i nám tím Vůdcem laskavým, / sám doved' nás tam k branám nebeským.

3. Před hrůzou válek chraň a dej nám mír, / hřích když se vzdám, utiš jeho vír, / svou víru vlévej zas do srdce nám, / dávej své církvi Ducha svého sám.

4. Buď lidu svému živou studnicí, / ved' světlem nás jak oheň zářící. / Za lásku tvou, již denně dáváš znát, / chválu a díky chcem ti, Bože, vzdát.

Bud' Bohu dík vzdán

19

1. Bud' Bo - hu dík vzdán, on nám ví - těz - ství dal,

když nás v Sy - nu svém vy - kou - pil, na mi - lost vzal.

Ref. Ha - le - lu - ja, budiž chvá - len, ha - le - lu - ja, a - men,

ha - le - lu - ja, budiž chvá - len, Pán po - žeh - nej nám.

2. Bud' oslaven Pán, / vede nás Duchem svým, / mocně provází, chrání nás / před svodem zlým. *Ref.*

3. Bud' vzdána mu čest, / vždyť nám odpustil hřích, / v krvi Beránka můžem být / čistí jak sních. *Ref.*

Haleluja, nebes Králi

1. Ha - le - lu - ja, ne - bes Krá - li na - še srd - ce zpí - va - jí,

své - ho Pá - na šťast - ně chvá - lí, slá - vu, čest mu vzdá - va - jí.

Vždyť On za nás z lás - ky věč - né na Gol - go - tu ne - sl kříž,

z mi - los - ti své ne - ko - neč - né ve - de k své - mu Ot - ci blíž.

2. Haleluja, Kristu sláva, / vždyť přemohl smrti stín; / tím zas možnost povstat dává / lidem v Pánu zesnulým. / Poděkují Bohu svému / za dar jeho laskavý, / Spasiteli všemocnému, / až se před ním postaví.

3. Haleluja, Kristus žije, / též my můžeme věčně žít. / Díky naše srdce bije, / že nás přišel zachránit. / Když na zemi lásku jeho / budem k bližním stále mít, / pak u Otce nebeského / můžeme věčný život vzít.

Kdož jste Boží bojovníci

21

h fis D A fis Cis fis

1. Kdož jste Bo - ží bo - jov - ní - ci a zá - ko - na je - ho,

D A h Fis G D h E7 A

pros - te od Bo - ha po - mo - ci a dou - fej - te v ně - ho,

D fis D G Fis h

že ko - neč - ně s ním vždy - cky zví - tě - zí - te.

2. Kristus vám za škodu stojí, / stokrát víc slibuje; / pakli kdo proň život složí, / věčný míti bude. / Blaze každému, kdo na pravdě sejde.

3. Nepřátel se nelekejte, / na množství nehleďte, / Pána svého v srdci mějte, / proň a s ním bojujte / a před nepřáteli neutíkejte.

Jsi moudrý a všemocný

1. Jsi mou - drý a vše - moc - ný, Pán Bůh jsi náš
a ve svět - le ne - smír - ném tvář u - kry - věš.
Tvá slá - va se od vě - ků na vě - ky skví
a jmé - no tvé ví - těz - né do - pro - vá - zí.

2. Tvé světlo se pokojně rozlévá v dál, / jsi Vládce a Panovník, vesmíru Král. / Jsi mocný, a přesto jsi spravedlivý, / jsi vtělená láska, Bůh dobrotivý.

3. Tys děti své životem obdaroval / a celému stvoření dáváš ho dál. / Ač člověk je smrtelný, vadne jak květ, / tys život mu zaslíbil dát brzy zpět.

4. Jsi sláva a světlo, jsi nesmírná zář, / i andělé před tebou skrývají tvář. / A přesto my, hříšníci, chceme díky ti vzdát / a jednou tě navěky oslavovat.

Znějte zvony

23

1. Zněj - te zvo-ny tó-nem jas-ným k chvá-le Pá - na v ne-be-sích.

Já - sej ze - mě zvu-kem krásným k chvá-le Pá - na v ne-be-sích.

Těž i my své spoj-me hla-sy v zvuč-ných pís-ních o-slav-ných,

v dí - ků slo-vech, v tó-nech krá-sy k chvá-le Pá - na v ne-be-sích.

2. Jen tam pravé štěstí vládne, / kde je chválen nebes Pán, / radost, pokoj neuvadne, / kde je chválen nebes Pán. / Tam, kde Kristus vždy je hlavou, / bratrem naším je On sám; / spojeni jsme láskou pravou, / kde je chválen nebes Pán.

3. Země celá mocně zvučí / k chvále Pána v nebesích, / též i lidi zpívat učí / k chvále Pána v nebesích. / Proto i my jdeme směle / s písní díky na rtech svých, / život Bohu dáme cele / k chvále Pána v nebesích.

Bůh je má píseň

1. Bůh je má pí - seň, žeh - ná dí - kám svým,
tím, že ho chvá - lím, jsem mu blí - zko, vím.
V té pís - ni chvá - ly ra - dost zí - ská - vám,
pak den - ně cí - tím, jak mne ve - de Pán.
Pak den - ně cí - tím, jak mne ve - de Pán.

2. Bůh je má píseň, zachránce je můj. / On pro mou spásu zmařil život svůj. / Svou píseň díky jemu zazpívám, / rád svému Pánu čest a chválu vzdám. / Rád svému Pánu čest a chválu vzdám.

3. Bůh je má píseň, pryč je bolest, žal, / s ním mizí tíseň, smutek prchá v dál. / Pán lásku dává, víru přepevnou, / vím, že mne chrání mocnou rukou svou. / Víím, že mne chrání mocnou rukou svou.

4. Bůh je má píseň, tiší bouře vír, / svůj pokoj dává, v srdce vlévá mír. / Dál Boží péči svěřím cestu svou, / vím, že mne vede ve vlast nebeskou. / Víím, že mne vede ve vlast nebeskou.

Pán Ježíš, Přítel můj

1. Pán Je žíš, Pří - tel můj, mám v něm bla - ha pra - men svůj,
sám O - tec nám v něm se z lás - ky dal.
Chvá - lu mu pro - to vzdám, spá - su v něm svo - ji mám,
jen On je srd - ce mé - ho Král.

2. Krásou se odívá / příroda tak zářivá, / když jara čas přišel nádherný. /
Tvůrce moc poznávám, / chválu mu písní vzdám / se srdcem vděčným,
pokorným.

3. Krásný je slunce jas, / ptáků zpěv, jenž těší nás, / krásný je též hvězdné
noci svit. / Více však září nám / Přítel a drahý Pán, / On srdce umí
obšťastnit.

4. Krásu má květu stvol, / mládí též, když nezná bol, / v životě svém
jenom radost má. / Krása však pomine, / mládí čas uplyne, / jen Ježíš
pravou radost dá.

Náš Bůh má v nebi sídlo

26

1. Náš Bůh má v ne - bi sí - dlo své,
s úc - tou se před ním sklá - něť smím.
Vzdá - vám mu dí - ky ne - smír - né,
že ob - da - řil mne spa - se - ním.

2. On mocným tvůrčím slovem svým / mne z prachu země stvořil sám. /
Z krás jeho díla slyším rým / a jeho moudrost poznávám.

3. Vzývejme Pána s jásáním, / vroucně mu díky vzdávejme, / jej
oslavujme s nadšením, / zvučně mu chvály zpívejme.

4. Bůh milost svou nám dává znát, / slíbil nám vejít v sídla svá, / v svých
slibech bude věrně stát, / a jeho láska zůstává.

Náš Stvořitel

1. „Náš Stvořitel je tvorstva král,“ zní vesmírem dnes píseň

chval, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja. Kéž

ta - ké člověk vzdá mu čest, dík, chválu chce mu vděčně

nést, ha - le - lu - ja, pějme stá - le, ha - le -

lu - ja, ha - le - lu - ja Bo - hu k chvá - le.

2. Ať všude chvalozpěvy zní, / Bůh nám dal v Kristu spasení, / haleluja, haleluja. / Svůj život za nás Ježíš dal / a všechny spasit si vždy přál, / haleluja, pějme stále, / haleluja, haleluja / Bohu k chvále.

3. Je mocný, silný, svatý Bůh, / kéž promění nás jeho Duch. / Haleluja, haleluja. / Pak vykoupených zazní hlas: / Bůh Duchem svatým pokřtí nás, / haleluja, pějme stále, / haleluja, haleluja / Bohu k chvále.

4. K té písni připojit se chcem, / ať chválí Boha celá zem, / haleluja, haleluja. / Dík Otci, Synu, Duchu zní / za stvoření a spasení, / haleluja, pějme stále, / haleluja, haleluja, / Bohu k chvále.

Veliká sláva září nám

28

1. Ve - li - ká slá - va zá - ří nám z ne-bes-ké vý - še vstříc,

tou li - di Bůh zve k vý - ši-nám, svou po-znat dá jim líc.

The musical score is written for two staves (treble and bass clef) in 3/4 time. The key signature has one flat (B-flat). The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. Chords are indicated by letters above the notes: F, B, F, G7, C, F, A7, d, F, C7, F. The lyrics are written below the notes.

2. Slunce i luna nad hlavou / Boží moc hlásají, / Bůh mluví k lidem přírodou, / však oni nedbají.

3. Pohled, ty stráně, louky, háj, / všechno to říká nám, / že stvořil v lásce krásný ráj, / náš Tvůrce, moudrý Pán.

4. I já bych Pánu s díky chtěl / radostnou chválu vzdát / a jednou kéž bych v slávě směl / před trůnem Tvůrce stát.

Když tvoji moc já, Pane, zřím

1. Když tvo - ji moc já, Pa - ne, zřím a velkou moudrost tvo - ji,
 když lás - ku věčnou po - cho - pím, jež s tebou mne vždy po - jí,
 tu ne - vím, pl - ný ra - dos - ti, co přinést mám ti z vděčnosti,
 můj Ot - če a můj Tvůr - ce.

2. A když se kolem podívám, / zřím divy tvojí moci, / nad hlavou jasné slunce mám / a krásu hvězdné noci. / Ty sám jim dáváš záři svou, / i zem má dráhu určenou, / vše tvoji slávu hlásá.

3. Ty bouří, víchř ovládáš / a stavíš hráze moří, / o všechno živé péči máš, / tys krásu světu stvořil. / Svit lunny, tichý vánek z hor, / zvuk hromu, jarních písní chór, / vše tobě chválu vzdává.

4. Chval Pána svého den jak den / a vzývej jeho jméno, / ať Otec náš je veleben / a jeho slovo ctěno. / Ať všichni s láskou, nadšením, / jdou za ním, za svým spasením, / ať celá zem jej chválí.

Můj Tvůrce, Pane můj

30

1. Můj Tvůr-ce, Pa - ne můj, co mám, je da - rem tvým.

V mém ži - vo - tě mne po - si - luj a buď vždy vůd - cem mým,

v mém ži - vo - tě mne po - si - luj a buď vždy vůd - cem mým.

2. Jsem dílo rukou tvých, / vždy v péči své mne máš, / ty slyšíš prosby
dítěk svých / a rád jim pomáháš, / ty slyšíš prosby dítěk svých / a rád jim
pomáháš.

3. Nech mocně milost svou / i ve mně působit, / mně Ducha dej, ať za
tebou / v tvé síle mohu jít, / mně Ducha dej, ať za tebou / v tvé síle mohu
jít.

Vše stvořil Otec můj

1. Vše stvo-řil O - tec můj, zní ce - lou pří - ro - dou,
i ves - mír sám je je - ho chrám, nic ne - ní ná - ho - dou.
Vše stvo - řil O - tec můj. Když o něm pře-mýš - lím,
tu ne - be, zem zní še - po - tem, jak má - lo ješ - tě vím.

2. Vše stvořil Otec můj, / to v trylících ptáků zní, / hvězd bledý třpyt /
i ranní svit / mi o něm vypráví. / Vše stvořil Otec můj, / já v úctě skláním
tvář. / Před veškerou / tou nádherou / až bledne slunka zář.

3. Vše stvořil Otec můj. / Ač zastřel krásu hřích, / však přijde čas, / že
zkrásní zas, / On má svět v rukou svých. / Vše stvořil Otec můj, / tak proč
bych se měl bát? / Vždyť kraluje / a miluje / mne nebes Majestát.

Chceme, Bože, vzdát ti dík

32

1. Za slun-ce a je-ho jas, i za chlad-ný les-ní stín,
 skři-ván-čí-ho tryl-ku hlas, jenž se sná-ší do lu-čin:
 Chce-me, Bo-že, vzdát ti dík, jsi náš Tvůr-ce, Pa-nov-ník.

2. Za tu krásu kolem nás, / kterou jsi nás obdařil, / za květ jara, zimní mráz, / za déšť, jenž zem zavlážil: / Chceme, Bože, vzdát ti dík, / jsi náš Tvůrce, Panovník.

3. Za slzy i za štěstí, / za smutek i za radost, / za zdraví i bolesti, / za sílu i za slabost: / Chceme, Bože, vzdát ti dík, / jsi náš Tvůrce, Panovník.

4. Za to, že dáš sílu svou, / když nás tíží těžký kříž, / za milost a lásku tvou, / jež nás vede ve tvou říš: / Chceme, Bože, vzdát ti dík, / jsi náš Tvůrce, Panovník.

Hle, nebe vzdává Bohu čest

1. Hle, ne - be vzdá - vá Bo - hu čest,

o slá - vě Tvůr - ce vy - prá - ví,

den hlá - sá no - ci stej - nou zvěst:

Vše stvo - řil Bůh, Pán las - ka - vý.

Jej chvá - lí v pís - ni ra - dost - né

i zá - ře slun - ce den jak den.

To krás - né ne - be blan - kyt - né

i ze - mě má svůj pů - vod v něm.

2. Když v kapce rosy zazáří / nach červánků i slunce svit, / o moci Tvůrce hovoří, / chce jeho lásku vyjádřit. / Když stíny noci nastanou, / zem v záři luny smáčí tvář, / zas zní tou hloubkou závratnou: / Slyš, země, v Bohu původ máš!

3. Však člověk řeč tu neslyší, / jen vírou Tvůrce chápat smí, / Bůh touhu ducha utiší / a srdce náhle rozumí. / Tu k chvále té i svůj hlas dám: / Můj Bůh je láska úžasná, / své díky Pánu odevzdám, / vím, všechno v Bohu původ má.

Věrný a stálý jsi

1. Věr - ný a stá - lý jsi, Ot - če náš mi - lý,

žád - ný tě v lás - ce tvé ne - pře - ko - ná.

Vše ko - lem zvě - stu - je kaž - dič - kou chví - li,

že ni - kdo víc než ty ne - vy - ko - ná.

Vel - ká je věr - nost tvá, ne - smír - ná věr - nost tvá,

Ref.

kaž - dé - ho dne dá - váš lás - ku nám znát.

Vše - chno, co má - me, je z mi - los - ti tvo - jí,

vel - ká je lás - ka tvá, již nás máš rád.

2. Celá tvá příroda o tobě svědčí, / zima i léto i podzimu čas, / jarního slunce jas tvá láska předčí, / věrně nás vésti chce do lepších krás. *Ref.*

3. Odpouštíš hříchy nám, pokoj svůj dáváš, / když s tebou můžeme být, nechceme víc, / v milosti své k sobě nás povoláváš, / věčnému životu jdeme již vstříc. *Ref.*

Milost Boží plyne

1. Mi - lost Bo - ží ply - ne z vý - šin ne - bes k nám,

spá - su cír - kev hlá - sá svě - ta kon - či - nám.

Vzác - né sli - by lás - ky dá - vá svě - tu Pán,

o - te - ví - rá ves - mír, li - dem do - ko - řán.

2. Svě dej světlo, Pane, / proved' světa tmou, / z beznaděje ved' nás / k cíli pravdou svou. / Bez tebe se ztrácí / víry naší cíl, / tvá však milost vrací / nebeský nám díl.

3. Mřít je světlem s tebou, / tmou bez tebe žít, / víra v tebe může / útěchou nám být. / Stíny nezakryjí / navždy slunce zář, / ten, kdo tobě věří, / uvidí tvou tvář.

4. Dotkni se nás, Pane, / otevři zrak náš, / Duchem svým nám z očí / závoj odnímáš. / Slovo tvé když svítí, / překoná tmu zlou, / dovede nás k tobě / v říši nebeskou.

Přijď, Bože, Otče náš

36

1. Přijď, Bo - že, Ot - če náš, vždyť jen ty
hlas nám dáš k o - sla - vě tvé. Ty, kte - rý
v slá - vě dlíš, svým slo - vem zví - tě - zíš,
veď nás vždy k so - bě blíž v krá - lov - ství své.

2. Přijď, Boží Synu, k nám, / jen ty nám vládni sám, / slyš proseb hlas. /
Požehnej národ svůj, / svým slovem posiluj, / svou pravdou podmaňuj, /
provázej nás.

3. Přijď, Boží Duchu, přijď / a mocně svůj lid řid' / i v tento čas. / Svou,
prosím, sílu dej, / útěchu v srdce vlej, / vždy s námi setrvej, / ovládni nás.

4. Náš Bože veliký, / cít tě tvor všeliký / i každý duch. / Ty, Otec, Duch
a Syn, / Tvůrce náš, Smírce vin, / ve slávě Hospodin, / ty jsi náš Bůh!

Dnes díky zpěv zní

1. Dnes dí - ků zpěv vře - lý ať zní svě - tem ce - lým

od li - dí všech Tvůr - ci až před je - ho trůn.

K nám z ne - be se sklá - ní, nás ve - de a chrá - ní,

On dě - tem svým žeh - ná i všem je - jich dnům.

Jak oh - ni - vý ob - lak zas sví - tí nám, ve - de nás,

do - ve - de jis - tě až do ne - bes bran.

Tam ne - bu - de smr - ti noc a hřích svou ztra - tí moc

v ne - bes - ké vlas - ti, kde vlád - ne sám Pán.

2. O Tvůrcově chvále zář hvězd mluví stále / i z blankytné oblohy
sluneční jas. / I mohutné hory a šumící bory / i řeky a moře zvou
k chválení nás. / Též člověk by k chvále té, / věčné a staleté, / podíl svůj
přidat měl, upřímný dík. / Pak Bohu na výsosti / vzdá díky s radostí, /
vždyť mocný Tvůrce je náš Panovník.

Před láskou tvou

1. Před lás - kou tvou se, Pa - ne, sklá - ním,
 jež v Kris - tu dá - na by - la nám. Je
 nám všem vzác - ným po - žeh - ná - ním
 a ve - de k ne - bes vý - ši - nám. Do
 lás - ky tvé se, Bo - že, hrou - žím,

za - chrá - nit svůj tak ži - vot

tou - žím.

2. Tys prolil krev svou, Spasiteli, / dal za hřích světa život svůj. / Chceš, aby všichni život měli, / proto jdu k tobě, Králi můj. / Za lásku tvou a slitování / chci vděčný být ti bez přestání.

3. Kéž jméno tvé mne, Pane, sílí, / navždy se vtiskne v mysl mou, / tvá láska vroucí v každé chvíli / mne naplňuj a vládni mnou. / Ať slovem, skutkem jasně svítím / tak jak ty, Kriste, celým žitím.

Pojď, chceme zpívat s radostí

1. Pojď, chceme zpí - vat s ra - dos - tí, Bůh lás - ka je,

je - ho se tě - šit mi - los - tí, Bůh lás - ka je.

Již všichni ze sna po - vstaň - me, spa - se - ní věč - né hle - dej - me,

noc smr - ti pře - jde, já - sej - me, Bůh lás - ka je.

Bůh lás - ka je, Bůh lás - ka je.

Ref.

Pojď, ra-duj-me se, já - sej - me, Bůh lás - ka je.

2. Všem oznamujme hříšníkům, / Bůh láska je, / On spásu dává národům, / Bůh láska je. / Sám sebe z lásky v obět' dal, / nám věčnou spásu přichystal, / zpívejme proto písně chval, / Bůh láska je. *Ref.*

3. Když jsi ho přijal, zajásej, / Bůh láska je, / dobrotu jeho okoušej, / Bůh láska je. / Máš v Bohu stálé síly zdroj, / dát chce ti plnou Ducha zbroj, / vítězně skončí pak tvůj boj, / Bůh láska je. *Ref.*

Slavme Pána s radostí

40

1. Slav-me Pá - na s ra - dos - tí, zpí-vej-me mu s vdě-čno-stí.

Ref. Na - bí - zí nám mi-lost svou, věr-nou, jis-tou, tr - va-lou.

2. Stvořil zemi slovem svým, / tvůrčím slovem všemocným. *Ref.*

3. Štědře dlaň svou otvírá, / všechno živé v péči má. *Ref.*

4. Proto tedy z radosti / slavme Pána s vděčností. *Ref.*

Chci vždy Boha oslavovat

1. Chci vždy Bo - ha os - la - vo - vat, Pá - nu zpí - vat pís - ně chval,

ne - ko - neč - né dí - ky vzdá - vat za dar, jenž mi v Kris - tu dal.

Je to vel - ká mi - lost je - ho, že mne všu - de pro - vá - zí,

u něj spá - su na - chá - zím, pro - to chvá - lím Pá - na své - ho.

I když vše - chno po - mi - ne, Bo - ží lás - ka nik - dy ne.

2. Jak orlice mladé skrývá / pod svá křídla rozpjatá, / i mne hřeje milostivá / Boží náruč přesvatá. / On mne vždy svou rukou chrání. / Dřív, než jsem se narodil, / o mne zájem projevil, / před zlým svůdcem i dnes brání. / I když všechno pomine, / Boží láska nikdy ne.

3. Neušetřil svého Syna, / na smrt dal ho kvůli nám. / Shlazená je naše vina, / Kristus vzal ji na kříž sám. / Nikdy zcela nedocení / jeho lásku nesmírnou, / vlast mi chystá nádhernou. / I když celý svět se mění, / i když všechno pomine, / Boží láska nikdy ne.

Milost, láska tvoje, Pane

42

1. Mi - lost, lás - ka tvo - je, Pa - ne, ja - ko ši - ré mo - ře je.

Srd - ce na - še ro - zer - va - né prav - da tvo - je za - hře - je.

2. Hříšníkům dáš odpuštění, / milosrdné odměníš. / Radost, pokoj, vykoupení / vydobyl pro nás tvůj kříž.

3. Nikdy plně nedocení / hloubku tvojí milosti, / že nám ve svém utrpení / dáváš přístup k věčnosti.

4. A proto se tvého slova / vděčným srdcem přidržím, / v něm má víra roste znova, / ty jsi pravda, dobře vím.

Jak vzácná milost

1. Jak vzá - cná mi - lost, Pa - ne můj,
že s te - bou mo - hu jít.
Já v bí - dě zmí - ral, teď jsem tvůj
a ví - rou smím tě zřít.

2. Mou úzkost mírní milost tvá, / před ní se ztrácí strach, / můj život opět smysl má, / vždyť sám jsi světlem v tmách.

3. Když bouře zmítá nitrem mým, / duch hříchem rozerván, / je milost lanem záchranným, / jsem k tobě připoután.

4. I kdybych směl zde v slávě žít / a jako slunce plál, / jen milost tvou chci velebit, / ty milosti jsi Král.

Jdi, všemu lidu hlásej

44

Ref. Jdi, všemu li-du hlá - sej překrásnou zprávu v ši - rou dál.

Pán na-ro-dil se, já - sej, k nám při - šel Kris-tus Král.

1. Je noč - ní chví - le vla - há a ztich-lá stá-da spí.

Tu z vý - še zá - ře bla-há je ná-hle ob-klo - pí.

D.C.

2. Zní andělů zpěv krásný, / jak nadpozemský sen, / ten zpěváků hlas jasný / se nese v širou zem. *Ref.*

3. Pán jako dítě malé / na zemi přišel k nám, / On z lásky neskonale / se obětoval sám. *Ref.*

Slyšte zpívat

1. Slyš-te zpí-vat pís-ně chval, an-dě-lé je zpí-va-jí.

Na-ro-dil se Kris-tus Král, je-mu slá-vu vzdá-va-jí.

Po-koj ne-se ná-ro-dům, od-puš-tě-ní hříš-ní-kům,

do-ká-zal, jak má nás rád, pojd'-me též mu chvá-lu vzdát.

Ref. Já-sot ce-lým ne-bem zní: Bůh dal svě-tu spa-se-ní.

2. Slyšte píseň nebeskou: / Kristus náš je věčný Pán! / Začal cestu pozemskou / anděly oslavován. / Přišel s námi lidmi žít, / přišel všechny zachránit. / Imanuelem se stal, / Ježíš, pánů Pán a Král. *Ref.*

3. Slyšte zpívat každý ret: / „Sláva, Kníže pokoje! / Život získal znovu svět, / v tobě záře světla je.“ / Spasitel se narodil, / aby člověk věčně žil. / Kdo má vroucně Krista rád, / nemusí se smrti bát. *Ref.*

Sláva Bohu

46

1. An - děl - ský zpěv z vý - šin ne - be hlá - sal zprá - vy ra - dost - né:

Lid - ský ú - děl vzal na se - be Kris - tus z lás - ky nes - mír - né.

Ref. Slá - va Bo - hu, slá - va Bo - hu, na - ro - dil se Kris - tus Král.

2. Krajem slavné písně zněly, / zvaly všechny k oslavám: / Pokloňte se Spasiteli, / Boží Syn dnes přišel k vám. *Ref.*

3. Hvězda vedla přímo k cíli, / poslal ji Bůh laskavý. / Dítěti se pokloni - li, / Písmo o tom vypráví. *Ref.*

4. Simeon do chrámu vešel, / Annu též tam vedl Duch, / k vyslyšení proseb došel / věrných Božích dětí kruh. *Ref.*

Již pojd' me vzdát chválu

1. Již pojd' - me vzdát chvá - lu ne - bes - ké - mu Pá - nu, On

z vý - še své se - stou - pil z lás - - ky k nám,

změ - nil svou slá - vu za pozemskou ha - nu. Tak

kla - něj - me se je - mu a s chvá - lou jdě - me k ně - mu, ke

Spa - si - te - li své - mu, On náš je Pán.

2. Již pojd'me čest vzdávat, celé nebe zpívá, / vždyť Bůh v Kristu k zemi se sklání sám. / Hle, vesmír celý k Ježíši se dívá. / Tak klanějme se jemu / a s chválou jděme k němu, / ke Spasiteli svému, / On náš je Pán.

3. Již pojd'me a v písni chvalme svého Pána, / vždyť anděly též je oslavován. / Záchrana z hříchu je nám v Kristu dána. / Tak klanějme se jemu / a s chválou jděme k němu, / ke Spasiteli svému, / On náš je Pán.

Ježíš, to jméno znám

48

1. Je - žíš, to jmé - no z Pís - ma znám, do srd - ce vlé - vá zář,

a jed - nu tou - hu stá - le mám: U - vi - dět je - ho tvář.

2. Ježíš je spásnou nadějí / pro duši mou i tvou. / Všem, kteří v hříchu klesají, / je jistou záchranou.

3. Ježíš svou láskou sloužící / příklad dal též i nám, / On volá k sobě bloudící, / zvedne je k výšinám.

4. Ježíš co říká, nemění, / vírou to chápat smím, / On svoje dítky promě - ní, / brzy ho uvidím.

Ty lás - ko vzác - ná

1. Ty lás - ko vzá - cná, ú - žas - ná,
jsi víc, než člo - věk ví a zná,
vždyť Bůh se stá - vá člo - vě - kem
a ži - vot dá - vá v Sy - nu svém.

2. Pro nás byl křtěn a snášel hlad, / i bídu znal i cítil chlad, / byl sváděn k hříchu, nezhrěšil; / tak příkladem všem lidem byl.

3. Pro nás i zrádci nohy myl / a hrůzu kříže podstoupil. / Vždyť kříž, kde zmíral Kristus Pán, / byl určen lidem, patřil nám.

4. Pro nás vstal z hrobu, vzkříšen byl, / jak vítěz k Otci vystoupil. / Pak Ducha svého církvi dal, / v něm sílu k službě daroval.

5. Za lásku jeho úžasnou / ať s díky všichni k Pánu jdou. / Náš Otec v nebi, Syn i Duch / je Tvůrce, Smírce, Láska - Bůh.

Více než svět je Pán Ježíš

50

1. Ví - ce než svět je Pán Je - žíš, v něm po - koj, ra - dost mám.

Je stá - lým zdro - jem ži - vo - ta, v něm sí - lu zís - cá - vám.

Když smutek při - jde tís - ni - vý, tě - ší mne Pří - tel las - ka - vý,

když někdy lkám, po - mů - že sám Pří - tel můj.

2. Více než svět je Pán Ježíš, / chci věrně s ním vždy jít, / jen jemu cele náležet, / jej nikdy neznadit. / Nesejdu z cesty, když jdu s ním, / vždyť On ji zná, to dobře vím, / bych neznabloužil, / ukáže cíl / Přítel můj.

3. Více než svět je Pán Ježíš, / je víc než přítelem. / On bratrem mým se zvání chce / a mít mne v domě svém. / On život dá mi, má tu moc, / obživí mne, až přejde noc. / „Život ti dám,“ / řekl to sám. / Přítel můj.

Aj, lékař náš

1. Aj, lé - kař náš je pří - to - men, ten vzácný, vlí - dný Je - žíš.

On dí: „Bud' hří - chů pozbaven.“ Tak věř, to ří - ká Je - žíš.

To jméno li - dem zje - ve - né bud' na - de všechno zvý - še - né
Ref.

a na vě - ky chvá - le - né vzác - né jmé - no Je - žíš.

2. Proč trápíš se nad nemocí, / když lékařem je Ježíš? / On vždy ti může pomoci, / v moc Kristovu když věříš. *Ref.*

3. „Chci hříchy tvoje odpustit“, / ten slib ti dává Ježíš. / Jen tehdy budeš věčně žít, / když uzdraví tě Ježíš. *Ref.*

Pojď do srdce mého

52

1. Slá-vu svou ne-bes-kou rád jsi o - pus - til, a - bys
 můj na vě-ky shladil hřích. Pa-ne, vím, li - dé tvou sva-tost
 od - mít - li, když jsi k nám při-šel z vý - šin svých. Tak
 ve - jdi do srd - ce mé - ho, Pane, v něm to-bě mí-sto dám.

2. Andělé k chvále tvé písně zpívají, / slaví tvůj vznešený majestát, /
 přesto k nám přišel jsi s pravou pokorou / bratřím svým život v službě
 dát. / Tak vejdi do srdce mého, / Pane, v něm tobě místo dám.

3. Až se k nám navrátíš, mocný světě Pán, / v slávě své jako Bůh náš a
 Král, / kéž hlas tvůj pozve též mne v tu novou zem, / kde jsi nám místo
 přichystal. / Pak tam vděčně s písní chvály / s tebou rád chtěl bych věčně
 žít.

Ó hlavo plná trýzně

1. Ó hla - vo pl - ná trýz - ně, ran pl - ná pro můj hřích.

Zbav srd - ce mo - je tís - ně a o - čisť v ra - nách svých.

Od vě - ků oz - do - be - ná ctí, slá - vou, mi - los - tí,

jak jsi dnes po - ha - ně - ná mou lids - kou hříš - nos - tí.

2. Kam zanést bídu svoji, / kde mám se, Pane, skrýt? / Vždyť trest za vinu moji / jsi musel podstoupit. / Do rukou tvých se vkládám, / tvým být jsem zatoužil, / o slitování žádám, / vždyť smrt jsem zasloužil.

3. Jak zpívat písně chvály, / kde slova díky vzít? / Je možné tobě, Králi, / svou vděčnost vyjádřit? / Mne učiň svým, můj Pane, / dej věrnosti mi ctnost, / skryj mne vždy do své dlaně / jak zde, tak po věčnost.

Tam na Golgoty výšinách

54

1. Tam na Gol-go - ty vý - ši - nách se ve - li - ký div stal,

vždyť Pán Je - žíš tam ži - vot svůj za hří - chy na - še dal.

Ref. Jak pře-dob - rý je Spa - si - tel, je ra - dost je - ho být.

Jen věř - me v je - ho spásnou krev a pro něj chťejme žít.

2. Zda může člověk pochopit, / jak mnoho vytrpěl? / V něm jistou máme naději, / vždyť On za hříšné mřel. *Ref.*

3. On splácel dluh za hříšný svět. / On z lásky přijal trest, / jak spravedlnost žádala, / jež my jsme měli nést. *Ref.*

4. Kdo mohl stejnou oběť dát / a z nás tak sejmut hřích? / Jen Kristova krev dá nám vjít / do slávy v nebesích. *Ref.*

Na Golgotu za mne šel

1. Na Gol - go - tu za mne šel, pro mne tr - pěl

sám Syn Bo - ží, za mé vi - ny, hří - chy

mřel, Bůh je všech - ny na něj vlo - žil.

Tak mne vrou - cně mi - lo - val,

že se slá - vy ne - bes vzdal.

2. Tak jsi trpěl, Pane můj, / trpěl tiše, bez reptání. / Položil jsi život svůj, / abych já žil bez přestání. / Tvoje krev mne spasila, / trestu smrti zbavila.

3. Jak se tobě odměním, / co ti dám, můj Spasiteli? / Srdce své ti zasvětim, / odevzdám ti život celý. / Ty jsi můj, já tvým chci být, / chci na věky s tebou žít.

Je noc a nikde žádná zář

56

1. Je noc a ni - kde žád - ná zář, jen
tma a bo - lest vlád - ne tam, kde v bo - ji sklá - ní
svo - ji tvář náš Vy - ku - pi - tel sám a sám.

2. Je noc, v ní zazněl Kristův sten, / když vidí svého kříže stín, / vše spí a On je opuštěn, / sám nese tíhu našich vin.

3. Je noc a oči tíží sen, / jen Ježíš zvedá vzhůru dlaň: / „Můj Otče, vezmi kalich ten, / ne má, však tvá se vůle staň.“

4. Je noc, však náhle zaplátl jas, / to anděl Krista posílil. / Bůh Otec slyšel Syna hlas / a Ježíš slavně zvítězil.

Sláva tobě, Spasiteli

1. Slá-va to - bě, Spa-si - te - li, za tu lás - ku ve - li - kou,

že jsi kříž i pro mne ne - sl, vzal na se - be vi - nu mou.

Ref. Slá-va to - bě, Spa-si - te - li, že jsi za mne zemřel sám,

vy-kou-pen jsem kr - ví tvo - jí, tvůj jsem já i vše, co mám.

2. Dlouho jsem se marně snažil / pokoj získat v síle své, / až jsem prožil
živou vírou: / spasení je v krvi tvé. *Ref.*

3. Tobě sloužit chci vždy věrně, / hotov žít i zemřít jsem, / pravdu tvou
a slávu šířit. / Jsi můj Bůh, chci říci všem. *Ref.*

4. Pane můj, tys dobrý Pastýř, / ved' mne stále v lásce své, / abych
přijmout brzy mohl / věčný život v říši tvé. *Ref.*

Vjed', Pane náš

58

1. Vjed', Pa - ne náš, se slá - vou svou,
 kéž li - dé svým tě Krá - lem zvou.
 Pal - ma - mi ces - ta vy - stla - ná, kol
 chvá - la zní a ho - sa - na.

2. Vjed', Pane náš, se slávou svou, / andělé svým tě Králem zvou. / Dnes však jim smutek zastřel líc, / vždyť smrti zlé jdeš právě vstříc.

3. Vjed', Pane náš, se slávou svou, / vznešenou záříš chudobou. / Vzkříšením svým smrt porazíš, / nad mocí hříchu zvítězíš.

4. Vjed', Pane náš, se slávou svou, / smutnou máš tvář, tak ztrápenou. / Však dílo spásy dokonáš / a přijmeš chválu, Králi náš.

Byl jsi tam?

1. Byl jsi tam, když byl Pán můj kři - žo - ván? Byl jsi
tam, když byl Pán můj kři - žo - ván? Já jsem tam
stál a hřích mne tí - žil mo - cí temnou, temnou, temnou.
Pro můj hřích byl Pán Je - žíš kři - žo - ván.

2. Byl jsi tam, když slib lotru dával Pán? / Byl jsi tam, když slib lotru dával Pán? / Já jsem tam stál a hřích mne tížil / mocí temnou, temnou, temnou. / Slibem tím těší i mne stále Pán.

3. Byl jsi tam, když se v hrůze třásla zem? / Byl jsi tam, když se v hrůze třásla zem? / Já jsem tam stál a hřích mne tížil / mocí temnou, temnou, temnou. / Vinou mou se tam v hrůze třásla zem.

4. Byl jsi tam, když jej kladli v hrobu stín? / Byl jsi tam, když jej kladli v hrobu stín? / Já jsem tam stál a hřích mne tížil / mocí temnou, temnou, temnou. / Z lásky k nám vstoupil Ježíš v hrobu stín.

Pohled', jen pohled'

60

1. Po - hled', jen po - hled' na své - ho Pá - na,
 ne - dot - kne se tě gol - got - ské dra - ma?
 Tam za tvé hří - chy Syn Bo - ží zmí - rá,
 pro tvo - je vi - ny úz - kost ho sví - rá.

2. Pohled', jen pohled', na Pána svého, / koruna z trní na hlavě jeho, /
 krůpěje krve smáčí mu čelo, / pohled' na jeho zmučené tělo.

3. Pán přišel na zem nám život vrátit, / z lásky své velké dluh smrti
 splatit. / Náš přítel Ježíš, Spasitel pravý, / nám v nebi chystá příbytek
 slávy.

4. Toho, kdo srdce dá jenom jemu, / dovede k cíli vytouženému. /
 V Kristově jménu mám přístup k Bohu / a díky jemu být spasen mohu.

Pojďme zpívat s radostí

1. Pojď-me zpí-vat s ra-dos-tí, na-pl-ně-ni chvá-lou
za Kris-to-vo vzkří-še-ní, o-běť do-ko-na-lou.
Ze smr-ti nás vy-vá-dí, ži-vot svůj nám dá-vá,
pro-to pěj-me s vdě-čno-stí: Je-ží-šo-vi slá-va!

2. Pán otevřel vězení, pouta smrti láme, / světlo spásy šíří tmou, v něm svůj život máme. / V Kristu znovu nastává jaro lidských duší, / zimu hříchu zahnal Pán, srdce chválou buší.

3. Haleluja, ať zní dál nebeskému Králi, / Pán Ježíš je Kníže náš, Vítěz dokonalý. / Naši zemi oprostí od všech temných stínů. / Haleluja zaznívá Otcí, Duchu, Synu.

Jak Vítěz

62

1. Jak Ví - těz stou - pá ves - mí - rem ten vzkří - še - ný Pán náš,

tím ta - ju - pl - ným pro - sto - rem, kde hvěz - dy dr - ží stráž.

Tam zá - ře slun - cí o - hni - vých se před ním u - krý - vá.

V těch hvězdných dálkách ne - smír - ných i čas se roz - plý - vá.

2. Už přijala ho nebesa, / zvon slávy vyzvání / a celý vesmír zaplesá /
a všude chvála zní. / Však Pán je tolik laskavý, / že nezůstal jen tam. /
I v našem srdci postaví / si zářící svůj chrám.

Haleluja, chvalme Pána

1. Ha - le - lu - ja, chval - me Pá - na,

slá - vu, čest mu pojd' - me vzdát

a před je - ho ma - je - stá - tem

s po - ko - rou a úc - - tou stát.

Z lás - ky k nám On na zem při - šel,

slá - vu ne - bes o - pus - til,

a - by nám svou kr - ví sva - tou

spá - su věč - nou vy - do - byl.

2. Halleluja, Kristus žije, / vzhůru k Otci vystoupil, / přesto chce být stále s námi, / jak nám kdysi zaslíbil. / Ten, kdo Boha vírou vzývá, / pokoj v duši může mít, / pak Duch svatý bude mocně / v jeho srdci působit.

3. Halleluja, manu z nebe / v jeho jménu smíme brát. / Pán svým hříšným dítkám stále / dává lásku svoji znát. / Přímluvцем a Prostředníkem / je před Otcem v nebesích, / aby jednou mohly zaznít / chvalozpěvy spasených.

1. Bud' to - bě slá - va, jenž jsi z mrtvých vstal,

smrt již ne - má prá - va, ty jsi Ví - těz, Král.

An - děl ja - ko pla - men z ne - be se - stou - pil,

od - va - len je ká - men, práz - dný hrob tu zbyl.

Bud' to - bě slá - va, jenž jsi z mrtvých vstal,

smrt již ne - má prá - va, ty jsi Ví - těz, Král.

2. Bud' tobě sláva, / spatřit jsem tě chtěl, / ty jsi láska pravá, / jsi můj Spasitel. / Ved' své stádce malé, / doved' k vítězství, / ať se k Boží chvále / dítky tvoje skví. / Bud' tobě sláva, / jenž jsi z mrtvých vstal, / smrt již nemá práva, / ty jsi Vítěz, Král.

3. Bud' tobě sláva, / Otče věčnosti, / Víra v tebe dává / sílu v slabosti. / Ve svém utrpení / s tebou zvítězím, / jsi mé vykoupení, / jsi mi, Pane, vším. / Bud' tobě sláva, / jenž jsi z mrtvých vstal, / smrt již nemá práva, / ty jsi Vítěz, Král.

Přimlouváš se

1. Při-mlou-váš se za zblou-di-lé, dra-hý Pa-ne Je-ží-ši,
ne-u-mdlé-váš v spásném dí-le, při-jmi poc-tu nej-vyš-ší.

Vždyť tě chvá-lí an-dě-lé, ctí tě ja-ko své-ho Krá-le.

Před te-bou se sklá-ně-jí, slá-vu, čest ti vzdá-va-jí.

2. Pamatuješ na nás hříšné, / odpuštění své nám dáš. / Ponižuješ lidi pyšné, / slabých se však zastáváš. / Dáváš nám své víry dar, / oblažuješ láskou vřelou. / U Otce, kde kraluješ, / milost svou nám daruješ.

3. Ty víš, jak nás hříchy bolí, / s nimi smíme k tobě jít. / Slovo tvé je světlem, solí, / může nemoc zahojit. / Přijmi dík za spasení / a za hříchů odpuštění, / za to, žes nám život dal, / zpíváme ti písně chval.

Láska Boží, svatá, čistá

66

1. Lá-sko Bo - ží, sva - tá, čis - tá, Spa - si - te - li, Bo - že náš,
zá-chra-na jsi na - še jis - tá, od - puš - tě - ní své nám dáš.
Před Bo-hem nás za - stu - pu - ješ, vždy máš sou - cit s hří - šní - kem,
mi - lost svo - ji pro - ka - zu - ješ v dí - le spá - sy ve - li - kém.

2. Mocí Ducha, pravdy slovem / vyzbroj slabé, bezmocné, / v životě pak jejich novém / projev dílo všemocné. / Obnov v srdcích obraz ráje, / bratr bratra ať má rád. / Pole světa ke žni zraje, / s tebou uč nás pracovat.

3. Dokonči v nás, Spasiteli, / dílo, jež jsi započal, / ať je tvůj lid hotov celý, / až se vrátíš jako Král. / Proměň naše srdce cele, / mocně působ v každém z nás, / oslavovat chcem tě věle / zde i v zemi věčných krás.

Bůh nebesa opustil

1. Bůh ne - be - sa o - pus - til

a za - ku - sil ve - li - kou bí - du.

Jak člo - věk tu s ná - mi žil,

by spa - se - ní při - ne - sl li - du.

Chce ta - ké být Spa - si - tel tvůj,

Ref.

tak na - vrat' se ke své - mu Krá - li.
 On u - ti - ší zár - mu - tek tvůj,
 bu - deš zpí - vat mu pís - ně chvá - ly.

2. Vše podstoupil kvůli nám, / to pro moje a tvoje hříchy, / on prožíval úzkost sám, / svět nepřijal jej z lidské pýchy. *Ref.*

3. On pro tebe nesl kříž, / svou smrtí ti svobodu vrátil. / Teď čeká, kdy uvěříš, / chce pokoj ti dát, jenž jsi ztratil. *Ref.*

4. Dnes žije tam v nebesích, / však přece se k nám lidem sklání. / Zve k sobě tě z výšin svých, / tak následuj jej bez přestání. *Ref.*

Ježíši, tvá spravedlnost

1. Je - ží - ši můj, tvá spra - ve - dl - nost
je rou - cho mé a vzác - ný skvost.
Jen o - děv ten když bu - du mít,
před trůn tvůj smím se po - sta - vit.

2. Ježíši můj, jsi Přímluvcem mým, / u soudu sám neobstojím. / Krev tvá však smývá hříchy mé / a dluhy mé jsou splacené.

3. Bez viny, hříchu mohu teď stát, / v den soudu nemusím se bát, / vždyť tvá krev sňala moji tíž / a já se k tobě vinu blíž.

4. Až přijdeš v slávě jak Král a Pán, / pak slavně vyjdu z hrobu bran / a zpívat budu s vděčností, / že spasen jsem tvou milostí.

Pán se vrací

69

1. Br - zy k nám se Kris - tus vrá - tí, všechny bo - je za - sta - ví.

Světlem zní, že čas se krá - tí, pak On mír svůj ob - no - ví.

Pán se vra - cí, Král se vra - cí. Kní - že po - ko -

je, (přijď k nám,) Kní - že po - ko - je, přijď k nám.

2. Když Pán zemřel, zem se chvěla, / slunce skrylo svoji zář. / Až se vrátí, země celá / Ježíšovu uzří tvář. / Pán se vrací, Král se vrací, / světem zazní v dál, / světem zazní v širou dál.

3. Radostnou tu zprávu známe, / zvěstujme ji lidem všem. / Mocně hlásat dnes ji máme, / ať to slyší celá zem. / Pán se vrací, Král se vrací. / Přijď již, Pane můj, / přijď již, Pane, pro lid svůj.

Ó jak blízký je čas

1. Kdo ví, kdy náš Pán ve své slá - vě se zje - ví?

Snad v jit - řní již čas, ni-kdo to za - tím ne - ví.

Náš Spa - si - tel při - jde a s an - dě - ly vše - mi

své dít - ky pak vy - svo - bo - dí.

Ref. Ó jak blí - zký je čas, kdy o - zve se

ra - dost - ný hlas: Náš Pán Je - žíš již při - chá - zí! Ha - le-

lu - ja, a - men, ha - le - lu - ja, a - men.

2. Kdo ví, kdy náš Pán / zjeví se ve své moci? / Snad v polední čas, / nebo v temnotě noci. / Pak všech králů Král / v záři své k nám se vrátí / a své děti vysvobodí. *Ref.*

3. Kéž brzo pro nás / přijde Ježíš, jak slíbil. / Chci pracovat tak, / abych se mu vždy líbil. / Pak s věrnými též / půjdu vstříc svému Pánu / a na věky budeme s ním. *Ref.*

1. Nikdo z nás ho-di-nu ne-zná, kdy se vrá - tí Mi-str zas,

podle zna-me-ní však po-zná, že se blí - ží rychle čas,

kdy ve slá - vě Ot-ce své - ho o-pět při - jde svě-ta Pán,

an-děl-ský - mi sbo-ry je - ho ja-ko Král o-sla-vo-ván.

2. Zůstaň Kristu věrný dále, / bojuj s hříchem směle jen, / v modlitbách svých neustále / vzhlížej vzhůru každý den. / Znamení, jež vidíš vůkol, / dají sílu víře tvé. / Vyplň věrně daný úkol, / volej k Bohu bližní své.

3. Proto bděme bez přestání, svět ať naše světlo zří, / před Ježíšem ať se sklání, / cele jemu uvěří. / Vítězům pak v boji žití / Kristus dát chce slávy říš, / v novou zemi mohou vjíti, / složí navždy všechnu tíž.

Jasná hvězda slávy

72

1. Dne slá - vy hvězda jas - ná se na ob - zo - ru skví,

je blíz - ko chví - le šťastná, kdy Pán se ob - je - ví.

Ten ob - lak z dá - lav bí - lý zří po - hled ví - ry již,

kdy vrá - tí se Pán mi - lý, kdy při - jde Pán Je - žíš.

2. Zas přátelé se sejdou, / Pán sejme okovy, / žal změní v radost věčnou /
a všechno obnoví. / On smrti vládu změní / ve věčné slávy jas, / s ním
vejdou vykopení / do nevýslovných krás.

3. Tak s nadějí a vírou / vpřed v lásce jdeme dál, / zvěst nesme v zemi
širou, / že Pán Ježíš je Král. / Pro bližní práci spásnou / Bůh slavně
požehná, / pak smíme v zemi krásnou / vjít šťastně - ty i já.

Až se vrátí Ježíš

1. Až se vrá - tí Je - žíš jak Pán a Král, a-by všem svým

věr-ným zas ži - vot dal, kéž bych já jej ta-ké pak při - ví -

tal, až za-zní: On při - chá - zí! *Ref.* Pán Je-žíš už při - chá -

zí, Pán Je-žíš už při - chá - zí, já tak

vroucně toužím už za - vo - lat: Pán Je-žíš už při - chá - zí!

2. Až se vrátí Ježíš jak Pán a Král, / potom bolest zmizí i smrt a žal, / tolik rád bych s milými svými stál, / až zazní: On přichází! *Ref.*

3. Až se vrátí Ježíš jak Pán a Král, / též i já chci zazpívat píseň chval, / píseň díků, jakou jsem nepoznal, / až zazní: On přichází! *Ref.*

Už dlouho, Pane

74

The musical score is written for a piano and voice. It consists of two systems of staves. The first system has a treble and bass staff. The treble staff has a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The melody is written in the treble staff, and the bass staff provides harmonic support. The second system also has a treble and bass staff. The treble staff continues the melody, and the bass staff provides harmonic support. The lyrics are written below the staves.

1. Už dlouho, Pa - ne náš, tě če - ka cír-kev tvá

a v ci - zí ze-mi, bez přá-tel, zrak vzhůru po-zve - dá.

2. Jak dlouho, Bože náš, / tu bude vládnout hřích? / Už setři slzy, prosíme, / nám z očí plačících.

3. Chcem uslyšet hlas tvůj / a vidět tvoji tvář, / pak z milosti se ponořit / ve tvoji slávy zář.

4. Přijď, drahý Pane náš, / zem nepřestává lkát, / vždyť zpátky krásu ztracenou / jen ty jí můžeš dát.

Tváří v tvář

1. Pán až v slávě své se vrá - tí, tvá - ří v tvář ho u - vi - dí - m,

v úc - tě budu svého Krá - le vroucně ví - tat s nad - še - ním.

Ref. Tvář pak jeho mohu s lás - kou zít jak jasnou slunce zář,

stá - le budu vděčně Pá - nu hledět v ne - bi tvá - ří v tvář.

2. Dnes jej vidím jenom vírou, / závoj hříchu dělí nás, / den však už se rychle blíží, / kdy mne vezme v slávy jas. *Ref.*

3. Bůh do srdce radost vrátí, / pláč už nikdy nezazní, / v přítomnosti mého Pána / všechna „proč“ se objasní. *Ref.*

4. Tváří v tvář, kdo pochopí to? / Tváří v tvář mu budu stát! / Tváří v tvář být svému Pánu, / který tolik má mne rád. *Ref.*

Již noc se krátí

76

1. Již noc se krá - tí a den se blí - ží, v kte - rém při - jde Pán,

ať země ce - lá tu zprávu sly - ší, tak volej do všech stran:

Ref. Má zá - jem též o te - be, zba - ví svět všech ne - sná - zí.

Král náš a vlád - ce ne - be v slá - vě při - chá - zí.

2. Kdo chce, ten vidí ve vřavě světa / jasná znamení, / že země spěje ke konci času, / kdy Pán vše promění. *Ref.*

3. Tak pohled' vzhůru, už brzy skončí / doba čekání; / i obzor v dále už nalembohoří / ve slavném svítání. *Ref.*

Naději máme

1. Na - dě - ji má - me v srd - ce vlo - že - nou,

že br - zy při - jde Kris - tus Král.

Vzhlí - ží - me k ne - bi ví - rou pře - pev - nou,

sám Bůh nám do srd - ce ji dal.

Ví - me, že už při - jde čas, zna - me - ní zní jas - ný hlas;

zpí - vat chceme pís - ně chval, ha - le - lu - ja, Kris - tus Král!

Na - dě - ji má - me v srd - ce vlo - že - nou,

již br - zy při - jde Kris - tus Král.

2. Naděje sílí, zmocňuje se v nás, / Pán už je téměř ve dveřích. / Již brzy přijde, ukazuje čas, / jak čteme v jeho proroctvích. / Soudu doba nastává, / církev Boží povstává, / hlásá světu poselství: / Přijde Pán, ať každý ví. / Naděje sílí, zmocňuje se v nás, / již brzy přijde Kristus Král.

V širém světě znamení

1. V ši-rém svě - tě zna-me-ní se mno - ží, pra-ví

nám, že blízko Pá-ně den. Skončí ces - ta pl-ná tr - ní,

hlo - ží, spl-ní nám se tou-hy na - ší sen,

spl - ní nám se tou - hy na - ší sen.

2. Měsíc, slunce znamení už daly, / země tvář se v hrůze zachvěla, /
vzbudily se národy, jež spaly, //: setba zla už ke žni dospěla. :/

3. Zněj! písně o domově milém, / kde již více není bol a žal. / Život
v míru, jenž je naším cílem, //: dobrý Bůh nám v nebi přichystal. :/

4. Vzmužte se a pozvedněte hlavy, / radí v Písmu Spasitelův hlas. / Už se
blíží vítězství, den slávy, //: uvítá nás nová, věčná vlast. :/

Zvedněte polnice

79

1. Zved - ně - te pol - ni - ce, ať moc - ně zní: Již br - zy

náš při - jde Pán. Moc smr - ti za - nik - ne,

hřích zmi - zí s ní, až v slá - vě náš při - jde Pán.

Ref. Již br - zy k nám, jak slí - bil sám, náš ne - bes - ký při - jde Pán.

2. Země i nebesa všem zvěstují: / Již brzy náš přijde Pán. / Úkazy v přírodě nás varují, / že k soudu náš přijde Pán. *Ref.*

3. Bouří se národy, chvěje se zem, / již brzy náš přijde Pán, / pak ztichne nepokoj, umlkne sten, / když v slávě náš přijde Pán. *Ref.*

Anděl Páně

1. Anděl Pá - ně trouby hlasem svě - tu zprávu při - ne - se: Slyš - te

všichni, br - zy přijde Kristus Pán! Slávy den se blí - ží, je - ho zá - ři

hříšník ne - sne - se. V ne - bi čte - na bu - dou jména, bu - du tam?

Ref. Až tam čte - na budou jmé - na, až tam čte - na budou

jmé - na, až tam čte - na budou jmé - na, až tam

F/C C7 F

čte - na bu - dou jmé - na, bu - du tam.

2. Krásu toho posledního jitra nezastíní mrak, / vždyť v něm přijde Pán
pro děti svoje sám, / všem jim radostí a díkem bude šťastně zářit zrak. /
V nebi čtena budou jména, budu tam? *Ref.*

3. Proto zvěme všechny k Pánu, dokud máme k tomu čas, / všechněm
zvěstujme, co Bůh učinil nám, / že je Kristus touží přijmout k sobě tam
do nebes krás. / V nebi čtena budou jména, budu tam? *Ref.*

Kristus, jenž za hříšné trpěl

1. Kristus, jenž za hříš-né tr - pěl, při-jde br - zo v slá-vě své.

Při-jde, a - by spa-sil věr - né a od-sou-dil ne - věr - né.

Ha - le - lu - ja, při-jde v slá - vě Kris - tus Pán,

ha - le - lu - ja, při-jde v slá - vě Kris - tus Pán.

2. Pak jej každý člověk spatří / v záři jeho svatosti, / s velkou bází se mu mnozí / kořit budou v úzkosti. / Spravedlivě soudit bude všechny Pán, / spravedlivě soudit bude všechny Pán.

3. Navždy už se hříchu zbaví / země, moře, nebesa, / potom vesmír novou písni / svému Pánu zaplesá. / Přijď, Ježíši, svému lidu vládni sám, / přijď, Ježíši, svému lidu vládni sám.

Otevřte se, křídla bran

82

1. Už o - tev - řte se, kří - dla bran,
 at' mů - že vstou - pit slá - vy Pán.
 Již všu - de zní: Jde krá - lů Král,
 je tím, kdo svě - tu spá - su dal.

2. Již vjíždí Pán, Rek vítězný, / jej vítá obdiv bezmezný. / Je zdoben láskou, svatostí, / má v ruce žezlo milosti.

3. Je stále dobře v zemi tam, / kde Kristus má svůj lásky chrám. / Jen dům ten může v míru být, / kde člověk touží s Pánem žít.

4. Chcem srdce Pánu otevřít, / by mohl sám On do něj vjít. / Pak sny a přání pozemské / se změní v touhy nebeské.

5. Přijď, Pane můj, já mám tě rád, / chci v službu tvou se cele dát. / V tvé lásce žít chci stále dál, / ty můj jsi Bůh a můj jsi Král.

Slyš, země, slavnou zvěst

1. Slyš, země, slav-nou zvěst: Pán Je - žíš je tvůj Král.

I an - dě - lé mu pě - jí čest, tu zprá-vu ne - sou v dál.

Tak po-vstaň, du - še má, i ty mu vzdá-vej dík

a zpí-vej slav-né ho - sa - na, je věč - ný Pa - nov - ník.

2. Slyš, země, spásy zvěst: / Pán Ježíš je tvůj Král. / On smrt za lidstvo přišel nést, / na našem místě stál. / To všechno z lásky k nám, / by člověk mohl žít, / na kříži trpěl sám a sám, / jak vděčný bych měl být!

3. Slyš, země, věčnou zvěst: / Pán Ježíš je tvůj Král. / Chcem lidem zprávu spásy nést, / tak jak si Kristus přál. / Svůj pozvedněme hlas, / ať zazní do všech stran, / že sám má ve svých rukou čas, / On Bůh je, On je Pán.

At' jméno Ježíš zazní všem

84

1. At' jmé - no Je - žíš za - zní všem, at' zvu - čí do všech stran,
 jej zdo - bí slá - vy di - a - dém, vždyť Kris - tus
 Bůh je Pán, jej zdo - bí slá - vy di - a - dém,
 vždyť Kris - tus Bůh je, Pán.

2. On z hříchu lidí vykoupil, / byl pro nás křižován, / svou milostí nás zachránil, / a proto náš je Pán, / svou milostí nás zachránil, / a proto náš je Pán.

3. Kéž každý národ na zemi / zná Boží lásky plán, / ať oslaví jej písněmi / a zpívá: Bůh je Pán, / ať oslaví jej písněmi / a zpívá: Bůh je Pán.

4. Kéž brzy všichni vejdemo / v ten jeho věčný stan, / u nohou Krista padneme, / vždyť on je Bůh a Pán, / u nohou Krista padneme, / vždyť on je Bůh a Pán.

Slavte Ježíše

1. Slav - te, slav - te Je - ží - še, moc - né - ho Krá - le,

roz - hla - šuj - te po - sel - ství je - ho všem.

Slá - va, slá - va, ple - sej - te sy - no - vé Bo - ží,

pro - zpě - vuj - te, spa - se - ní má - te v něm.

Ja - ko pas - týř vo - dí On ov - ce svo - je,

na svých ru - kou jeh - ňát - ka no - sí - vá.

Slav - te, pěj - te, Je - žíš je Spa - si - tel svě - ta,

slav - te, pěj - te, hlas - te to s já - sá - ním.

2. Slavte, slavte, Beránka Božího slavte, / zemřel za nás na kříži Golgoty. / Vvyšujte jméno tak hříšníkům vzácné: / Ježíš, Ježíš, Ježíš, haleluja. / V každé době miloval tebe Ježíš, / nezapomeň, co má v něm duše tvá. / Slavte, pějte, Ježíš je Spasitel světa, / slavte, pějte, hlaste to s jásáním.

3. Slavte, slavte, Zástupce hříšníků slavte, / plesej, lide, z milosti spasený. / On je Pánem života, smrti i soudu, / jemu patří všech světů končiny. / Málo jen a zjeví se v slávě nebes / všemu lidu k soudu a k spasení. / Slavte, pějte, Ježíš je Spasitel světa, / slavte, pějte, hlaste to s jásáním.

Přijď k nám, ó Duchu

1. Přijď k nám, již přijď, ó Du - chu Pá - ně,

to přá - ní kéž je spl - ně - no, ať

zú - rod - ní se ši - ré plá - ně,

jak je nám v Pís - mu slí - be - no. Ta

po - le, jež tak zple - ně - na jsou,

at' roz - kve - tou zas no - vou

krá - - - sou.

2. Ó přijď ty sám, náš milý Pane / a pohleď na svou vinici, / tvá láska ať
v tvém lidu plane, / jej chraň svou mocnou pravicí. / Ať všechen svět to
jasně vidí, / že vedeš nás, a nikdo z lidí.

3. A dej, ať v tobě vkořeneň / jsme jedno tělo, jeden duch, / do díla spásy
zapojení / jsme oporou vždy druhu druh. / Ať všechna ústa mocně vřele, /
pějí ke slávě Spasitele.

Přijď k nám již, Duchu pravdy

1. Přijď k nám již, Du-chu prav - dy, nás na - plň mo - cí svou,
svým svět - lem za - žeň na - vždy tmu hří - chu, fa - leš zlou.

Nám vlé - vej v srd - ce stá - le své vel - ké lás - ky zář,
ať vši - chni ke tvé chvá - le svou po - zve - dá - me tvář.

2. Tak málo víry vůkol, / ty dej ji v srdce nám, / ať můžeme svůj úkol /
vždy splnit, jak chce Pán. / Dej sílu k bojování / a celou svoji zbroj, / ty
sám ved' bez ustání, / ať dobrý je náš boj.

3. Nás připrav, svatý Duchu, / pro nové letnice, / ať nás v tom světa
ruchu / tvá chrání pravice. / Sám probud' srdce lidem, / nám uděl síly
své, / ať v moci tvojí vyjdem / se zvěstí spásy tvé.

Náš nebeský Otče

88

1. Náš ne - bes - ký Ot - če, slyš pros - by hlas,

přijď Du - chem svým k nám a po - tě - šuj nás.

At' ži - je - me lás - kou a ví - ru nám dej,

do zem - dle - ných srd - cí svou na - dě - ji vlej.

2. Když jdeme v tvé síle, přemůžem hřích, / vždyť jistotu máme jen v ruku tvých. / Kéž Duchem tvým dáme se vést v každý čas, / at' můžeme vejít do nebeských krás.

Duchu svatý

1. Du - chu sva - tý, z vý - šin svých
přijď do srd - cí zkrou - še - ných,
vy - žeň stí - ny hří - chu ven,
zno - vu pro - měň tem - no v den.

2. Duchu svatý, silou svou / vyčist' srdce, mysl mou. / Dlouho zlo už vládlo v nich, / duši moji poutal hřích.

3. Duchu svatý, starost mou / proměň v radost nebeskou; / obvaž všechny rány mé, / uzdrav srdce zraněné.

4. Duchu svatý, tvým chci být, / všechno zlé chci opustit. / Proměň srdce moje v chrám / a jen ty v něm vládni sám.

Duchu svatý, sestup k nám

90

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems. The first system has a treble and bass staff. The treble staff has a key signature of one flat (B-flat) and a 4/4 time signature. The melody is in the treble staff, and the piano accompaniment is in the bass staff. The lyrics are written below the treble staff. The second system also has a treble and bass staff, with the melody in the treble and piano accompaniment in the bass. The lyrics continue below the treble staff. Chord symbols are written above the treble staff in both systems.

1. Du - chu sva - tý, sestup k nám, proměň nás v svůj ži - vý chrám.

Oh - ni Bo - ží, jen tvůj žár změ - ní srd - ce, spá - lí svár.

2. Duchu svatý, v tento čas / vdechni svoji sílu v nás, / jako kdysi v letnicích / dej se poznat v dětech svých.

3. Duchu svatý, jen moc tvá / hřích a bolest překoná. / Proto prolň srdcem mým, / opevni je před vším zlým.

4. Duchu svatý, pravdou svou / osvětluješ cestu mou. / Jenom ty nás můžeš vést / ze tmy, zmatku našich cest.

5. Duchu svatý, láskou svou / naplň srdce, mysl mou, / ať jsem novým stvořením, / obdař mne svým spasením.

Od Beránkova trůnu

1. Od Be-rán-ko-va trů - nu ži - vo - ta prý - ští proud,
je ja-ko křiš - tál čis - tý, v něm chtěl bych spo-či-nout.

Ref. Prou-de ži - tí, z te - be pí - ti tou - ží srd - ce mé,
prou-de ži - tí, z te - be pí - ti tou - ží srd - ce mé.

2. Ty, proude vody živé, / jsi lidem otevřen, / já z tebe toužím pít, / vždyť jsem tak unaven. *Ref.*

3. Ó, jakou slast a radost / jsi, Pane, přichystal. / Za nekonečnou lásku / zpíváme písně chval. *Ref.*

Proud tvé lásky

92

1. Proud tvé lás - ky z dá - li cí - tím, z tvé-ho trů - nu prý - ští k nám,

žíz - ni-vý jsem jak to kví - tí, svaž mne, Pa-ne, svaž mne sám.

Těž i mne, těž i mne, svaž tou vlá - hou těž i mne.

2. Děš' té lásky dává sílu / duši hříchem ztrápené; / kéž Duch tvůj mne
sílí k dílu, / zvát chci k tobě soužené. / Těž i mne, těž i mne / sil a očist'
těž i mne.

3. Bože, ty jsi v slovu stálý, / sliby tvé jsou přepelné. / Když se Duchem
skláníš v dálí, / žehnej, Pane, těž i mne. / Těž i mne, těž i mne, / Pane,
žehnej těž i mne.

Slyš, Bože, prosbu

1. Slyš, Bo - že, pros - bu po - kor - nou,
 dej Du - cha své - ho nám,
 nás ved' a chraň sám mo - cí svou
 a bu - duj v nás svůj chrám.

2. Dej, Bože, světlo pravdy nám, / ať každý svůj stav zná, / ze smrti ved' nás k sobě tam, / kde život svůj zdroj má.

3. Dej Ducha svého nadšení, / zažehni jej i v nás, / ať v jeho mocném plameni / roztaje hříchu mráz.

4. Chraň, Bože, nás vždy Duchem svým, / pod křídly lásky hřej. / Nám, lidem cestou zemdleným, / zas novou sílu dej.

5. Slyš, Bože, naše volání, / nás proměň v obraz svůj. / Dej plné pravdy poznání, / ať věrný lid jsme tvůj.

Přijď, svatý Duchu, k nám

94

1. Přijď, sva - tý Du - chu k nám, na - plň nás ži - vo - tem,

at' jde-me ko - nat dí - lo tvé vždy v du - chu sta - teč - ném.

2. Přijď, svatý Duchu, k nám, / v srdce nám stálost vlej, / at' s tebou jedno v činech jsme, / všem nám svou sílu dej.

3. Přijď, svatý Duchu, k nám, / chceme být lidem tvým, / pozemských pout zbav dítky své, / ved' k cílům nebeským.

4. Přijď, svatý Duchu, k nám, / nauč nás věrnosti, / vlej v srdce lásku, radost, mír / na cestě k věčnosti.

Bůh slíbil své požehnání

1. Bůh slíbil své po-žeh-ná - ní na ze-mi dětem svým dát;
 kdo se zde před Bohem sklá-ní, smí před ním též v nebi stát.

Ref. Náš Pa - ne dra - hý, jsi mocný ves-mí - ru Král;
 svým Duchem ved' naše sna - hy, bez te - be ne-mů-žem dál.

2. Bůh slíbil své požehnání, / všichni je můžeme vzít, / když s Bohem svým bez přestání / životem toužíme jít. *Ref.*

3. Bůh slíbil své požehnání, / dává je vždy v pravý čas. / Pro Ducha toužebné lkání / potěší Pán lid svůj zas. *Ref.*

4. Bůh nám dá své požehnání, / můžem je vzít s důvěrou. / On slyší upřímná přání, / posílí nás mocí svou. *Ref.*

Duchu svatý, Rádce náš

96

1. Du - chu sva - tý, Rád - ce náš, vy - slyš pro - seb na - šich hlas.

Kro - ky na - še stá - le ved', úz - kou ces - tou k cí - li vpřed.

Ref. Ru - ce k prá - ci po - si - luj, srd - ce v ža - lu po - tě - šuj,

v sí - le tvé vždy chce - me jít, te - be, Pa - ne, o - sla - vit.

2. Zmocňuj, Duchu svatý, nás / k dílu lásky v každý čas. / Když bol tísní srdce hruď, / s námi, Duchu svatý, buď. *Ref.*

3. Duchu pravdy, nauč nás / stále vnímat jen tvůj hlas. / Dál ať můžem k cíli jít, / radost v tobě smíme mít. *Ref.*

Přijď, Duchu svatý

1. Přijď, Du - chu sva - tý, pro - měň srd - ce mé,
ať pra - vou lás - kou moc - ně za - ho - ří.
Vždyť bliž - ním slou - žím teh - dy v sí - le tvé,
když mo - je já se mlč - ky po - ko - ří.

2. Buď, prosím, Pane, stálým hostem mým / a v boji víry vždy mne posiluj. / Dej trpělivost, když jdu soužením, / důvěru ve tvou pomoc upevňuj.

3. Jen ty mne zbavíš pochybností sám, / a umíš kořen hříchu vytrhnout. / Když prosbu svou ti, Pane, předkládám, / ty vždy mne slyšíš, smím se spolehnout.

4. Rád mi vždy dáváš milosti dar svůj, / chci pevně věřit zaslíbením tvým. / Můj život k službě bližním uschopňuj, / ať plody lásky přinášet ti smím.

Duchem svatým ved' nás

98

The musical score is written for a piano accompaniment in C major, 4/4 time. It consists of two systems, each with a treble and bass staff. The first system covers the first line of lyrics, and the second system covers the second line. Chord symbols (C, F, G7, C, a, d, G, d, A, d, G7, C, d, G7, C) are placed above the treble staff. The lyrics are written below the staves.

1. Duchem sva-tým ved' nás, Pa-ne, v hoj-né mí-ře dej ho nám,
ať v nás tvo-je lás-ka pla-ne, ra-dost, po-koj da-ruj sám.

2. Přidej nám svou trpělivost, / uč nás tiše nést náš kříž, / dávej k bližním přívětivost, / ať jsme stále sobě blíž.

3. Dobrota ať tvoje vede / každé slovo, každý čin; / v ní pak člověk nedovede / ubližovat bližním svým.

4. Chcem jak děti Otce svého / hájit tvého jména čest; / vždyť ovoce Ducha tvého / jenom v tobě můžem nést.

Hledej v slově Božím

1. Hledej v slo - vě Božím smě - le svo - ji spá - su každý den,

pravdu o - tev - ře ti ce - le, Bo - ží moudrost na - jdeš v něm.

Ref. Hledej v bi - bli, Pán tak ra - dí, pros o pra - vdy po - zná - ní.

U - přím - né - mu Pán ji zje - ví, vy - sly - ší tvé vo - lá - ní.

2. Hledej pilně pravdu čirou, / hledej v bibli, uvažuj, / srdcem chápej, přijmi vírou, / neprosazuj názor svůj. *Ref.*

3. Hledej v knize Boží dále, / najdeš moudrost, získáš klid. / Zbloudilé veď k Pánu stále, / aby mohli věčně žít. *Ref.*

Tvé slovo, Bože

100

1. Tvé slo - vo, Bo - že můj, ten
vzác - ný po - klad tvůj, já
s ví - rou z tvé chci ru - ky
vzít, vždy při mně, Pa - ne, stůj.

2. Tvé slovo rádcem jest, / v něm není žádná lest. / Ze světa, kde jen vládne hřích, / chce k spáse vždy mne vést.

3. Dej nám z tvé milosti / vše činit s vděčností. / I já chci tvou vždy cestou jít, / být tvým na věčnosti.

Dávej mi, Pane můj, chléb

1. Dá - vej mi, Pa - ne můj, chléb ži - vý sám,
vím, že zdroj ži - vo - ta v tvém slo - vě mám.
Strán - ky ty dý - cha - jí tvým po - sel - stvím,
s lás - kou mi zvě - stu - ješ: „Jsi dít - kem mým.“

2. Své slovo požehnej, / syť duši mou, / jak kdysi rozmnož chléb / ten rukou svou. / Pak zbaven otroctví, / vin, okovů, / rád půjdu s tebou, / Pane, k domovu.

3. Tím chlebem posilněn / dál mohu jít, / tvým věrným dítětem / chci stále být. / V tvé síle dokončím / boj pozemský, / vítězně vejdu / v domov nebeský.

Ty Pán jsi můj

102

1. Ty Pán jsi můj a slo - vo tvé
je vzác - ným dě - dic - tvím,
já tou - žím mít je v mys - li své,
z něj sí - lu čer - pat smím.

2. O lásce tvé v něm čtu vždy rád, / tvůj zákon poznávám, / co slíbil jsi, / že chceš mi dát, / v tom radost nalézám.

3. Je slovo tvé zem úrodná / a pryští pramen z ní, / i poušť pak zkvete neplodná, / moc tvá ji promění.

4. To slovo tvé i v loučení / mou bolest utiší, / vždyť naděje na vzkříšení / jsi, Pane Ježíši.

Pohled' zpět na časy dávné

1. Pohled' zpět na ča-sy dáv - né, v kterých Bůh svůj zákon dal,

zjevil nám v něm, co je správ - né a jak nás vždy mi-lo - val.

Kdo má Pá - na Bo-ha rád, chce ten zá - kon za-cho-vat,

kdo má Pá - na Bo-ha rád, chce ten zá - kon za-cho-vat.

2. Jeden Bůh je, Otec všeho, / čest a chválu vždy mu vzdej, / měj vždy v úctě jméno jeho, / sobotní den zachovej, //: vždyť jej Pán dal dětem svým, je jim vzácným znamením. :/

3. Otce svého, matku drahou / uč se ctít a poslouchat, / bližním svým vždy lásku pravou / skutkem dávej denně znát. //: Nechtěj závist v srdci mít, / bratru nic, co jeho vzít. :/

4. Lež a klam ať nevysloví / nikdy více jazyk tvůj, / zabít můžeš též i slovy, / na to vždycky pamatuj. //: Chceš-li zákon zachovat, bližní své měj vždycky rád. :/

Chceme Pánu díky vzdávat

104

1. Chceme Pá - nu dí - ky vzdávat, že dal na-psat slo - vo své,
svým je vde-chl slu - žeb-ní-kům ve své pé - či las - ka - vé.
Vli - vem Du - cha mo - hli psát, že má Pán Bůh li - di rád.

2. Chceme Pánu díky vzdávat, / že k nám dosud promlouvá, / lásky slovem v Písmu svatém / těší, radí, domlouvá. / Všemu světu dává znát, / že má Pán Bůh lidi rád.

3. Chceme Pánu díky vzdávat, / za poselství radosti, / dává moudrost chápat zákon / i dar Boží milosti. / Stále máme zvěstovat, / že má Pán Bůh lidi rád.

4. Chceme Pánu díky vzdávat, / že nám srdce otvírá, / svým je slovem naplňuje, / hříchu cestu zavírá. / Pojd'te všichni děkovat, / že má Pán Bůh lidi rád.

1. Mám bibli sva - tou, je mi zdrojem sí - ly, mé zraky zve - dá
 až před Boží trůn. Ač by ji bou - ře rá-dy po-hl - ti - ly,
 přec zá-ří na mé ces-tě k nebesům. *Ref.* Chci sva-té Pís - mo
 nechat stá-le sví - tit na kaž-do-den - ní ces-tu pozemskou,
 bez - peč-ně mo - hu v je-ho zá - ři jí - ti,

jis - tě mne ve - de ve vlast ne - bes - kou.

2. Mám bibli svatou, Boží slovo drahé / zjevuje Krista, jeho lásky moc. / On zahnal všechny síly hříchu dravé, / proměnil v život temnou smrti noc. *Ref.*

3. Mám bibli svatou, zprávu o spasení, / v ní ke mně z nebe mluví Otcův hlas. / Nad jeho lásku žádná větší není, / ta láska zve mne v říši věčných krás. *Ref.*

Slyšme slova spasení

106

1. Slyš - me slo - va spa - se - ní, jež se ni - kdy ne - mě - ní,
zdroj em svět - la bu - de nám Hvězda jit - řní, Je - žíš sám.

2. Mocně září temnotou, / nabízí nám sílu svou, / cestou k nebi učí jít, / Boží tvář v něm smíme zřít.

3. Slovo, které Bůh dal sám, / jeho vůli hlásá nám, / těší, sílí stále nás, / do nebeských vede krás.

4. Nechte svatou knihu knih / řídit směr všech kroků svých, / v radosti i v soužení / je nám cestou k spasení.

Pán Ježíš tě volá

1. Pán Je - žíš tě s lás - kou v ná - ruč vo - lá svou,

mi - lu - je tě vrou - cně lás - kou hlu - bo - kou.

Prá - tel - ství ti schá - zí, cí - tiš, že jsi sám?

Pán Je - žíš ti ří - ká: „Dí - tě, rád tě mám!“

2. Pán na tebe myslí, / má tě na dlaních. / Dá ti odpuštění, / smaže každý hřích. / Proč se tedy trápíš? / Nemusíš se bát! / Svě jen srdce musíš / Pánu svému dát.

3. Pán pro tebe práci / v díle svatém má, / lásky službu bližním / sám On požehná. / Sloužit proto bratru / úkolem je tvým. / Žlutne pole ke žni, / pracuj s Pánem svým.

4. Pán pro tebe místo / má tam v nebesích. / Vládne mír v těch věčných / místech radostných. / Nemusíš už bloudit / krokem nejistým. / Pán ti domov chystá, / budeš žít tam s ním.

Náš Pán lék vždy má

108

1. Bůh vo - lá sklí - če - né, hřích když je tí - ží,
jen pojed' - te k Pá - nu blíž, váš stesk on zná,
přes va - ši bí - du zlou vás ne - pře - hlí - ží,
pro bo - lest kaž - dou náš Pán lék vždy má.

2. Po době bloudění, úzkost když svírá, / Pán, který nitro zná, sílu zas dá. / On dobrý přítel náš nám slzy stírá, / pro hořkost každou náš Pán lék vždy má.

3. Pán živý chléb je náš, nám život dává, / jak voda prýstící poušť překoná. / Sám lékem v soužení nám všem se stává, / pro nemoc každou náš Pán lék vždy má.

Důvěřuj vždy v Pána

1. Dů-vě-řuj vždy v Pána, ó du - še má, z ve - če - ra i z rá - na

On ti po-má - há. On zná tvou strast, pro - mě - ní ji v slast,

kvě - ty no - vé zkrá - šlí tvou pozemskou vlast. On v každé do - bě

i v ten - to čas po - mo - ci chce to - bě, tvůj sly - ší hlas.

The musical score is written for voice and piano. It features a treble and bass staff. Chords are indicated by letters above the notes: C, G7, D7, e, F. The melody is in a major key with a 4/4 time signature. The lyrics are in Czech.

2. Důvěřuj vždy v Pána, / ó duše má, / z večera i z rána / On ti pomáhá. /
On z žalosti / vede k radosti, / a tvé srdce získá hojnost milosti. / Pak
Bohu svému, / jenž vše ti dal, / Otci nebeskému / pěj písně chval.

3. Důvěřuj vždy v Pána, / ó duše má, / z večera i z rána / On ti pomáhá. /
Vždyť brzo již / strasti odložíš, / po skončeném boji vejdeš v jeho říš. /
Tam končí víra, / naděje sen, / náruč otevírá / Pán v slávy den.

Pastýře slyšte hlas

110

1. Pas - tý - ře slyš - te zvučný hlas, jak v poušti roz - lé - há se zas.

Ov - ce, jež stádce ztra - ti - ly, zve zpátky Pas - týř pře - mi - lý.

Ref. Při - ved' - te, při - ved' - te v ši - rém svě - tě blou - dí - cí.

Do - ved' - te, do - ved' - te v Bo - ží náruč mi - lu - jí - cí.

2. Ty, jež jsou cestou znaveni, / přiveďte k žití prameni, / tam složit mohou tíhu vin, / kde nebude už smrti stín. *Ref.*

3. S Pastýřem tím i ty pojď rád / zpět v náruč Boží lidi zvat, / ať jednou prosti hříchu svých / vstříc půjdou Pánu v oblacích. *Ref.*

1. Proč zna - ve - ný v ža - lu se trá - píš,

že ces - tu tvou tma za - stí - rá?

Vždyť Pán Je - žíš jak slun - ce sví - tí,

tvůj du - chov - ní zrak ot - ví - rá.

Ref. Ví - rou k Pá - nu se dí - vej,

hled' na je - ho ve - leb - nou tvář,

tu se stí - ny po - zem - ské roz - ply - nou,

když je pro - mě - ní ne - bes - ká zář.

2. Pán přemohl hřícha moc zhoubnou; / i my v jeho síle chcem jít / ven z otroctví svých vin a vášní, / s ním můžeme vítězi být. *Ref.*

3. Jen Kristovo slovo je stálé, / tak věř mu a poznáš to sám. / Pak hlásej všem tu dobrou zprávu, / že spasení chce jim dát Pán. *Ref.*

1. V ná - ru - či Je - ží - šo - vě vždy od-po-čí-vám rád,

tam mohu z je - ho ru - kou k ži - vo-tu sí - lu brát.

On pokoj svůj mi dá - vá, jen na něj spo - lé - hám;

ať co-ko-li mne pot - ká, v něm svoji skryší mám.

V ná - ru - či Je - ží - šo - vě vždy od-po-čí-vám rád,

E E7 A H7 E
 tam mohu z je-ho ru - kou k ži - vo-tu sí - lu brát.

2. V náručí Ježíšově mám pocit bezpečí; / On každou bolest ztiší, mé rány vyléčí. / Pán v pokušení chrání, s ním mizí pochybnost, / k vítězství nad zlem dává ochotně síly dost. / V náručí Ježíšově mám pocit bezpečí; / On každou bolest ztiší, mé rány vyléčí.

3. V náručí Ježíšově záchranu svoji mám, / své lásky důkaz dal mi, když za mne zmíral sám. / Až panství hříchu skončí, tvář Boží uvidím, / On život věčný dá mi, pak budu stále s ním. / V náručí Ježíšově záchranu svoji mám, / své lásky důkaz dal mi, když za mne zmíral sám.

1. Je-žíš je ten dobrý pas-týř, dobrou ces-tou vo-dí - vá,
 zblou-di - lé On ov-ce hle - dá, v ná - ru - či je no - sí - vá.
Ref. Je-žíš je ten dobrý Pas-týř, sly-ším je - ho vo-lá - ní,
 když se ce - le je-mu svě-řím, bez-peč - ně mne o - chrá - ní.

2. V slově svém On znát mi dává / svoji moc a pravdy jas, / radí jít mi těsnou branou, / cestou úzkou v každý čas. *Ref.*

3. Svět když vábí mne a láká / opojným svým pramenem, / prutem svým Bůh zastaví mne, / mocným chrání ramenem. *Ref.*

4. Život můj na této zemi / za Ježíšem spěje výš, / On mi z lásky otevírá / bránu slávy ve svou říš. *Ref.*

Důvěřuj mi den co den

114

1. Dů - vě - řuj mi den co den, Pán tak ří - cá v slo - vě svém.

Když zrak ví - ry sláb - ne tvůj, slyš tu vý - zvu: „Dů - vě - řuj.“

Ref. Pá - nu dů - vě - řo - vat smím, když i hro - zbu smr - ti zřím.

Ví - ry cíl než spat - řím svůj, Bůh mi ří - cá: „Dů - vě - řuj.“

2. Pán je pro mne příkladem, / svým tak zářným životem. / On je přítel věrný můj, / sám mi řekl: „Důvěřuj“. *Ref.*

3. V jeho září kráčím vpřed, / modlitbou se chvěje ret. / Bázně prost běh konám svůj, / vždyť mi řekl: „Důvěřuj“. *Ref.*

Pojď ke Kristu

1. Pojď ke Kris-tu, du-še mi-lá, u ně-ho je mír a klid,
z ně-ho pryš-tí tvo-je sí-la v každé chví-li šťastná být.
Kde bys chtě-la hle-dat štěs-tí, kdo ti mů-že po-koj dát?
Jenom v Kristu bu-de kvés-ti, On ti ho chce da-ro-vat.

2. Nechtěj déle bloudit světem, / jeho zloba zraňuje. / Bůh se sklání ke svým dětem, / protože je miluje. / V náruči pak jeho stále / jako dítě spočívej, / pevně věř ve svého Krále, / srdce své mu s láskou dej.

3. V době zkoušky Boží milost / dává sílu zvítězit, / vždyť nám svého Ducha plnost / slíbil Pán Bůh udělit. / Vítězství ti Kristus dává, / požehnání v plnosti. / Když je tvoje víra pravá, / k nebi kráčíš s radostí.

Pán ti místo chystá

116

1. Pán Je - žíš pro te - be již mís-to chys - tá,
 dát ze - mi slí - be - nou chce dě - tem svým.
 Ne - spi a při - prav se ví - tat už Kris - ta,
 bez stra - chu, ra - dost - ně set - kat se s ním.

2. Svůj poklad nehledej na této zemi, / vždyť všechno pomine dříve než sen. / Vzhůru tam k nebi hled' s bratřími všemi, / záchrany tvé rychle blíží se den.

3. Svůj život znovu jen Ježíši dávej, / pak věčný život ti dá jednou Pán. / Už brzy přijde, tak jej očekávej, / zvěst jeho příchodu zní ze všech stran.

1. Zda víš, co jmé - no Je - žíš pro hříš - né zna - me - ná?

Zda víš, že na - še hří - chy na svá vzal ra - me - na?

Ve tvá - ři je - ho vlíd - né jas po - ko - je se skvěl,

svou ná - ruč o - tev - ře - nou kaž - dé - mu na - bí - zel.

2. Už často mnohý slyšel, / že spásu dát chce nám, / přec nechce tomu věřit / a ve tmě bloudí sám. / Když hříšný člověk stále / Ježíše odmítá, / pak jeho krok se vzdálí / od zdroje života.

3. Ty však jdi cestou pravou, / vždyť spása je tvůj cíl, / a pros, by Pán ti lásku / a sílu v srdce vlil. / Ten má již život věčný, / jen ten se raduje, / kdo v kříži, žalu, štěstí / vždy Boha miluje.

Listí jen máš?

118

1. Lis - tí jen máš? A víc už nic? Tak ptá se te - be

Bůh. Tak má - lo jsi jej mi - lo-val, tak má - lo jen jsi

vy - ko-nal, kdy chceš mu spla - tit dluh? Lis - tí jen

máš, lis - tí jen máš.

2. Listí jen máš? To málo je. / Kdy vůbec pochopíš, / jak má tě Kristus vroucně rád, / co všechno chce ti z lásky dát? / Tak hled', ať neslyšíš: / Listí jen máš, listí jen máš.

3. Listí jen máš? Jak obстоjíš, / až vrátí tvůj se Král? / Co můžeš, s láskou vykonej / a svému Pánu život dej, / by jednou nezvolal: / Listí jen máš, listí jen máš!

Na tvoje pozvání

1. Na tvo - je poz - vá - ní jdu k to - bě, Pa - ne můj, krev
 tvá je mo - je spa - se - ní, jež kříž při - ne - sl tvůj.
 K to - bě pos - pí - chám z hříš - né tem - no - ty.
 Ref.
 Svou mne o - čisť kr - ví sám tam z kří - že Gol - go - ty.

2. V svém slovu podáváš / nám svoje spasení / a radost, pokoj stálý náš, /
 toť tvé je žehnání. *Ref.*

3. Chceš při mně dokončit / to dílo moci své, / bych já též mohl brzy být /
 u trůnu lásky tvé. *Ref.*

4. Buď tobě sláva, čest, / žes dílo dokonal. / Krev tvá, Beránku, drahá
 jest, / nám spasení jsi dal. *Ref.*

Slyš, jak zve tě Ježíš

120

1. Slyš, jak zve tě Je - žíš k so - bě,
z tvých tě vo - lá vin.

Ve svou ná - ruč chce tě vzí - ti
na svůj klín.

2. Byť snad víc tvých hříchů bylo / než hvězd nebeských, / přece On chce tebe skrýti / v ranách svých.

3. Věř jen cele Spasiteli, / své mu srdce dej. / Uslyšíš pak jeho slovo: / Pokoj měj.

Jdu k tobě, Pane můj

1. Ze svě-ta hří - chu, pout moci zlé, jdu k tobě blíž,

jdu k tobě blíž. Jsem svobodný jen v ná - ru - či tvé,

jdu k tobě, Pa - ne můj. Když nemoc trá - pí,

lék vždycky máš, když nouze tí - ží, svůj poklad dáš.

Má pouta hří - chu ty dobře znáš, jdu k tobě, Pa - ne můj.

2. Ze světa pádů a mnohých ztrát / jdu k tobě blíž, / jdu k tobě blíž. /
Příklad tvůj toužím následovat, / jdu k tobě, Pane můj. / Když žalem
zmírám, dáš balzám svůj, / když zuří bouře, mám pokoj tvůj. / Úzkost
když přijde, vždy při mně stůj, / jdu k tobě, Pane můj.

3. Ze světa pýchy, kde nechci žít, / jdu k tobě blíž, / jdu k tobě blíž. /
Zveš k sobě stále, rádce chceš být, / jdu k tobě, Pane můj. / Bez
sobectví chci v lásce tvé žít, / bez zoufalství vždy jas v srdci mít /
a v pevné víře vždy s tebou být, / jdu k tobě, Pane můj.

4. Ze světa bídy ved' Duchem svým, / jdu k tobě blíž, / jdu k tobě blíž. /
Mou přijmi chválu, zůstat chci tvým, / jdu k tobě, Pane můj. / Z propasti
tmy, kde hrobu je stín, / z poklesků, svárů, hříchů a vin / jak malé dítě
v otcovský klín / jdu k tobě, Pane můj.

Neznal jsem, Pane

1. Ne - znal jsem, Pa - ne, jak bych měl
tu moc a sí - lu, mi - lost tvou,
ži - vo - tem svým jsem blud - ně šel, chtěl
znát jen ra - dost po - zem - skou.
Teď pro - sím vrou - cně, změň mne sám,

at' v srd - ci svém tvou mou - drost mám.

2. Neměl jsem bázeň, jak bych měl, / nestřežil činy, slova svá. / Častokrát jak bych zapomněl, / že blízko nás je sláva tvá. / Dej pravou víru v srdce mé, / ať žiji život v bázni tvé.

3. Neměl jsem rád tě, jak bych měl, / a tys mne tolik miloval. / Jen občas rád jsem s tebou šel / a málo tvář jen tvoji znal. / Dej mi svou lásku, Pane můj, / ať srdcem svým jsem cele tvůj.

4. Nechtěl jsem sloužit, jak bych měl, / na úkol svůj tak málo dbal, / tvou výzvu k práci neslyšel, / boj s hříchem často nevyhrál. / Horlivost k práci dej mi sám / a sílu tvou ať v boji mám.

5. Než budu znát tě tváří v tvář, / správně tě ctít a milovat, / než objeví se světla zář / a v slávě své zde budeš stát, / kéž myslím stále na ten čas, / kdy všechny k sobě vezmeš nás.

Můj Pán mne volá

1. Můj Pán mne vo - lá již: „Pojď ke mně, dí - tě mé,
slož u mne svo-ji tíž, já znám sla-bos-ti tvé.“

Ref. Jen Kris-to - va krev shla - di - la můj hřích;
ú - žas - né to lás-ky zjev, teď čist jsem ja - ko sněh.

2. Tvá krev, ó Pane můj, / ta hřichy sňala mé. / Ty stále při mně stůj, /
mne v síle zmocni své. *Ref.*

3. Že nikdy nesplatím / dluh svůj, to, Pane, vím. / V tvé lásky objetí / už
zůstat navždy smím. *Ref.*

4. Až přijdeš v oblacích / a vezmeš dítky své, / chci tobě v nebesích / dík
vzdát za skutky tvé. *Ref.*

Skálo spásy

124

1. Ská-lo spá - sy, Kriste můj, hříchů mých mne po-zba-vuj,
 k to-bě já se u - tí - kám, kr - ví svou mne o - čisť sám.

Lék, jenž z kří - že pra-me - ní, je zdroj mé - ho spa - se - ní.

2. Žádná snaha, žádný čin / nezbaví mne hříchů, vin. / Kdybych horlit nepřestal, / kdybych až na věky lkal, / nic mne hříchů nezproští, / spasit můžeš jenom ty.

3. Co ti mohu, Pane, dát? / Jen u tvého kříže lkát. / Prosím vroucně o milost, / dej mi svého šatu skvost, / sejmi hříchy, sílu dej, / čistě žít mi pomáhěj.

4. A když přijdeš pro lid svůj, / chci i já být věčně tvůj, / vždyť když s tebou zvítězím, / potom žít u tebe smím. / Skálo spásy, Kriste můj, / hříchů mých mne pozbavuj.

1. Má v tvém srdci místo Je - žíš? Víš, že pro nás nesl kříž?

Ne - bo jenom sobě vě - říš, s Pánem chodit ne-tou-žíš?

Ref. Spa - si - te-li, Pánu slá - vy, mís-to ve svém srdci dej,

On ti dává pokoj pra - vý, jen se jemu o - de-vzdej.

2. Dáš vše svému Spasiteli, / jenž chce v nebi s tebou žít, / nebo snad chceš život celý / v hříchu ztratit, promarnit? *Ref.*

3. Svůj čas věnuj cele Pánu, / pozvi Jej, On touží vjít, / chce ti přinést z nebe manu, / svým tě slovem nasýtit. *Ref.*

4. Hleď, jak se již doba krátí, / ke konci se schyluje. / Pán se v slávě brzy vrátí, / věř mu, On tě miluje. *Ref.*

Jen pojd'te všichni ke mně

126

1. Jen pojd' - te všich - ni ke mně, kdo lká - te pod svým jhem.

Tak do všech kon - čin ze - mě Pán hlá - sat dá - vá všem.

Jak slad - ce zně - jí slu - chu ta slo - va mi - los - ti

o od - puš - tě - ní hří - chu, o lás - ce, ra - dos - ti.

2. Již pojd'te, kdo snad ještě / ve tmách dnes bloudíte, / vždyť světlo k nové cestě / jen v Písmu uzříte. / Ať srdce prosté tísň / ozáří nebes jas / a zní v něm nové písně / již dnes i v každý čas.

3. Tak pojd'te, slabí v boji / a na smrt zranění, / já prolil jsem krev svoji, / z ní lék vám pramení. / V těch slovech mého Pána, / ač boje zuří dál, / je odvaha mi dána, / proč bych se tedy bál?

Domů jdu

1. Jak da - le - ko jsem za - blou - dil, teď chci do - mů jít,
bez Bo - ha v hří - chu stá - le žil, teď chci do - mů jít.

Ref. Do - mů jdu, do - mů jdu, ne - chci blou - dit víc.

Ná - ruč svou mi o - tví - rá, O - tec jde mi vstříc.

2. Tak mnoho let jsem promarnil, / teď chci domů jít, / jak rád bych všechno napravil, / / teď chci domů jít. *Ref.*

3. Jsem znaven hříchem, blouděním, / teď chci domů jít, / však sám tu bídu nezměním, / teď chci domů jít. *Ref.*

4. Mám v Kristu svoji naději, / teď chci domů jít, / já vím to stále pevněji, / teď chci domů jít. *Ref.*

5. Jen jeho krev mne obmyje, / teď chci domů jít, / Pán život svůj mi daruje, / teď chci domů jít. *Ref.*

Mé nesl hřích Ježíš

128

1. Mé ne - sl hří - chy Je - žíš, v něm svo - bo - du teď
mám, můj Spa - si - tel, Pán Je - žíš zba - vil mne
hří - chu sám, zba - vil mne hří - chu sám.

2. Mou vinu smazal Ježíš, / jsem zbaven trestů zlých. / Svou krví mne Pán Ježíš / od poskvrn obmyl mých, / od poskvrn obmyl mých.

3. Mou bídu snášel Ježíš, / své bohatství mi dal, / z milosti své Pán Ježíš / mým spasením se stal, / mým spasením se stal.

4. Zná moji touhu Ježíš, / že chtěl bych žít jak On, / tak čistě jak Pán Ježíš, / krásně jak harfy tón, / krásně jak harfy tón.

5. Až přijde v slávě Ježíš, / pak budu věčně s ním. / Můj život je Pán Ježíš, / mne přijme, jistě vím, / mne přijme, jistě vím.

Slyš, Otče, prosby hlas

1. Slyš, Ot - če, pros - by hlas, buď s ná - mi v ten - to čas,

hřích k ze - mi táh - ne nás, sej - mi tu tíž.

Všech - no je ne - slič - né bez pří - tom - nos - ti tvé,

nás po - těš v lás - ce své, po - zved - ni výš.

Slyš, Ot - če, pros - by hlas a skloň se k nám,

Ref.

F C E a C G7 C
 bud' s ná - mi v ten - to čas a po - moz nám.

2. Ó sejmi hříchu tíž, / nás táhni k sobě blíž / a dej, ať cele již / jen tvůj jsme lid. / K svědectví nám dej moc, / ať jiným na pomoc / dřív, nežli přijde noc, / můžeme jít. *Ref.*

3. Dej, Pane, milost svou / i lásku velikou, / ať kroky naše jdou / za tebou jen. / Ty ved' nás, Pane, sám / a bud' vždy světlem nám / a potom vezmi tam, / kde věčný den. *Ref.*

E H⁷ E

1. Zda strážným svého bra-tra jsem a zá - jem o něj mám?

H Fis H

Jsem vždy mu správným příkladem? Tak sám se mnohdy ptám.

E H⁷ E A E H

Když ně - kdy ve tmě kle - sá a zůs - tal v bo - ji sám,

E⁷ A H⁷ E

zda má to ne - ní vi - na, že má - lo o něj dbám?

Cis fis

Jsem strážným bra - tra své - ho, jsem na mod - lit - bě s ním?

Ref.

Pod - pí - rám zem - dle - né - ho svou láskou, přá - tel - stvím?

Vždyť Pán mi sí - lu svo - ji a lás - ku svou chce dát,

pak bu - du v je - ho zbro - ji na strá - ži stát.

2. Jsem v boji s hříchem unaven, / ač měl bych stále bdít. / Když závist, zlobu v duši mám, / jak mohu štěstí být? Vždyť Bůh je láska věčná, / všem dát chce spasení. / Když budu věrným strážným, / mou službu ocení. *Ref.*

3. Chci proto svému příteli / dnes říci: „Mám tě rád“, / i tomu, kdo mne zarmoutil, / svou přízeň, lásku dát. / Dej nám svou sílu, Pane, / ať září z nás tvůj jas, / pak bratra strážným bude / vždy věrně každý z nás. *Ref.*

Mne odzbroj, Pane můj

1. Mne odzbroj, Pa - ne můj, a zaj - mi mo - cí svou,
 vždyť se jen ja - ko vě - zeň tvůj smím chlubit svo - bo - dou.
 Tvou ná - ruč chci vždy mít za svo - je vě - ze - ní,
 jen v ní přec mo - hu šťasten být a zís - kat spa - se - ní.

2. Mé srdce podmaň sám / a spoutej láskou svou, / jen tehdy pravé blaho mám, / když jsi mou oporou. / Chci břímě tvé vždy nést, / jho lásky tvé mám rád / a mám to za svou poctu, čest, / když smím se tobě vzdát.

3. Když vzdornou vůli mou / své vůli podřídíš, / pak každou moji prohru zlou / ve výhru proměníš. / Tvé slovo, Pane můj, / chci s úctou plnit rád. / Jen stále blízko při mně stůj, / nic víc si nechci přát.

Hlas Pána svého slyšel jsem

132

1. Hlas Pá - na své - ho slyšel jsem: „Proč zmíráš ú - na - vou?

Skloň u mne hla - vu zem-dle-nou a od - lož tí - hu svou.“

Já šel, a On mne z lásky své hned sám za ru - ku vzal,

mne zba - vil stra-chu, bo - les - ti a sí - lu svou mi dal.

2. Hlas Pána svého slyšel jsem: / „Hle, voda spasení. / Kdo žízeň máš, neváhej víc / a zdarma naber z ní.“ / Já šel, svou duši napojil, tu nastal spásy div: / můj život v Kristu pookřál / a teď jsem v Pánu živ.

3. Hlas Pána svého slyšel jsem: / „Já světlo světa jsem. / Kdo zbloudil, vrať se, na mne hled’ / a choď již v světle mém.“ / Já šel, a on mi na cestu / rozsvítil pravdy zář, / v té chodit chci, až v nebesích / pohlédnu v jeho tvář.

Moudrost, Pane, dej mi svoji

1. Moudrost, Pane, dej mi svo - ji, marných slov at' nemluvím,
 at' se hříchu, viny bo - jím dřív, než něco vy-slo-vím.

Všechna prázdná slova, Pa - ne, jednou sečteš v sou - du den;
 pak před te - bou každý sta - ne, bude ji - mi u - svěd - čen.

2. Postav stráž k mým ústům, Pane, / sám mi dávej moudrost svou, / jinak mocný oheň vzplane, / ztratím říši nebeskou. / Ty jsi připravil nám spásu, / tu však vzít mi může hřích; / proto at' odrážím krásu, / která září ze slov tvých.

3. Ze své proto uděl síly, / naplň srdce láskou svou, / at' má slova, Pane milý, / tobě příjemná vždy jsou. / Dej, at' spásy vzácné zvěsti / slyší každý lidský duch, / k sobě pak jej můžeš vésti, / dáš mu poznat, že jsi Bůh.

1. Ví - ce o Pá - nu chtěl bych znát, víc jeho pravdu zvěstovat,
víc z jeho krá - sy poznat smím, když jeho lás - ku pochopím.

Ref. Znáť ví - ce chci Pá - na. Znáť ví - ce chci Pá - na.

Víc z jeho krá - sy poznat smím, když jeho lás - ku pochopím.

2. Víc se o Pánu naučí / mé srdce v jeho náručí, / vždyť noc i den mi dává znát: / Pán Ježíš má mne stále rád! *Ref.*

3. Víc o Pánu z Písma vím, / je přece Krista poselstvím, / z něj slyším jeho spásy hlas: / Hříšníci, pojdte, přijmu vás. *Ref.*

4. Víc se o Pánu dovědět, / více mi může dát než svět, / On ztiší všechny rozbíje, / Kníže je míru, pokoje. *Ref.*

Pomoz mi, Pane

1. Po - moz mi, Pa - ne, ti - chým být,
ať se vždy u - mím po - ko - řit. Svou
lás - kou na - plň ži - vot můj
a ve všech bou - řích při mně stůj,
nad hří - chem po - moz zví - tě - zit.

2. Nauč mne, Pane, mírným být, / vždy vůli tvé se podřídít. / Když přijde
úzkost, zkoušek čas, / nadějí naplň srdce zas, / ať vděčně smím tě velebit.

3. Proměň mne, Pane, v obraz svůj, / raněnou duši potěšuj. / Jsi Vítěz,
Král můj, Bůh a Pán, / život svůj z lásky rád ti dám, / navěky být chci už
jen tvůj.

Já k tobě, Pane, zřím

136

1. Já k to - bě, Pa - ne, zřím a srd - cem zkrou - še - ným
o mi - lost lkám. Po ces - tách šel jsem zlých, jak čer - vec
můj je hřích; ty v dlaních skryj mne svých a spas mne sám.

2. Kdybych lkal v nemoci / od rána do noci / bez pokoje, / kdybych šel
světa kruh, / svůj chtěl tak splatit dluh, / nemá to za nic Bůh, / vše marné
je.

3. Jen Ježíš může dát / svou lásku sám mi znát, / zahladit hřích. / Můj
Pane, pojd' mi vstříc, / já toužím víc a víc / v tvou jasnou hledět líc / tam
v nebesích.

4. I když mi smrti mrak / chce navždy zkalit zrak, / naději mám. / Vždyť
jsi můj Stvořitel, / laskavý Spasitel, / v soužení Těšitel, / vždyť jsi můj
Pán.

Přijď, Jezu drahý

1. Přijď, Jezu dra - hý můj, v mé srd - ce ve - jdi sám,
můj život po - svě - cuj, ať tvým vždy zů - stá - vám.

Ref. Přijď, Jezu, působ Duchem svým, mne u - čiň dítkem poslušným.

Skryj mne v rukou svých zbodených ty sám odpusť mou vinu, hřích.

2. Ó prokaž milost svou, / mne pozbav hříchů mých, / tvůj Duch mne za tebou / voď vždy po cestách tvých. *Ref.*

3. Svým Pánem chci tě mít, / mne táhni k sobě blíž. / Já za tebou chci jít / a nésti vždy svůj kříž. *Ref.*

Ó vezmi ruku moji

138

1. Ó vez - mi ru - ku mo - ji a ved' mne sám,
na ces - tě, v prá - ci, v bo - ji ať ne - kle - sám.
Já dál si ne - vím ra - dy. Jsi Pří - tel můj,
ty sám mne pro - ved' vša - dy, vždy při mně stůj.

2. Před láskou tvou se skláním, / ty, Otče náš, / vždyť vím, že bez přestání / mne v péči máš. / U tebe být chci, Pane, / na každý den, / ať stane se, co stane, / chci věřit jen.

3. A byť si mnohý zoufal, / že je tak sám, / dej, abych já vždy doufal, / vždyť tebe mám. / Ty vedeš svoje dítě / po cestách svých, / a potom uvidím tě / tam v nebesích.

Jak touží jelen

1. Jak tou - ží je - len žíz - ni - vý
po vo - dě prý - ští - cí,
tak vznést se výš chce, Bo - že můj,
má du - še tou - ží - cí.

2. Jak prahne duše znavená / se zahledět v tvou tvář, / chce k tobě, Pane života, / před tvoji vstoupit tvář.

3. Proč trápí smutek duši mou, / vždyt' v Pána doufat smím. / On Bůh je můj, chci oslavit / jej chvalozpěvem svým.

4. Chci Otci, Synu, Duchu též / tou písní díky vzdát, / kéž chvály moje doletí / před Boží majestát.

Lásku svou já dávám tobě

140

1. Lá-s-ku svou já dávám to - bě, Pa-ne můj, tys ži-vot sám.

Přivíň blíž mne, Bo-že, k so - bě, po-žeh-ná - ní tvé ať mám.

Ja - ko lás - kou při - tel po - jí srd - ce svo - je s při - te - lem,

ja - ko dí - tě s matkou svo - jí, s tebou jít chci ži - vo - tem.

2. Rád chci mít i dítky tvoje, / vždyť to moji bratři jsou. / S nimi z tvého pravdy zdroje / brát chci manu nebeskou. / S učedníky tvými, Pane, / pokoj cítí srdce mé, / v kruhu jejich láskou plane, / kráčí k nebes otčině.

3. Tobě, všeho Stvořiteli, / všechny věci známé jsou. / Nebe, země, Spasiteli, / chválí moc a lásku tvou. / Dnes ji zčásti jenom známe / ve tvém daru spasení. / Až se vrátíš, pak se, Pane, / všechno v lásku promění.

Jméno nad vše poženané

1. Jméno nad vše po-žeh-na - né O - tec své - mu Synu dal.

Světu moc - ně zvěs-to - va - né zvuč - ně zní dnes v širou dál.

Ref. Slavně jmé - no Ježíš zní, čas tu slá - vu ne-změ - ní.

Proto dej mu ru - ku svou, za ním krá - čej s po - ko - rou,

Kristus tvou je zá - chra - nou.

2. Bůh své dává požehnání / ve svém jménu v každý čas, / cestou k nebi jistě chrání, / všem chce dát svou milost zas. *Ref.*

3. Spojme v písni svoje hlasy, / chvalme jméno jeho dál, / On je Bůh, On Pán je spásy, / Kristus sám je králů Král. *Ref.*

Na každý den, můj Pane

142

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of staves. The first system has a treble and bass staff with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The melody is in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics are written below the staves. The second system continues the melody and accompaniment. The third system concludes the piece with a double bar line. Chord symbols (F, C7, A, G7, B) are placed above the treble staff at various points. The lyrics are: 1. Na každý den, můj Pa - ne, ať co - ko - liv se sta - ne, ty sám mi ra - du dej. Ku pot - řeb - né - mu dí - lu mi denně dá - vej sí - lu, já prosím, v srdce moudrost vlej.

1. Na každý den, můj Pa - ne, ať co - ko - liv se sta - ne,
ty sám mi ra - du dej. Ku pot - řeb - né - mu dí - lu
mi denně dá - vej sí - lu, já prosím, v srdce moudrost vlej.

2. Tak často po svém soudím / a jako ve tmě bloudím, / když jdu po cestách svých. / Ty chceš mne v každou chvíli / sám k věčnému vést cíli, / jist mohu být jen v rukou tvých.

3. Když slovem tvým se řídím, / pak bezpečný se cítím, / vždyť ty vše předem znáš. / Když přijde bol, či radost, / když srdce svádí žádost, / přec, Otče můj, mne v lásce máš.

4. Krev tvá mé hříchy smyla, / jen ty jsi moje síla, / veď životem mne dál. / Rád se ti odevzdávám, / na tebe očekávám, / můj Vůdce buď, můj Pán a Král.

Přítele jsem našel svého

1. Pří - te - le jsem našel své - ho, který za mne život dal,
než jsem po - znal lás - ku je - ho, dávno už mne mi - lo - val.
Prolil za mne krev svou drahou, věčnou spá - su vy - do - byl,
na - dě - ji mi dá - vá bla - hou, abych v je - jí sí - le žil.

2. Koho chtěl bych místo něho, / který za mne život dal? / Opustil i Otce svého, / hříchy mé na sebe vzal. / Proto chci být věrný jemu, / jenom Kristu přednost dám. / Svému Pánu nebeskému / celý život odevzdám.

3. Jeho milost nehynoucí / nikdy dost nedocením, / jak se za tu lásku vroucí / svému Pánu odměním? / Poslušně chci srdce jemu / s vděčností vždy v oběť dát. / Svému Pánu nebeskému / za vše vroucně děkovat.

4. Přítel můj má veškerou moc / na nebi i na zemi, / radu, sílu, ve všem pomoc / v každé chvíli dává mi. / Směle kráčím v síle jeho / kupředu, vždy stále výš. / Brzy uvidím Pána svého, / vejdu v jeho slávy říš.

My na skále věků stavíme

144

1. My na skále vě-ků sta-ví-me, na Je-ží-ši, vě-ků ská-le.

Ta ská-la se ni-kdy ne-poh-ne, ať bou-ře zu-ří stá-le.

Ref. On je sám skálou nám, On je sám skálou nám, my

sta-ví-me na ská-le pře-pev-né, na Kris-tu Je-ží-ši.

2. Na písku staví jen nemoudří, / na vábení smyslů klamném, / na základu stojí nejistém / v tom shonu světa marném. *Ref.*

3. Ta skála je naše jistota, / tak stavějme na ní dále. / Jen v ní kotví naše naděje / a život k Boží chvále. *Ref.*

Műj Pán a já

1. Můj Je - žíš je mi dra - hý, jsem je - ho cti - te - lem,
 jej ni - kdo ne - na - hra - dí mi, je věr - ným Pří - te - lem.
 Bez ně - ho ne - chci dá - le žít, jen On je lás - ka má,
 tak dlí - me vždycky spo - lu - můj Pán a já.

2. Jsou okolnosti těžké, / kdy nevím kudy kam, / však u Přítele svého
jen / svou jistou skrýši mám. / Na křižovatkách různých cest / ten správný
směr On zná, / tak jdeme vždycky spolu - můj Pán a já.

3. Když starosti mne souží, / neb radost potká zas, / vždy se vším se mu
svěřit smím, / On pro mne má vždy čas, / rád naslouchá mi s účastí /
a dobrou radu dá, / tak hovoříme spolu / - můj Pán a já.

4. Všem lidem říct se snažím, / že spasil mne můj Pán / a pro záchranu
hříšníků / byl na smrt kříže dán. / V tom vidím hlavní pokoj svůj, / ten
velkou cenu má, / tak pracujeme spolu / - můj Pán a já.

Já tebe mít chci, Pane

146

1. Já te - be mít chci, Pa - ne, vždy víc tě tou - žím znát.

Jsem ja - ko chu - dý pout - ník a ne - mám ti co dát.

Ach, mít tak tvo - ji lás - ku, bych sí - lu svou v ní bral,

když o - zá - ří mi ces - tu, pak pů - jdu v lás - ce dál.

2. Chci v srdci mít tě, Pane, / a dát ti starost svou. / Já s důvěrou se dívám / a čekám pomoc tvou. / Mít tvého Ducha, Pane, / by naučil mne žít, / ať jenom tvůj jsem stále, / chci za tebou jen jít.

3. Chci s tebou být vždy, Pane, / vždyť blízko už je čas, / kdy k nám se vrátíš v slávě / jak mocný vítěz zas. / Lid tvůj tě bude vítat, / já též bych tam chtěl stát, / za lásku tvou tě chválit / a v písni dík ti vzdát.

1. Tam nad hvězdami v nebi Ot - ce mám, na jeho věčnou lásku
 spoléhám. On zve mne z této ci - zi - ny do zaslíbené ot - či - ny.
 Jsem ho - tov, ho - tov od - tud jít, jsem ho - tov, ho - tov
 od - tud jít a v krásném domě ot - či - ny s ním nový, svatý ži - vot žít.

2. Tam nad hvězdami věnec slávy mám, / na hlavu vloží mi ho Pán můj sám, / On zve mne z této ciziny / do zaslíbené otčiny. //: Jsem hotov, hotov odtud jít //: a v krásném domě otčiny / tam věnec z ruky Páně vzít.

3. Tam nad hvězdami sejdem se zas, / až všechny věrné svolá Páně hlas. / Ó kdo tu radost vypíše, / až padnem k nohám Ježíše! //: Jsem hotov, hotov odtud jít //: a s lidem svého Ježíše / tam novou píseň započít.

Ty, Pane, sám mne proved'

148

Es As Es B7 Es B7

1. Ty, Pa-ne sám mne proved' no - cí tmou, veď vždy krok

Es As Es B7 Es

můj, jen s te - bou pů - jdu ces - tou bez - peč - nou až

B7 Es B Es B7

v do - mov svůj. Ač do - sud skrý - vá tma břeh ot - či -

Es As Es f B7 Es

ny, mně sta - čí vi - dět na krok je - di - ný.

2. Ne vždy jsem toužil, Pane, srdcem svým / jen s tebou jít / a hřích mne sváděl, vládl touhám mým, / chtěl ve mně žít. / Rád jsem měl svět, to přece neskrývám, / mně odpusť, Pane, svůj hřích vyznávám.

3. Kéž tvoje láska krok můj požehná / a vede dál. / Když cestou cílá propast bezedná / a srázy skal, / naději jenom v tobě, Pane, mám, / tak světlem zůstaň na mé cestě sám.

1. Ztiš srd - ce mé, můj Pa - ne vše - mo - hou - cí,

na - uč mne nést můj kaž - do - den - ní kříž,

da - ruj mi sí - lu, ob - nov ví - ru vrou - cí,

ne - u - mím žít, a ty to, Pa - ne, víš.

Ztiš srd - ce mé v své lás - ce ne - hy - nou - cí,

jsi Pří - tel můj, jen ty mi ro - zu - míš.

2. Ztiš mysl mou, ať mohu chápat vírou, / vždyť jenom v ní ti, Bože, rozumím, / ať nechám vést se tvou pravdou čistou / a s důvěrou se tebe uchopím. / Ztiš mysl mou, buď nadějí a silou, / ať nikdy víc se tebe nepustím.

3. Ztiš duši mou, vždyť už se doba blíží, / kdy z nebe přijdeš jako Král a Pán, / pomine vše, co dosud nás tak tíží / a každý hřích už bude překonán. / Ztiš duši mou, kéž moje touha míří / v otcovský dům, tam, kde chceš mít mne sám.

1. Pán v lás-ce své nás do-pro - vá - zí, stá - le chrá-ní,
 moc - ně chrá-ní, mi-los-ti-vě k nám se sklá - ní v kaž - dý
 čas. Náš Vlád - ce a Vůd - ce, v o - bla - ku skry - tý,
Ref.
 ved' nás k cí - li v každý čas. Náš ví - těz-ný Vůd - ce,
 v o - hni-vém slou - pu, ved' nás v ří - ši věčných krás.

2. Když nás tu bouře ohrožuje, / Bůh nás kryje, stále kryje, / svůj lid
mocně ochraňuje / v každý čas. *Ref.*

3. Na tebe, Pane, spoléháme, / když jdem cestou, úzkou cestou, / vedeš
nás vždy rukou jistou / v každý čas. *Ref.*

Hvězda moje jasná

1. Hvěz - da mo - je jas - ná Pán Je - žíš je sám,

ská - la mo - je pev - ná, svůj kde zá - klad mám,

cíl ži - vo - ta mé - ho, chléb, jenž dal se nám.

Moc, jež pryš - tí z ně - ho, ve - de k vý - ši - nám,

moc, jež pryš - tí z ně - ho, ve - de k vý - ši - nám.

The musical score is written for a piano and voice. It consists of five systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. Chord symbols are placed above the vocal line: D, A7, D, A7, D, A in the first system; D, E7, A/Cis, D, A/E, E7, A in the second; D, A, D, A in the third; D, h, G, D/A, A7, D in the fourth; and h, G, D/A, A7, D in the fifth. The lyrics are in Czech and are aligned with the vocal line. The score ends with a double bar line in the fifth system.

2. K Pánu lne má víra, / On je láska má, / když mne úzkost svírá, / naději mi dá. / Níž mne sice sklání / vina má a hřích, //: mám však milost v dlaních / jeho zbodených. :/

3. On je zdrojem blaha, / mír v něm, pokoj mám, / má když noha váhá, / sílu dává sám. / K němu se ve strasti / vinu těsněji, //: jen On v této vlasti / mou je nadějí. :/

4. Proto věřím Pánu, / chci mu věrný být, / s ním pak v nebes bránu / chtěl bych jednou vjíť. / Byť i život zde již / nádherný se zdál, //: nade vše je Ježíš, / Pán je můj a Král. :/

Když mír jako proud

1. Když mír ja - ko proud ces - tu mou za - pla - ví,
 či zár - mu - tek rve du - ši mou,
 přec vím v ne - be - sích ži - je Bůh las - ka - vý
 a on tou - ží mne vzít v ná - ruč svou.
 Ne - mu - sím ne - mu - sím víc se bát víc se bát

Ref.

du - še má, ztiš se, Bůh má tě rád.

2. Já sám nemusím snášet trest za svůj hřích, / vždyt' místo mne Pán nesl kříž / a lék pro mne má v předrahých ranách svých, / proto díky k nebesům stoupá výš. *Ref.*

3. Dnes vírou jen smím vidět nebeský cíl, / však vím, že už blízko je čas, / kdy Pán přijde k nám, abych s ním věčně žil, / pak i já vejít smím do těch krás. *Ref.*

1. Jak tou - žím blíž ti, Bo - že, být
už v kli - du ne - bes - kém.
Mne ve - de k to - bě svět - la svit,
jenž zá - ří v slo - vě tvém.

2. Když šel jsem s tebou životem, / v mé duši vládl mír. / Proč prázdno mám dnes v srdci svém / a bolestný jen vír?

3. Duch tvůj jak posel pokoje / zpět kéž se vrátí k nám. / Vždyť kde je hřích, tam smutno je, / tam radost nepoznám.

4. Vše, co mne svádí, den co den / chci tobě odevzdat. / Ty sám ať mým jsi Pánem jen, / chci dítkem tvým se stát.

Přijmi, Pane, život můj

154

1. Přij - mi, Pa - ne, ži - vot můj, k své jej služ - bě
za - svě - cuj. Přij - mi ru - ce mo - je sám, ať vše
z lás - ky vy - ko - nám, ať vše z lás - ky vy - ko - nám.

2. Přijmi nohy mé, ať jdou / stále jenom za tebou. / Přijmi hlas můj, zpěvem svým //: dej, ať jenom tebe ctím. :/

3. Přijmi rty mé, jimi svým / oslov bližní poselstvím. / Přijmi dary, které mám, //: rád je tobě z lásky dám. :/

4. Přijmi slabou vůli mou, / posilni ji mocí svou. / Přijmi srdce moje sám, //: království ať tvé v něm mám. :/

5. Přijmi, Pane, lásku mou, / skládám ti ji u nohou. / Přijmi celé moje já, //: ať je duše má jen tvá. :/

Kéž žiješ ve mně, Pane

1. Kéž ži - ješ ve mně, Pa - ne, a ve mně chrám svůj máš.

Na všechna „proč“, můj Krá - li, jen ty od - po - věď znáš.

Veď Duchem svým mne stá - le, buď rád - cem, světlem sám,

ať ži - vo - tem svým hlá - sám, že jsi můj Král a Pán.

2. Chci chrámem Ducha tvého / se ve tvé síle stát / a zbaven poskvrn hříchu, / tvou slávu zjevovat. / Ztiš proto moji pýchu, / chci stále být jen tvým, / tím tichým služebníkem, / vždy tebe poslušným.

3. Chci být tvé církve údem, / vždyť ta je tělem tvým / a konat tvoje dílo / ve službě potřebným. / Jim spásu v tobě hlásat, / ten příkaz jsi mi dal, / tvůj pokoj v srdce vlévat / a mírnit jejich žal.

4. Chci v srdci mít tvou lásku, / být zbaven zloby pout / a čekat, jak ty sám chceš / můj život rozhodnout. / Chci být tvým živým chrámem, / můj Králi, Pane můj, / svým Duchem obnov ve mně / sám svatý obraz svůj.

S Ježíšem chci věrně

156

1. S Je - ží - šem chci věrně v každou chví - li kráčet

tím - to svě - ta ú - do - lím. On mne ve - de k nebeskému

cí - li, když jdu s ním, pak nikdy ne-zblou - dím,

když jdu s ním, pak ni - kdy ne - zblou - dím.

2. S ním chci jít, ať cokoli se děje, / k věčnému mne vede pokoji. / S ním i v bouři srdce písně pje, //: u něho se zlého nebojím. :/

3. Ne vždy krásné zdobí cestu kvítí, / trním též je často posetá. / Budiž, chce-li někdy Pán tak míti, //: vždyť i růže v trní rozkvétá. :/

4. Na tvou milost spoléhám se zcela, / Pane můj, a vím, že nezhyunu. / Když pak přijdeš vzkřísit naše těla, //: přijmi mne tam v nebes otčinu. :/

Bože můj, chci tvým být stále

1. Bože můj, chci tvým být stá - le, i když sví - rá srdce hřích,
 k to - bě jdu jak dí - tě ma - lé, umyj sám mne v ranách svých.

V každé chví - li, v každé chví - li ty jsi stá - le zdrojem sí - ly,
Ref.

v každé chví - li, v každé chví - li, Spa - si - te - li pře - mi - lý.

2. Bílé roucho vlastnit toužím, / nečistý je oděv můj, / v bídě své se marně soužím, / k tobě lkám, chci být jen tvůj. *Ref.*

3. S tebou jít vždy mohu směle, / hřích mne svádí, když jdu sám. / Duchem svým mne zmocni cele, / na tvou sílu spoléhám. *Ref.*

4. Co mi zítřek asi chystá, / radost, úspěch, nebo žal? / Cesta má je s tebou jistá, / proto půjdu s tebou dál. *Ref.*

Jezu, drahý Jezu

1. Je - zu, dra - hý Je - zu, tvým chci na - vždy být,
 ti - še, čis - tě, sva - tě ja - ko ty chci žít.
 Hří - chu zbav mne ce - le, tí - hy je - ho pout,
 na - uč srd - ce mo - je, je - nom k to - bě lnout.

2. Jezu, drahý Jezu, ved' mne k sobě blíž, / v stálém boji víry má buď skála, skrýš. / Dej, ať na té skále pevně mohu stát, / chci jak dítě tvoje za tebou se dát.

3. Jezu, drahý Jezu, když jdu světa tmou, / přitahuj mne stále velkou láskou svou. / Potom dej, ať vezmu v nebesích svůj díl, / kde jsi svému lidu místo připravil.

Vzdám se všeho pro Ježíše?

160

C G7 C F C G7 C

1. Vzdám se vše-ho pro Je-ží-še, všech-no je-mu v o-běť dám?

F C G7 E7 a d7 G7 C

Chci mu slou-žit věr-ně, ti-še, jak On kdy-si sloužil nám?

a d7 G7 C

Ref. Vše ti v o-běť dám, ti v o-běť vše ti v o-běť dám, ti v o-běť

F C F C/G G7 C

všech-no to-bě, Spa-si-te-li, všech-no to-bě dám.

2. Vzdám se všeho pro Ježíše. / Bud' Pastýřem, Pane, mým, / ved' mne do své krásné říše, / nadchni svatým Duchem svým. *Ref.*

3. Vzdám se všeho pro Ježíše. / Vezmi, Pane, srdce mé, / táhni k sobě výš a výše, / ať je plné lásky tvé. *Ref.*

4. Vzdám se všeho pro Ježíše, / rád mu svoje srdce dám. / Pán je moje spásná skryše, / záchranu v něm věčnou mám. *Ref.*

1. Pod kří - žem Kris - ta zna - ven tak rád se po - sta - vím,
jak ská - ly stín je, v chla - du tom vždy sí - lu ob - dr - žím.
Je ú - to - čiš - tě na pouš - ti, kde smím si od - dech - nout,
on mír - ní prud - ký slun - ce žár, v něm mo - hu spo - či - nout.

2. Na kříž Ježíšův v touze / své oči pozvedám, / tam přibily ho hříchy mé, / to v žalu vyznávám. / Vždyť já jsem smrt si zasloužil, / však Bůh jej za mne dal. / Je zázrak, že mne zachránil, / On - lásky věčné Král.

3. Pod křížem proto stále / chci místo svoje mít, / jen v záři tváře Ježíše / svůj život chtěl bych žít. / Již slávu světa nechci mít / a víc ji nechci znát. / Svě hříšné „já“ mu odevzdám, / chci Pánu srdce dát.

V blízkosti Ježíše svého

162

1. V blíz-kos-ti Je-ží-še své-ho chci ži-vot služby vždy žít
a jenom u ně-ho mo-hu jis-tý a bez-peč-ný být.

V blíz-kos-ti Je-ží-še své-ho, v blíz-kos-ti je-ho chci být,
ce-le se o-dev-zdat je-mu, pod je-ho ve-de-ním jít.

2. V blízkosti Ježíše svého / nemám strach z odloučení. / Pán můj mi laskavě dává / milosti zaslíbení. *Ref.*

3. V blízkosti Ježíše svého / k životu sílu smím brát. / O jeho dobrotě toužím / svým bližním vypravovat. *Ref.*

Chci být, Pane, dobrý křesťan

1. Chci být, Pa - ne, dob - rý křesťan v srd-ci svém, v srd-ci svém,
 chci být, Pa - ne, dob - rý křesťan v srd-ci svém.
 V srd-ci svém, v srd-ci svém,
 chci být, Pa - ne, dob - rý křesťan v srd-ci svém.

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of staves. The first system has a treble and bass staff with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature. The melody is in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics are written below the staves. The second system continues the melody and accompaniment. The third system features a longer melodic line in the treble staff. The fourth system concludes the piece with a final chord in the bass staff.

2. Chci mít, Pane, více lásky / v srdci svém, v srdci svém, / chci mít, Pane, více lásky / v srdci svém. / V srdci svém, v srdci svém, / chci být, Pane, dobrý křesťan / v srdci svém.

3. Chci být, Pane, upřímnější / v srdci svém, v srdci svém, / chci být, Pane, upřímnější / v srdci svém. / V srdci svém, v srdci svém, / chci být, Pane, dobrý křesťan / v srdci svém.

4. Chci být, Pane, jako Ježíš / v srdci svém, v srdci svém, / chci být, Pane, jako Ježíš / v srdci svém. / V srdci svém, v srdci svém, / chci být, Pane, dobrý křesťan / v srdci svém.

V kříži tvém

164

1. K své - mu kří - ži ved' mne blíž, Spa - si - te - li mi - lý,

tam je hoj - nost mi - los - ti, du - chov - ní zdroj sí - ly.

Ref. V kří - ži tvém, v kří - ži tvém mám svou sí - lu stá - lou,

ty ve svě - tě ne - jis - tém pře - pev - nou jsi ská - lou.

2. Až ke kříži došel jsem, / ztrápený a bídny, / Pán mi rány zahojil, / On je lékař vlídný. *Ref.*

3. Tam na kříži zmíral Pán, / ztrápen tíhou hříchů, / zaplatil za vinu mou, / nepravost a pýchu. *Ref.*

4. Z kříže plyne naděje, / jistota a víra, / Pán z něj světu hříšnému / náruč otevírá. *Ref.*

Tak bídny jsem

1. Tak bíd - ný jsem a ne - mám nic,
a pře - ce jdeš mi v lás - ce vstříc
a zveš mne k so - bě víc a víc.
Be - rán - ku Bo - ží, k to - bě jdu.

2. Tak bídny jsem a nedoufám, / že bych se obmyl, spasil sám, / svou naději jen v tobě mám. / Beránku Boží, k tobě jdu.

3. Tak bídny jsem a mnohý mrak / můj kalí mír a víry zrak / a ducha svírá všelijak. / Beránku Boží, k tobě jdu.

4. Tak bídny jsem, ty všechno víš, / a přec mne přijmeš, potěšíš, / vždyť sliby své ty nerušíš. / Beránku Boží, k tobě jdu.

5. Tak bídny jsem, však duše má / tvou milost, tvoji lásku zná / a již je tvá, na věky tvá. / Beránku Boží, k tobě jdu.

Bud', Pane, mou láskou

166

1. Bud', Pa - ne, sám mou lás - kou stá - lou, ať ve tvé
sí - le tou - žím žít, ať ži - vot můj je tvo - jí
chvá - lou a v kaž - dé chví - li tvým chci být. Vždyť příklad
tvůj a tvo - je líc mi stá - le zá - ří vstříc.

2. Nepřítel svou mne vábil září, / a já jsem bloudil zmámený. / Pak přišla chvíle, tvou kdy tváří / byl život můj ozářený. / Že nemusím již kráčet tmou, / způsobil láskou svou.

3. Jít s tebou vzhůru stále toužím, / u tebe jednou rád bych byl / i když se dosud hříchem soužím, / vím, že jsi za mne zvítězil, / tys zaplatil za vinu mou, / jdu proto za tebou.

1. Svě srd - ce rád bych Pá - nu své - mu dal a

lé - pe chtěl bych žít, však v sí - le své bych má - lo vy - ko -

nal, tak chci jej po - pro - sit: Ó přij - mi to, co

tvé je, Pa - ne, má tou - ha ja - ko o - běť pla -

ne srd - ce ti dát, své srd - ce dát.

2. Svě srdce dát chci, Bože, tobě jen, / ó prokaž milost svou, / však je v něm hřích, a já jsem nešťasten, / již odpusť vinu mou. / Chci pevně věřit tvému slovu / a z vděčnosti ti stále znovu / své srdce dát, své srdce dát.

3. Svě srdce dát chci Pánu s nadšením / a jásat jemu vstříc: / Ty můj jsi štít, má skála, spasení, / co chtít bych mohl víc? / Tvá smrt je život můj, ó Pane, / a proto chci ti rozervané / své srdce dát, své srdce dát.

Svou sílu dej nám

168

The musical score is written for a piano and voice. It consists of two systems of staves. The first system has a treble staff with a melody and a bass staff with a harmonic accompaniment. The second system continues the melody and accompaniment. Chord symbols are placed above the treble staff: F, g, C, F, d, g7, C in the first system, and F, F7, B, b7, F/C, C7, F in the second system. The lyrics are written below the staves.

1. Svou sí-lu dej nám, Pa-ne náš, kříž našich bratří nés - ti,
 když dětem svým ty po-má-háš, po-zna-jí v službě štěs - tí.

2. Náš Otče, dávej víru nám, / vpřed s nadějí ať jdeme, / kéž jako kdysi Ježíš sám / své bližní milujeme.

3. Ať námi Duch tvůj proniká / jak míza ratolestí, / jen tvoje láska veliká / dá lidem mír a štěstí.

4. Vždyť hlava naše ty jsi sám, / my údy těla tvého, / kéž všichni budujeme chrám - k oslavě Boha svého.

1. Chci žít i u - mí - rat s Je - ží - šem svým,

vždyť je - ho svět - lem jen vždy zá - řit smím;

dí - vat se na něj, chci svěd - kem mu být

a v kaž - dé chví - li jen za Pá - nem jít.

Ref. On v kaž - dé chví - li mne mi - lu - je, vím,

The musical score is written for a single melodic line on a treble clef staff, with a bass line on a bass clef staff. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The score is divided into five systems, each with a vocal line and a bass line. Chords are indicated by letters (F, B, C7, f dim) above the staff. The lyrics are in Czech. The first system starts with a treble clef and a key signature of one flat. The second system has a treble clef and a key signature of one flat. The third system has a treble clef and a key signature of one flat. The fourth system has a treble clef and a key signature of one flat. The fifth system has a treble clef and a key signature of one flat.

v kaž - dé své chví - li chci žít je - nom s ním.

Dí - vám se na něj a jdu s ním vždy dál,

on v kaž - dé chví - li je můj Pán a Král.

2. On stojí ve zkouškách po boku mém, / nenechá padnout mne pod břemenem, / sdílí můj zármutek, těžkostí tíž, / tím v každé chvíli jsem Ježíši blíž. *Ref.*

3. On ztlší bolest a pláč utlumí, / On srdci mému vždy porozumí. / Když nad mrak těžkostí pohlédnu výš, / vím - v každé chvíli přec jsem Pánu blíž. *Ref.*

4. On dává v slabosti sílu mi svou, / Pán má lék na rány, pro nemoc mou. / On slíbil se mnou být v dobrém i zlém / a v každé chvíli být po boku mém. *Ref.*

Můj Pán mne našel

1. Můj Pán mne našel, Přítel můj, On svou mne hledal láskou.

Než říct jsem stačil: „Být chci tvůj,“ mne spou - tal lás - ky páskou.

To pou - to věčnou sí - lu má, před zlým mou du - ši chrání,

nic na světě je ne - zdo - lá, jsem je - ho bez pře - stá - ní.

2. Můj Pán mne našel, Přítel můj, / za přítele mne zvolil, / On pro mne dal i život svůj, / krev svoji za mne prolil. / Co mám, je jeho vlastnictvím, / v těch darech on se sklání. / Jak svému Pánu odpovím? / Být s ním chci bez přestání.

3. Můj Pán mne našel, Přítel můj, / On rádcem mým je stále, / já daruji mu život svůj / a žít chci k jeho chvále. / Kdo může mi snad uškodit, / když Pán mne mocně chrání. / Nás nic nemůže odloučit, / jsem jeho bez přestání.

Pane, ved' nás jen

171

1. Pa - ne, ved' nás jen každou noc i den.

Ko-ho chrá - ní ru - ka tvo - je, ja - ko ví - těž vyjde z bo - je,

pro - to ved' nás sám k ne - bes vý - ši - nám.

2. V době těžkostí / vyzbroj směrlostí. / Vždy tě chceme následovat, / ve dnech zlých si nestěžovat. / Víme, že i kříž / vede k tobě blíž.

3. Když žal svírá nás / jako krutý mráz, / když se přítel zrádně ztratí, / výsměchem svět lásku splatí, / dávej, Pane, sám, / trpělivost nám.

4. Ved' nás mocí svou / v říši nadhvězdnou. / Ať nás vedeš blahem, strastí, / i když třeba nad propastí, / cesta skončí tam, / kde jsi Král ty sám.

Ó jak mne těší radostná zvěst

1. Ó jak mne tě - ší ta ra - dost - ná zvěst,

Pán Bůh že las - ka - vý O - tec můj jest,

po - sel - ství bi - ble vždy mým srd - cem hne:

Je - žíš, Syn Bo - ží, On mi - lu - je mne.

Ref. Slyš, svě - te, Je - žíš mi - lu - je mne,

On rád mne má, ži - vot mi dá;

slyš, svě - te, Je - žíš mi - lu - je mne,

mi - lu - je stá - le mne.

2. To moje nejdražší píseň vždy jest, / přes hory, přes doly chtěl bych ji nést, / aby jak mé srdce ke Kristu lne, / pěl celý svět: Ježíš miluje mne.
Ref.

3. Slávu a čest, kterou u Otce měl, / z lásky k nám opustil, trpěl a mřel. / Vyrval mne z d'áblovy pravice lstné, / dobře vím: Pán Ježíš miluje mne.
Ref.

4. Proto tak šťastný a radostný jsem, / v Pánu mám pokoj, jenž nedá mi zem; / at' svědce zbraní svou jakkoli tne, / nesvede nic: Ježíš miluje mne.
Ref.

Oslavujme Krista Krále

1. O - sla - vuj - me Kri - sta Krá - le, na Gol - go - tě ze - mřel sám,
je - mu dů - vě - řuj - me stá - le, za - slí - be - ní spl - nil nám.
On dal za nás ži - vot svůj, na kří - ži se o - bě - to - val,
zemřel, a - le z hrobu vstal, zpí - vej - me mu pís - ně chval.

2. Zaspívejme píseň chvály, / až to srdcem zachvěje, / ať ozvěna zazní v dáli: / „Ježíš Kristus kraluje!“ / I když zemřel, z hrobu vstal / a do nebe k Otci vstoupil. / Dnes i zítra tentýž jest, / vzdávejme mu chválu, čest.

3. Rozhlašujme celým světem, / že Pán Ježíš zvítězil. / Bůh se sklání ke svým dětem, / od smrti je zachránil. / S ním pak budem věčně žít, / až se brzy v slávě vrátí. / Proto ať zní v šir i v dál / píseň díků, píseň chval.

Můj Pane milý

174

1. Můj Pa - ne mi - lý, kdybych ne - měl te - be,
 tvou krev, ve kte - ré dals' mi, Kris - te, se - be,
 kde měl bych slo - žit hří - chy své a vi - nu,
 kde od - po - či - nu?

2. Já jsem tak toužil prchnout hoří svému, / až jsi dal sílu, víru srdci mému / a stal se z lásky mojí pevnou skálou, / nad všechno stálou.

3. Teď přijmi dík ze srdce mého hloubi, / vždyť láska tvá se s touhou mojí snoubí, / ty jsi mne svojí drahou krví obmyl, / mou spásu dobyl.

4. A když se vrátíš v slávě nevadnoucí, / chci zas ti vzdávat svoje díky vroucí / a šťastně zpívat chvalozpěvy stále / k tvé věčné chvále.

1. Ja - kou jis - to - tu, ja - kou radost mám, když na
pomoc Bo - ží spo - lé - hám, ja - ký pokoj mám,
vždyť už nejsem sám, když na pomoc Bo - ží spo - lé - hám.
Ref. Jen v něj dou - fám, jsem v bez-pe-čí a strach ne-mám,
jen v něj dou - fám a na pomoc je - ho spo - lé - hám.

2. Je mi vesele, když s ním chodívám, / když na pomoc Boží spoléhám, /
radost života s Kristem prožívám, / když na pomoc Boží spoléhám. *Ref.*

3. Koho bych se bál, čeho strachoval, / když na pomoc Boží spoléhám, /
v srdci pokoj mám, který Pán mi dal, / když na pomoc Boží spoléhám.
Ref.

K tobě, Pane na výsosti

176

The musical score is written for a four-part choir (Soprano, Alto, Tenor, Bass) in G major, 4/4 time. It consists of three systems of staves. The first system contains the first line of the song, the second system contains the second line, and the third system contains the third line. Each system has a vocal line with lyrics and a piano accompaniment line. Chord symbols (B, F, Es, B, F7, B, F, Es, B, F7, B, F, g, D, Es, B, F7, B) are placed above the vocal staves. The lyrics are in Czech.

1. K to - bě, Pa - ne, na vý - so - sti, po - hled ví - ry u - pí - rám,
ne - boť ty mi v kaž - dé stra - sti svo - ji sí - lu dá - váš sám.
Láskou svou mne u - smě - ř - níš, nástrah zlé - ho po - zba - víš.

2. Spásy cestou vedeš k cíli / ty, jenž v tebe doufají, / svoji víru v tobě
sílí, / z tvého slova čerpají. / Budeš jejich záchranou, / v tvé když pravdě
zůstanou.

3. I kdyby se chvěla země, / svět se skácel odvěky, / svoje děti vedeš
jemně, / nevzdáš se jich navěky. / Ty jsi jejich strážce sám, / Bůh jsi,
Otec, mocný Pán.

4. Ten, kdo s tebou věrně stojí, / touží po tvém přátelství, / získá sílu
v každém boji, / dovedeš ho k vítězství. / Též i já chci tvým vždy být, /
tvých se slibů uchopit.

Na Krista, Pána svého

1. Na Kris - ta, Pá - na své - ho, já s ví - rou spo - lé - hám
 a pev - ně dou - fám v ně - ho, vždyť hřích můj ob - myl sám.
 On za mé hří - chy zmí - ral na kří - ži Gol - go - ty,
 jej skli - čo - val a sví - ral zlý po - cit sa - mo - ty.

2. Pán zná vše, co mne tíží / a radu dá mi, vím. / Já půjdu bez obtíží, /
 když On je světlem mým. / U jeho nohou skládám / své starosti i žal /
 a s pokorou jej žádám, / by pokoj svůj mi dal.

3. Pán Ježíš je má spása, / to nejlepší je zvěst. / Ať život můj to hlásá, /
 chci bližní k Bohu vést. / On přichystal nám místa, / v něm život
 pramení. / Kdo Ježíše má, Krista, / ten má v něm spasení.

Ten, kdo přijal milost Boží

178

1. Ten, kdo při - jal mi - lost Bo - ží,
 dos - tal vzác - ný spá - sy dar.
 Lá - kou k Pá - nu stá - le ho - ří,
 ne - dě - sí ho hro - bu zmar.

2. Když jej někdy k hříchu svádí / to, co dává tento svět, / Pán mu stále dobře radí: / Úzkou cestou kráčeš vpřed.

3. Kdo v Ježíši našel Pána, / ten se může radovat. / V Kristu je mu přednost dána / jeho lásku zvěstovat.

4. Sláva, radost nekonečná / vítá v nebi poutníka. / Láska Páně, milost věčná / vykoupila hříšníka.

Já zpívám rád o Pánu svém

1. Já zpívám rád o Pá-nu svém, o lás - ce ne - smír - né.

Když ješ - tě v svě - tě bloudil jsem, On měl mne v pé - či své.

A když jsem srd - ce své mu dal, o - zá - řil ces - tu mou,

a zpí-vám pro - to pís-ně chval za mi - lost ve - li - kou.

2. Já o Ježíši zpívám rád, / o Spasiteli svém, / já v pravdě jeho chci vždy stát / a jít s ním životem. / On všem, kdo s vírou k němu jdou, / dá věčné spasení / a milost, pokoj naleznou / v tom lásky prameni.

3. Já zpívám rád vždy znovu zas, / jak v Kristu šťasten jsem. / Svou rukou jistě vede nás / v tu krásnou, novou zem. / Až jako Král a pánů Pán / se vrátí pro svůj lid, / pak písňě chvály ze všech stran / vesmírem budou znít.

Blaze nám

180

1. Bla - ze nám, bla - ze nám, když nás chrá - ní

moc - ný Bůh, ži - tím ve - de je - ho Duch.

Bla - ze nám, bla - ze nám, bla - ze nám.

2. Blaze nám, blaze nám, / Bůh mi radost svou chce dát, / jeho dítěm smím se zvat. / Blaze nám, blaze nám, blaze nám.

3. Blaze nám, blaze nám, / brzy v nebi věků Pán / palmu slávy dá nám sám, / Blaze nám, blaze nám, blaze nám.

Jak zřídlo vody živé

1. Jak zří - dlo vody ži - vé, jež ží - zeň u - ha - sí,

jak sí - la duši sla - bé, jež s hří - chem zá - pa - sí,

jak jar - ní i let - ní čas pís - ní roz - já - sán

hle, ta - ko - v ý je Pán Ježíš, můj Pří - tel a můj Pán.

2. Jak místo křiku ticho / a mír po válčení, / jak radost ze setkání / po smutku loučení. / Jak měsíc a slunce, / když září v moře lán - / hle, takový je Pán Ježíš, / můj Přítel a můj Pán.

3. Jak spánek v utrpení, / jež dá zapomenout, / jak volnost po otroctví, / jak klíč od hřícha pout. / V něm poutník již vidí / svůj domov dokořán - / hle, takový je Pán Ježíš, / můj Přítel a můj Pán.

To jméno je Pán Ježíš

182

1. Zním jméno nejhezčí, mám je rád, to jmé - no jak hudba zní.

Tak pojed'-te, na - u - čím vás je znát, vždyť máme v něm spa-se-ní.

Ref. Zní od vě - ků jmé - no, tak převzácné jmé - no,

chci o - sla - vit jmé - no, to jméno je Pán Je - žíš.

2. To jméno zvěstuje lásku nám / a spásu, vykoupení. / V něm hříchy odpustil nebes Pán / a dal ruku k smíření. *Ref.*

3. V tom jménu dosáhnu vítězství / nad hříchem, pokušením, / v něm zvládnou pýchu i sobectví, / to bezpečně z Písma vím. *Ref.*

1. Jis - to - ta vzác - ná Je - žíš je můj,

ne - bes - ký dá - vá po - koj mi svůj.

Dě - dic jsem spá - sy, vy - kou - pe - ný,

zro - ze - ný z Du - cha, o - číš - tě - ný.

Ref. Pro - to jej chvá - lím, chci mu dík vzdát,

ve - li - ce tou - žím lé - pe jej znát.

U - chvá - cen ví - rou, po - cho - pit smím,

že je mou spá - sou, za - chrán - cem mým.

2. Oddaný Pánu, radost v něm mám, / vidím jej vírou, přichází k nám. /
 Andělskou písní ozvěna zní: / Spasen jsem láskou, milost je v ní. *Ref.*

3. Již patřím Pánu, mír mi dal svůj, / žehná mi stále Spasitel můj. /
 K nebesům vzhlížím, očekávám, / že už se vrátí můj dobrý Pán. *Ref.*

1. Tě-ším se na ten čas, v no-vou až vstoupím vlast, pí-seň

kde ví-těz-ná bu-de znít. Je-žíš tam ko-ru-ny na hla-

vy bu-de klást, zda i v mé bu-dou se hvězdy skví?

Ref. Zda i v mé ko-ru-ně bu-dou se hvězdy skví,

pís-ně kde ví-tě-zů bu-dou znít?

Při-stou-pím ke trů - nu, bych vzal svou ko - ru - nu,

zda i v ní hvěz - dy se bu - dou skvít?

2. Pane můj, prosbu slyš, / v síle své ved' mne již, / chtěl bych vždy v modlitbách bdělým být, / k nebesům v slávě tvé pak se vznést tobě blíž, / až hlas trub andělských bude znít. *Ref.*

3. V onen den všechny nás / ozáří Páně jas, / hosana vítězů bude znít. / Koruny nám dá Pán, když zazní jeho hlas, / zda i v mé budou se hvězdy skvít? *Ref.*

Na vrch vzdálený zřím

1. Na vrch vzdá - le - ný zřím, tam, kde kříž kdy - si stál,

jak zna - me - ní za - vr - že - ní.

A-však já dob - ře vím, že tam Pán ži - vot dal,

v něm z hří - chu mám vy - kou - pe - ní.

Ref. Pro - to rád, mám tak rád Kris - tův kříž,

v něm svou sí - lu a jis - to - tu mám.

Z ně - ho Pán k so - bě vo - lá mne blíž,

vždyť mne slí - bil vzít do ne - be sám.

2. Světem smích slyším znít, / křížem tím pohrdá, / nic dát mu prý nemůže víc. / Ale já budu žít, / vždyť mi Pán život dá, / až svou světu ukáže líc. *Ref.*

3. Drsný kříž zkropený / krví tou přesvatou / má krásu, již nechápe svět. / Kristus nám spasení / přišel dát Golgotou / a vést chce nás do nebe zpět. *Ref.*

4. Také já chci kříž nést, / když jej Bůh dopustí, / vždyť sílu smím od něho vzít. / K nebi jím chce mne vést, / z ruky své nepustí, / tam s ním mohu na věky žít. *Ref.*

1. Je - ží - ši své - mu dí - ky zpí - vám,

že v je - ho lás - ku dou - fat smím.

K ne - bi se ví - rou v tou - ze dí - vám,

br - zy se vrá - tí, já to vím.

I když jsem hřiš - ný, On mne zve,

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of five systems, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). Chord symbols (F, C7, B, F7, g, G7) are placed above the vocal line. The lyrics are in Czech and are aligned with the vocal melody.

mi - lost mi dá - vá z lás - ky své,

mi - lost mi dá - vá z lás - ky své.

2. Nic než smrt já si nezasloužím, / vždyť mne až dosud tíží hřích, / ale Pán ví, že přesto toužím / změnit se, být jak bílý sníh. / On krví svou, tak všemocnou, //: zahladí každou vinu mou. :/

3. A proto zpívám píseň díků, / vzdávám mu chválu, slávu, čest. / Chci k svému Pánu - Slitovníku / bližního svého s láskou vést. / Chci také v nebi spolu s ním //: Ježíše chválit s nadšením. :/

Radost mi vrátila Golgota

1. Ú - děl můj byl smutek a hřích, sám jsem vlekl svůj kříž.

Radost mi vrá-ti-la Gol-go-ta, našel mne Pán Je - žíš.

Radost mi vrá-ti-la Gol-go-ta, Gol-go-ta, Gol-go-ta,

radost mi vrá-ti-la Gol-go-ta, našel mne Pán Je - žíš.

2. V lásce své mne vyhledal Pán, / sňal mou života tíž. / Radost mi vrátila Golgota, / našel mne Pán Ježíš. / Radost mi vrátila Golgota, / Golgota, Golgota, / radost mi vrátila Golgota, / našel mne Pán Ježíš.

3. Pánem mým se stal nebes Král, / k sobě vine mne blíž. / Radost mi vrátila Golgota, / našel mne Pán Ježíš. / Radost mi vrátila Golgota, / Golgota, Golgota, / radost mi vrátila Golgota, / našel mne Pán Ježíš.

Proud vzácné vody života

188

1. Proud vzácné vo-dy ži - vo-ta pod kří-žem pra - me - ní,
 náš hřích tam Bo - ží do-bro-ta za mi-lost za - mě - ní.
 Ref. Zním spás-ný pramen jis - to-ty, v něm ži - vot věč - ný mám.
 Ten spás - ný pramen z Gol-go-ty je Kristus Je - žíš sám.

2. I zločinci na kříži dal / Pán slib, že bude žít / a kletbu hříchu z něho sňal, / by naději směl mít. *Ref.*

3. Krev tvoje, drahý Pane náš, / má sílu zničit hřích, / ty lék na naše rány máš / v svých rukou zbodených. *Ref.*

Mou spásou je Pán Ježíš

1. Mou spá - sou je Pán Je - žíš, zpí - vám

a vím, že je za - chrán - ce můj.

On z lás - ky se k nám z ne - be sklo - nil

a na kří - ži dal ži - vot svůj.

Ref. Můj Pán, můj Pán

mne vy - kou - pil kr - ví svou sám.

To hlá - sám a v pís - ni své zpí - vám,

že Pán Je - žíš spa - sil mne sám.

2. Mou láskou je Pán Ježíš, zpívám / a stále ho mám v srdci svém. /
O Pánu chci též druhým mluvit, / vždyť On je vším v životě mém. *Ref.*

3. Mým Králem je Pán Ježíš, zpívám, / On dává mi rady, jak žít. / Svým
slovem nám laskavě říká, / že touží nás v nebesích mít. *Ref.*

Já vím, že Spasitel můj žije

1. Já vím, že Spa-si-tel můj ži - je, On mís - to

pro mne při - chys - tá. Vstříc Pá - nu srd - ce lás - kou

bi - je, když svou mi ru - ku po - dá - vá.

Ref. Ač výsměch svě - ta za mnou zní a sí - lí hří - chu

svá - dě - ní, však krát - kou, krátkou chví - li jen

2. Svůj život Spasiteli dávám, / On svou mne krví vykoupil. / Teď výzvu jeho očekávám: / „Již pojď, bys věčně se mnou žil.“ *Ref.*

3. Já vím, můj Ježíš přijde zase, / On sliby svoje naplní. / Až Pána uzřím v jeho kráse, / pak píseň chval se rozezní. *Ref.*

Kde je ten plamen nadšení

1. Kde je ten pla - men nad - še - ní,
 jenž v dě - tech tvých kdys' plá - po - lal,
 když je - ho zá - ří ve - de - ny
 šly, Bo - že náš, bez bá - z - ně dál?

2. Kde je ten duch, jenž víru tvou / Abrahamovi vdechl v hrud', / vлил
 v srdce Pavla sílu svou, / radu mu dával: „Stálý bud’!“

3. Kde je duch lásky sloužící, / s nímž David písně své směl hrát, / kde je
 ten výhled toužící, / jenž prorokům dal stránky psát?

4. Kde je ten duch, v němž Eliáš / nad Bálem mocně zvítězil, / v němž
 Mojžíš slávy své zřel tvář / a Job svou zkoušku podstoupil?

5. Vzpomeň na dávné dílo své, / obnov je znovu, Bože náš. / Srdce ti
 dáme, vždyť je tvé, / ty do něj svého Ducha dáš.

Hlas poselství

192

1. Hlas po-sel-ství dnes za-zní-vá jak polnic jas-né to - ny,
do zemí všech se roz-lé-há, má mocný zvuk jak zvo - ny.
A hla-ho-lí a bur-cu-jí, ze spánku bu-dí spí - cí,
zvěst radostnou všem zves-tu-jí ty to - ny já - sa - jí - cí.

2. Tak zaznívá hlas poselství, / jenž slávu Bohu vzdává. / Nad celou zemí výzva zní / a výstrahu všem dává: / Již přijde brzy onen den, / kdy Pán Ježíš se vrátí, / tou nadějí buď posílen, / tvých zkoušek čas se krátí.

3. To adventní je poselství / a národům všem hlásá: / Král nebes v slávě přichází / a s ním všem věrným spása. / Přijď tedy, Pane Ježíši, / tvá církev očekává, / chce vzdát ti chválu nejvyšší, / když tvá se zjeví sláva.

1. Kdo Kristův u - čed - ník chce být a v je - ho prav - dě stát,
svým ži - vo - tem jej o - sla - vit, vždy v službu se mu dát?

Jdi k Pá - nu s dů - vě - rou, On dá ti sí - lu svou.

Vždy vírou hled' na Kristův kříž, pak v bo - ji zví - tě - zíš.

2. Buď se mnou, Pane, každý den, / bez tebe nechci jít, / vždyť ve tvé síle
mohu jen / nad hříchem zvítězit. / Dej svou mi moudrost sám, / ať víru
zachovám, / když povedeš mne, Pane, vím, / že nikdy nezbloudím.

3. Kdo patří cele Bohu dnes, / ten získá spasení, / Pán dovede jej do
nebes / a slávou odmění. / Zrak svůj již zvedni výš, / tvůj cíl je stále
blíží, / pak do nebeských vstoupíš bran, / kde uvítá tě Pán.

1. Bůh se v Kristu sklonil k nám, spá - su zje - vil ná - ro - dům,
z bí - dy zve nás k vý - ši - nám, svět - lo vze - šlo po - ha - nům.
Kéž by o - heň pravdy v nás Pán již v srd-ci za - pá - lil,
dá - le ší - řil spá - sy jas, a - by dru - hé za - chrá - nil.

2. Pán když dílo vykonal, / svého Ducha poslal nám. / Kéž by každý z nás tak plál, / jako kdysi Ježíš sám, / Stále nesme lidem zvěst, / ohněm Ducha puzeni, / k Pánu že je chceme vést, / aby našli spasení.

3. Lásky zpěv zní staletím, / tón pro věky udává, / k písni té se přidat smím, / zpívat slova jásavá. / Žářem lásky zahoří, / s Pánem kdo se učí žít, / hříchu hradby rozboří, / v nebi s Kristem může být.

Srdce k srdci spěšte spolu

1. Srdce k srd-ci spěš-te spo-lu v Bo-ží ná-ruč spo - či - nout,
plamen lás-ky v bla-hu, bo - lu, nechte k Pá-nu vy-šleh-nout.
Hlavou je On, my jsme tě-lem, světlem je, my je - ho svit,
Pán je Rádcem, Spa-si - te - lem, my jsme bratři, je - ho lid.

2. Snaž se jako Boží sluha / tak své bratry milovat, / aby druh pro svého
druha / hotov byl i život dát. / Pohled' jen na Pána svého, / vždyť za tebe
prolil krev, / ber si příklad jenom z něho, / zanech svár a opust' hněv.

3. Spoj nás láskou, drahý Pane, / jak jsi jedno s Otcem svým, / dej, ať
naše srdce plane / vždycky ohněm nebeským. / Tvé je všechno, co kde
máme, / proto uč nás druhým dát, / pak svět pozná, že tě známe, / když se
budem milovat.

Pro Ježíše nikdy neváháme

196

1. Pro Je - ží - še nikdy neváháme, pro něj chceme rádi pracovat.

Svému Pánu vždy se odevzdáme, je - ho dí - lo chceme dokonat.

Ref. Rá - di za Mis - trem, rádi za ním jdem, rádi za ním jdem,

rá - di za ním jdem, jeho dílo ko - nat chcem.

2. Radostně všem lidem vyprávíme, / k hříšníkům jak on se sklání rád, / zachránit je touží, dobře víme, / život věčný z lásky chce jim dát. *Ref.*

3. Za svým Mistrem s důvěrou vždy jdeme / v jeho stopách, jak on velí nám. / Obtížené hříchem k němu zveme, / odpuštění všem nabízí Pán. *Ref.*

Když se bratr v smutku souží

1. Když se bra - tr v smutku sou - ží žalem sví - rán ze všech stran

a po lás - ce marně tou - ží, jednej tak, jak ře - kl Pán.

Jedno slo - vo lás - ka - vé ne-bo ru - ky vě - lý stisk

stačit mů - že k ná - pra - vě a ty bu - deš též mít zisk.

Ref. Den po dni s ry - chlo - stí spěchá vstříc k věč - nos - ti,

proto bliž-ním vy - pra - vuj, že je Bůh zve v domov svůj.

2. Pozdě přijde pláč a lkání, / když jsi marně žil dny své. / Lásku dávej bez přestání, / nepřehlížej potřebné. / Hleď, jak v hříchu tone svět, / v bídě své a trápení, / podej mdlému ruku hned, / ukaž cestu k spasení. *Ref.*

3. Zlato, sláva ztrácí cenu, / promění se v nicotu, / služba lásky v Božím jménu / věčnou má však hodnotu. / Símě, jež je zaseto, / kde je stín neb slunce jas, / vzejde, bude požato, / svědčit bude v soudu čas. *Ref.*

Vstaň, křes'tane, již

1. Vstaň, křes - ťa - ne již, tak ti ve - lí tvůj Pán,
meč vez - mi i štít, pan-cíř též, jenž ti dán.
Již pro - ti zla moc - nos - tem vy - táh - ni v boj
a od - va-hu měj, ži-vot svůj s Bo - hem spoj.
Ref. Bud' sta-teč - ný, bud' sta-teč - ný,

F7 B g F/C C7 F
 bud' sta - teč - ný, Hos-po - di - nův je boj.

2. Byť i klesáš snad, / vírou zas povstávej, / bys vítězem byl, / to na paměti měj. / Již proti svým slabostem vytáhni v boj / a odvalu měj, / život svůj s Bohem spoj. *Ref.*

3. Ač těžký je boj, / zdá se být ztraceným, / Pán je síla tvá, / Písmo bud' světlem tvým. / Bůh jistě ti pomůže, vytáhni v boj / a odvalu měj, / život svůj s Bohem spoj. *Ref.*

Až přijde Pán

1. Až při - jde Pán ve slá - vě Ot-ce své - ho,

ve - smí - rem tó - ny dí - ků bu - dou znít.

Kdo vždy jen s ú - ctou vzý - val jmé-no je - ho,

k té no - vé pís - ni smí se při - po - jít.

Vždyť při - stup do - mů k ži - vo - ta stro - mu

C F G a G7 C

Bůh dá jen to - mu, kdo zví - tě - zí,

F G a G7 C

Bůh dá jen to - mu, kdo zví - tě - zí.

2. Kdo hleděl vzhůru, únavou když padal, / a svoji práci Bohu zasvětil, /
na kolenou o sílu k službě žádal, / by jeho příkaz věrně vyplnil, / na moři
skleném dostane věnem //: i s novým jménem / své dědictví. :/

3. Kdo tady tiše snášel útok zlého / a v Boží síle vždy se učil žít, /
trpělivě se Pána držel svého, / ten u něj život věčný bude mít. / V slavné
té chvíli dá mu Pán milý //: čistý šat bílý / z milosti své. :/

Dal jsi Pánu vše?

1. Často zá - pa - síš sám, u - pa - dáš v mnohý klam,

o svou ví - ru tak má - lo jen dbáš.

Když pak sklá - ní tě níž tvé - ho ži - vo - ta tíž,

nechceš dát mu své „já“ na ol - tář?

Dal jsi Pá - nu v svém ži - vo - tě vše, cos měl dát?

Ref.

je v tvém srd - ci Pán Je - žíš Král?

Jen tak mů - žeš dál mít v du - ši ra - dost a klid,

když se Pá - nu sám dáš na ol - tář.

2. Jednou pochopíš snad / jak tě Bůh vždy má rád, / v každé chvíli že bdí jako stráž. / On ti dá pokoj svůj, / změní sám život tvůj, / když mu své srdce dáš na oltář. *Ref.*

3. Za svým Králem chceš jít, / k jeho slávě jen žít, / bližní své jako sebe rád máš? / On tě zve ve svůj dům, / kráčeť s ním k nebesům, / život z lásky mu dej na oltář. *Ref.*

Před tvář tvoji

1. Před tvář tvo - ji při - šli jsme, náš dob - rý Pa - ne,
 a tvé chcem si vy - pro - sit po - žeh - ná - ní.
 Ať vů - le tvá sva - tá se vždy jen sta - ne
 a jmé - nu tvému dál ať má chvá - la zní.

2. Ty stál jsi nám po boku v bouři a boji, / jen tvá ruka dávala vítězství nám. / A stále nás oblékáš svou pevnou zbrojí, / jen s tvou pomocí dál jdem tam k výšinám.

3. Teď chválu ti vzdáváme, vítězný Vůdce, / a svá srdce v touze chcem s díky ti dát. / Vždyť láska tvá překazí nástrahy svůdce / a v cíli budem dál tě oslavovat.

1. Zdá se ti, že kříž tě tí - ží? Hled' ví - rou vpřed.

Tvůj zrak k Pá-nu at' vždy vzhlíží, jdi ví - rou vpřed.

S křížem jdi vždy za Je - ží - šem, hled' ví - rou vpřed,
Ref.

ne - rep-tej, jdi věr - ně, ti - še jen ví - rou vpřed.

2. Když se snad i chvěješ v boji, / hled' vírou vpřed, / Kristus po tvém boku stojí, / jdi vírou vpřed. *Ref.*

3. Máš-li stále málo síly, / hled' vírou vpřed. / Pán tě vede jistě k cíli, / jdi vírou vpřed. *Ref.*

1. Když kol te - be zu - ří mo - ře zbou - ře - no,

a ty smut - ný plá - češ, že vše ztra - ce - no,

se - čti všechny da - ry, kte - ré Pán ti dal,

a v tvém srd - ci za - zní no - vá pí - seň chval.

Ref. Se - čti da - ry, kte - ré Pán ti dal,

se - čti da - ry, kte - ré už jsi vzal,

se - čti da - ry, v nichž ti po - žeh - nal,

a v tvém srd - ci mu - sí za - znít pí - seň chval.

2. Pod břemenem práce, ran a obtíží, / když tvé oko marně pomoc vyhlíží, / sečti všechny dary, a vzdáš Pánu čest / a v tvém srdci zazní: On má pomoc jest. *Ref.*

3. Když má jiný růže, ty však trní jen, / hled' na sliby Páně, budeš spokojen. / Sečti všechny dary, kterých nemá svět, / a v tvém srdci zazní: Já netoužím zpět. *Ref.*

1. „Ne - boj se, a věř mi,“ zní Je - ží - šův hlas,
ve - de ces - tou k ne - bi ja - ko hvězdy jas.
Půl - noč - ní - mi mra - ky moc - ně pro - ni - cá
krás - né za - slí - be - ní: nikdy mne ne - za - ne - chá.
Ne, ne - za - ne - chá, ne, ne - za - ne - chá, On

Ref.

slí - bil, se mnou že bu - de, nikdy mne ne - za - ne - chá.

Ne, ne - za - ne - chá, ne, ne - za - ne - chá, On

slí - bil, se mnou že bu - de, nikdy mne ne - za - ne - chá.

2. Mrazem hyne listí, / spadne každý květ; / zklamou všechny sliby, / jež mi dává svět. / nezhyne však Boží / láska nesmírná, / nezklame můj Ježíš, / nikdy mne nezanechá. *Ref.*

3. I když budou střely / mířit v moji hrud', / Pán mi přesto říká: / „Víry nepozbud’.“ / Jak se píseň ptáků / hájem rozléhá, / zní mi v srdci slova: / Nikdy mne nezanechá. *Ref.*

Jak marná světská sláva

1. Jak mar-ná světská slá - va a všechny schopnos-ti,
 vždyť nic, co člo-věk dá - vá, nás sou-du nez-pros-tí.
 Jen lás-ka ne-bes Pá - na má věč-né tr - vá - ní,
 nám k spáse by - la dá - na, před zlým nás o - chrá - ní.

2. Ať pravdu umím hlásat, / svět vírou přemáhám, / ať všech se držím
 zásad / i celé Písmo znám, / tím nectím Pána svého, / co z lásky
 nečiním, / bez pravé lásky jeho / jsem kovem zvučícím.

3. Té věčné lásky pramen / je Ježíš Kristus sám, / On základní je kámen, /
 my tvořit máme chrám. / Jen tehdy Krista známe, / v něm berem sílu
 svou, / když z lásky bratru dáme / vždy ruku pomocnou.

1. Jen tvou chci cestou dál vždy kráčet, Pa - ne můj.

Za ru - ku uchop mne a směr mi vy - mě - řuj.

Sám bych se vo - lit bál ve zmatku mnohých cest,

vol za mne, Bo - že můj, dám rukou tvou se vést.

2. Za tebou, Pane můj, / chci stále kráčet výš, / v tvých musím stopách jít, / jen ty vše znáš a víš. / Do služby přijmi mne / a v srdci vládni ty, / ať zemře pyšné „já“ / pod křížem Golgoty.

3. Do mocné dlaně tvé / já ruku svoji dám, / ať radost zakouším, / či smutek právě mám. / Buď, Pane, vůdce můj, / má moudrost, síla, zbraň, / a v dobrém nebo zlém, / vždy tvá se vůle staň.

Když v bouři život se dme

1. Když v bouři ži-vot se jak moře dme, spějeme výš, Pá-nu blíž,
 když ví-tr nás zmítá každého dne, spě-je-me výš, Pá-nu blíž.
 Ve víře do dá-li pohled'me již, jak světlo zá-ří nám Ježíšův kříž,
 tam navždy slo-ží-me ži-vo-ta tíž, spě-je-me výš, Pá-nu blíž.

2. Když vlny moře se hrozivě dmou, / spějeme výš, Pánu blíž, / už v dáli
 vidíme vlast nebeskou, / spějeme výš, Pánu blíž. / Kormidelníku, jen
 vírou se vzmuž, / pevně drž kormidlo, buď přece muž, / plujeme
 k přístavu, blíží se už, / spějeme výš, Pánu blíž.

3. Radostně skončíme svou cestu tam / v přístavu již, Pánu blíž, / víme,
 že Bůh vede nás všechny sám / v svůj přístav již, k sobě blíž. / Dík mu,
 že nám všem dal života dech, / že vedl nás až po náš spásy břeh, / dá
 život nám, laskavý Otec všech, / v přístavu již Pán Ježíš.

Slyš, jen slyš

208

1. Slyš, jen slyš, slyš, jen slyš, vzbud' se ze sna ty, kdo spíš.

Věr-ně ko - nej prá-ci svo - ji, bo - juj ví - rou v Pá-ně

zbro - ji, než se před ním po - sta - víš.

2. Pospěš již, pospěš již, / bez reptání nes svůj kříž. / Slovo Boží zvěst je spásy, / blízký příchod Krista hlásí. / Pojd' a pospěš k Pánu blíž.

3. Dnes je čas, dnes je čas, / dnes tě volá Boží hlas, / dosud chce si získat tebe, / dřív, než zavře brány nebe, / než tě smrti spálí mráz.

4. Tak jak jsem, tak jak jsem / jdu, můj Pane, k tobě jen. / Pojd' mi vstříc a veď mne k sobě, / ať se sejdem v krátké době / v městě svatém, nadhvězdném.

Co činí Bůh, vždy správné jest

1. Co či - ní Bůh, vždy správné jest, On všechno dobře mí - ní,
 rád je - ho ru - kou dám se vést, před mnohým zlým mne stí - ní.

I z hrobu bran On, věčný Pán, mne vytrhnout chce ce - le,
 v něj pro - to dou - fám smě - le.

2. Co činí Bůh, vždy správné jest, / On nikdy nezklame mě, / vždyť
 v jeho slovu není lest, / je věrné jeho rámě. / Jsem spokojen, když jej
 mám jen, / On volání mé slyší / a bolesti mé tziší.

3. Co činí Bůh, vše správné jest, / On v mysli své mne chová; / a jako
 z jara ratolest / má víra vzkvete znova. / On na bol můj dá balzám svůj, /
 já na něho vše skládám / a s ním být navždy žádám.

4. Co činí Bůh, vše správné jest, / v tom nezvratně chci státi / a za
 všechno mu dík a čest / i v soužení chci vzdáti. / Pak poznám přec, až
 nakonec / své celé světlo dá mi, / jak dobře smýšlel s námi.

Krok za krokem

210

1. Krok za krokem ve - de k cí - li Spa - si - tel lid věr - ný svůj,
na - dě - ji a ví - ru sí - lí, ra - du dá - vá: Pev - ně stůj!

Ví - těž - ně pouť u - kon - čí - me, Pán Ježíš nám sí - lu dal,
s ním pak domů ve - jít smíme, kam nás ve - de slá - vy Král.

2. Důvěru svou Kristu dejme, / za ním věrně jděme dál. / Lásku k bližním stále mějme, / tak jak nám On příkaz dal. / Žít radostně v Páně moci, / být vždy listem Kristovým, / svítit do tmy hříchu noci / bud'me stále hotovi.

3. Žal a smutek, úzkost v duši / pevná víra překoná; / více síly, než kdo tuší, / Boží láska, víra má. / Ač nepřítel v naši cestu / vplétá trní těžkostí / Pán nás vede k nebes městu, / brzy nás v něm uhostí.

Již ved' nás, věčný Králi

1. Již ved' nás, věčný Krá - li, čas bo - je nad - chá - zí.

Jen s te - bou zví - tě - zí - me bez velkých nes - ná - zí.

Tvá mi - lost dá nám sí - lu, pro zá - pas při - pra - ví;

ted' chceme zpí - vat pí - seň, jež te - be o - sla - ví.

2. Již ved' nás, věčný Králi, / ať nezlomí nás hřích; / vždyť svatost můžem získat / ze svatých rukou tvých. / Tvé království se blíží, / a nezná válek vír, / je zbudováno láskou, / ty nastolíš v něm mír.

3. Již ved' nás, věčný Králi, / víc nechceme se bát; / máš radost ve své tváři, / nám též ji můžeš dát. / Jde záře z tvého kříže, / v tom světle chceme jít, / když s tebou zvítězíme, / pak s tebou budem žít.

Pane můj, buď vůdcem mým

212

1. Pa-ne můj, buď vůdcem mým ži-vo-tem roz-bou-ře-ným;
ví-tr srá-ží loď-ku mou až na ská-lu zá-lud-nou.
V sí-le tvé jen dál plout smím, Pa-ne můj, buď vůdcem mým.

2. Jako matka dítě své / utišíš i moře zlé. / Vlny náhle utichnou, / rozkaz tvůj když dostanou, / vždyť jsi vládce všemocným. / Pane můj, buď vůdcem mým.

3. I když v dálce břeh už zřím, / vím, že příboj nezkontrolím. / Abych v přístav mohl vplout, / musíš sám ty zasáhnout. / Kéž už tvůj hlas uslyším: / „Důvěřuj, jsem vůdcem tvým!“

Ty jsi moje radost

1. Ty jsi mo - je ra - dost, mé - ho srd - ce žá - dost,

Pa - ne Je - ží - ši! Ni - kdy nechci zou - fat, jenom v te - be

dou - fat, v pomoc nej - bliž - ší. Když jsi u mne, po - koj mám,

jen u te - be, jin - de ne - ní pra - vé u - ti - še - ní.

2. Pod ochranou tvojí / nelekám se v boji, / v tobě štít svůj mám. / Když je bouře divá, / ruka tvá mne skrývá, / ty mne chráníš sám. / Když mne satan zničit chce, / ty to, Pane, nedopustíš, / ty mne neopustíš.

3. Nechci světské slasti, / zde i v nebes vlasti / v tobě poklad mám. / Světská čest a sláva / pomíjí jak tráva, / vše je pouhý klam. / Ani radost ani žal / nevyrvé mne z ruky tvojí, / ty jsi spásou mojí.

4. Ztiš se, srdce moje, / Pán je pomoc tvoje, / bezpečný tvůj hrad. / Víím, že v každém kříži / On se ke mně blíží, / pomáhá mi rád. / On i ve tmách svítí mi. / I když někdy přijde žalost, / On je moje radost.

Kdo chceš za Kristem jít

214

1. Kdo chceš za Kris - tem jít, nuž vstaň a
vez - mi zbroj, vždyť mů - žeš od něj
žít - vot vzít, jen bo - juj dob - rý boj.

2. Ať Pán je síla tvá, / s ním kráčeš směle vpřed, / On bude hájit práva svá / a podmaní si svět.

3. V tom boji vítězném / nemůžeš stranou stát, / jdi směle za svým Ježíšem, / chce korunu ti dát.

4. S ním vždycky zvítězíš, / boj dobrý dokonáš, / když jeho slovu uvěříš / a při něm setrváš.

Slož, co srdce tísní

1. Slož, co srd-ce tís - ní, víc již ne - bě - duj,
svěř se Bo - hu v pís - ni, On zti - ší vzdech tvůj.

Ač zna-ven jsi ce - le, jdi jen k Je - ží - ši,
věř a dou-fej smě - le, On vše u - ti - ší.

2. Zná Pán, co tě souží, / zná tvé prosby hlas, / On utiší bouři / a pomůže včas. / Pak ve zlatém lesku / zář sluneční zříš, / tvou ozáří stezku / tam v nebeskou říš.

3. Když je bratr v bolu, / jak tys někdy byl, / na modlitbě spolu / pak naberte sil. / Ať vzepře se zlému / dnes, dokud je čas, / Pán Ježíš dá jemu / mír do srdce zas.

4. Po skončené pouti / Pán přivítá nás, / dá nám v přístav vplouti, / do nebeských krás. / Již nechceme déle / lkát ve smutku víc, / vždyť už brzy směle / jít chcem Pánu vstříc.

Má duše, nic se nelekej

216

1. Má du-še nic se ne - le-kej, Bůh v péči své tě má,
pod je-ho kříd - ly ú-kryt měj, On v péči své tě má.
Bůh v pé - či své tě má, po ce-lý den, na cestách všech.
Ref.
Bůh v pé - či své tě má, On v péči své tě má.

2. Když na všech stranách sílí boj, / Bůh v péči své tě má, / může tvůj ztišit nepokoj, / On v péči své tě má. *Ref.*

3. Dává, co třeba, zná tvůj čas, / Bůh v péči své tě má. / Tvé touhy zná i prosby hlas, / On v péči své tě má. *Ref.*

4. Přijď, co přijď, třeba smrti stín, / Bůh v péči své tě má, / slož hlavu svou jen v jeho klín, / On v péči své tě má. *Ref.*

Smím tvůj vždy být

1. Když zá - ru - tek v mé srd - ce vni - cá jak klín

a má du - še tou - ží už zba - vit se vín,

přec tvůj mo - hu být, vždyť jsi můj dob - rý Pán,

a vím, že jsi ská - lou, kde svůj ú - kryt mám.

Ref. Smím tvůj vždy být, smím tvůj vždy být, ty

h G D h D/A A7 D

ská - lou jsi mou, Pa - ne, smím v ní se skrýt.

2. Když svádí mne lákavé pokušení, / či v zármutku toužím po potěšení, /
když můj život bouří a proudem je hnán, / tu vím, že jsi skálou, kde svůj
úkryt mám. *Ref.*

3. Když v zápasech mé srdce již zemdlivá / a k vítězství síly už víc
nezbývá, / když v zoufalství zdá se mi, že jsem tak sám, / přec vím, že jsi
skálou, kde svůj úkryt mám. *Ref.*

Kdo Boží vůli poznat touží

1. Kdo Bo - ží vů - li poz - nat tou - ží

a v něm své sklá - dá dou - fá - ní,

ten Bo - hu své - mu vděč - ně slou - ží

a ne - pod - lé - há zou - fá - ní.

Kdo Nej - vyš - ší - ho dob - ře zná,

The musical score is written for voice and piano. It consists of five systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is three flats (B-flat, E-flat, A-flat), and the time signature is 3/4. Chord symbols are placed above the vocal line: f, C, f, c, Des, C, As, b, C, f, b, C7, f, C, f, c, Des, C, As, b, C, f, b, C7, f, C, f, Es, As, f, b, Es, As. The lyrics are in Czech and are aligned with the vocal line.

ten u něj pra - vou skry - ši má.

2. Jen ztiš se, duše, ztiš se cele / a svět se Páně vedení, / vždyť moudrá ruka Stvořitele / vše řídí k tvému spasení. / On, jenž nám v Kristu Otcem jest, / nejlépe ví, jak k cíli vést.

3. Ó nemysli, když Bůh tě tříbí, / že jsi upadl v nemilost / a že jen ten se Bohu líbí, / kdo má ve světě všeho dost. / Jen vyčkej, a snad příští den / tvůj úděl bude pozměněn.

4. Tak věrně, Pán co tobě svěřil, / vždy konej v duchu radostném. / Jen pros, On chce, bys jemu věřil, / že bude tvým vždy přítelem. / Kdo v Boha doufá, k Bohu lne, / ten se ve zkoušce nepohne.

1. Někdo zná bol srdce tvé - ho a někdo o žalu tvém ví,
dobře ví, jak je ti lás - ky a sluníčka za-po-tře - bí.

Ví, když se v samotě trá - píš, znaven a bez-na-děj-ný,
chce, abys poznal a vě - děl, jak dobrý je, mi-lo-srd-ný.

2. Někdo přec bdí, i když váháš, / když svádí tě pokušení, / bdí, když tvá ubývá síla / a nikde vysvobození. / Někdo se rmoutí, když padáš, / upří svůj na něho zrak. / Někdo vždy na tebe čeká, / chce zahnat tvých těžkostí mrak.

3. Někdo tě miluje vroucně, / ať slabý, či silný jsi snad, / čeká, by pomohl tobě, / jen On tě má opravdu rád. / Znáš toho Přítele jméno? / Víš, proč nás laskavě zve? / Je to náš Spasitel Ježíš, / On miluje tebe i mne.

V tvou milost, dobrý Pane

220

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems of staves. The first system has a treble and bass staff. The treble staff contains the melody with lyrics underneath. The bass staff contains the piano accompaniment. The second system also has a treble and bass staff, continuing the melody and accompaniment. Chord symbols (d, g, A7, F, B, C, F, a7, g, d, g7, A7, d) are placed above the treble staff notes. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C).

1. V tvou mi - lost, dob - rý Pa - ne, my dou - fat chceme jen,
 ať sta - ne se, co sta - ne, jsi s ná - mi den co den.

2. Když nás tak často souží / jen starost, bol a žal, / po tobě srdce touží, /
 bys milost svou nám dal.

3. Když cestou umdléváme / a dlouhý je boj náš, / jen v tobě sílu máme, /
 vždyť ty nám pomáháš.

4. Buď vůdcem naším stále / a dej, ať z milosti / ti smíme zpívat
 k chvále / ve věčné radosti.

Jak zní mile jméno Ježíš

1. Jak zní mi-le jméno Je - žíš, mír - ní smutek, bol a žal,
 ra - dost, pokoj to-mu dá - vá, kdo se jemu odevzdal.

Ref. Dobře vím, jménem tím srd-ce lid - ská o - slo - vím.

Vždyť se tím po-tě - ším, když je s ví - rou vy - slo - vím.

2. Jeho jméno dá ti sílu, / je to proti hříchu štít, / když tě pokušení zmáhá, / smíš si pomoc vyprosit. *Ref.*

3. Jak je vzácné jeho jméno, / jemu vzdejme slávu, čest. / Boží lid, bez tíhy hříchů, / vírou smí se k Pánu vznést. *Ref.*

4. Pějme slávu jeho jménu, / k jeho cti ať píseň zní, / vždyť už brzy přijde chvíle, / kdy se svět mu pokloní. *Ref.*

Přijde jednou čas

222

1. Při - jde, při - jde jed - nou čas, kdy se kaž - dá
 bo - lest vzdálí, tí - ha hří - chu spad - ne z nás,
 sl - za o - ko ne - za - ka - lí. Žal a smu - tek
 pře - sta - ne, ra - dost věč - ná na - sta - ne.

2. Přijde! Slyšte krásnou zvěst: / Bude konec utrpení. / Všichni vzdají Bohu čest, / v ráj se celá země změní. / Kéž i já mu chválu vzdám, / až ve slávě přijde k nám.

Spasiteli, Pane můj

1. Spa - si - te - li, Pa - ne můj, v náruč svou mne přiviň sám,
v do - bě bou - ře se mnou pluj, kor - mi - dlo ti pře - dá - vām.
Skryj mne, Pa - ne, za - cho - vej, bou - ře zlé než pře - jde čas,
v přís - tav ne - bes vplout mi dej, tam, kde vlád - ne mír a jas.

2. Útočiště mé jsi sám, / nenechej mne utonout, / veď a těš mne, k tobě lkám, / zbav mne, Pane, hřicha pout. / V dlani své mne uschovej, / křídly svými přikryj sám, / pomoc svou a milost dej, / naději jen v tobě mám.

3. Lásky pln jsi, Bože náš, / milostí mne obdar svou, / vždyť mou bídu dobře znáš, / spoléhám na pomoc tvou. / Ty jsi pramen života, / živou vodu dej mi pít, / ty jsi moje jistota, / s tebou budu věčně žít.

Zanech nářku, přestaň zoufat

224

1. Zanech nář - ku, přestaň zou - fat, srdce tvé když tís - ní žal,

pevně věř, vždyť můžeš dou - fat, Pán za te - be život dal.

Mocný Král, jenž v nebi vlád - ne, ta - ké te - be mi - lu - je,

neměj po - chybnos - ti žádné, vždyť přec víš, Bůh láska je.

2. V pevné víře svěř se jemu, / jeho lásky vedení, / vždycky můžeš přijít k němu, / On se nikdy nemění. / Věř, jen věř a vzmuž se znova, věrně boj, zvítězíš. / Zbraní tvou jsou jeho slova, / radostí tvou jeho kříž.

3. Ať se co chce vůkol děje, / jeho láska věčná jest; / když tvá touha za ním spěje, / dojdeš k cíli žití cest. / Sílu svou On chce ti dáti, / vítězstvím tě ozdobit. / Až se opět na zem vrátí, / v říši svou chce Pán tě vzít.

Blíž tobě, Bože můj

1. Blíž to - bě, Bo - že můj, jen to - bě blíž,
i když by do pra-chu tla - čil mne kříž.
Tvůj Duch mne po - vze - se, v mé pís - ni o - zve se:
Blíž to - bě, Bo - že můj, jen to - bě blíž.

2. Když jako Jákob snad, / tak znavený, / svou hlavu složit chci / na kameni, / tu uzmím nebesa / a duch můj zaplesá: / Blíž tobě, Bože můj, / jen tobě blíž.

3. A když noc pomine, / tvůj přijde den, / s úctou chci děkovat / vždy tobě jen. / Vždyť všechna moje tíž / je cestou k nebi výš, / blíž tobě, Bože můj, / jen tobě blíž.

Blíž tobě, blíže, Ježíši můj

226

1. Blíž, to - bě, blí - že, Je - ží - ši můj, táh - ni mne
 k so - bě, chci být ce - le tvůj. Při - viň mne k so - bě,
 vem v ná - ruč svou, jen po - koj tvůj zti - ší vždy du - ši
 mou, jen po - koj tvůj zti - ší vždy du - ši mou.

2. Blíž tobě, blíže, sám nemám nic, / slyš prosbu pokornou, vyjdi mi vstříc. / Mou velkou vinu i každý hřích / odpusť, můj Pane, jenž dlíš v nebesích, / odpusť, můj Pane, jenž dlíš v nebesích.

3. Blíž tobě, blíže, tvým vždy chci být, / vše, co je zlé, chtěl bych již opustit. / Tvé všechny ctnosti rád bych chtěl mít / a s tebou brzy již na věky žít / a s tebou brzy již na věky žít.

Pán je můj Pastýř

1. Pán je můj Pas - týř ne - bes - ký, mám u něj hoj - nost, vím.
On k vo - dě ti - ché ve - de mne a pastvám ze - le - ným.
On k vo - dě ti - ché ve - de mne a pastvám ze - le - ným.

2. Mé duši vrátí svěžest zas, / vždy vodí kroky mé / po cestě spravedlnosti, / to vše pro jméno své, / po cestě spravedlnosti, / to vše pro jméno své.

3. Jdu smrti stínů údolím, / bát přec se nemusím, / hůl jeho, prut mne potěší, / je stále se mnou, vím, / hůl jeho, prut mne potěší, / je stále se mnou, vím.

4. Mám všeho hojnost, plný stůl / přes závist člověka, / Pán moji hlavu pomazal, / můj kalich přetéká, / Pán moji hlavu pomazal, / můj kalich přetéká.

5. Bůh vede mne svou dobrotou, / svým milosrdenstvím. / Už brzy vstoupím v jeho dům, / kde budu věčně s ním, / už brzy vstoupím v jeho dům, / kde budu věčně s ním.

Pán Ježíš je mou spásou

228

1. Pán Je - žíš je mou spá - sou, lnu k ně - mu srd - cem svým.

Žít pro něj by - lo krá - sou, mřít s ním je zis - kem svým.

The musical score is written for two staves (treble and bass clef) in C major. The first system covers the first line of lyrics, and the second system covers the second line. Chord symbols (C, F, G7) are placed above the first system, and (a, e, F, C, F, G7, C) are placed above the second system. The melody is simple and hymn-like, with a key signature of one sharp (F#).

2. On smrtí svou na kříži / mne smířil s Bohem svým, / sňal všech mých hříchů tíži, / mne nazval bratrem svým.

3. Teď blíží se ta chvíle, / kdy i já zemřít mám. / To mohu jen v tvé síle, / můj Pane, pomoz sám.

4. Chci s tebou žít, neb zmírat / a nechci se už bát, / ve smrti tvář se dívat, / když při mně budeš stát.

5. Mé srdce i dech slábně, / jen stěží šeptá ret, / už nemám síly žádné / a vadne žití květ.

6. Dej tichý spánek, Pane, / než přikážeš mi vstát, / ať se tvá vůle stane, / já uposlechnu rád.

7. Moc smrti padne cele, / až přijdeš jako Král / a dáš, bych v novém těle / jak vítěz s tebou stál.

Vzmuž se, malé stádce

1. Vzmuž se, vzmuž se, malé stád - ce, ne - přá - tel se ne-le -

kej. Vzmuž se, pra-ví Je-žíš, rád - ce, pevnou

Bo - ží ví - ru měj. Jen ať stá-le roz-lé - há se:

Je - žíš nám je ú - tě - chou, slí - bil, že nás v krátkém

ča - se vezme ve vlast ne - bes - kou.

2. Buď vždy věrný ve svém boji, / zlého nemusíš se bát, / po tvém boku
Ježíš stojí, / slíbil vítězství ti dát. / V díle měj svou ruku pevnou, / ať tvé
světlo zaplane, / brzy projdeš nocí temnou, / věčný den ti nastane.

3. S nadšením jdi v Boží síle, / brzy přijde Páně den. / Věrně pracuj v jeho
díle, / budeš slavně odměněn. / Jásej, Pán se brzy vrátí, / den však nezná
žádný z nás; / vstříc mu půjdou jeho svatí, / až je vyzve Boží hlas.

Bůh je můj věčný Pán

230

1. Bůh je můj věč - ný Pán, mám v něm vždy sí - lu svou,

strach a - ni bá - zeň ne - po - znám, On mou je o - chra - nou.

The musical score is written for voice and piano. It features a treble and bass clef with a key signature of one flat (B-flat). The tempo is marked 'C' (Crescendo). The score includes two systems of music. The first system has a treble staff with notes and a bass staff with chords. The second system also has a treble staff with notes and a bass staff with chords. The lyrics are written below the notes.

2. On Pastýřem je mým, / jenž vodí ovce své, / vždy k pastvám stále
zeleným / a k vodám tichým zve.

3. Když slunce halí mrak / a svádí nepřítel, / pak neslábne mé víry zrak, /
mne chrání Spasitel.

4. Jsem proto s ním vždy jen / a velkou radost mám, / vždyť navěky jsem
zachráněn, / když vede mne můj Pán.

Věř, poslouchej

1. Když za Je - ží - šem jdem, je-ho slov dbá - me jen,
 po-tom ne - mů - žem již za - blou - dit.
 Tomu Pán se dá znát, kdo ho má stá - le rád,
 kdo chce věř - ný a po - sluš - ný být.
 Věř, po - slou - chej, co ti Pán ří - ká, dbej

Ref.

je to je - di - ná ces - ta, vě-řit, po - slou-chat jej.

2. Kde je Pán, mizí stín, / bolest, strach, tíha vin. / Jak je překrásné stále s ním žít. / Přejde úzkost i žal; / tomu Pán tíhu vzal, / kdo chce věrný a poslušný být. *Ref.*

3. Smutek netíží víc, / pokoj rozjasní líc, / starost tvou chce Pán na sebe vzít. / Zmizí pochybnost tvá, / tu jen překonává, / kdo chce věrný a poslušný být. *Ref.*

4. Jistě mnohý i z nás / někdy prožije čas, / kdy se zdá mu, že těžké je žít. / Ale laskavý Pán / tomu dá sílu sám, / kdo chce věrný a poslušný být. *Ref.*

5. Božím přítelem být, / v jeho království vjít, / to bys jak drahý klenot měl chtít. / Cestou nesnadnou snad, / dá-li Pán, ten jde rád, / kdo chce věrný a poslušný být. *Ref.*

Můj Bůh je síla moje

1. Můj Bůh je sí - la mo - je, můj cíl je, lás - ka
sám. V něm vše - ho dob - ra zdro - je a
ži - vot věč - ný mám a ži - vot věč - ný mám.

2. On na smrt vydal Syna, / v něm spasení mi dal. / Tak smyta má je vina, / když za mne umíral, / když za mne umíral.

3. On rány moje hojí, / On lékařem je mým / a v jeho krve zdroji / se navždy uzdravím, / se navždy uzdravím.

4. Já cítím lásku, vděčnost, / vždyť v tmách je světlem mým. / On dnes i celou věčnost / mým bude vítězstvím, / mým bude vítězstvím.

Ježíši můj

233

1. Je - ží - ši můj, jen lás - ka tvá

člo - vě - ku spá - su mů - že dát,

i když svět též má kou - zla svá,

jen te - be svým chci Pá - nem zvat.

2. Když v pravdě tvé mám víry zbroj, / pak mohu vítězem se stát, / vždyť
v slovu tvém je síly zdroj, / z něj v každé chvíli mohu brát.

3. Života chléb jen v tobě mám, / ten velkou sílu dá mi, vím, / a nikdy
žízeň nepoznám, / ze studny tvé přec pít vždy smím.

4. Když budeš stále blízko stát / a s tebou smířen budu žít, / každou noc
klidně mohu spát, / občerstven ráno k práci jít.

5. Proto ať pálí žár neb mráz, / panuje mír či bouře zlá, / ty pevný štít jsi
můj a hráz, / nad hlavou tvůj mi prapor vlá.

Bůh Syna dal

1. Bůh Sy - na dal, má jmé - no Je - žíš,

chce spa - sit nás tou lás - kou svou.

Ži - vot ti dá, když je - mu vě - říš

a je - ho prázdný hrob je to - ho zá - ru - kou.

Když ži - je Pán, mohu dou - fat dá - le,

Ref.

bez o - bav žít a v pravdě stát,

pro - to - že vím, Je - žíš má stá - le

pev - ně můj zít - řek v rukou svých a má mne rád.

2. Když padne stín na cestu moji / a unaví mne hříchů tíž, / já přesto vím:
Pán rány zhojí, / zas zvedne dítě svoje vzhůru k sobě blíž. Ref.

1. Svou zá - chra - nu v Je - ží - ši, Pá - nu svém mám,

On Bůh je a Spa - si - tel můj.

Nad ská - lu je pev - něj - ší, skrý - še je má,

zdroj ú - tě - chy v Pá - nu mám svůj.

Na ská - lu mne po - sta - vil, skryl v dla - ni své,
Ref.

a po - sky - tl chla - di - vý stín.
 Měl v pé - či mne své a svou lás - kou mne hřál,
 jak dí - tě mne bral na svůj klín,
 jak dí - tě mne bral na svůj klín.

2. Jak úžasný přítel je Pán Ježíš sám, / můj úděl mi pomáhá nést. / Když břímě mne tíží, On sílu mi dá, / chce k cíli mne života vést. *Ref.*

3. Pán v lásce mi žehná, On dá pokoj svůj / a dává mi vždy dary své. / Rád písni si zpívám o svém spasení, / vždyť vzhůru mne k domovu zve. *Ref.*

4. U Pána až jednou tam já budu stát, / až v nebesích setkám se s ním, / pak v zástupu spasených chválu mu vzdám, / že spásou je, zachráncem mým. *Ref.*

V kříži vírou zakotvuji

1. V kří-ži ví - rou za-kot-vu - ji, v Kristu má je na-dě - je,

o svou spá - su u - si - lu - ji, sí - la má však sla-bá je.

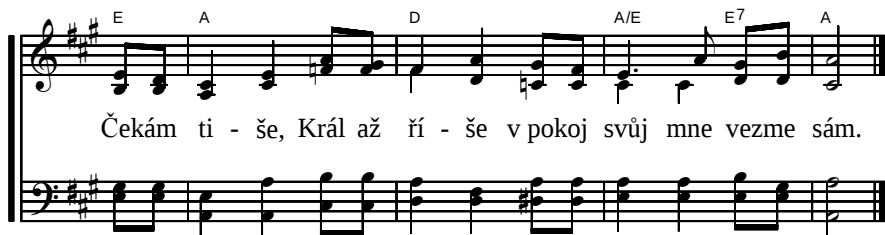
Prudké bou - ře ne - u - stá - le zmí-ta - jí mým ži - vo - tem,

pro-to s ví - rou jdu vždy dá - le, hledám mír jen v Bohu svém.

K Pá-nu spěchám, vést se ne-chám, pomoc u něj na - lé - zám.

Ref.

The musical score is written for a single melodic line on a treble clef staff. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 3/4. The melody is composed of eighth and quarter notes, with some rests. Chord symbols (A, H7, E, E7, D, A/E) are placed above the staff at various points, indicating the harmonic accompaniment. The lyrics are written below the staff, aligned with the notes. The score is divided into five systems, each with a treble staff and a corresponding line of lyrics. The first system starts with a treble clef and a key signature of two sharps. The second system continues the melody. The third system also continues the melody. The fourth system continues the melody. The fifth system continues the melody and ends with a double bar line. The lyrics are in Czech and describe faith in Christ and the power of the cross.

2. Mnohou tíhu jsem už nesl, / znaven hříchem, bídou svou, / zcela ztrápen jsem pak klesl / v Krista náruč laskavou. / Mocná síla jeho ramen / zbavila mne těžkostí, / v Bohu svém jsem našel pramen / pokoje a radosti. *Ref.*

3. Moje úzkost v Kristu mizí, / pochybnosti jsem již prost, / strach a bázeň je mi cizí, / vždyť On vzal mne na milost. / Proto vděčně Bohu zpívám, / jeho lásku v srdci mám, / na Ježíše vždy se dívám, / On mi dává pokoj sám. *Ref.*

Pán je světlo mé

1. Pán je svět-lo mé, já bás - ně ne - znám,
 když tem - no - tou jdu, On je se mnou sám.
 On vždy - cky mne zba - vu - je bēd, stra - stí mých,
 to sí - lu mi dá v dobách všech ne - snad - ných.
 Ref. Pán je svět - lo mé, zdroj sí - ly a krás,

On bez - peč - ně ve - de mne v kaž - dý čas,

Pán je svět - lo mé, zdroj sí - ly a krás,

On bez - peč - ně ve - de mne v kaž - dý čas.

2. Pán je světlo mé, / však kolem je mrak, / ten skličuje mne / a mdlí víry zrak. / Zda může tma nevěry být stále tam, / kde kraluje Pán Ježíš svou mocí sám? *Ref.*

3. Pán je světlo mé, / když s hříchem jdu v boj, / On vede mne sám / a dá Ducha zbroj. / On v slabosti mé dává sílu mi svou / a provede mne nocí tou bouřlivou. *Ref.*

1. Bez o - bav lás - ce vě - řím,

té lás - ce Pá - na k nám

a jí se ce - le svě - řím,

vždyť Bůh je lás - ka sám.

Ač bou - ře nit - rem zmí - tá

a du - ši zkru - šil stín,
 mne v tmách den s Pá - nem sví - tá,
 s ním dál jdu jis - tě, vím.

2. Dnes vím již o Pastýři, / proč mám se zlého bát? / Kam Pán jde, můj krok míří / a půjdu s ním vždy rád. / Vždyť zná On cestu moji, / o zrádných místech ví, / když ztrácím víru svoji, / mne najde, povzbudí.

3. Pán stádce své zve k vodám / a pastvám zeleným, / když svůj zrak k němu zvedám, / za mraky slunce zřím. / V něm pohled víry sílí, / vpřed s ním vždy mohu jít, / On dovede mne k cíli, / tam s Pánem vždy chci být.

1. Vzhů - ru, brat - ři, k bo - ji, pře - má - hat jsem hřích,

sí - lu mů - žem zís - kat ze slov Kris - to - vých.

Vpřed nás ve - de Je - žíš, po - moc dá nám svou.

Ti, kdo v je - ho mo - ci pů - jdou, pad - nout ne - mo - hou.

Brat - ři, v tom - to bo - ji ne - smí - me se bát,
Ref.

vždyť nám sí - lu svo - ji Je - žíš slí - bil dát.

2. Vzhůru, bratři, jděme / bok po boku dál, / vždyť jsme Boží církev, /
Ježíš je náš Král. / Kristovým jsme tělem, / buď v nás jeho Duch, /
spojení jsme živou vírou, / mocný je náš Bůh. *Ref.*

3. Vzhůru tedy, bratři, / jděme hlásat všem, / že je Kristus volá /
v zaslíbenou zem. / On už brzy přijde / jako Král a Pán, / vítězně a slavně
bude / boj náš dokonán. *Ref.*

1. Jezu, ja - ko Pastýř vod' nás, chceme bý - ti stádcem tvým,

pouští svě - ta doprovod' zas k pastvám věčně ze - le - ným,

pouští svě - ta doprovod' zas k pastvám věčně ze - le - ným.

Všem, jenž bloudí v širém svě - tě, na - bí - zíš vždy pomoc svou,

i my, Pa - ne, slyšíme tě, chceme krá - čet za tebou.

2. Koho, Pane, víc než tebe / měli bychom milovat? / Vždyť jsi přece
přišel z nebe / za nás hříšné život dát, / vždyť jsi přece přišel z nebe / za
nás hříšné život dát. / Ani jedna ovce tvoje / se ti nikdy neztratí, / vždyť i
z nejprudšího boje / ruka tvá ji vychvátí.

3. Koho vedeš, tomu, Pane, / zlý nemůže ublížit, / ať se co chce jemu
stane / bude s tebou věčně žít, / ať se co chce jemu stane, / bude s tebou
věčně žít. / Šťasten tam pak bude státi, / kde jej Otci odevzdáš. / Prosíme
tě, dej nám znáti, / že jsme tvoji a ty náš.

Jednou přijde světu čas

1. Jednou při - jde světu čas, v kterém zhasne slun-ce jas,

a já sta - nu s Kristem tam, kde vše bu - de zjevné nám,

pak zvím, Pa - ne, te - pr - ve, co jsem dlužen lás - ce tvé.

2. Potom hříšných zazní hlas: / „Hory, skály, skryjte nás!“ / A já s bázní, třesením, / oděn budu spasením, / pak zvím, Pane, teprve, / co jsem dlužen lásce tvé.

3. Až před trůnem milosti / oděn budu svatostí, / zemských poskvrn hříchu prost / spatřím tvoji velebnost, / pak zvím, Pane, teprve, / co jsem dlužen lásce tvé.

V něžné lásce Nejvyššího

242

1. V něžné lás - ce Nej-vyš - ší - ho ra-dost-né bud', srdce mé.

O-ko Tvůr - ce ne-bes-ké - ho nespí a - ni nedří -

me, nespí a - ni ne - dří - me.

The musical score is written for voice and piano. It features a treble and bass staff for the piano accompaniment and a single staff for the voice. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The melody is simple and melodic, with lyrics in Czech. The piano accompaniment provides a harmonic foundation with chords and moving lines in both hands.

2. V mocné péči Nejvyššího / vede k cíli cesta tvá. / V každé bouři žití tvého / Pán ti žehná, pomáhá, / Pán ti žehná, pomáhá.

3. Když je sám Bůh skryše tvoje, / tvoje zbraň i ochrana, / vítězstvím pak skončíš boje, / radost najdeš u Pána, / radost najdeš u Pána.

4. Doufej tedy, srdce, směle, / vděčnost Bohu projevuj. / Nikdo z ruky Stvořitele / nevyrvé ti podíl tvůj, / nevyrvé ti podíl tvůj.

Hrad přepevný

1. Hrad přepevný je Pán Bůh náš, zbraň na - še v každé do - bě.

On sám nad ná - mi dr - ží stráž, stá - le nás ve - de k so - bě.

Však z těch Božích cest chce nás d'ábel svést. Má moc ve - li - kou,

lstí vá - bí za se - bou, však s ním vše kon - čí v hro - bě.

2. I když svět zloba ovládá / a hříchy k zemi tlačí, / u Pána tíhu odkládám, / vždyť Ježíš na ni stačí. / Kníže temna sám / uškodit chce nám. / Nemusím se bát. / Pán Ježíš mne má rád. / On po boku mi kráčí.

3. Jen Ježíš Kristus zůstává / a nemění se věkem, / On dary Ducha předává, / je lékařem i lékem. / Ať svět vezme snad / vše, co mám zde rád, / nezůstanu sám, / brzy jej přivítám / v příchodu nedalekém.

Pán vůdce můj

244

1. Pán vůdce můj, jak slavná zvěst! On bez-peč-ně mne chce vždy vést,
On ces - tu ur - čil i můj cíl a chce, bych šťastný věč-ně byl.

Ó Pa - ne můj, ty ved' mne sám a doved' k ne - bes výšinám,

ó Pa - ne můj, ty ved' mne sám a doved' k ne - bes výšinám.

2. Pán vůdce můj, jdu směle dál, / byt' svět mi celý v cestě stál. / Vždyť přede mnou jde mocný Král, / proč bych se tedy jíti bál? / Ó Pane můj, jen při mně stůj / a v bojích vždy mne posiluj, / ó Pane můj, jen při mně stůj / a v bojích vždy mne posiluj.

3. Pán vůdce můj, pluj, loďko, vpřed, / byt' bouřil kolem celý svět. / Pán bouří každou utišil / a přistav klidný připravil. / Ó Pane můj, ved' loďku mou, / ať vpluji v zemi slíbenou, / ó Pane můj, ved' loďku mou, / ať vpluji v zemi slíbenou.

1. Snaž - ně bě - žím, ča - sem tě - žím, o ži - vot mi jde.

K cí - li mu - sím i když zku - sím žal a bo - lest zde.

Zlá - kat já se ne - smím dát, ne - chci svě - ta svo - dů dbát.

Bůh mne sí - lí, ve - de k cí - li, ku - pře - du mne zve.

2. S touhou spěji radostněji / v náruč Kristovu. / Zameškání v cestě brání / k nebes domovu. / Kdo snad v běhu zaváhá, / na zcestí se dostává. / Svést se nedám, svůj zrak zvedám / k trůnu Otcovu.

3. Sám jsem slabý, svět mne vábí, / duše zemdlivá. / Veď ty sám mě, tvé jen rámě / sílu k tomu má. / Víím, že rád mi pomáháš, / Duchem svým mi sílu dáš, / bych až k cíli, Pane milý, / v sídla dospěl tvá.

Kdo bude v stánku tvém

246

1. Kdo bu - de, Pa - ne, byd - let v stán - ku tvém,
na ho - ře sva - té tvé kdo mů - že být?

Kdo v u - přím - nos - ti cho - dí, bližním svým kdo ne - u - ško - dí,
ten na sva - té ho - ře tvo - jí bu - de žít.

2. Kdo bude, Pane, bydlet v stánku tvém, / na hoře svaté tvé kdo může být? / Kdo hájí jiných práva, / každému, co jeho, dává, / ten na svaté hoře tvojí bude žít.

3. Kdo bude, Pane, bydlet v stánku tvém, / na hoře svaté tvé kdo může být? / Kdo pevně v pravdě stojí, / vytrvá ve víry boji, / ten na svaté hoře tvojí bude žít.

1. S touhou v srd-ci hled'me k Pá-nu v boji s hříchem kolem nás,
 za-ho - jí On každou rá - nu, pomoc svou dá v pravý čas.
 K němu vždy a v každém bo - lu vznesme ví - rou zraky své,
 dá nám chléb ze svého sto - lu, ze své ří - še ne-bes-ké.

2. Odlož marné světa touhy, / jenom Pánem dej se vést. / I když vzdálen na čas pouhý, / sejít můžeš z dobrých cest. / Když chceš s Pánem jednou býti, / rád vždy jeho slovo slyš, / nechtěj sám bez něho jíti, / již dnes můžeš být mu blíž.

3. Nes mu všechna svoje přání, / každý svého srdce vzdech. / Pán tě s láskou stále chrání, / dá ti sílu v těžkostech. / K nebi výš se vděčně dívej, / v každé chvíli Pánu věř, / bratru svému o něm zpívej, / aby rád jej poznal též.

Nechci víc než tebe, Pane

248

1. Nechci víc, než te - be, Pa - ne, v tomto svě - tě mít,
 nechci víc, než jednou v ne - bi s tebou věč - ně být.

Ref. Ty jen sám, ty jen sám buď mi vším, tu prosbu mám.

Ty jen sám veď mne tam, kde ti chvá - lu vzdám.

2. V bídě mé kdo mimo tebe / tak mne pochopil? / Kdo mne stále volal něžně, / cestu ozářil? *Ref.*

3. Čím jsou pro mne časné věci, / když tě, Kriste mám? / Hyne všechno, svět co dává, / tys můj poklad sám. *Ref.*

4. Proto chci jen v tobě složit / časný život svůj, / abych mohl jednou vjít / v domov věčný tvůj. *Ref.*

Můj Bůh žije

1. Můj Bůh ži - je, vím, a z vý - še své k nám
se sklá - ní ja - ko pře - dob - rý Pán.
Já být chtěl bych s ním, kde dlí On sám,
s ním vstou - pit do ne - bes bran.

2. Můj Bůh o mně ví, On bídu mou zná, / však z lásky ke mně hříchy mé sňal. / Když lkám, odpoví a sílu dá, / pak žít s ním mohu zas dál.

3. Můj Pán v slově svém slib královský dal, / že vrátí brzy v slávě se k nám. / Já vím, přijde den, kdy slávy Král / svou vládu převezme sám.

Sione nádherný

250

1. Si - o - ne nádherný, sva - tý, kde síd - lí mír a klid,
mé srdce po to - bě tou - ží, tam bu - du s Pá - nem žít.

Ref. Ó město nád - her - né sva - té, slí - be - ná vlas - ti má, jak
čas - to zde touží má du - še už ve - jí - ti v síd - la tvá.

2. Tam není nemoci více, / béd ani loučení, / tam srdce teprve pozná, / čím je nám spasení. *Ref.*

3. Trůn je tam Ježíše mého / a na něm v slávě On, / kolem pak mohutně zvučí / díky a chvály tón. *Ref.*

1. Já vím, komu jsem u-vě-řil, to ni - kdo ne-vez-me mi.

Já v nebesích mám lepší díl než zde, na té-to ze - mi.

V co ta-dy doufám, užřím tam, kde dědictví u Pána mám,

kde dědictví u Pána mám se spa - se-ný-mi vše - mi.

2. Je život krátký zápas jen. / Pak korunu tak skvoucí / mi Ježíš dá, až přijde den / s odměnou přezádoucí. / Pán, který za mne přišel mřít, / mne svojí rukou bude krýt, / mne svojí rukou bude krýt, / je vždy mi ku pomoci.

3. Můj Pane, vyved' mne ty sám / ze světa marnivosti, / ved' do nebe, kde domov mám, / tam k sobě, do radosti. / Svět, ať je třeba plný krás, / ten trvá jenom krátký čas, / ten trvá jenom krátký čas, / chci k tobě do věčnosti.

Toužím k svému Pánu jít

252

1. Toužím k svému Pá - nu jít, blíz - ko ně - ho stá - le být,
 kde mne v kli-du do - mo-va ví - tá ná - ruč Ot - co-va.
 Toužím v je - ho blíz - kos-ti slo - žit všechny sta - ro - sti,
 dob - ře vím, že v lás - ce své na - pl - ní On tou - hy mé.

2. K městu slávy kráčím rád, / kde mi Bůh chce místo dát. / V něm, co trápí duši mou, / utiší On láskou svou. / Nebude už pláč a hřích / tam u nohou Kristových. / Až se s Pánem uvidím, / žít pak budu stále s ním.

3. Tak se stále častěji / silím touto nadějí, / že se Pán můj vrátí již, / uvede mne ve svou říš. / Tam pak hymny radosti / zpívat budu s vděčností, / kde jen Pán Bůh bude nám / sluncem, světlem, chrámem sám.

Svou lásku ti dávám

1. Svou lás - ku ti dá - vám, jsi Spa - si - tel můj,

když hřích srd - ce trá - pí, ty dáš po - koj světu.

Tvá lás - ka, můj Pa - ne, je na - dě - jí mou,

mne ve - de a sí - lí, je mou zá - chra-nou.

2. Svou lásku ti dávám a dík v srdci mám, / že hříchy jsi všechny mi odpustil sám. / Vždyť z lásky jsi pro mne i kříž podstoupil, / jen pro moje blaho ten kalich jsi pil.

3. Svou lásku ti dávám a tvým chci vždy být, / i na nové zemi tě písňemi cítit, / kde nebude žalu, slz, ran, soužení. / Tam budeme spolu už bez loučení.

4. Až přijdeš, můj Králi, a vezmeš mne tam, / kam s touhou své zraky dnes jen upírám, / pak v příbytcích slávy, kde věčný je den, / ti čest budu vzdávat a chválit tě jen.

1. Lásko věčná, čis - tá, Je - ží - ši můj, na - dě - je má jis - tá,

jen vždy při mně stůj. Mne zmá - há již hří - chu mnohá tíž,

ved' mne, Spa - si - te - li, sám jen k sobě blíž. Ó Pa - ne mi - lý,

na - dě - je má, doved' mne až k cí - li, tam v síd - la tvá.

2. Lásko věčná, čistá, Ježíši můj, / útěcho má jistá, jen vždy při mně stůj. / Bolest a žal uč mne snášet dál, / doved' do své vlasti, již jsi přichystal, / kde není hoře, kde není hřích, / kde je lásky moře, tam v nebesích.

3. Lásko věčná, čistá, Ježíši můj, / ty jsi pomoc jistá, jen vždy při mně stůj. / Když budu mít ten svět opustit, / dovol mi, až přijdeš, do života vjít, / tam k trůnu slávy v nebeskou říš, / kde je pokoj pravý, tam, kde ty dlíš.

Zda se jdem

1. Zda se se-jdem jednou za - se, smutku kde již ne-ní víc,
tam v tom krásném věčném ja - se, tam, kde zá - ří Krista líc.

Ref. A - no tam, a - no tam, a - no, tam se se-jdem za - se,
v ří - ši svě - tla, ne-bes krás, tam před tvá - ří Bo-ží zas.

2. Zda též vejdem všichni jednou / tam, kde trůn Beránkův jest, / v nebes říši zaslíbenou / po všech bouřích našich cest? *Ref.*

3. Zda to město svaté zříme, / jeho brány dokořán, / zda i vjít tam všichni smíme, / kde nás vítat bude Pán? *Ref.*

1. Spa - si - te - li, Je - zu dra - hý, náš slyš vroucný hlas,

když jsi k sobě pozval ji - né, ne - po - mí - jej nás.

Ref. Je - zu, Je - zu, slyš náš vrou - cný hlas,

Když jsi k sobě pozval ji - né, ne - po - mí - jej nás.

2. Koho bychom měli v světě, / koho v nebesích, / ty nad život nám jsi dražší, / Králi dítek svých. *Ref.*

3. V důvěře se náš hlas nese / k trůnu milosti, / pomoz nedověře naší, / z hříchu vyprosti. *Ref.*

Vzhůru zraky zvedám

1. Vzhůru zra - ky zve - dám v na - de - hvězd - nou říš,

své - ho Pá - na če - kám, br - zo při - jde již.

To je tou - hou mo - jí, mé - ho ži - tí snem,

že mne v ná - ruč svo - ji při - vi - ne v království svém.

Ref. Náš vrá - tí se Pán, svůj slib pře - ce dal. Už

při - jde pro svoje věr - né všemocný nebeský Král.

Náš vrá - tí se Pán, svůj slib přece dal. Už

při - jde pro svoje věr - né všemocný nebeský Král.

2. Všichni, kdo dnes chtějí / úzkou cestou jít, / v náruč Boží spějí, / v slávě budou žít. / Pán své slovo splní, / vždyť je církvi dal, / svou krev prolil za ni, / z lásky se obětoval. *Ref.*

3. Svůj zde domov nemám, / poutník jsem a host, / krásnější zem hledám, / být chci hříchu prost. / Tam, kde není strasti, / bolu, smrti víc, / tam v nebeské vlasti / pohlédnu v Kristovu líc. *Ref.*

1. Jak bu - de nám, až po skon - če - ním bo - ji

si jed - nou od - dech - ne - me na - po - sled

a z té - to ze - mě ve vlast věč - nou svo - ji

ve - jde - me k Pá - nu v no - vý, lep - ší svět.

Až hří - chu, smr - ti po - zba - ve - ni ce - le,

se - tře - me z če - la ces - ty prach a pot,

tam bu - dem chvá - lit své - ho Spa - si - te - le,

kde na - vždy zmi - zí kaž - dý hří - chu svod.

2. Jak bude nám, až věčný nebes Vládce / postaví sám po pravici své nás / a řekne: „Vejdí, požehnané stádce, / v království mé, jež očekává vás.“ / Pak pohlédneme v milé oči jeho, / jež pro nás kdysi slzy ronily, / i v drahé rány Spasitele svého, / které nás trestu smrti zbavily.

3. Jak bude nám! Vždyť co zde nevidáno, / co lidem nikdy nezaznělo v sluch, / co srdcím porozumět není dáno, / to dítkám svým připravil dobrý Bůh. / Jen jděme tedy kupředu vždy stále, / vzdorujme vírou pokušením všem, / pak jednou odpočinem dokonale, / až vejdem v onu zaslíbenou zem.

Na věky zřít tvou tvář

1. Na vě - ky zřít tvou tvář, to mo - je přá - ní je,

v mé no - ci jas - ná je to zář a hvěz - da na - dě - je.

Já šel jsem svě - ta kraj a hle - dal do - mov svůj

a stá - le tou - žil na - jít ráj, být s te - bou, Pa - ne můj.

To - bě blíž, To - bě blíž, být s te - bou, Pa - ne můj.

2. Tam k nebi zří můj zrak, / tam v moji otčinu, / a ptám se v touze,
zdalipak / u Otce spočinu. / Až uslyším ten hlas: / „Hle, Pán náš
kraluje,“ / pak vejdu v zemi věčných krás, / v to město pokoje. / V zemi
krás, domov můj, / v to město pokoje.

3. Jak mnohý bol a žal / už hřích mi připravil, / on z života mi radost
vzal, / den ve tmu proměnil. / Však ty mne potěšíš, / zas vzejde slunce
zář, / za ruku mou mne uchopíš / a spatřím tvoji tvář. / Pane můj, Králi
můj, / chci spatřit tvoji tvář.

4. Na věky tvář tvou zřít / mně dopřej, Otče můj, / za tebou srdce touží
jít, / mne k sobě přitahuj. / Jsi nejen útěcha, / jsi radost, štěstí mé, / vím,
ruka tvá mne nenechá, / mne vede k slávě tvé. / Bože můj, Otče můj, /
mne doved' k slávě své.

Rád bych šel domů

1. Já bych tak rád šel do - mů, kde Ot - ce své - ho mám,

vždyť to - lik stá - le tou - žím už ne - být dé - le sám.

Hřích ne - zra - ní mne ví - ce a bo - lest ne - po - znám

v té svo - bod - né nebes vla - sti, kam zve mne lás - ky Pán.

V té svo - bod - né nebes vla - sti, kam zve mne lás - ky Pán.

2. Zve Otec můj mne domů, / mne doma též chce mít. / Tam k uvítání budou / mi krásné písně znít. / Když andělským těm tónům / já v duchu naslouchám, / tu dojetím zrak se rosí / a hledím v touze tam. / Tu dojetím zrak se rosí / a hledím v touze tam.

3. Mne Kristus vede domů, / kde pravý vládne mír, / tam nezlomí mou duši / víc dravý bouře vír. / Smrt zbavena je vlády, / vždyť život dává Pán. / Já konečně Otce vidím, / má náruč dokořán. / Já konečně Otce vidím, / má náruč dokořán.

Krásnou vlast připravil

1. Krásnou vlast při - pra - vil pro svůj lid mi - lý

náš Spa - si - tel v ne - be - sích. Bu - de - me radostně, věč - ně

žit v Kris - to - vých ne - bes - kých pří - byt - cích. *Ref.* Krásnou

vlast na ne - bi při - pra - vil věrným svým Spa - si - tel, krásnou

vlast na ne - bi při - pra - vil věrným svým Spa - si - tel.

2. Pane náš, otevři také nám / brány ty nebeské z milosti. / Doved' nás k nadhězným končinám / a ve svém domově uhosti. *Ref.*

3. Spásy zvěst zaznívá ze všech stran: / přibytí chystá Pán dětem svým, / z lásky své veliké dá je nám, / potom žít budeme věčně s ním. *Ref.*

Ved' mne stále

262

The musical score is written for a piano and voice. It consists of two systems, each with a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The first system contains the first line of the song, and the second system contains the second line. Chord symbols are placed above the vocal line: C, a7, G7, C, G, e, D7, G in the first system, and C, F, G7, a, C, d7, G7, C in the second system. The lyrics are written below the vocal line.

1. Ved' mne stá - le, Ot - če můj, ces - tu Pís - mem o - za - řuj,
dej mi srd - ce u - pří - mné, za - cho - vej mne v lás - ce své.

2. Ze všech stran když hrozí hřích, / chraň mne mocně v rukou svých, / provázej mne úskalím, / ať na cestě nezbloudím.

3. Prosím vroucně, Pane můj, / ve všech bojích při mně stůj. / Obdař mne svou milostí, / vírou, silou, moudrostí.

4. Jen v tvé moci sloužit smím / s láskou bližním potřebným, / sílu dá mi blízkost tvá / a pro věčnost zachová.

Já znám překrásnou zem

1. Já znám překrásnou jednu zem a po ní toužím v srdci svém,
tam žádná strast ne - tí - ží víc a radost věč - ná zdobí líc.

Ref. Ó blahá zem, pře - krás - ná zem, v ní ne - bu - de již smrti sten.

V ní slávou všechno zá - ří nám a cherub pě - je chválu tam.

Až v domov věčný vejdu svůj, pak život dá mi Ježíš můj.

2. Pán s námi bude přebývat, / s ním budeme se radovat. / Tam mocné dílo spasení / již pozná celé stvoření. *Ref.*

3. Mne netáhne víc hříšný svět, / já nechci se už vrátit zpět. / Ty kraje s věčnou krásou svou / nám splní touhu odvěkou. *Ref.*

Náš Pane, zůstaň s námi

264

1. Náš Pa - ne, zů - staň s ná - mi jen, když noc se
blí - ží, has - ne den, kéž stí - nem no - ci,
hus - tou tmou nám sví - tíš jas - nou tvá - ří svou.

2. Ať slovo tvoje v tento čas / svou mocí v jedno semkne nás / a přidá víry, nových sil, / by sbor náš ke tvé slávě žil.

3. Sám Duchem svatým posvěť nás / a připrav na ten slavný čas, / kdy přijdeš v moci, svatosti / a vezmeš nás do věčnosti.

Tam, kde v Páně jménu

1. Tam, kde v Pá - ně jmé - nu zní mod - lit - by hlas,
 kde lid k Bo - hu své - mu rád jde v kaž - dý čas.
 Tam, kde v prav - dě je - ho brat - ři svor - ni jsou,
 dá On Du - cha své - ho, po - moc ne - bes - kou.

2. Tam, kde Láska věčná / sílu dává nám, / Moudrost nekonečná / svůj si staví chrám. / Kde vždy znějí písně / k Boží chvále jen, / tam bez bázně, tísně / Bůh je veleben.

3. Tam, kde naše touha / v nebi cíl svůj má, / zdá se méně dlouhá / cesta únavná. / Pánu dejme sebe, / život svůj již dnes, / On pak mne i tebe / vezme do nebes.

Ty, Bože lásky

266

1. Ty, Bože lás - ky, Bože sli - to - vá - ní, k nám do - lů
se - šli mi - los - ti své jas. Ať nás před pá - dem
lás - ka tvo - je chrá - ní a sli - to - vá - ní do - pro - vá - zí
nás a sli - to - vá - ní do - pro - vá - zí nás.

2. Srdcem svým nás uč vroucně milovati, / nekonečně, bez mezí, bez hranic / a kdo by padl, ty mu pomoz vstáti //: a vdechni do srdce mu lásky víc. :/

3. A naše hříšné srdce nauč, Pane, / umět se s láskou k druhým přiblížit, / ať cokoli se v životě snad stane, //: pak musí odpuštění v srdci znít. :/

4. Ty se nad námi denně slitováváš, / kéž my tě stále za to chválíme; / pomocnou ruku každému vždy dáváš, //: i nás to nauč, Bože, prosíme. :/

1. Ví - ra je po - hled, jím vi - dí - me cíl,
ve chví - lich zlých nám do - dá - vá sil,
dě - dic - tví po ot - cích, dar, jenž dal Pán,
v ní ne - bes brá - ny jsou do - ko - řán.
Ví - ra je zář a sví - tí tmou,

2. Víra je pohnutkou pro lásky čin, / zahání bázeň, nevěry stín. / Když Bohu věříš, chceš věrný mu být, / On ti dá sílu pro bližní žít. / Jen vírou Bůh je Otec náš / a v bližním svého bratra máš.

3. Vírou se vzneseme před Boží trůn, / víra je touha jít k nebesům, / navzdory času a navzdory všem / svou vírou k Pánu Ježíši lnem. / Kdo by se bál vpřed vírou jít? / Věříš-li, můžeš s Pánem být.

Jak je vzácné, jak je milé

1. Jak je vzá - né, jak je mi - lé v církvi Pá - ně svorně žít

a jak krás - né jsou ty chví - le, když nám Pán Bůh dá svůj klid.

Pa-ne, dej, abychom v to - bě svo-je bla - ho hle-da - li,

z cesty tvé se v žádně do - bě nikdy své - sti ne-da - li.

Ref. Pokoj Bo - ží bu-de s ná-mi, když nás lás - ka spo - jí v kruh.

Srdce na - še budou chrá-my a v nich sí - dlit bu-de Bůh.

2. Rádi břímě druhých nesme, / vždyť i Pán náš nesl kříž. / Kdo si příklad z něho vezme, / bude stále nebi blíž. / A když snad i křivdu sklidiš, / odpusť bratru v pokoji, / Boží oko všechno vidí, / bolest tvou vždy zahojí. *Ref.*

3. Tam, kde v míru bratři žijí, / žehná dílu nebes Pán / a kde láskou srdce bijí, / On si rád svůj volí chrám. / Jak je vzácné, jak je milé / v církvi Páně svorně žít / a jak krásné jsou ty chvíle, / když nám Pán Bůh dá svůj klid. *Ref.*

1. Bo-že sva - tý, v té - to chvί - li chceme te - bou dát se vést,
 srd - ce na - še, Pa - ne mi - lý, v o - běť ži - vou to - bě nést.

Ref. Odvrat' my - sl od zem - ské - ho, u - tiš bo - lest vše - li - kou,
 dej nám pl - nost Ducha své - ho, naplň lás - kou ne - bes - kou.

2. Žalmem chvály, slovy písňě / vzdejme Pánu slávu, čest. / Srdce když je plné tísně, / smí se vírou k němu vznést. *Ref.*

3. A když příchod Syna tvého / zemi poctí slávou tvou, / prosti navždy všeho zlého / vejdem v říši nebeskou. *Ref.*

Hled' na naše shromáždění

270

1. Hled' na na - še shro-máž-dě - ní, dob - rý Pa - ne v ne - be-sích.

Pí - seň chval a dí - ků - vzdá - ní ne - se - me ti v srdcích svých,

pí - seň chval a dí - ků - vzdá - ní ne - se - me ti v srdcích svých.

2. Jak ovečky svoje milé, / skromné, dobré učin nás, //: které věrně až do cíle / jdou za tebou v každý čas. :/

3. Jako Pastýř ved' nás dále, / vodu živou dej nám pít, //: slovem svatým syť nás stále, / z ruky tvé je chceme vzít. :/

4. Chceme zůstat dětmi tvými, / věrni tobě ve všem být, //: dnes ti sloužit zde na zemi, / na věčnosti s tebou žít. :/

Dnes vděčně chvalme Pána

1. Dnes vděč-ně chvalme Pá - na v ten po - žeh - na - ný čas,
 že so - bot - ní - ho rá - na zas vze - šel no - vý jas.
 Ty chví - le jsou jak vlá - ha pro ze - mi vy - pra - hlou,
 jak spá - nek pl - ný bla - ha pro du - ši zna - ve - nou.

2. Své díky přinášíme / za Boží lásky čin, / že z kříže přijmout smíme /
 dar odpuštění vin. / Tys, Pane, z lásky vroucí / náš úděl nesl rád / a život
 nevadnoucí / chceš všem nám darovat.

3. Jen tobě, Pane, smíme / svou tíhu hříchu dát, / ty odpustíš nám, víme, /
 a stále nás máš rád. / Nám dávej ze své síly, / slyš našich proseb hlas, /
 vždyť cestou k spáse cílí / jen ty dovedeš nás.

4. Ty vydobyl jsi práva, / jež my jsme ztratili; / lid tvůj tě očekává, / náš
 Bože přemilý. / Ve tvé jen přítomnosti / mír, pokoj nastává; / je konec
 nepravosti, / kde tvůj Duch zůstává.

Otče v nebi

272

1. Ot - če v ne - bi, tvo - je dě - ti shro - máž - dě - ny
 če - ka - jí, vy - slyš skromných srd - cí přá - ní,
 když tě v pís - ni vzý - va - jí. *Ref.* Pa - ne, ved' a
 o - svě - cuj nás jas - nou zá - ří tvá - ře své.

2. Požehnání hojné dávej, / zlého zbav nás mocí svou. / Dej, ať vánek
 Ducha tvého / je nám stálou útěchou. *Ref.*

3. Připrav nás pro slovo svoje, / vždyť je naším pokladem. / Písmem
 svatým, světlem jasným, / provázej nás životem. *Ref.*

Chci, Bože, vzdát ti chválu

1. Chci, Bože, vzdát ti chválu, čest, a srdce své ti v oběť nést;
však především v den so-bot-ní kéž ti má píseň mi - le zní.

Ref. Já v so-bot-ní chci ško-le být, od Je - ží - še se u - čít žít,

já v so-bot-ní chci ško-le být, od Je - ží - še se u - čít žít.

2. Pomož mi žákem dobrým být, / bych požehnání tvé směl vzít. / Dej, Pane, ať ti sloužím rád, / nauč mne bližní milovat. *Ref.*

3. Ty v duši mou svůj pokoj dej, / srdce i sluch mi otvírej, / ať slova tvého slyším hlas, / poznávám vzácný Boží čas. *Ref.*

4. Ať nejen dnes, v den sobotní, / mi tvoje slovo mile zní, / však celý život, Pane můj, / pro službu svou mne posvěcuj. *Ref.*

Haleluja, jitro krásné

274

1. Ha - le - lu - ja, jit - ro krás - né na - pl - ně - né po - ko - jem,

odkládám rád všechno čas - né, vždyť je sva - tý Pá - ně den.

Bůh v něm svojí do - bro - tou po - tě - šu - je du - ši mou.

2. Pravý pokoj srdcem vládne / ve dni svatém sobotním. / Starosti mít nechci žádné, / vždyť jsem, Otče, dítkem tvým. / Požehnej mi, Bože můj, / milost svou mi uděluj.

3. Žehnej služebníkům slova, / ústa jejich otvírej, / slyším pak stále znova / porozumět moudrost dej. / Ať zní zpěv neb prosby hlas, / slovo tvé vždy sytí nás.

4. A když skončí tyto chvíle, / kéž tě duch náš stále ctí. / Tak jak nyní jsou nám milé, / budou i na věčnosti. / Pak nám dopřej v domě svém / navždy slavit svatý den.

Naše srdce radost naplňuje

1. Na - še srd - ce ra - dost na - pl - ňu - je dnes,
 pí - seň dí - ků stou - pá vzhů - ru do ne - bes.
 Těž i ve - smír zpí - vá stej - nou pí - seň jen
 Stvo - ři - te - li své - mu v sva - tý Pá - ně den.

2. Ne snad hudby znění, / ani krásný hlas, / ale láska věčná / k nebi táhne nás. / Za tu velkou lásku / Pán buď veleben / v tomto domě Božím / v svatý Páně den.

3. Tam, kde v Páně jménu / dva neb tři jen jsou, / Bůh k nim též se sklání / přítomností svou, / tam je církví svojí / Ježíš oslaven; / s úctou ztiš se před ním / v svatý Páně den.

Pán Sionu je vládce

276

1. Pán Si - o - nu je vlád - ce, ať já - sá ce - lý svět.

Jen pojďme k trů - nu mi - los - ti, Bůh dá nám sí - lu hned.

Ke slá - vě je - ho pěj - me vždy mocné pís - ně chval,

před ním se všichni po - koř - me, On Pán je, slá - vy Král.

2. Náš Pán je mocný tvůrce / a na Sionu Král, / On celý vesmír učinil / a udržuje dál. / Jen zůstaň jeho dítkem, / vždy věrný v každý čas, / a k chvále Pána v nebesích / již dnes svůj připoj hlas.

3. Na celé tváři země / kdo se mu vyrovná? / Vždyť krása moře chválí jej / i země nádherná. / Tak oslavujme Pána / a pějme písně chval, svět celý aby nakonec / jen Bohu poctu vzdal.

Žalm chvály

1. Žalm chvá - ly ať Pá - nu dnes ko - sla - vě zní,

Když lid Bo - ží o - pět se shro - máž - dit smí.

On, Bůh věr - ný, stá - lý je v dob - ro - tě své,

a nás, li - di ne - hod - né k svým ho - dům zve

a nás, li - di ne - hod - né, k svým ho - dům zve.

The musical score is written for a single melodic line and a bass line. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is common time (C). The melody line includes various chords indicated by letters above the notes: A, D, A, E7, A, D, E7, A, A7, D, E7, A. The lyrics are in Czech and are aligned with the notes of the melody line. The bass line provides a harmonic accompaniment with chords that correspond to the melody line's chords.

2. Je krásné tu před Pánem společně stát, / vždy radost a sílu jen od něho brát. / Zde složití smíme svou pozemskou tíž //: a na křídlech víry se vznést k němu blíž. :/

3. Zde známe vše zčásti a zastřené jen, / tam v Pánu nám vzejde již plnosti den, / zde hřích budí v nás mnohý bolesti vzdech, //: tam ctít budem Pána již bez úhon všech. :/

4. K té svatyni v nebi, kde ve světle dlíš, / nás táhni, ó Pane, vždy blíže a blíž. / Pak utichne lkání a pomine stín, //: až nás vezmeš k sobě, tam v lásky své klín. :/

Žalm 84

278

1. Jak příjemně je, Bo - že můj, kde v slávě pře - bý - váš,

tam, Hos-po - di - ne zás - tu - pů, kde chrám svůj sva - tý máš.

2. Má duše touhou vyprahlá / by chtěla k tobě vjít, / kde srdce žíznil trápené / smí živou vodu pít.

3. Tam vrabec místo nachází, / kde křídla složí svá, / a vlaštovička mladým svým / tam hnízdo udělá.

4. Tam ptáčata jsou v bezpečí, / kde stojí oltář tvůj. / Ty, Hospodine zástupů, / sám Bůh a Král jsi můj.

5. Jak šťastný je, kdo v domě tvém / ti chválu, čest chce vzdát, / vždyť jeho srdce u tebe / svou sílu může brát.

Nejmilejší Ježíši

1. Nej-mi-lej-ší Je-ží-ši, se-šli jsme se k slovu tvé-mu.

Dej, ať duch se u-ti-ší k na-slou-chá-ní jenom je-mu.

Chceme k tobě, Pa-ne mi-lý, my-sl povznést v této chví-li.

2. Rozum náš i schopnosti / mráкотou jsou zahaleny, / dokud nejsou
jasností / tvého Ducha osvíceny. / Dobře činit, myslet, znáti / můžeš nám
jen ty sám dáti.

3. Světlo slávy Otcovy, / Tvůrce světů od věčnosti, / všechny učíš
hotovy / vnímat tvůj hlas s upřímností. / K zpěvu, prosbám, ke kázání /
dávej svoje požehnání.

Králi věčný, žehnej nám

280

1. Krá-li věč-ný, žehnej nám sva - tým po-žeh-ná - ním,
k svému li - du skloň se sám, když se to - bě klá - ní.
Pa - ne, naplň všechny nás da - ry Ot-cov-ský - mi,
chceme dnes i v každý čas zů - stat dětmi tvý - mi.

2. Díky, že nám požehnáš / v lásce nekonečné, / svoje stádce zachováš /
z milosti své věčné. / Ať nás už nic nedělí / s tebou, dobrý Pane, / potom
spolu s anděly / tobě chválu vzdáme.

Bud', mocný Bože, s námi

1. Bud', mocný Bo - že, s ná - mi, ved' nás vždy Duchem svým.

Kéž ru - ka tvá nás chrá - ní, ať jsme vždy lidem tvým.

Ved' nás vždy v pravdě, Pa - ne, náš směr ty ur - čuj sám,

ať každý z nás tam sta - ne, kde tvé je slá - vy chrám.

Prosbu naši, Bože, slyš

282

1. Prosbu na - ši, Bo - že, slyš, když se ny - ní roz - chá - zí - me,

dej, ať jsme ti stá - le blíž, tvé - ho Du - cha ne - rmou - tí - me.

Tvo - je ru - ka ať nás chrání, dá - vej nám své po - žeh - ná - ní.

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature has one flat (B-flat). The tempo and meter are not explicitly stated. The lyrics are in Czech. The first system ends with a comma, the second with a period, and the third with a double bar line. Chord symbols are placed above the vocal line: F, C, F, C, F, B, F, g7, C7, F in the first system; C, F, C, F, B, F, g7, C7, F in the second system; C7, F, G7, C, F, D7, g7, C7, F in the third system.

Pane, dej nám požehnání

1. Pa - ne, dej nám po - žeh - ná - ní, na - plň nás svou
ra - dos - tí. Ať nás ru - ka tvo - je chrá - ní,
dá - vá sí - lu v sla - bos - ti. Po - vzbud', Pa - ne,
po - těš, Pa - ne, na nás po - hled' s mi - los - tí.

2. Pane, přijmi chválu, vděčnost / za dar lásky, spasení. / Kéž tvůj odkaz:
pravda, věrnost, / naše srdce naplní. / Veď nás k sobě, / stále k sobě, / ať
nás tvůj Duch promění.

Kéž nás vede

284

1. Kéž se mi-lost Spa-si - te - le sklá-ní v Bo-ží lás-ce k nám,

sva - tý Duch ať změ-ní ce - le na - še srd - ce ve svůj chrám.

2. Radost, pokoj nalezneme / jen u Krista v každý čas; / v jednomyslnosti jdeme, / kam Duch svatý vede nás.

1. So - bo - ta krás - ná, jak mi - lý to čas,

při - ná - ší po - zdra - vy ne - bes - kých krás,

vši - chni jsme ho - to - vi sly - šet spá - sy zvěst

a v před - sí - ni po - zem - ské vzdá - vat Bo - hu čest.

So - bo - ta krás - ná, jak mi - lý to klid,

Ref.

ví - tá ji ra - dost - ně Je - ží - šův lid.
 Slá - va, čest, chva - lo - zpěv bu - diž vždy vzdán
 na - še - mu Krá - li ze všech svě - ta stran.

2. Sobota krásná. Po námaze dní, / sílu a útěchu získáme v ní. / Sám Otec nebeský ten den připravil, / aby mnoho dobrého v srdce naše vlil. *Ref.*

3. Sobota krásná. My toužíme dnes / do Boží blízkosti vírou se vznést. / Svá srdce, Pane, ti znovu chceme dát, / dobrotu a věrnost tvou vždy oslavovat. *Ref.*

4. Sobota krásná. Ten nebeský klid / pokojem naplní věřící lid. / S tebou chci, Ježíši, vždy radostně jít, / a v sobotu tvou věčnou ve tvář tvoji zřít. *Ref.*

1. Den so - bot - ní o - pět za - ví - tal k nám,

z lás - ky jej da - ro - val svým dě - tem Pán.

Stvo - ři - tel v šes - ti dnech dí - lo do - ko - nal

a den sed - mý po - svě - til, pro nás po - žeh - nal.

Ref. Po - mni na so - bot - ní den sva - tý můj,

a - bys jej za - cho - val ty i dům tvůj.

V šes - ti dnech stvo - řil Bůh ne - be i zem,

sed - mý den po - žeh - nal k ra - dos - ti všem.

2. V úctě a lásce vždy den Páně měj, / své všední záliby v něm odkládej, /
pak radost v Bohu svém budeš stále mít, / požehnáním svým chce tě Pán
tvůj obdařit. *Ref.*

3. Ve slově svém praví Pán laskavý, / co vše pro nás v nebesích připraví. /
Jak šťastný již nyní je člověk ten, / který věrně zachová sobotní zde den.
Ref.

Jen pojd' a pohled' vzhůru

1. Jen pojd' a po-hled' vzhů - ru, vždyt' ne - be mluví k nám,
že všechno dob - ře stvo - řil náš Tvůr-ce, ne - bes Pán.

Ref. Den so-bot-ní nám při - pra-vil, tu nej-krás-něj-ší ze všech chvil.

Zpí - vej-me, já - sej-me, čest Bo - hu vzdá-vej - me.

2. Jak vzácný mír a pokoj / tam všude nastává, / kde jenom Boží vůli / se srdce poddává. *Ref.*

3. Když slavně Boží slovo / dnes zaznívá v náš sluch, / pak mocně povznáší nás / blíž k Pánu jeho Duch. *Ref.*

4. Když je na zemi této / den jeho milý nám, / jak bude potom jednou / u Pána v ráji tam? *Ref.*

Svatá doba, Páně den

288

1. Sva - tá do - ba, Pá - ně den. Hos - po - din buď ve - le - ben.

On sám den ten od - dě - lil, po - žeh - nal a po - svě - til;

i já prá - ci od - klá - dám, vů - li Bo - ží v úc - tě mám.

2. Ticho vůkol, svatý čas, / z nebe volá Páně hlas: / „Pojďte lační, žízňiví, / jsem váš Otec pečlivý, / touhu vaši dobře znám, / manu z nebe sešlu vám.“

3. Něžně volá Boží Syn: / „Pojď, kdo lkáš pod tíhou vin, / hříchy tvé i bídu tvou / obmyl jsem již krví svou, / spasení ti vydobyl, / v nebi se mnou tvůj je díl.“

4. Přijď, ó Duchu svatý, přijď, / a sám kroky moje řiď, / srdce moje posvěcuj, / mocí svou vždy při mně stůj, / bych tam jednou, kde jsi ty, / věčně slavil soboty.

Pokoj Boží, klid sobotní

1. Po - koj Bo - ží, klid so - bot - ní, se - šli, Pa - ne, z nebes nám;

pravou zbožnost dej do srd - cí, Duchem svým nás veď ty sám.

Uč nás, ať tě po - slou - chá - me, pro te - be se svě - ta vzdáme.

Ref. Ja - ko lid tvůj připrav nás k službě své na věč - ný čas.

2. Posvěť srdce, obnov mysl, / potlač každou žádost zlou; / strast neb smutek když by tížil, / stůj vždy při nás mocí svou. / Osvěť rozum, dej nám sílu / porozumět tvému dílu. *Ref.*

3. Dej, ať v svaté horlivosti / zvěstujeme slávu tvou; / zbav nás každé pochybnosti, / posvěcuj nás pravdou svou. / Očisti rty učícího, / připrav srdce slyšícího. *Ref.*

4. Dej, ať všichni dospějeme / k tobě, Dárce života, / tam, kde setře slzy z lící / nám všem tvoje dobrota. / V sobotu pak věčnou tvoji / tam se chvály naše spojí. *Ref.*

Můj Bože, má jsi chvála

290

1. Můj Bo - že, má jsi chvá - la, čest,
at' srd - ce mé vždy tvo - je jest,
den so - bot - ní sám po - žeh - nej
a lás - ku, mi - lost znát mi dej.

2. Vlož slova svá mi v srdce sám, / at' činím, nejen naslouchám. / V mém životě vždy při mně stůj / a Duchem svým mne posiluj.

3. At' nejen dnes, v den sobotní, / mi slovo tvoje mile zní, / však den co den mne, Pane můj, / k své lásky službě posvěcuj.

Tak vzácný je a milý

1. Tak vzác - ný je a mi - lý den sva - té so - bo - ty,
v něm ví - ra na - še sí - lí vždy z Bo - ží do - bro - ty.
Sklon v ú - ctě svo - je če - lo před Stvo - ři - te - lem svým,
by v mys - li tvo - jí zně - lo: Je Vládce - nem - bes - kým.

2. V své sobotě nám radost / sám Pán chce z lásky dát / a vzít nám každou starost / a nám všem požehnat. / V ní, zřídle tryskajícím, / jež v ráji pramení, / je láska žehnající / a Boží znamení.

3. Vznes výš se pevnou vírou / až k trůnu milosti, / ať zní již zemí širou / tvá píseň vděčnosti. / Tak vzdávej díky svoje / a zpívej s nadšením, / že Bůh ti z lásky zdroje / dá věčné spasení.

Můj Bože, Otče na nebi

292

1. Můj Bo - že, Ot - če na ne - bi,
 dnes ú - sta má tě ve - le - bí,
 v ten pa - mát - ný den stvo - ře - ní
 chci zpí - vat pís - ně so - bot - ní.

2. Tak vzácný nám je tento den, / v něm zmírní se i bolu sten. / Když Boží pokoj v srdci je, / nic výhled víry neskrýje.

3. Když svítí tvého slova jas / a pravda věčná vede nás, / tu jistě k cíli dojdeme, / před trůnem tvým pak staneme.

4. Tam vyplní se tužeb sen, / tam radost bude, věčný den. / Tam Pán Ježíš nás uvítá / a dá nám věnec života.

1. Další tý - den vedl nás dobrý Bůh zas rukou svou.

Proto náš se ne-se hlas k je - ho trůnu s dů - vě - rou.

Všední prá - ce zpro-ště-ni pějme Pá - nu s nad-še-ním,

všední prá - ce zpro-ště-ni, pějme Pánu s nad - še - ním.

2. Když se k Otci modlíme / ve tvém jménu, Pane náš, / k nám se skláníš, věříme, / odpuštění hříchů dáš. //: Sejmi všechny starosti, / daruj nám klid v chystání. :/

3. Když se k tobě blížíme, / dej nám znáti milost svou, / ať tvou slávu spatříme / shromáždění před tebou. //: Dnes již dávej poznat nám, / dítkám svým co chystáš sám. :/

4. Slovem svým nás potěšuj, / pokání dej hřešícím, / naši víru posiluj, / útechou buď plačícím. //: Sobotní klid dopřej nám / prožít s tebou v nebi tam. :/

1. Na všech cestách, v každé chvί - li, zpí - vám rád o Pánu svém,
tím víc mo - je srd - ce sí - lí, když si zpívám v Páně den.

Ref. Bůh již odňal, co mne tí - ží, vlé - vá radost v srdce mé,
s láskou zrak můj k němu vzhlí - ží, přináším mu dí - ky své.

2. S úctou andělé jej chválí, / v písni slaví Boží čest; / však jen lidé nebes
Králi / dík za milost mohou nést. *Ref.*

3. S láskou moje srdce touží / k Pánu všechny bližní zvat, / tíha hříchu
když je souží, / Bůh jim milost svou chce dát. *Ref.*

1. Ten Pá - ně den, v němž jas - né svět - lo zříš,
 nás ve - de stá - le k Bo - hu blíž.
 V něm, kdo je zna - ven, na - jde klid
 a předzvěst ne - bes krás v něm mů - že mít.

2. Den sobotní má světu pokoj nést, / v něm člověk vzdát má Bohu čest, /
 je poslem lásky jeho k nám, / v něm srdce vzhlížet smí až v Boží chrám.

3. V tom Božím dni nám Kristus příklad dal, / když věrně sám jej
 zachoval. / Ten den je Božím znamením, / jej chceme světit též, být
 s Pánem svým.

4. Sobotu svou Bůh lidem v ráji dal, / ji posvětil a požehnal. / My dnes
 v ní chceme Boha ctít, / ve věčné sobotě pak s Pánem žít.

Chci Pánu Bohu dík vzdát

296

1. Chci Pá - nu Bo - hu dík i vrou - cí chvá - lu vzdát
 a za den so - bot - ní mu s lás - kou dě - ko - vat,
 kdy od po - zem - ské čas - nos - ti se my - sl vzná - ší
 k věč - nos - ti, od čas - nos - ti do věč - nos - ti.

2. Přiď, Kníže pokoje, / a vejdi v srdce mé, / bys mohl stvořit v něm / ten obraz lásky své. / Mých vin a hříchů sejmi tíž / a dej mi svoji milost již / a daruj všem / svou milost již.

3. K nám, Duchu svatý, přiď, / buď s námi mocí svou, / ať, kdo tě v srdci ctí, / má víru přepevnou. / Ty v síle své nám pomoz žít / a vítězný boj dokončit, / dej výborný / boj dokončit.

Zas sobotní je Páně den

1. Zas so - bot - ní je Pá - ně den, v něm ztiš se, du - še má,

a k Je - ží - ši jdi s po - ko - rou, on to - bě po - žeh - ná.

Když Tvůrce dí - lo do - kon - čil, den so - bot - ní sám od - dě - lil,

i nám jej z věč - né lás - ky dal, sám po - svě - til a po - žeh - nal.

Já též chci jít to po - žeh - ná - ní vzít.

2. Sám Ježíš přišel spasit svět, / nás z hříchů vykoupil, / své dílo v pátek dokonál, / v sobotu v hrobě byl. / Však jako vítěz z hrobu vstal / a pouta smrti přetřhal. / On hřích svým dětem odpustil, / jim život věčný připravil / a chce je vzít, / kde s ním pak budou žít.

3. Své srdce hříchem zraněné / dej Pánu Ježíši, / vždyť On i dnes je lékařem, / tvou bolest utiší. / Již brzy pro svůj přijde lid, / i ty s ním věčně můžeš být / a sobotní den s Pánem svým / též světit s lidem spaseným. / Na věčnosti / jej chválit s radostí.

Sobotní den dal nám Pán

298

1. So - bot - ní den dal nám Pán, v něm svým dě - tem žeh - ná sám,

o - svě - ží nás slovem svým, k zdroji spá - sy půjdem s ním.

The musical score is written for voice and piano. It features a treble and bass clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody is primarily in the treble clef, with piano accompaniment in the bass clef. Chord symbols (C, F, G7, G, D7) are placed above the staff. The lyrics are in Czech and are aligned with the notes of the melody.

2. V tom dni svatém znovu nás / vede Bůh do rajských krás, / utiší náš shon a vír, / je v něm Boží klid a mír.

3. Mluví k nám v něm Boží hlas, / v srdce vlévá nebes jas, / jatým hlásá svobodu, / zbloudilé zve k domovu.

4. Všemu světu přináší / nebes pozdrav nejdražší. / S otcovským jde pozváním: / Domů pojed', jsi dítkem mým.

1. Mám v srd - ci pl - no ra - dos - ti, na den se tě - ším

Pá - ně, v něm hojnost Bo - ží mi - los - ti rád vez - mu z je - ho

dla - ně. *Ref.* Den pl - ný po - žeh - ná - ní,

den pl - ný po - žeh - ná - ní, v něm se opět k nám slovem

svým Bůh sklání. Ó den pl - ný po - žeh - ná - ní.

The musical score is written for voice and piano. It features a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The melody is primarily in the treble clef, while the piano accompaniment is in the bass clef. Chord symbols (C, F, G7, D7) are placed above the staff to indicate harmonic structure. The lyrics are in Czech and are aligned with the vocal line. The score includes a first line of music, a second line, a third line with a repeat sign, and a fourth line. The lyrics are: '1. Mám v srd - ci pl - no ra - dos - ti, na den se tě - ším', 'Pá - ně, v něm hojnost Bo - ží mi - los - ti rád vez - mu z je - ho', 'dla - ně. Ref. Den pl - ný po - žeh - ná - ní,', 'den pl - ný po - žeh - ná - ní, v něm se opět k nám slovem', and 'svým Bůh sklání. Ó den pl - ný po - žeh - ná - ní.'.

2. Já v domě Božím místo mám, / kde po skončeném díle / rád se svým Pánem prožívám / vždy krásné, šťastné chvíle. *Ref.*

3. Z té naší školy sobotní / se díky nesou k Pánu. / Bůh sklání se k těm, kdo jsou v ní / a svou jim dává manu. *Ref.*

4. Ve slově Božím máme zdroj, / jenž vodu živou dává, / ten ztiší každý nepokoj. / Buď Pánu za to sláva. *Ref.*

Náš Bože, Pane soboty

300

1. Náš Bo-že, Pa-ne so-bo-ty, vždy pl-ný lás-ky, dob-ro-ty,

slyš našich vroucích proseb hlas, žár tvo-jí lás-ky zapal v nás.

2. Svou přítomnost nám, Pane, zjev, / slyš prosby naše, slyš náš zpěv. / Co lid tvůj zde ti posvěť, / buď příjemnou ti obětí.

3. Tvé soboty nás světit uč / a od té věčné neodluč, / v níž radost, blaho, stálý klid / ty v nebi chováš pro svůj lid.

4. Přijď, Pane náš, v den toužený, / v den radostné té proměny, / kdy v skutečnost se oděje / ta nejkrásnější naděje.

Když se slunce sklání níž

1. Když se slun - ce sklá - ní níž, duch se v pros - bě ne - se výš

vzhů - ru k trů - nu mi - los - ti, prost všech svě - ta sta - ros - tí, ku

Pá - nu lne. *Ref.* Vzne - še - ný a sva - tý

Stvo - ři - te - li. Ne - be - sa ti vzdá - va - jí

chvá - lu, čest a hlá - sa - jí tvou vel - kou moc.

2. Shromážď všechny dítky své, / připrav mysl, srdce mé, / otevři je k slyšení, / slovem svým k občerstvení / v den sobotní. *Ref.*

3. Když přikrývá zemi noc, / bdí nad námi Lásky moc. / Bůh nám všechno dobré dal, / proto pějme písně chval, / On mocný je. *Ref.*

4. Stín až noci pomine, / slávy den pak nastane, / nebude tam smrt a žal, / království nám přichystal / náš mocný Bůh. *Ref.*

Můj Otče v nebi

302

1. Můj Otče v ne-bi, po-zve-dám své ru-ce k to - bě výš a
v srd-ci jed - nu prosbu mám, kéž hlas můj u - sly - šíš.

The musical score is written for voice and piano. It features a treble and bass staff. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 3/4. Chord symbols (F, C7, B) are placed above the treble staff. The melody is simple and hymn-like, with lyrics in Czech. The first system covers the first line of the verse, and the second system covers the second line. The score ends with a double bar line.

2. Já k tobě, Pane Ježíši, / chci radostně dnes jít, / mé srdce se vždy utiší, / když v tobě smím se skrýt.

3. Když s tebou půjdu, Otče můj, / pak nemusím se bát, / ty jistě dáš mi pokoj svůj, / vždyť vím, že máš mne rád.

Tvůj den se sklání

1. Tvůj den se zas ke kon-ci sklání, já chci ti zpívat píseň chval

za mnoha tvo-je po-žeh-ná-ní jež v dnešní den jsem o-pět vzal.

Dal jsi všem hojnost svého klidu a slo-vo pravdy dal jsi nám,

svou ru-ku o-tev-řel jsi li-du a u-ve-dl jej v lásky chrám.

2. Den, kdy jsi, Bože, skončil dílo, / je památkou na stvoření. / Ten den je pro mne novou silou, / je tvému lidu znamení. / V tom dni se ke svým dětem skláníš / a hojný stůl jim prostíráš, / jim žehnáš a před zlým je chráníš, / co dobré je, to vždy jim dáš.

3. Ten den se již ke konci chýlí, / v něm duši mou jsi obcerstvil. / Mé přijmi díky, Bože milý, / a k další cestě dej mi sil. / Mně dopřej, Pane, znovu státi / na prahu příští soboty / a každý týden znovu bráti / z pokladů tvojí dobroty.

Jak krásný je den sobotní

304

1. Když zá - pad slun - ce pro - vá - zí
zpěv ptá - ků ve - čer - ní,
tu zno - vu ti - še při - chá - zí
den Pá - ně so - bot - ní.

2. Svou práci, starost odkládám, / jak radí v Písmu Bůh, / tu mír a pokoj
v srdci mám, / znát nechci světa ruch.

3. Ty vzácné chvíle sobotní / mi domov slibují, / v nich srdce mé se těšit
smí, / mne s rájem spojují.

4. Až Pán můj zemi obnoví, / pak ztratí vládu hřích / a díky srdce
vysloví / v den Páně v nebesích.

Sobotní den, který dal Pán

1. So-bot-ní den, kte-rý dal Pán, no-ří se z vln čas-nos-ti,
u-pří-mný buď Dár-ci dík vzdán za tu hoj-nost mi-los-ti,
že nás ja-ko O-tec mi-lý ve své lás-ce stá-le má,
když nás hří-chy po-skvr-ni-ly, od-pou-ští i tě-ší-vá.

2. Srdce mé je plno chvály, / Ježíš můj je mi dnes blíž, / otevřel zrak můj,
bych v dáli / vírou zřel, co dává kříž. / Satanem svět porobený / smrtí
svou Pán vykoupil, / lid svůj, láskou potěšený, / novou silou vyzbrojil.

3. A když Pán pak naši zemi / mocí svou sám obnoví, / lid svůj, láskou
vykoupený / tam u Otce oslaví. / Slovy svými neustále / budem Pánu
vzdávat čest, / věčně zpívat k jeho chvále, / on že láska byl a jest.

Den sobotního klidu

306

1. Den so-bot-ní-ho kli - du, jenž dal Bůh svému li - du,

zas u - ply - nul již nám. Za všechno v pís-ni chvá - ly

já ne-bes-ké-mu Krá - li své srd-ce vděčně odevzdám.

2. Před námi je noc dlouhá, / však chvilka je to pouhá / ve vztahu k věčnosti. / A proto, milý Pane, / ať cokoli se stane, / ty chraň nás ve své milosti.

3. Ať v příštích dnech se sklání / k nám se svým požehnáním / tvůj dobrý, svatý Duch. / Kéž tvoje moc a síla / by stále s námi byla, / vždyť ty jsi Otec náš a Bůh.

1. Lou - čí se s ná - mi Pá - ně den,
ve kte - rém Bůh byl o - sla - ven,
sa - šk srd - ce na - še tou - ží zas
po tý - dnu vjíť v ten krás - ný čas.

2. Pán Ježíš sám v něm s námi byl, / svým slovem všechny nasýtil, / do srdce mír a lásku dal, / bohatě nám všem požehnal.

3. Až Ježíš přijde jako Král, / aby si svůj lid k sobě vzal, / pak v nový domov vejít smím, / sobotu světit věčně s ním.

Jak rychle míjí ta sobotní chvíle

308

1. Jak ry - chle mí - jí ta so - bot - ní chví - le,
 kdy, Ot - če náš, nám žeh - náš lás - kou svou.
 V ní kaž - dý z nás se cí - tí blíz - ko cí - le,
 zří o - kem ví - ry ze - mi nád - her - nou.

2. Kéž Duch tvůj stále vede nás a chrání, / kéž v jeho síle jdeme za tebou. / Chcem pravdě tvé být věrni bez ustání / a šťastně vjít pak v zemi slíbenou.

Ved' mne, mocný Hospodine

1. Ved' mne, mocný Hospo - di - ne, touto zemskou pustinou,

slabý jsem, Tys všemo - hou - cí, ved' mne mocnou ru - kou svou.

Ma - nou z ne - be, ma - nou z ne - be

na - syť du - ši zem - dle - nou, na - syť du - ši zemdlenou.

2. Čisté, křišťálové zřídlo / otvírej mi, Pane můj, / na mé cestě do Kanánu / sviť mi ohnivý sloup tvůj. / Mocný Vůdce, / mocný Vůdce, / mně po boku stále stůj, / mně po boku stále stůj.

3. Když mám Jordán překročiti, / zažehn, Pane, bázeň mou, / převed' mne přes jeho proudy / šťastně v říši nebeskou. / Chvalozpěvem, / chvalozpěvem, / chci tam slavit lásku tvou, / chci tam slavit lásku tvou.

Jak je vzácné ono štěstí

310

1. Jak je vzácné o-no ště - stí, pří - te - le, že v Kristu mám,
v modlitbě smím k němu nes - ti všechno, čím jsem zraňován.
Mar - ně jítřil jsem svou rá - nu, sná - šel marně mnohý žal,
vše jen proto, že jsem k Pá - nu v tís - ni svojí ne-spě - chal.

2. Cokoli tě rmoutí, tíží, / břímě tvých neb cizích břed, / směle ať tvé oko vzhlíží / na modlitbě k Pánu hned. / Kde se najde v širém světě / přítel rovný Ježíši? / Šťasten buď, vždyť Kristus zve tě, / prosbu tvoji vyslyší.

3. „Pojďte ke mně, unavení,“ / říká Pán všem lkajícím. / Proto jděte bez prodlení, / na modlitbě mluvte s ním. / Obráťte se k svému Pánu / jako přítel k příteli, / mluvte s ním, On mnohou ránu / na modlitbách zacílí.

Bud' požehnána hodina

1. Bud' po-žeh-ná - na ho - di - na, v níž skláním svo - je ko - le - na

a k své - mu Pá - nu v ne - be - sích se na mod - lit - bách blížím svých.

V čas stra - sti, běd a sou - že - ní v nich ú - tě - cha mi pra - me - ní,

nad svo - dy svě - ta ví - tě - zím, když mod - lit - bou se po - sil - ním.

2. Jak krásná proseb hodina, / v ní přání má jsou nesena / až k trůnu Otce na nebi, / On zná mé všechny potřeby. / Bůh laskavě mne k sobě zve / a požehnání dává své, / před trůnem jeho skládám tíž, / když v modlitbě jdu k němu blíž.

3. Ty vzácná chvíle proseb mých, / jsi útěchou mi v souženích. / Když v bolesti se skláním níž, / ty pozvedáš mne stále výš. / Pak zrakem víry vzhlížím tam, / kde domov svůj u Pána mám / a radost nitro naplní, / že mám jistotu spasení.

Tobě blíž chci stále býti

312

1. To - bě blíž chci stá - le bý - ti, můj ty věr - ný Pří - te - li,
 ty jsi cí - lem mé - ho ži - tí, víc než v svě - tě co - ko - li.
Ref. To - bě blíž, to - bě blíž, blí - že tvo - jí mi - los - ti.
 Jsme u te - be jis - ti již ny - ní i na věč - nos - ti.

2. Jen ty můžeš sílu dáti, / když nám hrozí nepřítel, / milost tomu darovati, / kdo by s tebou jít chtěl. *Ref.*

3. Dej nám víru v spásu svoji, / ať je v nás tvůj obraz zřít, / zbav nás bázně v našem boji, / život svatý nám dej žít. *Ref.*

1. Stvoř srd - ce čis - té, Bo - že, mi

a du - cha pří - mé - ho,

ať v mí - ru ži - ji se vše - mi,

zbav vše - ho hříš - né - ho.

2. Dej srdce mi, jež v pokoře / by tobě bilo vstříc, / vnoř lásky své je do moře, / uč milovat tě víc.

3. Svou láskou změň je, Pane, sám, / nad sních by zbělelo, / tvůj obraz ať v něm stále mám, / vpiš jméno na čelo.

4. Duch tvůj mi rosu milosti / do mého srdce dej, / ať pokoj v něm se uhostí / a zřím tvůj obličej.

Kěž víc tě miluji

314

1. Kěž víc tě mi - lu - ji, víc lás - ky mám,
já pro - sím, Pa - ne můj, dej mi ji sám.
Vy - slyš tu pro - sbu mou, du - ši mou stu - de - nou
ro - ze - hřej lás - kou svou, dej lás - ky víc.

2. Po hříšných radostech / toužil jsem, / teď chci jen tebe mít / vždy
v srdci svém. / Neskrývej svoji líc, / uč milovat tě víc, / chci jít ti, Pane,
vstříc, / dej lásky víc.

3. Ať přijdou radosti, / neb trpký žal, / dej, ať jsem spokojen / s tím, co jsi
dal. / Ať hledám tebe jen, / tvou láskou osloven / svým bližním k službě
jsem. / Dej lásky víc.

Náš Otče svatý

1. Náš Ot - če sva - tý v ne - be - sích, slyš na - šich pro - seb

hlas: Nám od - pust' vi - ny, sej - mi hřích, ať

jde - me dál po ces - tách tvých a ví - ra tvá je

v nás a ví - ra tvá je v nás.

2. Chcem vzhlízet k tobě s důvěrou, / jak kdysi národ tvůj, / když veden
mocnou rukou tvou / byl sycen manou nebeskou, / tak veď i dnes lid
svůj, / tak veď i dnes lid svůj.

3. Ty přání srdce naplníš / i dnes, v den sobotní, / vždyť v něm jak Syn
tvůj, Pán Ježíš, / v své touze k tobě jdeme blíž / a v duších láska zní, /
a v duších láska zní.

4. Vlej nám do srdce radost svou, / pro bolest lék dej nám, / ve slabosti
buď posilou, / před světa svody ochranou, / jsi naším Otcem sám, / jsi
naším Otcem sám.

Chci mít tě, Bože můj

316

1. Chci mít tě, Bo-že můj, buď Pá - nem mým,
 když dáš mi po-koj svůj, být šťas - ten smím.
Ref. Když sám jsem, jen se sou-žím, jít vždy s tebou tou-žím,
 dej své mi po-žeh-ná - ní, jdu za te - bou.

2. Chci mít tě, Bože můj, / sám být strach mám. / Před hříchem ochraňuj / mne, Pane, sám. *Ref.*

3. Chci mít tě, Bože můj, / když radost mám, / však těž, když právě svůj / žal prožívám. *Ref.*

4. Chci mít tě, Bože můj, / jdu za tebou. / Uč znát mne zákon svůj / a vůli svou. *Ref.*

Pomoz mi, Pane, správně žít

1. Po - moz mi, Pa - ne, sprá - vně žít,
ke služ - bě lás - ky ho - tov být,
a vů - li tvou se u - čit znát, a -
bych svůj ú - kol ko - nal rád.

2. Nauč mne správnou radu dát, / lidi před pádem varovat, / k domovu volat zbloudilé, / ať opustí už cesty zlé.

3. Otevři klíčem lásky své / ochotu mou žít k slávě tvé. / Dávej mi sílu tam vždy jít, / kde vůle tvá mi určí být.

4. Upevni víru, lásku mou, / zmocni mne silou nebeskou, / ať pokoj tvůj vždy v nitru mám, / ten můžeš dát mi jen ty sám.

Jsi nezměrná, ty Boží lásko

318

1. Jsi nez - měr - ná, ty Bo - ží lás - ko stá - lá,
co ti my, sla - bí li - dé má - me dát?
Se - be - vět - ší byt' by - la na - še chvá - la,
lidským jen slovem můžem dě - ko - vat.

2. My jdeme ti vstříc, byt' snad i víra váhá, / však máme tiché místo
k modlitbám. / Veď k sobě blíž, i když se někdo zdráhá, / v nás vytvoř,
Duchu Boží, lásky chrám.

Tvé, Pane, svaté krve proud

1. Tvé, Pa-ne, sva - té krve proud je spa-se-ní zdroj můj,
 chci ve tvé lás - ce spo-či-nout a navždy být jen tvůj.

Můj život v to - bě pra-me-ní, u te-be spá - su věčnou mám,
Ref.

jsem navždy hří - chu zbavený, rád se ti vdě - čně odevzdám.

2. Jen tvoje láska odvěká / mne těší v bolesti. / Chceš hříchu zbavit člověka, / jej spasit z milosti. *Ref.*

3. Kéž uchopí mne tvoje moc / a tvoje dobrota. / Jen v tobě zmizí temná noc, / jsi světlem života. *Ref.*

4. Když ve tvém světle vykročím / a s tebou půjdu dál, / pak životem tě oslavím, / jak si tvůj Otec přál. *Ref.*

Můj Pane

320

1. Můj Pa - ne, dnes mne po - vo - lá - váš, ve křtu ti

s ví - rou vy - zná - vám: Chci s te - bou Ref.

jít a věr - ný ti být, dnes ži - vot svůj

ce - lý ti pře - dá - vám, pře - dá - vám.

2. Můj Pane, sílu svou mi dávej, / kéž světu, hříchu umírám. Ref.

3. Můj Pane, svého Ducha dej mi, / ať k bližním lásku tvoji mám. Ref.

4. Můj Pane, dej, když strach mne svírá, / ať v tobě smělост získávám. Ref.

5. Můj Pane, jako učedníky / tvé slovo hlásat uč mne sám. Ref.

1. Jan Křti - tel kdy - si v ře - ce křtil,

na hříš - ná srd - ce pů - so - bil

a vo - lal li - di k Bo - hu blíž,

ať roz - hod - nou se pro něj již.

2. Chceš z hřícha pout se vymanit / a dále jenom s Kristem jít? / Tak dej mu život, lásku svou, / ať může vstoupit v mysl tvou.

3. Chce útočištěm tvým se stát, / On vejde v srdce tvoje rád. / Jen milost jeho dá ti klid, / a víru - s ním že můžeš žít.

4. On pozvedne tě, obnoví, / na prosby tvoje odpoví. / Pak povede tě jeho tvář / a dá ti sílu, lásky zář.

Tak velmi Bůh svět miloval

322

1. Tak vel - mi Bůh svět mi - lo - val, že z vroucí lás - ky k nám

i své - ho Sy - na v o - běť dal, jenž spásou nám je sám.

Ref. Jak ú - žas - ná to lás - ka je, kdo z nás ji do - ce - ní?

Vždyť z Gol - go - ty všem na - dě - je a spá - sa pra - me - ní.

2. Ted' s vírou, láskou vyznat smím: / Vždy být chci, Pane, tvůj, / svou spásu, pomoc v tobě zřím, / krev tvá hřích sňala můj. *Ref.*

3. Chci o Kristově vítězství / již zpívat v tento čas / a když se v slávě objeví, / jej chválit budu zas. *Ref.*

Já pro tebe jsem mřel

1. Já pro te-be jsem mřel, krev svou za te - be dal.

Jak být bys vdě-čný měl, že jsem to vy - ko - nal.

Já svůj jsem ži - vot po - lo-žil, co ty jsi u - či - nil?

Ze smr - ti jsem tě vy-pros-til, zda jsi to po - cho - pil?

2. Můj příchod z nebe sem, / ten nebyl marností. / Já z lásky zřekl jsem / se nebes radostí, / pro tebe chudobným se stal, / bych bohatství ti dal. / Teď pověz, co ty dát mi chceš, / co v obět' přineseš.

3. Já s bolestí jsem zřel / tu velkou bídu tvou / a v srdci pohnut, šel / ti podat ruku svou. / Pro tebe jsem to vykonal, / bys v hříchu nezůstal. / Dal jsem za tebe život svůj, / co dáš mi, uvažuj.

Můj Pane, prolil jsi krev

324

1. Můj Pa - ne, za mne jsi krev pro - lil svou,
 lás - ku jsi dal mi znát tak bez - mez - nou.
 Víc ne - smí slast ni kříž te - be mi vzdá - lit již,
 lás - kou vždy to - bě blíž chci, Pa - ne, být.

2. Vroucně ti děkuji, ty slávo má, / ať cele vládne mnou jen láska tvá. /
 Svě sliby vyplním, / tobě se zasvětím / životem oddaným / jen službě tvé.

3. Budu-li vírou se jen k tobě pnout, / nemohu v hříchu svém už
 zahynout. / Pomáhej kříž mi nést / i svatý život vést / a šířit tvoji čest, /
 tvým dítětem být.

4. Kéž jsem ti podoben, Ježíši můj, / kéž ve tvé pokoře mám příklad
 svůj. / V ní dej mi pracovat, / tvou pravdu zvěstovat, / svůj život
 dokonat / ve službě tvé.

Kdo roven tobě, Ježíši

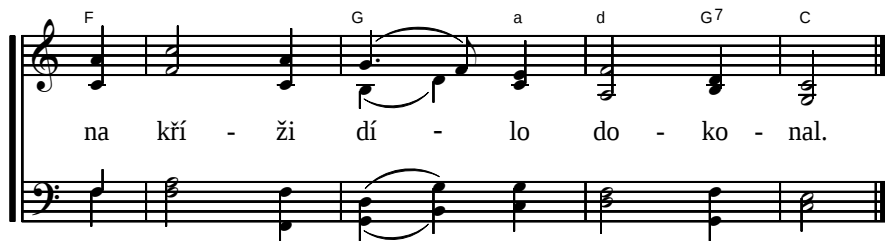
1. Kdo ro - ven to - bě, Je - ží - ši?

Jsi mou - drost, lás - ka nej - vyš - ší.

Ty slo - vem, či - nem u - číš nás,

zveš všech - ny k so - bě zpát - ky zas.

Svým ži - vo - tem jsi pří - klad dal,

2. Ty k Otci svému vedeš nás / tam do nebeských věčných krás, / vždyť Bůh tak všechny miloval, / že pro nás na smrt tebe dal. / Ty na zem k nám jsi poslán byl, / a jas na cestu naši vlil.

3. Jsi služby, lásky příkladem, / ne slovy jen, i životem. / A kdo chce dítětem tvým se stát, / ten má se bližním v lásce dát. / Když lásku svou nám v srdce dáš, / pak službou stal se život náš.

4. Já tebou, Učiteli můj, / chci nechat řídit život svůj, / mne očist', zbav mne pýchy sám, / a v srdci mém si zbuduj chrám. / Pak v slávě tebe uvidím / a v novou zemi vejít smím.

1. V tu noc, kdy Pán a Spa - si - tel

již zra - zen být a sou - zen měl,

vzal chléb a s dí - ků či - ně - ním

jej lá - mal u - čed - ní - kům svým.

2. Již pojďte, jezte, řekl jim, / já vaše duše nasytím, / vždyť tento chléb je tělo mé / za vás na kříži zmučené.

3. Pak dík za kalich Otci vzdal / a dítkám svým jej píti dal. / To krev je má, tak řekl Pán, / v ní novou smlouvu dávám vám.

4. Tak číňte, než se vrátím zpět, / ať zprávu o mně slyší svět. / Až v slávě Otce přijdu zas, / do nebe k sobě vezmu vás.

Pojď k Spasiteli

327

1. Pojď k Spasiteli, pojd' ještě dnes, své srdce jemu v o-bě-ti nes.

On všechny li-di zve do ne-bes, i te-be vo-lá: Pojď.

Slá-va, slá-va srdce zaplesá, až ta krás-ná u-zřím ne-be-sa, *Ref.*

kde v hříchu ni-kdo již ne-kle-sá. Můj Pane, vstříc mi pojd'.

2. Pojď, dítko milé, ten Páně hlas / i tebe volá, pojd', dokud čas. / Kdo ví, zda zítra ozve se zas, / dnes rozhodni se, pojd'. *Ref.*

3. Pojď, slyš tu výzvu, je blízko Pán, / za hříchy naše byl v oběť dán. / Bůh všechny volá, zve ze všech stran, / tak slyš a věř a pojd'. *Ref.*

Ó pojd'te, chci vám říci

1. Ó pojd'te, chci vám ří - ci, co Bůh mi pro - ká - zal.

On, O - tec mi - lu - jí - cí, je mé - ho srd - ce Král.

Ted' ří - ci mo - hu s dí - kem: já Spa - si - te - le mám,

On mým je sli - tov - ní - kem, na ně - ho spo - lé - hám.

Ref. Ó pojd' - te, chci vám ří - ci, co Bůh mi pro - ká - zal,

On, O - tec mi - lu - jí - cí, je srd - ce mé - ho Král.

2. Nic vzácnějšího není, / nad lásku Kristovu, / můj život cele mění, / mne vede k domovu. / Já byl jsem vzpurným synem / a trest jsem zasloužil, / však Pán svým lásky činem / mne z hříchu vykoupil. *Ref.*

3. To hlásat chci vždy znovu, / jej chválit zas a zas, / ať v písni nebo
v slovu / a všude, v každý čas. / Ať všichni naslouchají / a k Pánu chtějí
jít, / v něm radost nalézají / a blaho, pokoj, klid. Ref.

Slyš, jak tě Pán Ježíš volá

1. Slyš, jak tě Pán Je - žíš vo - lá, proč jen o - tá - líš?

Čas - to sly - šíš je - ho slo - vo, kdy se o - brá - tíš?

Dlou - ho, dlouho stá - le vá - háš, na co če - káš jen?

Ži - vot br - zy u - ply - ne ti, pře - jde spá - sy den.

2. Neodkládej, Bůh tě volá, / obrať se už dnes. / Pánu svoje hříšné srdce / s důvěrou vždy nes. / Když tě volá, neotálej, / teď je vhodný čas. / Víš-li, zda tě Ježíš bude / zítra volat zas?

3. Když se vzpíráš obrátit se, / budeš jednou lkát, / nikdo ale tvého lkání / nebude už dbát. / Pozdě, pozdě, hrozné slovo, / pozdě bude již, / zavřena ti bude navždy / slávy věčná říš.

4. Dnes však ještě pozdě není, / proč jen otálíš? / Pán Ježíš zve, prosí, volá, / co mu odpovíš? / Viz tu lásku, viz ty rány, / vrať se k němu jen. / Dnes tě volá, dnes tě přijme, / dnes je spásy den.

Posílám vás

330

1. Po-sí-lám vás, můj Duch je va-ší si - lou, vždyť milost
 má přemůže smrt a hřích, v ní nes-te dál mé jméno, pravdu
 mi - lou, po-sí-lám vás, rost'-te ve ví - těž-stvích.

2. Posílám vás ke hříchem zotročeným, / osvobodí je slovo pravdy mé, /
 dám život svůj všem k smrti odsouzeným, / posílám vás, hledejte
 ztracené.

3. Posílám vás, dám slabým sílu svoji, / zármutek váš se v radost
 promění, / těm pokoj dám, jež v utrpení stojí. / Posílám vás, tak zvěte
 k smíření.

4. Posílám vás, mou trpělivost mějte, / jak kdysi já, tak neste vy svůj
 kříž / a bližní své ke spáse přivádějte. / Pak zazní k vám: Tak domů
 pojed'te již!

Mysli na ty davy lidí

1. My-sli na ty da-vy li-dí pře-pl-ně-ných vel-ko-měst,
po-hled na ně bu-dí sou-cit. Kdo jim má zvěst spásy nést?

Kaž-dé lid-ské srd-ce tou-ží bla-že-ně a šťastně žít,
s lás-kou bližním svým vždy sloužit ta-ké ty buď ho-tov jít.

2. V Ježíši když vládce nebe / člověkem se pro nás stal, / bídu naši tíše snášel, / cestu k slávě ukázal. / V hanbě kříže, ponížení / nesl tíhu hříchů mých, / abych našel svoji spásu / v jeho dlaních zraněných.

3. Ježíš volá obtíženě / ze všech dálných světa stran: / „Pojďte ke mně, unavení, / já vám odpočinek dám.“ / Po námaze, těžké práci / v Kristu pokoj najdeme, / on dá sílu, zhojí rány, / když ho vírou přijmeme.

Žeň blíží se

332

1. Žeň blí - ží se a zlát - nou už lá - ny o - bi - lí,
kdo vy - jde sno - py sbí - rat, náš Pa - ne pře - mi - lý?
Ty dej nám svo - ji sí - lu, ať vyjdem pra - co - vat,
se srd - cem pl - ným lás - ky své bliž - ní k to - bě zvát.

2. Když tvoji věrní kdysi / šli zrno pravdy sít, / tys naplnil je vírou, / že budou úspěch mít. / Dnes dej nám stejnou víru / a zapal oheň v nás, / ať s nadšením jdem k dílu, / už nejvyšší je čas.

3. To tvé jsou, Pane, lány / a zrají ke žni své, / tak vyšli žence k práci, / ať sklídí, co je tvé. / Když dobře splní úkol, / jenž pro ně, Pane máš, / pak jako svoje děti / je domů zavoláš.

Hledej všechny mdlé a slabé

1. Hledej všechny mdlé a sla - bé, kte - ré spou - tal zrádný hřích,
přived' je ke spásky zdro - ji, kde se zba - ví hří - chů svých.

Hledej s lás - kou ty, kdož Kris - tu svo - ji ví - ru chtějí dát,
u - kaž jim, jak ve svém slo - vu ří - ká všem, že má je rád.

2. Probud' ze sna všechny spící, / kterým zápas sílu vzal, / ať se v moci Ducha vzchopí, / svému Pánu slouží dál. / Probud' všechny, kteří bloudí, / štěstí své zde chtějí mít, / pověz jim, že jenom Ježíš / může všechny zachránit.

3. Volej stále, bez přestání, / příklad dávej světlem svým, / Mistr tvůj též přece sloužil / v každé chvíli zemdeným. / Volej stále, dnes i zítra, / den se chýlí, končí čas. / Proto zvěstuj: Ježíš přijde, / by nás vzal do nebes krás.

Strážný, zatrub z plné síly

334

1. Stráž - ný, zatrub z plné sí - ly, ne - pře - stá - vej vy - zý - vat,
a - by každý v pravou chví - li Pá - nu chtěl své srdce dát.

Ref. Stráž - ný, zatrub pl - nou si - lou moc - ně přes moře i lán,
hlá - sej lidem zprávu mi - lou: Věčný život dá - vá Pán.

2. Údolím, přes vrchy, stráně, / zprávu tu hled' zvučně nést, / stále zvěstuj
odhodlaně: / Nejvyšší cíl Kristus jest. *Ref.*

3. K Spasiteli volej stále / všechny hříchem raněné, / doved' k němu
velké, malé, / mnohou prací znavené. *Ref.*

4. Hlásej všude Krista jméno, / ať je slyší celý svět, / že je všechno
připraveno, / Pán už brzy přijde zpět. *Ref.*

Sejme záhy símě

1. Sej - me zá - hy sí - mě, dob - ré sí - mě lás - ky,
 sí - mě vů - le Bo - ží sej - me v kaž - dý čas.
 Pán dá po - žeh - ná - ní, sí - mě na - še vzklí - cí,
 o žni bu - dem já - sat, rych - le zra - je klas.
 Ref. Rych - le zra - je klas, rych - le zra - je klas,

o žni bu-dem já - sat, rych-le zra - je klas,

rych-le zra - je klas, rych-le zra - je klas,

o žni bu-dem já - sat, rych-le zra - je klas.

2. Sejme, kde jsou stíny, i kde slunce svítí, / kde je půda skalná, sejme zas a zas. / Práce všude mnoho, času málo máme, / o žni budem jásat, rychle zraje klas. *Ref.*

3. Sejme vždycky věrně bez bázně a strachu, / byť i bylo z dálky slyšet bouře hlas. / Čas se rychle krátí, pak nám práce skončí, / o žni budem jásat, rychle zraje klas. *Ref.*

1. Jak mno - ho prá - ce je ko - lem nás,

na ro - li Pá - ně do - zrá - vá klas.

Žlou - tnou - cí lá - ny zvě - stu - jí nám,

že blíz - ko chví - le, kdy při - jde Pán.

Slyš, ce - lá ze - mě, slyš Bo - ží hlas:

Ref.

Je do - ba vzác - ná, je mi - los - ti čas.

2. Všude kol nás zde zástupy jsou, / jež cestou hříchu, nevěry jdou, / jak ovce bloudí, nechtějí znát, / že dobrý Bůh má celý svět rád. *Ref.*

3. Všechno, co lidem slibuje svět, / je klamné zdání, vadnoucí květ, / proto chcem k Pánu vést bližní své, / říci jim, Bůh že k sobě je zve. *Ref.*

4. Slyš tedy, vzdálen dosud kdo jsi, / nech cestu zlou a ku Pánu jdi, / vděčně pak o něm vypravuj všem, / by našli též své spasení v něm. *Ref.*

My věrné dítky Kristovy

1. My věr - né dí - ky Kris - to - vy,
 vždy bud' - me k služ - bě ho - to - vy
 a nes - me vše - mu stvo - ře - ní
 tu mi - lou zvěst o spa - se - ní.

2. Pán v srdce lásku chce nám dát, / tou hled'me svoje bližní hrát. / On každé duši zemdlené / dá napít z žití pramene.

3. Pán volá k dílu všechny nás, / tak rychle jděme, dokud čas, / ať všichni lidé slyší zvěst, / jak jeho příchod blízký jest.

4. Až bude úkol vykonán, / pro svoje věrné přijde Pán, / pak skončí jejich trápení, / sám Bůh je slávou odmění.

Pane, dílo lásky tvé

338

1. Pa - ne, dí - lo lás - ky tvé ko - nat bu - du ra - dost - ně.

Já tě vroucně mi - lu - ji, ú - kol, prá - ci při - děl mi.

Ru - ce mé, ač sla - bé jsou, chtě - jí pl - nit vů - li tvou.

Pa - ne, dí - lo lás - ky tvé ko - nat bu - du ra - dost - ně.

Ref.

2. Chci od časně mladosti / v Bibli hledat s pilností, / po tvých cestách chodit rád, / jméno tvoje zvěstovat. / Všechno, co jsem a co mám, / tobě v obět' oddávám. *Ref.*

3. Chci jen dobré símě sít, / mnohá srdce potěšit. / Stůj vždy při mně moci svou, / abych hlásal pravdu tvou. / Toužím celé mládí své / odevzdat do služby tvé. *Ref.*

Vstaň, Páně žeň se blíží

1. Vstaň, Páně žeň se blí - ží, jdi k práci, do - kud čas,

ten, kdo se ne - o - hlí - ží, do - jde k cí - li včas.

Hned v jitru vy - jdi k dí - lu, než oschne ro - sy třpyt,

Pán dá ti svo - ji sí - lu prá - ci do - kon - čit.

2. Vstaň, Páně žeň se blíží, / ač pálí slunce žár / a horko práci ztíží, / Bůh dá dílu zdar. / Svým Duchem všechno změní, / dá sílu, svěžest zas, / ty potom bez umdlení / zachraň každý klas.

3. Vstaň, Páně žeň se blíží, / pros dnes o Boží moc, / vždyť brzy oči sklíží / dlouhá temná noc. / Jen k Bohu slabé dlaně / v modlitbě zvedej výš, / pak požehnání Páně / jistě pocítíš.

Dej, Bože, nám tu sílu svědků

340

1. Dej, Bo-že, nám tu sí - lu svěd-ků, jež věr-ně kdy-si
 stráž svou dr - že - li a po-dle vzo - ru na-šich předků
 ať každý z nás se k prá-ci od - dě - lí. Pak prosti bás-ně
 vyjdem v ši - rý svět a všechny budem k Pá-nu vo - lat zpět.

2. Nás naplň, Pane, ohněm z nebe, / svou velkou láskou, silou, moudrostí, / ať všechna srdce chválí tebe, / náš mocný Bože, Otče věčnosti. / Ať každý národ slyší spásy zvěst / a Spasiteli svému vzdává čest.

3. Sám řady ženců rozmnož, Pane, / ať mocně slovo tvoje nesou všem, / když v našich srdcích tvůj Duch plane, / pak brzy uslyší je celá zem. / Až přijdeš ve své slávě, Pane náš, / svým věrným dítkám věčný život dáš.

1. Po - le svě - ta jsou již zra - lá,

kla - sy sklá - ní hla - vy níž,

sí - la na - še však je ma - lá,

Pa - ne, po - šli žen - ce již.

Ref. Vy - slyš na - še pros - by, Pa - ne,

vždyť to pře - ce žně je tvá.

Prá - ce na - še ne - pře - sta - ne,

do - kud žně čas po - tr - vá.

2. Ať jdou ráno, dřív než vyjde / slunce v záři oblaků. / Vyšli je, než večer přijde, / než se schýlí k soumraku. *Ref.*

3. Dávej, Pane, svou jim sílu, / ať jdou svorně k práci té. / Dej jim lásku k svému dílu, / radost ze žně bohaté. *Ref.*

Světů zaznívá zvěst spásná

1. Světu za-zní-vá zvěst spásná, mocně zvučí do všech stran,
 že se br-zy Kris-tus vrá-tí ja-ko slá-vy Král a Pán.
 Vzešla lidem chví-le slavná, kdy se hlá-sá soudu zvěst:
 Vzdejte svému Stvo-ři - te - li mocně chválu, dík i čest.
 Ref. Mi-zí tem-ný noč-ní stín, brzy den se ro-ze-dní;

lide Bo - ží, vstaň a připrav se, blízko je tvé spa - se - ní.

2. Světu zaznívá zvěst spásná, / touha dojde splnění, / pak se naše víra smělá / ve skutečnost promění. / Z říše smrti, z prachu hrobů / vyjdou, kteří zemřeli; / pro svou víru život přijmou, / Páně hlas až zavelí. *Ref.*

3. Světu zaznívá zvěst spásná, / zvěst o míru, pokoji, / vítězem se stane Ježíš, / nepřítelé odzbrojí. / Nikdo věrným Božím dětem / nemůže pak ublížit, / šťastně již na nové zemi / budou se svým Pánem žít. *Ref.*

1. Tvá, Pa - ne, Kris - te, věc to jest, jež nám je svě - ře - na.

Ta ne - mů - že pro tvo - ji čest být ni - kdy zni - če - na.

Však než - li zr - no u - jme se a u - ži - tek svůj při - ne - se,

dřív zmí - rá, a - le potom zas ze ze - mě vzklíčí v Pá - ně čas,

pak v Pá - ně čas ze ze - mě vzklí - čí zas.

2. Ty šel jsi cestou kříže sám / a slavně zvítězil. / Teď s láskou skláníš těž se k nám / a dáváš stejný cíl. / Všem k boji svoji sílu dáš, / když padnou, z hrobu povoláš, / pak naše boje, trápení, / ve vítězství se promění, / pak trápení / se v radost promění.

3. Ty jako zrno obilí / jsi zemřel, ožil zas, / a proto, Pane přemilý, / máš moc těž vzkřísit nás. / Dej, ať hlas tvého poselství / po celém světě slavně zní, / ať přijde brzy onen den, / kdy vezmeš si nás v novou zem, / ať přijde den, / kdy vejdem v novou zem.

1. Den v služ - bě mé - ho Pá - na, ten vždy se vy - pla - tí.

Svět ce - nu ztrá - cí, však Pán tvou prá - ci vždy dob - ře

za - pla - tí. Když ve - lí nám, svou pomoc dá - vá sám.

Ref. Den v služ - bě mé - ho Pá - na, den v služ - bě mé - ho Pá - na,

den v služ - bě mé - ho Pá - na je ho - den ná - ma - hy.

2. Den v službě mého Pána / je vzácnou předností. / Když bližním sloužíš, / jak Ježíš toužíš / brát sílu z výsosti. / Již nejsi svůj, / sám Pán je přítel tvůj. *Ref.*

3. Den v službě mého Pána / ač třeba s únavou, / Ježíš dá sílu / k našemu dílu, / pryč tedy s obavou. / On věrný jest / a chce až k cíli vést. *Ref.*

4. Den v službě mého Pána / je práce s radostí, / vzdor světa zlobě / sladký mír tobě / se v duši uhostí. / Ó Pane můj, / ty sám mne posiluj. *Ref.*

Mé spásy neste zvěst

1. Mé spá - sy nes - te vzác - nou zvěst
 a jdě - te ke všem ná - ro - dům;
 kdo u - vě - ří a při - jme křest,
 ten se mnou do - jde k ne - be - sům.

2. Mou pravdu nést je úkol váš, / všem lidem milost zvěstovat / a stálí být jak věrná stráž, / na místě svém vždy pevně stát.

3. Mou vůli učte lidi znát, / ať více učedníků mám. / Chci s vámi být, vám pomáhat, / svou moudrost k tomu vždy vám dám.

4. Ten příkaz svým dal věrným Pán, / než vzhůru vstoupil k nebesům; / a dílo spásy do všech stran / se šíří ke všem národům.

Dnes chvály zpěv zní

346

1. Dnes chvá - ly zpěv v mém nit - ru zní
ke slá - vě, Pa - ne, tvé,
že lás - ka tvá mi žeh - na - la
a ved - la kro - ky mé.

2. Slyš dík za všechny schopnosti, / jež z lásky jsi mi dal, / jsou zdrojem mého dávání / a radost šíří dál.

3. Já správcem jen jsem, Pane můj, / chci sloužit lidem všem, / být bratrem jim, je povzbudit, / jak říkáš v slově svém.

4. Můj Pane, vše co mám a jsem / vždy rád ti v službu dám, / když své mi požehnání dáš, / pak dílo dokonám.

Co máme dát ti, Bože

1. Co má - me dát ti, Bo - že náš?

Vždyť vše je tvé a vše - chno máš,

svou chvá - lu dnes ti chce - me vzdát

a vrou - cím srd - cem dě - ko - vat.

2. Tvá svatá vůle vedla nás, / moudrost jsi dával zas a zas, / když s láskou stavěl tvůj zde lid / ten dům, kde toužíš s námi být.

3. Prosíme v úctě, Pane náš, / ať tento stánek požehnáš. / Kéž nám je domem modliteb, / kde svému lidu dáváš chléb.

4. Jdem k tobě, Otče, s důvěrou, / naplň ta místa slávou tvou, / ať tváře naše radostí / zvou lidi do tvé blízkosti.

5. Tvé požehnání tento dům / učiní bránou k nebesům, / kde hřích a zlo se rozplynou / a duše v tobě spočinou.

Kdo dospělý je

348

1. Kdo do-spě-lý je, mů - že, co u - mí, Bo - hu dát;
 když bo - ha - tý je, pe - něž pro Je - ží - še se vzdát,
 kdo zdra - vý je, ten sí - lu smí Pá - nu o - de - vzdát;
 však co my, dě - ti ma - lé, mu má-me da - ro - vat?

2. My srdce své mu dáme, / své mládí, lásku svou / a budeme jej chválit /
 svou písní nadšenou. / Chcem s ním vždy věrně kráčet / a stále víc jej
 znát. / To dary jsou, jež může / mu každé dítě dát.

3. Ať budeme se učit, / či na něco si hrát, / vždy budeme se snažit / vše
 dobře vykonat. / Vždyť líbit chcem se Pánu / a stále s ním jen být /
 a chodit jeho cestou, / jak On si přeje, žít.

Bože, který stále dáváš

1. Bo - že, kte - rý stá - le dá - váš li - dem štědre da - ry své,
všechno o tvé sí - le svědčí, mou - dro - sti a pé - či tvé.
Za tvou lás - ku chceme to - bě srd - ce svá dnes v oběť dát,
stá - le pís - ně dí - ků zpí - vat, že nás znáš a máš nás rád.

2. Tvou když máme vůli plnit, / jenom ty dáš sílu nám; / chceme všichni v církvi spolu / s tebou jít, kam jdeš ty sám. / Pane, dál veď naše snahy, / zbav je pýchy sobecké, / učiň z nás své služebníky / v mocném díle spásy tvé.

3. Nám jsi svěřil svoje dary, / život, zdraví, lásku svou, / jak svým správcům nám je dáváš / pro svou práci záchrannou. / Žehnej nám i naše snahy, / cestou tvou když chceme jít, / uč nás dávat, druhým sloužit, / uč nás život lásky žít.

Denní chvíle končí

350

1. Denní chví - le, zlé i mi - lé, opět kon - čí v ti - chos - ti.

Vzpomeň kaž - dý: dnešek na - vždy noří v tůň se věč - nos - ti.

Ref. Každou chví - li, Bo - že mi - lý, jen ty sám v svých rukou máš,

buď vždy ská - la na - še stá - lá, spásy hrad i štít buď náš.

2. Uč nás, Pane, / dny nám dané / prožít moudře s tebou jen. / Dej nám k dílu / svoji sílu, / naplň nás svým pokojem. *Ref.*

3. V každé době / jdeme k tobě, / chceme chválit lásku tvou. / Odpusť hříchy, / zbav nás pýchy, / srdce naplň pokorou. *Ref.*

Když zvolna slunce zapadá

1. Když zvol - na slunce za - pa - dá, kraj v soumrak ha - lí tvář,

buď dá - le se mnou, Bo - že můj, necht' tvá mne ve - de zář.

Do mé - ho do - mu, Pa - ne, přijď, jsi hos - tem ví - ta - ným,

tak zů - staň se mnou v noci té, buď stá - le světlem mým,

tak zů - staň se mnou v noci té, buď stá - le světlem mým.

2. Když zvolna slunce zapadá, / tu znovu vzpomínám, / jak šel jsi se mnou životem, / jak jsi mne učil sám. / Ty oslovil jsi srdce mé, / až vzplálo nadšením, / tak zůstaň se mnou v noci té, / buď stále světlem mým, / tak zůstaň se mnou v noci té, / buď stále světlem mým.

3. Když zvolna slunce zapadá, / chci tvoje světlo mít. / Bez lásky tvého vedení / již více nechci jít. / Vždyť sám bych ve tmě ztratil cíl, / to, Bože, dobře vím, / tak zůstaň se mnou v noci té, / buď stále světlem mým, / tak zůstaň se mnou v noci té, / buď stále světlem mým.

Pane lásky

352

1. Pa - ne lás - ky, Pastýři můj milý, už se blí - ží tmavé noci stín.

Já tebe pro - sím v té - to chvíli, sám mne vezmi na svůj klín.

2. Zůstaň stále s ovečkou svou malou, / když se k spánku večer ukládá, / na tvoji lásku, péči stálou / s důvěrou vždy spoléhá.

Bud', Bože, se mnou

1. Bud', Bo - že, se mnou, už se blí - ží noc,
 když tma mne dě - sí, přijď mi na po - moc.

Jen v to - bě svo - je po - tě - še - ní mám,
 tíž hří - chu se - jmi, se mnou zů - staň sám.

2. Jen tebe mít chci, skálo spasení, / ty dáváš sílu v každém soužení. /
 Tvou pomoc v bouři, v pokušení mám, / ty, Bože mocný, se mnou zůstaň sám.

3. Když ty mi žehnáš, dáváš lásku znát, / i smrti stínu nemusím se bát. /
 Ted' s tebou smířen klidně uléhám, / jen ty, můj Pane, se mnou zůstaň sám.

4. Tvá láska dává sílu dále žít, / kéž ruky tvé se mohu uchopit. / Když
 život končí a když zemřít mám, / stůj, Pane, u mne, se mnou zůstaň sám.

Jak tiše večer přichází

354

1. Jak ti - še ve - čer při - chá - zí, den strá - cí se
v čer - ván - ku, jak pě - jí ptáč - ko - vé v mlá - zí
svou ve - čer - ní pís - nič - ku, svou ve - čer - ní
pís - nič - ku, svou ve - čer - ní pís - nič - ku.

2. Na louce květiny voní, / jim dán není přece hlas, / tak tiše hlavinky kloní / jak modlitebníci zas, / jak modlitebníci zas, / jak modlitebníci zas.

3. Kam jenom pohled můj míří, / Pán všude je uctíván, / vždyť v řece, v moři se zhlíží / ten nádherný nebes stan, / ten nádherný nebes stan, / ten nádherný nebes stan.

4. Tak země modlí se celá, / do péče Pánu se dá, / jak říct by člověku chtěla: / Též modli se jako já. / Též modli se jako já, / též modli se jako já.

Slunce spát když odchází

1. Slun - ce spát když od - chá - zí,
 noc už zvol - na při - chá - zí,
 prá - ci svo - ji od - klá - dám,
 Pá - nu Bo - hu chvá - lu vzdám.

2. Tebe, Otče na nebi, / moje duše velebí. / Dík za pokoj, lásky dar, / pomoc tvou a v práci zdar.

3. Odpusť ve své milosti / hříchy mé a slabosti, / a po celou tuto noc / ať mne chrání tvoje moc.

4. Až noc přejde poslední, / až se navždy rozední, / pak i já bych chtěl tam být, / s tebou v slavné ráno vjít.

Den odchází tiše

356

1. Den od-chá-zí ti - še, zní jen vět-ví šum,
 zrak po-zve-dám vý - še, výš, až k ne-be - sům.
 Klid, je chví-le sva - tá, skví lu - ny se tvář,
 v tmách se třpy - tí zla - tá hvězd vzne-še-ná zář.

2. Jak posvátná chvíle, / jak velebný čas. / Vše tichounce, mile / zve k modlitbě nás. / Níž čelo se sklání, / chví v úctě se duch, / svou přesvatou dlaní / sám všem žehná Bůh.

Večerní když zvony znějí

1. Ve - čer - ní když zvony zně - jí, du - še mo - je pa - ma - tuj,

ko - lik za - se do - bro - di - ní pro - cá - zal ti Je - žíš tvůj.

Ha - le - lu - ja, k chvále Pá - ně ro - ze - zvuč se ne - be, zem.

Ref.

Ve - leb jej i ty, mé srd - ce, Bo - ží lás - ky o - hla - sem.

2. Večerní když rostou stíny, / na vlast světla pamatuj, / kde již slunce nezapadá, / Slunce spásy, Ježíš tvůj. *Ref.*

3. Večerní když hvězda svítí, / na den nový pamatuj, / k němuž brzy povolá tě / Hvězda jitřní, Ježíš tvůj. *Ref.*

Již soumrak tiše vchází

358

1. Již soumrak ti - še vchá - zí a to - ny kra - jem
zní, to ptá - ci pě - jí v mlá - zí své
pís - ně ve - čer - ní, své pís - ně ve - čer - ní.

2. Zde růže svoji vůni / chce vánkem vzhůru nést, / hvězd zář ve vodní
tůni / též vzdává Bohu čest, / též vzdává Bohu čest.

3. To z lásky k Pánu svému / teď zpívá stvoření, / až k trůnu nebeskému /
ty písňě díky zní, / ty písňě díky zní.

4. I já chci s nimi zpívat, / též Pánu díky vzdát, / jen s vírou vpřed se
dívát, / vždyť má mne tolik rád, / vždyť má mne tolik rád.

Když rychle noc se blíží

1. Když rych - le noc se blí - ží a kon - čí den,
tu zra - ky na - še vzhlí - ží vždy vzhů - ru jen.
Tam v ne - bi Ot - ce má - me, a v kaž - dý čas,
když k ně - mu za - vo - lá - me, On sly - ší nás.

2. Pán mocí svou nás chránil / a vedl výš, / když hřích nás těžce ranil, /
sňal jeho tíž. / Vždyť proto přišel z nebe a umíral, / by spasil mne i tebe, /
nám život dal.

3. Teď prosit chceme znovu / i děkovat. / Bůh slíbil ve svém slovu / nám
pokoj dát, / a proto v náruč jeho se chceme skrýt / a klid u Otce svého / si
vyprosít.

Minula již temná noc

360

1. Mi - nu - la již tem - ná noc, chrá - ni - la nás Bo - ží moc.

Přijď a skloň se, Otče k nám, chraň i dnes nás, pro - sím, sám.

2. Sílu Ducha svého dej / a od zlého zachovej. / Vždy mne v dobrém posiluj, / moje milé opatruj.

3. Zůstaň s námi v tento den, / svým jej naplň pokojem, / zlému přiblížit se braň, / vždy však vůle tvá se staň.

1. Jitřní zá - ře zdobí tvá - ře, nový den již nastal nám.

Opět sí - lu k mému dí - lu dnes mi dá - vá mocný Pán.

Bo - ha chvá - lí slunce v dá - li, ptá - ci pě - jí žalmy chval,
Ref.

i já k chvále své - ho Krá - le rád bych pí - seň za - zpí - val.

2. Pán se ke mně skláněl jemně, / nade mnou když v noci bděl. / Byť pak i byl hořem tříbil, / vím, že tím mé dobro chtěl. *Ref.*

3. A když s Pánem kráčím ránem, / jeho dlaň mne provází, / těší, sílí, vede k cíli, / zbaví hoře, nesnází. *Ref.*

4. A když vůkol čeká úkol, / ke své práci pospěš hned, / Pán dá sílu k tvému dílu, / snahy své pak užijíš květ. *Ref.*

Ze sna se probud' svého

362

1. Ze sna se pro-bud' své - ho a Pá - na o - sla - vuj,
za věr-nou pé - či je - ho ze srd - ce pro-zpě - vuj.

On všechny ve své lás - ce dnes v no - ci za-cho - val
a pro den no - vé prá - ce nám svo - ji sí - lu dal.

2. Jak dítě k otci svému / jdu k tobě, Bože můj, / ať odolávám zlému, / ty sám mne posiluj. / Ať stále v každou chvíli / tvou vůli konám rád / a odpusť, Otče milý, / když zarmoutím tě snad.

3. Do rukou tvých já vkládám / svůj celý dnešní den / a s vírou vroucně žádám / o pomoc tvoji jen. / A když snad někdy žalost / se vleje v kalich můj, / ty proměňš ji v radost, / já věřím, že jsem tvůj.

Když se ráno probudíš

1. Když se rá - no pro - bu - díš, s dů - vě - rou vždy vstá - vej,
 Bůh tě chrá - nil, dob - ře víš, pro - to mu čest vzdá - vej.

V pé - či své on tvůj den má, s ním noc stí - ny ztrá - cí,
 co tě trá - pí, dob - ře zná, dá - vá sí - lu k prá - ci.

2. Když tě souží hřích a klam, / bolest k zemi sklání, / silnější je Ježíš Pán, / v lásce své tě chrání. / Jenom jemu důvěřuj, / v něm je spása tvoje. / On je věrný přítel tvůj / v míru i v čas boje.

3. Když vše s Pánem začínáš, / dojdeš s ním až k cíli, / strach a bázeň pozbyváš, / vždyť tě Ježíš sílí. / Dá ti štěstí, dá ti klid / už na této zemi, / a pak budeš věčně žít / s jeho dětmi všemi.

Ó Bože, já chci modlitbou

364

The musical score is written for voice and piano. It consists of two systems of staves. The first system has a treble and bass staff. The treble staff contains the melody with lyrics underneath. The bass staff provides harmonic accompaniment. The second system also has a treble and bass staff, continuing the melody and accompaniment. Chord symbols (C, G7, F, C, a, D7, G, C, C7, d, G7, C, F, G7, C) are placed above the treble staff. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is common time (C).

1. Ó Bo-že, já chci modlitbou nést v jit-ře k to-bě mysl svou.

Tys chránil v no-ci, sen jsi dal a tě-lo, du-cha za-cho-val.

2. Když den tmu noci zahání, / buď se mnou se svým žehnáním. / Ať každá moje vina, hřích, / je očištěna v ranách tvých.

3. Má mysl se ti oddává, / když všední práce nastává. / Můj život láskou posvěcuj / a ve všech zkouškách při mně stůj.

4. Dnes také ved' mne Duchem svým, / ať tobě vždycky náležím; / chci v boji víry věrný být / a vítězně jej dokončit.

Vítej nám zas, jitro krásné

1. Ví-tej nám zas, jit-ro krás-né, zla-té slun-ce vzešlo nám,
 člověk s úc-tou ti-še žas-ne, kolik krá-sy dal nám Pán.
 Hory, strá-ně háv svůj mě-ní, slunce zář je o-dí-vá,
 v tryl-cích ptá-ků roz-tou-že-ní, píseň dí-ků za-zní-vá,
 píseň dí-ků za-zní-vá.

2. Též i já chci Boha chválit, / srdcem svým mu vděčný být, / vždyť mne slíbil věrně chránit, / život můj vždy v péči mít. / Každou tíhu, starost žití / já dnes Pánu odevzdám, / jeho tvář mi jasně svítí, / na něj vždy se spoléhám, / na něj vždy se spoléhám.

3. Zatím v touze Pána čekám, / dosud střídá temno den, / každé ráno s prosbou klekám, / s vírou vzhlížím vzhůru jen. / Brzy jitro nové přijde, / mine nám noc poslední, / Ježíš, slunce naše, vyjde, / věčný den se rozední, / věčný den se rozední.

Harfu svoji nech zazníti

366

1. Har - fu svo - ji nech za - zní - ti, když se v jit - ře pro - bou - zíš,

v mod - lit - bě se při - prav jí - ti k Pá - nu své - mu v ne - bes říš.

2. Povznes vzhůru svůj hlas v písni / ke cti svého ochránce, / Pán pomůže v každé tísní, / On ti spásu dáti chce.

3. Krásná je ta ranní chvíle, / kdy je srdce plné chval, / píseň vznáší se tak mile / k trůnu toho, jenž je Král.

Začni všechno s Bohem svým

1. Zač - ni všech - no s Bo - hem svým. Dů - vě - řuj mu
 ja - ko dí - tě, sí - la tvá přec ne - spa - sí tě,
 tvým je Ot - cem peč - li - vým. Zač - ni všech - no
 s Bo - hem svým, zač - ni všech - no s Bo - hem svým.

2. Začni všechno s Bohem svým. / Máš-li Pána vůdcem v díle, / nemineš se nikdy cíle, / Bůh dá sílu zemdleným. Začni všechno s Bohem svým, / začni všechno s Bohem svým.

3. Začni všechno s Bohem svým. / Vírou vzhlížej k trůnu jeho, / s láskou povzbud' bratra svého, / k Pánu kráčeť spolu s ním. / Začni všechno s Bohem svým, / začni všechno s Bohem svým.

Můj Pane, k sobě ved'

368

1. Můj Pa - ne, k so - bě ved' mé dě - ti sám,

stá - le je o - chra - ňuj, já za ně lkám.

Tvým vel - kým da - rem jsou, at' jdou jen za tebou,

Ref.

svou ru - ku ve dlaň tvou vždy vklá - da - jí.

2. Krásný ač zdá se svět / svým vábením, / nenech je odejít / za hlasem tím. *Ref.*

3. Tys děti maličké / v náruč svou bral, / s láskou jsi žehnal jim, / příklad v nich dal. *Ref.*

4. Víím, tys je svěřil jen / do péče nám; / můj Pane, přijmi je / a chraň je sám. *Ref.*

Šťastný je dům

1. Šťast - ný je dům kde hos - tem je Pán Je - žíš,

kam vždy jak pří - tel nej - lep - ší je zván.

S ním všichni v lás - ce ne - be - sům jsou nej - blíž,

když v srdce mír jím z je - ho ru - kou dán.

Tam Bůh vždy žeh - ná v mou - dros - ti a sí - le,

The musical score is written for voice and piano. It consists of five systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat major or D minor). The time signature is 4/4. Chord symbols (C, F, G7) are placed above the vocal line. The lyrics are in Czech and are aligned with the vocal line.

mod - lit - ba ví - ry stou - pá v ne - bes chrám

i vře - lý dík za pomoc v každém dí - le,

že svo - je věr - né před zlým chrá - ní sám.

2. Šťastný je dům, kde srdce láskou hoří, / tam muži dán i ženě dávný ráj. / Jak chtěl to Tvůrce, bytost jednu tvoří / a mohou žít svůj krásný, slunný máj. / Byť náhle temný mrak jak slunci září / chtěl štěstí, mír a pohodu jim vzít, / když život zlou se obrátí k nim tváří, / dál bude láska v Boží síle žít.

3. Šťastný je dům, jenž zvoní dětským smíchem, / květem své lásky obdařil ho Pán, / kde očka září nezkalená hříchem / a srdcím v mládí Spasitel je znám. / Tam vzhůru z nevinných úst píseň letí / a tomu dík, jenž maličkých je Král, / že matce v náruč zdravé vrací děti. / Je šťastný dům, byť chudý snad se zdál.

4. Šťastný je dům, kde Bůh sám radost dává, / každému pokoj v srdce zasévá, / kde tiší bolest jeho láska pravá, / nemoci léčí, nové zdraví dá. / Až přijde čas, kdy skončí strasti, boje / a Pán se vrátí s mocí královskou, / pak vezme k sobě všechny děti svoje, / uvede je tam ve vlast nebeskou.

Otče dobrý, slyš hlas náš

1. Ot - če dob - rý, slyš hlas náš, mod - lit - by hlas vrou - cí,
 po - žeh - ná - ní své kěž dáš, Bo - že vše - mo - hou - cí.
 Ved' své dě - ti v každé do - bě, na - dě - ji ať ma - jí v to - bě,
 mi - los - ti své o - tevř chrám, zdrojem lás - ky bud' jim sám.

2. U oltáře tvého dnes / snoubenci teď stojí. / Na svém srdci vždy je nes, /
 ať je věrnost pojí. / Útěchou bud' v každém bolu, / moudrosti jim dáváš
 školu, / k životu dej sílu svou, / důvěru jen v pomoc tvou.

3. Přijmi, Pane, za ten dar / naše díkůvzdání, / že jsi spojil tento pár /
 v jeho putování. / Kěž pro Krista, Syna tvého, / zdědí věčný život jeho /
 a po strastech pozemských / vejdou v domov v nebesích.

Náš Otče svatý

371

1. Náš Ot - če sva - tý, Bo - že vše - mo - hou - cí,
tvůj lid se blí - ží s pros - bou před tvůj trůn,
kěž tvo - jí lás - ky pla - men ne - has - nou - cí
je zdro - jem štěs - tí těm - to man - že - lům.

2. Jen ty jsi lásky pramen dokonalý, / svou radu, moudrost vždy jim uděluj. / Svá srdce vírou tobě odevzdali, / kéž plní nadějí je sám Duch tvůj.

3. Dávej jim radost, pokoj neustálý, / obvazuj rány, utiš srdce žal, / kéž by v tvé lásce věrně vytrvali, / jen s tebou životem šli stále dál.

Šťastný je dům, kde vládne Pán

1. Šť - a - stný je dům, kde vlád - ne Pán,
 tam v srd - ci ra - dost zní
 a kaž - dý cí - tí: Ne - jsem sám,
 můj O - tec o mně ví.

2. Šťastný je dům, kde písní svou / mysl se vznáší výš / a Bohu svému modlitbou / denně je stále blíž.

3. Šťastný je dům, kde Bůh je Pán, / tam dětská radost zní, / kde tiší láska bolest ran, / všechny je zahojí.

4. Pane, svou sílu dávej nám, / ztiš každé zloby vír, / rodiny naše posvěť sám, / ať v nich tvůj vládne mír.

Náš Otče nebeský

373

1. Náš Ot - če ne - bes - ký, ve svět - le slá - vy dlíš,
 chceš dě - tem po - zem - ským být přes - to stá - le blíž.
 Všem ro - di - nám chceš po - žeh - nat, je láskou před zlem
 za - cho - vat a ro - di - čům svou mou - drost dát.

2. I ty jsi, Kriste, sám / byl kdysi dítě těž; / dnes vědět dáváš nám, / že děti miluješ. / Kéž učíme je tebe znát, / za milost tvoji děkovat, / že život svůj ti mohou dát.

3. Přijď, Duchu svatý k nám / a naše srdce spoj, / vždyť sebelásky klam / je nesouladu zdroj. / Dej pokoj svůj nám jako dar / a v domech utiš každý svár, / ať v srdcích plane lásky žár.

1. Pa - ne náš, ty Krá - li lás - ky, dá - váš nám ji
 stá - le znát. Po - žeh - nej i na - šim dě - tem,
 vždyť je, Pa - ne, máš tak rád, sám jim dá - vej
 vše, co tře - ba, chraň je, buď jim šít i hrad.

2. Vždy ses k dětem něžně skláněl / otevíral náruč svou. / Dej i nám, když
 chcem ti nést je, / lásku, moudrost pokornou, / aby k tvé jen rostly slávě, /
 měly víru, lásku tvou.

Jak je šťastný život dětí

375

1. Jak je šťast-ný ži - vot dě - tí, kte - ré ot - ce, mat - ku ctí,
je-jich pros-by k Bo - hu le - tí pl - né dí - ků, ra - dos - ti.

The musical score is written for voice and piano. It features a treble and bass staff. The key signature has one sharp (F#), and the time signature is common time (C). Chord symbols (G, D7, C) are placed above the treble staff. The lyrics are written below the notes.

2. Bůh sám žehná ty rodiny, / v kterých vládne lásky moc, / ta přikryje všechny viny, / tam hněv nezastihne noc.

3. Kde rodiče děti učí / Pána Boha milovat, / struny srdce láskou zvučí, / Bůh sám na ně může hrát.

1. Necht' nám srdce pl - ní radost, vděč-nos-ti a lás-ky cit.

O - tec v ne - bi zve nás dět - mi, proto smíme šťastní být.

Vždy ve - se - le jdeme s Pánem, ces-tou zá - ří slun-ce svit,
Ref.

ra - dost - ná je ces - ta k ne - bi tomu, kdo chce věčně žít.

2. Bůh nás jako Otec vede / širou pouští světa sám, / chrání v boji ze dne na den, / milost, sílu dává nám. *Ref.*

3. I když někdy klopýtneme, / Pán Bůh podá ruku svou, / pomůže nám dojít k cíli / ve svou říši nebeskou. *Ref.*

Má Pán Ježíš, má mne rád

377

1. Má Pán Je - žíš, má mne rád, ří - cá Pís - mo na - sto - krát.

Všechny ma - lé dě - ti jsou vždy pod je - ho o - chra - nou.

Ref. Má Pán Je - žíš, má mne rád, ří - cá Pís - mo na - sto - krát.

2. Má mne rád i v nemoci; / On vždy může pomoci, / ránu každou zahojí, / říká: Já tě miluji. *Ref.*

3. Má mne rád, je pastýř můj, / vždyť dal za mne život svůj. / Když mu věrný zůstanu, / do nebe se dostanu. *Ref.*

1. Pán Bůh se kaž - dé - mu do srd - ce dí - vá,
vi - dí, kdo hněv ne - bo lás - ku tam mí - vá.
Kdo se rád hně - vá - vá, an - děl mu šep - tá - vá,
že se nes - ty - dí, když ho Bůh vi - dí.

2. Pán Bůh se každému do srdce dívá, / vidí, kdo poslušný rodičů bývá. /
Kdo umí poslouchat, / anděl mu dává znát, / že ho Bůh chrání / svou
mocnou dlaní.

3. Pán Bůh se každému do srdce dívá, / vidí, kdo naději, víru tam mívá. /
Ten, kdo má Boha rád, / učí se bibli znát, / toho ve svou říš / vezme Pán
Ježíš.

Můj drahý Otec nebeský

379

1. Můj dra - hý O - tec ne - bes - ký má v ne - bi trůn svůj
 krá - lov - ský, přes - to i mou mod - lit - bu zná,
 On kaž - dé dí - tě v pé - či má, přes - to i mou
 mod - lit - bu zná, On kaž - dé dí - tě v pé - či má.

2. On o každém vrabečku ví, / zvířátka též všechna živí, //: On loukám trávu dal i květ; / jak krásně Pán Bůh stvořil svět. :/

3. On vlasy mé sečteny má, / co čeká nás, to dobře zná, //: když k němu jdu vždy s důvěrou, / chránit mne bude rukou svou. :/

4. On v srdci mém chce stále být, / dál v jeho síle mohu jít. //: Chce, abych kráčel za ním jen / a věrný byl mu každý den. :/

C F C

1. Pán Bůh je lás - ka, dal Sy - na své - ho,

d7 G7 C

Pán Bůh je lás - ka, On mne má rád.

G4 G7 C

Ref. Zpí - vám si ra - dost - ně: Pán Bůh je lás - ka,

A7 d7 G7 C

Pán Bůh je lás - ka, On mne má rád.

2. Pán Ježíš z lásky za moje hříchy / zemřel na kříži, tak mne má rád. *Ref.*

3. Ať nemoc tíží, Ježíš je blízko, / mou bolest léčí, vždyť mne má rád. *Ref.*

4. Proto chci z lásky žít k jeho slávě / a jednou chválu v nebi mu vzdát. *Ref.*

Ovečkou že Boží jsem

381

1. O - več - kou že Bo - ží jsem, to mne tě - ší kaž - dý den.

Pán Je - žíš můj pas - týř je, do ne - be mne do - ve - de,

mi - lu - je mne, dob - ře vím, je - nom je - mu ná - le - žím.

2. Pán zve k pastvám zeleným, / k vodám tichým, příjemným, / já hlad u něj nemívám; / když však někdy zemdlívám, / vždy mne umí potěšit, / do náruče své mne vzít.

3. Pán Ježíš je pastýř můj, / vždyť dal za mne život svůj. / Když snad někdy zabloudím, / On mne najde, já to vím, / zpívám proto každý den, / ovečkou že Boží jsem.

Znáš snad počet hvězd

1. Znáš snad po-čet hvězd, jež sví - tí, když je ti - chá, klidná noc,
 ja-ko lou - ka pl-ná kví - tí, chválí své - ho Tvůrce moc?

Pán Bůh sám je všechny stvo - řil, svoji moudrost do nich vlo - žil,
 dosud stá - le tvoří dál, mocný Tvůr-ce, nebes Král.

2. Víš snad, kolik broučků vítá / teplou září sluneční, / kolik ptáčků
 vzduchem lítá, / jejichž písně krajem zní? / Ježíš všechny jménem zná
 je, / stvořil pro ně lesy, háje, / dal jim život, dal jim hlas, / sám je živý
 v každý čas.

3. Víš snad, kolik dětí zpívá / svoji ranní písničku, / na svět vesele se
 dívá, / radost má v svém srdíčku? / Otec z nebe k nim se sklání, / ve dne
 v noci všechny chrání, / zná i tebe, má tě rád, / věčnou radost chce ti dát.

Bože můj, ty mne jsi vedl

383

1. Bo - že můj, ty mne jsi ve - dl již od mlá - dí

Duchem svým, ved' ty sám mne ži - tím dá - le

pří - mo k sídlům ne - bes - kým. Ot - če, ved' mne,

po - si - luj mne, mým buď vůd - cem bez - peč - ným.

2. Pane, svět mne také vábí, / v pokušení upadám. / Proto stůj vždy při mně, prosím, / Duchem svým ved' dál mne sám. / Pevnou rukou zabraň pádu, / jenom v tobě pomoc mám.

3. Ved' mne v práci, dej mi sílu, / dávej též po práci klid, / uč mne v bázni tvé vždy chodit, / tvůj at' toužím stále být. / A když mládí moje přejde, / zas chci dále s tebou žít.

1. Chceš v mlá - dí svém být věr - ným kře - st'a - nem?

Chceš v mlá - dí svém být věr - ným kře - st'a - nem?

Snad zdá se ti, že ště - stí bu - de ti bez Bo - ha kvé - sti.

Ne - dej se tím kla - mem své - sti v mlá - dí svém.

2. /: Chceš lásku svou dát Pánu v mládí svém? :// On vzdal se pro nás všeho, / nesl tíhu kříže svého / a ty nedbal bys na něho / v mládí svém?

3. /: Tak proč bys tedy váhal v mládí svém? :// Vždyť všechna lidská sláva / zvadne jako polní tráva. / Tím buď, kdo se Pánu dává / v mládí svém.

4. /: Pojď, zvol si cestu Boží v mládí svém. :// Když Pán tě bude vodit, / jako přítel s tebou chodit, / kdo ti bude moci škodit / v mládí tvém?

Až se Pán náš vrátí

385

1. Až se Pán náš na zem vrá - tí jak všech krá - ľů Král,
 při-jde, a - by svo-je dě - ti do ne - be si vzal.
 Ja - ko hvěz - dy pře - krás - né skví - t se bu - dou tam
Ref.
 v Bo - ží ko - ru - ně slá - vy víc než dra - ho - kam.

2. Potom dítky něžně k sobě / On sám přivine, / vždyť mu svoje srdce s láskou / dát šly ochotně. *Ref.*

3. Proto každý, velký, malý / pojď jej oslavit, / On už brzy ve svou slávu / chce tě k sobě vzít. *Ref.*

4. I ty svému nebes Králi / rád své srdce dej. / On tě přijme, zachrání tě, / na něj spoléhej. *Ref.*

1. Jak velkou radost cí - tím, když kol se po - dí - vám:

zde pl - ná lou - ka kví - tí, nad hlavou ne - be chrám.

To z lás - ky své jsi pro mne sám stvořil, Pa - ne náš,

jak o - vo - ce na stro - mě, tak chléb mi z po - le dáš.

2. Zde kvetoucí jsou sady, / v nich včely létají, / tam hory jako hrady /
svít slunka vítají. / Zde k mému potěšení / je ptáčků plný háj, / já stojím
v okouzlení, / vše připomíná ráj.

3. A když se večer blíží / a sluníčko jde spát, / mé oči vzhůru vzhlíží, / já
nemusím se bát. / Vždyť i tu krásu noci / a celou hvězdnou říš / též stvořil
ve své moci / můj dobrý Pán Ježíš.

Ó pojď'te s námi zpívat

387

1. Ó pojď'te s ná - mi zpí - vat o Pá - nu Je - ží - ši,
On kaž - dé - ho je rád - ce a pří - tel nej - lep - ší.
On na ne - be - sích v slá - vě svůj krá - lov - ský trůn má,
a pře - ce na - še pros - by vždy s lás - kou pří - jí - má.

2. Je radost o něm zpívat, / vždyť z lásky přišel k nám / a pro spasení
naše / dal v oběť sebe sám. / Ač vesmíru je Pánem, / vzal lidskou
podobu, / svůj úděl tíše snášel, / v něm bídí, chudobu.

3. A proto chceme zpívat / již tady na zemi, / ať jej i v nebi ctíme / dál
svými písněmi. / Když přiznáme se k Pánu, / i On se přizná k nám. / Až
přijde, pak nám z lásky / dá život věčný sám.

Sílu Spasitel dá ti

1. Proč posloucháš svů - dný hlas po - ku - še - ní?

Hřích do - ve - de spou - tat, pláč pak v srdci zní.

Bud' ve ví - ře stá - lý, máš v Je - ží - ši cíl,

vždy dů - vě - řuj Pá - nu, chce, bys věr - ně žil.

Ref. Sí - lu Spa - si - tel dá ti, ra - dost, pokoj ti vrá - tí,

The musical score is written for a piano and voice. It consists of five systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 6/8. Chord symbols are placed above the vocal line: G, D, e, H7, C, G, D7, G, D7, e, H7, C, G, D7, G, D7, G, G7. The lyrics are in Czech and are aligned with the vocal line.

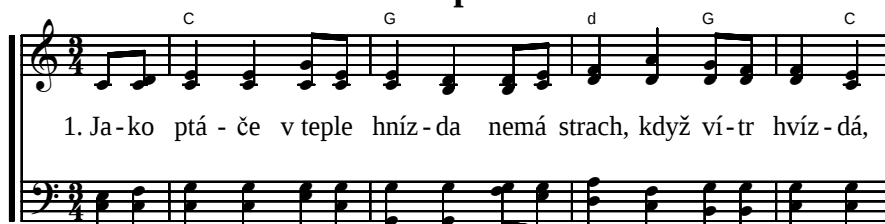
pojď, vždyť do-ba se krá - tí, při - jde v slávě své Pán.

2. Zlá společnost svádí / jak v Edenu had, / však poznáš, že málo / jen může ti dát. / Co čisté je, miluj, / co pravda je, vem, / hled' na Krista Krále, / máš záchranu v něm. *Ref.*

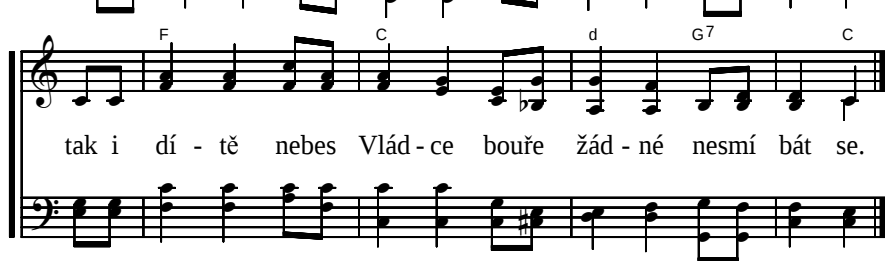
3. Bůh vítězství dává, / též můžeš je mít, / pak korunu slávy / od Ježíše vzít. / Tak vzepři se zlému, / dá sílu ti Pán, / s ním vejdeš pak jistě / tam do nebes bran. *Ref.*

Jako ptáče

389

1. Ja-ko ptá - če v teple hníz-da nemá strach, když ví-tr hvíz-da,

tak i dí - tě nebes Vlád-ce bouře žád - né nesmí bát se.

2. Bůh své dítě chlebem sytí, / v jeho péči hojnost cítí, / On je svojí svatou dlaní / v světě zlém vždy mocně chrání.

3. A když dítě bolest zdrtí, / když se setká s hrozbou smrti, / Bůh mu s láskou slzy stírá, / naučí je, co je víra.

4. Slavme proto svého Krále, / On nás chrání neustále. / Ať se kolem co chce stane, / milovat nás nepřestane.

5. Ať nám bere, nebo dává, / jeho láska neustává, / všechno jenom tomu slouží, / že nás přijmout k sobě touží.

Blaze tam, kde sliby svaté

1. Blaze tam, kde sliby sva - té samo ne - be po - svě - tí,
 tam, kde lás - kou ci - ty vzňa - té ho - to - vy jsou ko - bě - ti.
 Blaze těm, kdo místo vě - na věrnost, lás - ku žá - da - jí,
 blaze tam, kde muž i že - na v Boží pomoc dou - fa - jí.

2. Jen tam vzácné štěstí vzkvétá, / kde rad Páně chtějí dbát, / když se k různým trnům vlétá, / On přec může pokoj dát. / Tam jen láska čistá blaží, / kde On sám vše spravuje, / rosou šůry srdce svaží, / mír a radost daruje.

3. Proto též, snoubenci milí, / smíte Pána k svatbě zvat, / aby v této krásné chvíli / mohl vám svou lásku dát. / K svatbě své Pán pozve jednou / všechny, jímž po boku stál, / k jeho slávy stolu sednou / a On bude jejich Král.

Dosud nám vždy pomáhal

391

1. Dosud nám vždy po-má-hal Hos - po - din svou mo - cí,
 pro-to k ne-bes vý - ši-nám hled' - me ví - rou vrou - cí.
 Od - tud stá-le při-chá - zí po - moc v pra-vé do - bě,
 a tak srd-ce na-chá-zí no - vou sí - lu v mdlo - bě.

2. Stále mocně vede nás / ruka Hospodina, / neváhal pro spasení / dát nám svého Syna. / On zná naše potřeby / dříve, než je máme / a že rád nám pomáhá, / z jeho slova známe.

3. Nám se ale někdy zdá: / Pán nás nevyslyšel. / Zatím On nás laskavě / právě hledat vyšel, / aby nás zpět dovedl / do ovčince svého, / odkud nás ven vylákal / úskok svůdce zlého.

4. Hospodin, jenž s námi byl, / vždycky s námi bude, / rámě jeho otcovské / provede mne všude. / On nás cestou života / podpírá a sílí, / bezpečně nás dovede / k nebeskému cíli.

1. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas, moudrost svoji vždy vám

dá - vej, v stád - ci svém vás za - cho - vá - vej,

Bůh buď s vámi, než se se-jdem zas. Než se se - jdem, než se

se - jdem u no-hou tam Je - ží - še, než se se - jdem,

než se se-jdem, Bůh buď s vámi, než se se - jdem zas.

2. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas. / Dávej vám vždy manu svoji, / sílu dej vám k žití boji. / Bůh buď s vámi, než se sejdem zas. *Ref.*

3. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas. / Budete-li v nebezpečí, / Pán vás chovej ve své péči. / Bůh buď s vámi, než se sejdem zas. *Ref.*

4. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas. / V lásce své vás zachovávej, / zhoubných vichřic uchovávej. / Bůh buď s vámi, než se sejdem zas. *Ref.*

Nastal nový rok

393

1. Na - stal no - vý rok, Pa - ne, ved' náš krok,
po - žeh - nej nám na - še sna - hy, Spa - si - te - li, Je - zu dra - hý,
chraň nás pá - dů všech v našich příš - tích dnech.

2. Chcem ti chválu vzdát, / vroucně děkovat, / že nás vedla ruka tvoje, / že jsi léčil rány z boje, / v němž jsme znaveni / byli zranění.

3. Spasiteli, sám / cestu ukaž nám. / Jenom ty znáš naši mdlobu, / strach ze smrti, úzkost hrobu; / i když klesáme, / v tebe doufáme.

4. Zůstaň s námi dál, / buď náš Vůdce, Král, / vždyť jsme tvoje slabé děti, / proto prosba k tobě letí, / a bys dál náš krok / vedl v tento rok.

1. Rok sta - rý mi - zí v dá - li jak ztich - lý hlas,
 chcem zpí - vat pí - seň chvá - ly za pro - šlý čas.
 Svou pís - ní chce - me Pá - nu dnes dí - ky vzdát,
 že mno - hou zho - jil rá - nu tak čas - to - krát.

2. Pán otvíral svou ruku / a žehnal nám / a chránil v světa hluku / od zlého sám. / On v každém bolu, tísni / nás v péči měl, / by každý novou písní / mu chválu pěl.

3. Slyš, Bože, prosbu vroucí / i v tento čas, / tvá ruka všemohoucí / ať vede nás. / Když jsme na prahu roku / zas nového, / veď nás na každém kroku, / chraň od zlého.

Až zmlkne píseň života

395

D A7 D G E7 A7

1. Až zmlkne pí - seň ži - vo - ta jak ptačích kří - del mávnutím,
 2. Ve - čer-ní vá - nek za-šu-mí, srd-ce se vě - kem u - na-ví,
 3. Když smrt můj ži-vot pře-ko-ná, do země spát mne u - lo - ží.

D A7 D G A7 D

já bu-du chví - li ti - še spát, na rozkaz tvůj se pro - bu - díím.
 bez sí - ly tvé bít ne - u - mí, na chvíli jen se za - sta - ví.
 Však slovo tvé tu sí - lu má, že hradby smrti roz - bo - ří.

A7 D A7 D

Pak bu-du zpí - vat vděčně dál, tvou milost chválit, můj jsi Král,
Ref.

A7 D A7 D7 G A7 D

pak budu zpí - vat vděčně dál, tvou milost chválit, můj jsi Král.

Když slunce zář

1. Když slun - ce zář i svět - lo hvězd
 2. Když ko - lem nás se vzma - há hřích,
 3. Když pří - tel po - zdrav po - sled - ní

has - ne nám, has - ne nám,
 lest a klam, lest a klam,
 dá - vá nám, dá - vá nám,

tu člo - věk tou - ží du - cha vznést
 duch rád na ví - ry pe - ru - tich
 hle - dí - me o - kem zro - se - ným

vzhů - ru tam, vzhů - ru tam,
 vzlé - tá tam, vzlé - tá tam,
 k ne - bi tam, k ne - bi tam,

kde no - ci ne - bu - de již víc,
 kde va - ne mír již po bo - ji,
 kde zti - ší Pán již smut - ku vzdech,

ne - bes - ký jas o - zá - ří líc, kde
 vždyť ne - pří - te - le od - zbro - jí a
 do - sa - žen bu - de spá - sy břeh a

pů - jde nám již s lás - kou vstříc
 všech - ny rá - ny za - ho - jí
 se - tře sl - zy z tvá - ří všech

Je - žíš sám, Je - žíš sám.
 Je - žíš sám, Je - žíš sám.
 Je - žíš sám, Je - žíš sám.

G D7 G

1. Po - sluš - ně zti - šit srd - ce své
 2. Ne - zhy - ne sí - mě za - se - té,
 3. U - tich - nou bou - ře čas - ných dní,

D7 G

chce - me, náš Bo - že, v lás - ce tvé
 jež je tu v Pá - nu u - kry - té,
 smrt ztra - tí vlá - du nad ze - mí,

C G G7

a svo - ji ví - rou vzhléd - nout výš,
 o - ži - je zas, vždyť Kris - tus Král
 věč - né pak ja - ro při - jde k nám,

C G D

kde v slá - vě ne - bes věč - ně dlíš.
 slib ten svým dě - tem slav - ně dal.
 v něm ži - vot věč - ný dá nám Pán.

^{H7}
 Vlád - ne zde jen zlé smr - ti sen,
Ref.

^C
 než no - vý vze - jde bez no - ci den.

^G ^{D7} ^{G/D} ^{D7} ^G

C F C

1. Od - po - čí - vej, zde mís - to máš ti - ché,
 2. Od - po - čí - vej. Již ko - nec je bo - jů,
 3. Od - po - čí - vej. Po chví - li jen ma - lé

F C

od - po - čí - vej už ne - tí - žen hří - chem.
 ne - bu - deš bát se dál ne - po - ko - jů.
 hlas u - sly - šíš, hlas ve - smí - ru Krá - le.

G7 C D7 G

Sen klid - ný tvůj je ne - ru - šen bo - lem;
 Tvé o - čí víc už ne - zvlh - nou plá - čem,
 Pak pro - bu - díš se do věč - né slá - vy,

C a G C

chcem zti - šit pláč, vždyť Bůh tě - ší slo - vem.
 Bůh skryl tě sám jak v hní - zdě své ptá - če.
 sám Je - žíš dá ti ži - vot svůj pra - vý.

F C Cdim C

Od - po - čí - vej.
 Od - po - čí - vej.
 Od - po - čí - vej.

Můj Pane, ty jak chceš

1. Můj Pa - ne, ty jak chceš, tvá vů - le kéž je mou.
 2. Můj Pa - ne, ty jak chceš. Kéž ta - ké v ten - to den
 3. Můj Pa - ne, ty jak chceš. Mám v to - bě sí - ly zdroj,

Co - ko - li mám a jsem, vše dá - vám v ru - ku tvou.
 sví - tí mi na - dě - je, i když přes sl - zy jen.
 v ní mo - hu snést i žal a vše - chen ne - po - koj.

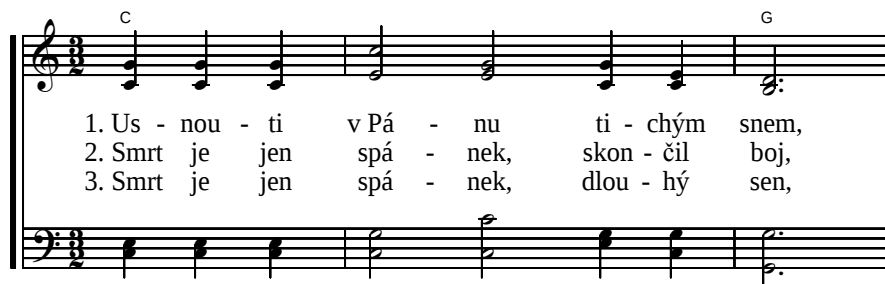
Ať šťast - ně ži - je zde, či plá - če du - še má,
 Též kdy - si pla - ka - la tvá du - še trýz - ně - ná,
 Tvá lás - ka dí - tě své v ná - ruč svou u - scho - vá

kéž u - mím za - šep - tat: Bud', Pane, vů - le tvá.
 vím, že mne po - cho - píš. Bud', Pane, vů - le tvá.
 a sl - zy o - su - ší. Bud', Pane, vů - le tvá.

Usnouti v Pánu

400

C

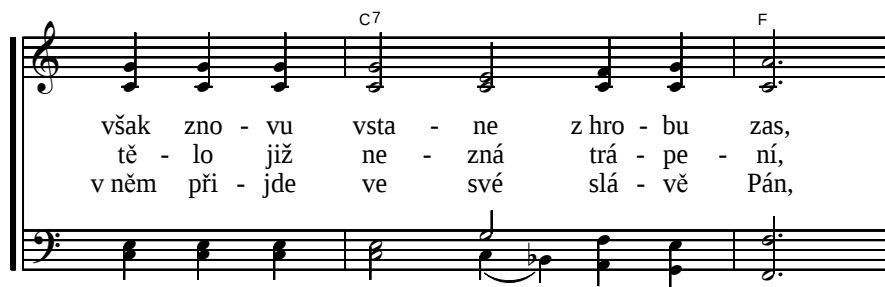
1. Us - nou - ti v Pá - nu ti - chým snem,
 2. Smrt je jen spá - nek, skon - čil boj,
 3. Smrt je jen spá - nek, dlou - hý sen,

C

pak tě - lo skry - je chlad - ná zem,
 u - ti - chl kaž - dý ne - po - koj,
 po kte - rém vze - jde věč - ný den,

C7 F

však zno - vu vsta - ne z hro - bu zas,
 tě - lo již ne - zná trá - pe - ní,
 v něm při - jde ve své slá - vě Pán,

C G C

když za - zní moc - ný Bo - ží hlas.
 na slav - né če - ká vzkří - še - ní.
 On klí - če má od hro - bu bran.

ABECEDNÍ SEZNAM PÍSNÍ

Aj, lékař náš	51	Dnes vděčně chvalme Pána	271
Anděl Páně	80	Domů jdu	127
Ať jméno Ježíš zazní všem	84	Dosud nám vždy pomáhal	391
Až přijde Pán	199	Duchem svatým veď nás	98
Až se Pán náš vrátí	385	Duchu svatý	89
Až se vrátí Ježíš	73	Duchu svatý, Rádce náš	96
Až zmlkne píseň života	395	Duchu svatý, sestup k nám	90
Bez obav láске věřím	238	Důvěřuj mi den co den	114
Blaze nám	180	Důvěřuj vždy v Pána	109
Blaze tam, kde sliby svaté	390	Haleluja, chvalme Pána	63
Blíž tobě, blíže, Ježíši můj	226	Haleluja, jitro krásné	274
Blíž tobě, Bože můj	225	Haleluja, nebes Králi	20
Bože, který stále dáváš	349	Harfu svoji nech zazníti	366
Bože můj, chci tvým být stále	157	Hlas Pána svého slyšel jsem	132
Bože můj, ty mne jsi vedl	383	Hlas poselství	192
Bože svatý	269	Hle, nebe vzdává Bohu čest	33
Buď Bohu dík vzdán	19	Hledej v slově Božím	99
Buď Bohu vzdána čest	16	Hledej všechny mdlé a slabé	333
Buď, Bože, se mnou	353	Hleď na naše shromáždění	270
Buď, mocný Bože, s námi	281	Hrad přepevný	243
Buď oslaven Pán	15	Hvězda moje jasná	151
Buď, Pane, mou láskou	166	Chceme, Bože, vzdát ti dík	32
Buď Pánu čest	4	Chceme Pánu díky vzdávat	104
Buď požehnána hodina	311	Chceš v mládí svém být křesťanem	384
Buď tobě sláva	64	Chci, Bože, vzdát ti chválu	273
Bůh buď s vámi	392	Chci být, Pane, dobrý křesťan	163
Bůh je má píseň	24	Chci mít tě, Bože můj	316
Bůh je mezi námi	5	Chci Pánu Bohu dík vzdát	296
Bůh je můj věčný Pán	230	Chci tobě, Bože, vzdávat chválu	9
Bůh nebesa opustil	67	Chci vždy Boha oslavovat	41
Bůh se v Kristu sklonil k nám	194	Chci žít	169
Bůh slíbil své požehnání	95	Chvalte Pána	7
Bůh Syna dal	234	Chvalte Stvořitele svého	14
Byl jsi tam?	59	Já k tobě, Pane, zřím	136
Co činí Bůh, vždy správné jest	209	Já pro tebe jsem mřel	323
Co máme dát ti, Bože	347	Já tebe mít chci, Pane	146
Čest, chvála ti, Bože	13	Já vím, komu jsem uvěřil	251
Dal jsi Pánu vše?	200	Já vím, že Spasitel můj žije	190
Další týden vedl nás	293	Já znám překrásnou zem	263
Dávej mi, Pane můj, chléb	101	Já zpívám rád o Pánu svém	179
Dej, Bože, nám tu sílu svědků	340	Jak bude nám	258
Den odchází tiše	356	Jak je šťastný život dětí	375
Den sobotní	286	Jak je vzácné, jak je milé	268
Den sobotního klidu	306	Jak je vzácné ono štěstí	310
Den v službě mého Pána	344	Jak krásný je den sobotní	304
Denní chvíle končí	350	Jak marná světská sláva	205
Dnes díky zpěv zní	37	Jak mnoho práce je kolem	336
Dnes chvály zpěv zní	346	Jak rychle míjí ta sobotní chvíle	308

Jak tiše večer přichází	354	Když slunce zář	396
Jak touží jelen	139	Když tvoji moc já, Pane, zřím	29
Jak toužím blíž ti být	153	Když v bouři život se dme	207
Jak velkou radost cítím	386	Když zvolna slunce zapadá	351
Jak Vítěz	62	Kéž nás vede	284
Jak vzácná milost	43	Kéž víc tě miluji	314
Jak zní mile jméno Ježíš	221	Kéž žiješ ve mně, Pane	155
Jak zřídlo vody živé	181	Králi věčný, žehnej nám	280
Jako ptáče	389	Krásnou vlast připravil	261
Jakou jistotu, jakou radost mám	175	Kristus, jenž za hříšné trpěl	81
Jan Křtitel křtil	321	Krok za krokem	210
Jasná hvězda slávy	72	Lásko Boží, svatá, čistá	66
Jdi, všemu lidu hlásej	44	Lásko věčná, čistá	254
Jdu k tobě, Pane můj	121	Lásku svou já dávám tobě	140
Je noc a nikde žádná zář	56	Listi jen máš?	118
Jednou přijde světu čas	241	Loučí se s námi Páně den	307
Jen Bohu děkuji	6	Má duše, nic se nelekej	216
Jen pojd' a pohled vzhůru	287	Má Pán Ježíš, má mne rád	377
Jen pojdte všichni ke mně	126	Má v tvém srdci místo Ježíš?	125
Jen tvou cestou dál	206	Mám biblí svatou	105
Jezu, drahý Jezu	159	Mám v srdci plno radosti	299
Jezu, jako pastýř voď nás	240	Mé nesl hříchy Ježíš	128
Ježíš je ten dobrý pastýř	113	Mé spásy neste zvěst	345
Ježíš, to jméno znám	48	Milost Boží plyne	35
Ježíši můj	233	Milost, láska tvoje, Pane	42
Ježíši svému díky zpívám	186	Minula již temná noc	360
Ježíši, tvá spravedlnost	68	Mne odzbroj, Pane můj	131
Jistota vzácná	183	Mou spásou je Pán Ježíš	189
Jitřní záře	361	Moudrost, Pane, dej mi svoji	133
Již noc se krátí	76	Můj Bože, má jsi chvála	290
Již pojdme vzdát chválu	47	Můj Bože, Otče na nebi	292
Již soumrak tiše vchází	358	Můj Bůh je síla moje	232
Již ved' nás, věčný Králi	211	Můj Bůh žije	249
Jméno nad vše pozeňnané	141	Můj drahý Otec nebeský	379
Jsi moudrý a všemocný	22	Můj Otče v nebi	302
Jsi nezměrná, ty Boží láska	318	Můj Pán a já	145
K tobě, Pane na výsosti	176	Můj Pán mne našel	170
Kde je ten plamen nadšení	191	Můj Pán mne volá	123
Kdo Boží vůli poznat touží	218	Můj Pane	320
Kdo bude v stánku tvém	246	Můj Pane, k sobě ved'	368
Kdo dospělý je	348	Můj Pane milý	174
Kdo chceš za Kristem jít	214	Můj Pane, prolil jsi krev	324
Kdo Kristův učedník chce být	193	Můj Pane, ty jak chceš	399
Kdo roven tobě, Ježíši	325	Můj Tvůrce, Pane můj	30
Kdož jste Boží bojovníci	21	My na skále věků stavíme	144
Když kol tebe	203	My věrné dítky Kristovy	337
Když mír jako proud	152	Mysli na ty davy lidí	331
Když rychle noc se blíží	359	Na Golgotu za mne šel	55
Když se bratr v smutku souží	197	Na každý den, můj Pane	142
Když se ráno probudíš	363	Na Krista, Pána svého	177
Když se slunce sklání níž	301	Na tvoje pozvání	119

Na věky zřít tvou tvář	259	Pane, dílo lásky tvé	338
Na vrch vzdálený zřím	185	Pane lásky	352
Na všech cestách	294	Pane můj, buď vůdcem mým	212
Naději máme	77	Pane náš	374
Nastal nový rok	393	Pane, pošli ženě	341
Náš Bože, Pane soboty	300	Pane, veď nás jen	171
Náš Bůh má v nebi sídlo	26	Pastýře slyšte hlas	110
Náš nebeský Otče	88	Pod křížem Krista	161
Náš Otče nebeský	373	Pohled, jen pohled	60
Náš Otče svatý	371	Pohled' zpět na časy dávné	103
Náš Otče svatý v nebesích	315	Pojď do srdce mého	52
Náš Pán lék vždy má	108	Pojď, chceme zpívat s radostí	39
Náš Pane, zůstaň s námi	264	Pojď k Spasiteli	327
Náš Stvořitel	27	Pojď ke Kristu	115
Naše srdce radost naplňuje	275	Pojdme zpívat s radostí	61
Neboj se, a věř	204	Pokoj Boží, klid sobotní	289
Nechci víc než tebe, Pane	248	Pomoz mi, Pane	135
Nechť nám srdce plní radost	376	Pomoz mi, Pane, správně žít	317
Nejmilejší Ježíši	279	Posílám vás	330
Někdo zná bol srdce tvého	219	Poslušně ztišit srdce své	397
Neznal jsem, Pane	122	Pro Ježíše nikdy neváháme	196
Nikdo z nás hodinu nezná	71	Proč znavený v žalu se trápíš	111
Ó Bože, já chci modlitbou	364	Prosbu naši, Bože, slyš	282
Ó Bože náš	18	Proud tvé lásky	92
Ó hlavo plná trýzně	53	Proud vzácné vody života	188
Ó jak blízký je čas	70	Před láskou tvou	38
Ó jak mne těší radostná zvěst	172	Před tvář tvoji	201
Ó pojďte, chci vám říci	328	Přijde jednou čas	222
Ó pojďte s námi zpívat	387	Přijď, Bože, Otče náš	36
Ó vezmi ruku moji	138	Přijď, Duchu svatý	97
Od Beránkova trůnu	91	Přijď, Jezu drahý	137
Odpočívej	398	Přijď k nám již, Duchu pravdy	87
On je slávy Král	8	Přijď k nám, ó Duchu	86
Oslavujme Krista Krále	173	Přijď, svatý Duchu, k nám	94
Otče dobrý, slyš hlas náš	370	Přijmi, Pane, život můj	154
Otče v nebi	272	Přimlouváš se	65
Otevřte se, křídla bran	82	Přítele jsem našel svého	143
Ovečkou že Boží jsem	381	Rád bych šel domů	260
Pán Bůh je láska	380	Radost mi vrátila Golgota	187
Pán Bůh se každému do srdce dívá	378	Rok starý mizí v dáli	394
Pán je můj Pastýř	227	S Ježíšem chci věrně	156
Pán je světlo mé	237	S touhou v srdci hledme k Pánu	247
Pán Ježíš je mou spásou	228	Sejme záhy símě	335
Pán Ježíš, Přítel můj	25	Sióne nádherný	250
Pán Ježíš tě volá	107	Sílu Spasitel dá ti	388
Pán se vrací	69	Skálo spásy	124
Pán Sionu je vládce	276	Sláva	17
Pán ti místo chystá	116	Sláva Bohu	46
Pán v lásce své nás doprovází	150	Sláva tobě, Spasiteli	57
Pán vůdce můj	244	Slavme Pána s radostí	40
Pane, dej nám požehnání	283	Slavte Ježíše	85

Slož, co srdce tísní	215	Ty jsi moje radost	213
Slunce spát když odchází	355	Ty lásko vzácná	49
Slyš, Bože, prosbu	93	Ty Pán jsi můj	102
Slyš, jak tě Pán Ježíš volá	329	Ty, Pane, sám mne proved	148
Slyš, jak zve tě Ježíš	120	Ušnouti v Pánu	400
Slyš, jen slyš	208	Už dlouho, Pane	74
Slyš, Otče, prosby hlas	129	V blízkosti Ježíše svého	162
Slyš, země, slavnou zvěst	83	V kříži tvém	164
Slyšme slova spasení	106	V kříži vírou zakotvuji	236
Slyšte zpívat	45	V náruči Ježíšově	112
Smím tvůj vždy být	217	V něžné lásce Nejvyššího	242
Snažně běžím	245	V širém světě znamení	78
Sobota krásná	285	V tu noc, kdy Pán a Spasitel	326
Sobotní den dal nám Pán	298	V tvou milost, dobrý Pane	220
Sobotní den, který dal Pán	305	Večerní když zvony znějí	357
Spasiteli, Jezu drahý	256	Veď mne, mocný Hospodine	309
Spasiteli, Pane můj	223	Veď mne stále	262
Srdce k srdci spěšte spolu	195	Veliká sláva září nám	28
Strážný, zatrub z plné síly	334	Věrný a stálý jsi	34
Stvoř srdce čisté, Bože, mi	313	Věř, poslouchej	231
Svatá doba, Páně den	288	Více než svět je Pán Ježíš	50
Svatý, svatý, svatý	2	Více o Pánu chtěl bych znát	134
Své srdce ti dát	167	Víra	267
Světů zaznívá zvěst spásná	342	Vítej nám zas, jítro krásné	365
Svou lásku ti dávám	253	Vjed', Pane náš	58
Svou sílu dej nám	168	Vstaň, křesťane, již	198
Svou záchranu v Ježíši mám	235	Vstaň, Páně žeň se blíží	339
Šťastný je dům	369	Vše stvořil Otec můj	31
Šťastný je dům, kde vládne Pán	372	Vzdám se všeho pro Ježíše?	160
Tak bídny jsem	165	Vzdávej čest Tvůrci	1
Tak velmi Bůh svět miloval	322	Vzdávejte chválu	11
Tak vzácný je a milý	291	Vzhůru, bratři	239
Tam, kde v Páně jménu	265	Vzhůru zraky zvedám	257
Tam na Golgoty výšinách	54	Vzmuž se, malé stáde	229
Tam nad hvězdami	147	Začni všechno s Bohem svým	367
Tebe, Boha, chválíme	3	Zanech náрку, přestaň zoufat	224
Ten, kdo přijal milost Boží	178	Zas sobotní je Páně den	297
Ten Páně den	295	Zda se sejdem	255
Těším se na ten čas	184	Zdá se ti, že kříž tě tíží	202
To jméno je Pán Ježíš	182	Zda strašným svého bratra jsem	130
Tobě blíž chci stále býti	312	Zda víš?	117
Toužím k svému Pánu jít	252	Ze sna se probuď svého	362
Tvá, Pane, Kriste, věc to jest	343	Ze srdce hloubi	10
Tváří v tvář	75	Znáš snad počet hvězd	382
Tvé, Pane, svaté krve proud	319	Znějte zvony	23
Tvé slovo, Bože	100	Ztiš srdce mé	149
Tvůj den se sklání	303	Zvedněte polnice	79
Tvým chci být, Ježíši	158	Žalm chvály	277
Ty, Bože lásky	266	Žalm 84	278
Ty, Bože náš	12	Žeň blíží se	332

REJSTŘÍK AUTORŮ

Autor nápěvu	Autor původního textu
1. Joachim Neander (1650–1680)	(Geistlich Stralsund, 1665)
2. Reginald Heber (1783–1826)	John B. Dykes (1823–1876)
3. Ignac Franz (1719–1790)	–
4. Elvina M. Hallová	J. E. Hallová
5. Gerhard Tersteegen (1697–1769)	Joachim Neander (1650–1680)
6. Martin Rinckart (1586–1649)	Johann Crüger (1598–1662)
7. Henry F. Lyte (1793–1847)	Robert Williams (1781–1821)
8. Robert Grant (1779–1838)	(Gardiner's Sacred Melodies, 1815)
9. Bartholomäus Crassellius (1667–1724)	(Geistreiches Gesangbuch)
10. Georg Niede (1525–1588)	D. Wolder
11. Bodo Hoppe (1926–)	Bodo Hoppe
12. Stuart K. Hine (1899–?)	Stuart K. Hine
13. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)	William H. Doane (1832–1915)
14. –	Edwin Barnes (1864–1930)
15. Henry W. Baker (1821–1877)	Charles H. H. Parry (1848–1918)
16. Nikolaus Decius (1485–1546)	Martin Luther (1483–1546)
17. Hans Mühle (1897–1973)	Fritz vom Heed, 1959
18. Daniel C. Roberts (1841–1907)	George W. Warren (1828–1902)
19. William P. Mackay (1839–1885)	John J. Husband (1760–1825)
20. Christopher Wordsworth (1807–1885)	Arthur S. Sullivan (1842–1900)
21. –	Jan Čapek, tábořský kněz, 1420
22. Walter Ch. Smith (1824–1908)	(velšská melodie, 1839)
23. –	–
24. Fred P. Green (1903–)	(Psalter Genevan, 1551)
25. (Münster, 1677)	Christian E. Graf, 1766
26. Isaac Watts (1674–1748)	John Hatton (1710–1793)
27. Isaac Watts (1674–1748)	(Geistliche Kirchengesang, 1623)
28. Isaac Watts (1674–1748)	John B. Dykes (1823–1876)
29. Christian F. Gellert (1715–1769)	Martin Luther (1483–1546)
30. A. Steele (1716–1778)	–
31. Maltbie D. Babcock (1858–1901)	Franklin L. Sheppard (1852–1930)
32. Christian H. Zeller (1779–1860)	Konrad Kocher (1786–1872)
33. Joseph Addison, 1712	Franz J. Haydn (1732–1809)
34. Thomas O. Chisholm (1866–1960)	William M. Runyan (1870–1957)
35. William W. How (1823–1897)	Samuel Smith (1821–1917)
36. (Hymns for Social Worship, 1757)	Felice de Giardini (1716–1796)
37. Katherine K. Davisová (1892–1980)	(tradiční velšská melodie)
38. Gerhard Tersteegen (1697–1769)	Dmitri Bortnjanski (1751–1825)
39. Ernst Gebhardt (1832–1899)	Edmund S. Lorenz (1854–?)
40. John Milton (1608–1674)	John Antes (1740–1811)
41. Paul Gerhardt (1607–1676)	Johann Schop (1595–1667)
42. Frederick W. Faber (1814–1863)	Lizzie S. Tourjee, 1877
43. John Newton (1725–1807)	Virginia Harmonyová, 1831
44. –	(spirituál)
45. Charles Wesley (1707–1788)	F. Mendelssohn (1809–1847)
46. James Montgomery (1771–1854)	Henry Smart (1813–1879)
47. –	(Adestes Fidelis, 1751)
48. Bernard z Clairvaux (1091–1153)	John B. Dykes (1823–1876)

49. Tomáš Kempenský (1380–1471)
 50. Will L. Thompson (1847–1909)
 51. William Hunter (1811–1877)
 52. Emily E. S. Elliottová (1836–1897)
 53. Bernard z Clairvaux (1091–1153)
 54. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 55. –
 56. William B. Tappan, 1822
 57. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 58. Henry H. Milman (1791–1868)
 59. –
 60. Kristina Royová
 61. John M. Neale (1818–1866)
 62. Howard C. Robbins (1876–1952)
 63. William C. Dix (1837–1898)
 64. Edmond Budry (1854–1932)
 65. –
 66. Charles Wesley (1707–1788)
 67. –
 68. N. L. von Zinzendorf (1700–1760)
 69. John R. MacDuff (1818–1895)
 70. H. L. Turner (19. stol.)
 71. –
 72. –
 73. William O. Cushing (1823–1902)
 74. Horatius Bonar (1808–1889)
 75. Frank A. Breck (1855–1934)
 76. Henry de Fluiter (1872–1970)
 77. Wayne Hooper (1920–)
 78. Johann P. Schück (1811–1892)
 79. Jessie E. Strout, 1872
 80. J. M. Black
 81. Charles Wesley (1707–1788)
 82. Georg Weissel (1590–1635)
 83. Matthew Bridges (1800–1894)
 84. Edward Perronet (1726–1792)
 85. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 86. L. B. Kašpar (1837–1901)
 87. Karl J. Spitta (1801–1859)
 88. P. Gašpar
 89. Andrew Reed (1787–1862)
 90. Albert F. Bayly (1901–1984)
 91. –
 92. Elizabeth Codnerová, 1860
 93. Andrew Reed (1787–1862)
 94. Edwin Hatch (1835–1889)
 95. Daniel W. Whittle (1840–1901)
 96. Marcus M. Wells (1815–1895)
 97. George Croly (1780–1860)
 98. Timothy Dudley-Smith (1926–)
 99. –
- James Bingham (1945–)
Will L. Thompson
–
Timothy R. Matthews (1826–1910)
Hans L. Hassler (1564–1612)
George C. Stebbins (1846–1945)
Johann Crüger (1598–1662)
William B. Bradbury (1816–1868)
–
Walter K. Stanton (1891–1978)
(spirituál)
Kristina Royová
Arthur S. Sullivan (1842–1900)
(tradiční anglická melodie)
Rowland H. Pritchard (1811–1887)
G. F. Händel (1685–1759)
Friedrich Silcher (1789–1860)
John Zundel (1815–1882)
–
(Gardiner's Sacred Melodies, 1815)
John Hughes (1873–1932)
James McGranahan (1840–1907)
–
Melvin West (1930–)
Ira D. Sankey (1840–1908)
W. Parker (1863–1919)
Grant C. Tullar (1869–1950)
Henry de Fluiter, 1916
Wayne Hooper
Johann P. Schück
George E. Lee, 1872
J. M. Black
Thomas Hastings (1784–1872)
William Knapp (1698–1768)
George J. Elvey (1816–1893)
Oliver Holden (1765–1844)
Allen G. Chester
Dmitri Bortnjanski (1751–1825)
George J. Webb (1803–1887)
George F. Händel (1685–1759)
Louis M. Gottschalk (1829–1869)
Orlando Gibbons (1583–1625)
Franklin E. Belden (1858–1945)
William B. Bradbury (1816–1868)
Johann Crüger (1598–1662)
Joseph Harker (1880–1970)
James McGranahan (1840–1907)
Marcus M. Wells (1815–1895)
Frederick C. Atkinson (1841–1896)
John Stainer (1840–1901)
Ira D. Sankey (1840–1908)

100. –
 101. Mary A. Lathburyová (1842–1913)
 102. Isaac Watts (1674–1748)
 103. –
 104. Ruth Carterová (1900–...)
 105. Priscilla J. Owensová
 106. –
 107. Alice Pughová
 108. Thomas Moore (1779–1852)
 109. Johann F. Räder (1815–1872)
 110. –
 111. Helen H. Lemmelová (1864–1961)
 112. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 113. –
 114. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 115. –
 116. –
 117. Arabella K. Hankeyová (1834–1911)
 118. –
 119. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 120. P. C. Spurr
 121. W. T. Sleeper (1819–1904)
 122. Thomas B. Pollock (1836–1896)
 123. Elvina M. Hallová
 124. A. M. Toplady, 1776
 125. Daniel W. Whittle (1840–1901)
 126. William C. Dix (1837–1898)
 127. William J. Kirkpatrick (1838–1921)
 128. Horatius Bonar (1808–1889)
 129. Franklin E. Belden (1858–1945)
 130. –
 131. George Matheson (1842–1906)
 132. Horatius Bonar (1808–1889)
 133. –
 134. Eliza E. Hewittová (1851–1920)
 135. Oliver W. Holmes (1809–1894)
 136. Ray Palmer (1808–1887)
 137. –
 138. Julie von Hausmann (1825–1901)
 139. Nahum Tate (1652–1726)
 140. –
 141. Margaret Moodyová
 142. Paul Fleming (1609–1640)
 143. J. G. Small (1817–1888)
 144. Franklin E. Belden (1858–1945)
 145. Mary A. Shoreyová (1851–?)
 146. Frederick Whitefield (1829–1904)
 147. –
 148. –
 149. Katharina von Schlegel (1697–?)
 150. Franklin E. Belden (1858–1945)
- Johann G. Nägeli (1773–1836)
 - William F. Sherwin (1826–1888)
 - Samuel S. Wesley (1810–1876)
 - James McGranahan (1840–1907)
 - Blythe Owen (1898–?)
 - Edmund S. Lorenz (1854–?)
 - Edmund S. Lorenz (1854–?)
 - C. H. Forrest, 1897
 - (německá melodie)
 - César Malan (1787–1864)
 - William A. Ogden (1841–1897)
 - Helen H. Lemmelová
 - William H. Doane (1831–1915)
 -
 - Marcus M. Wells (1815–1895)
 -
 - Lowell Mason (1792–1872)
 - D. S. Hakes
 - Silas J. Bail
 - L. Hartsough
 - Haydock
 - George C. Stebbins (1846–1945)
 - Joseph Barnby (1838–1896)
 - John T. Grape
 - Thomas Hastings (1784–1872)
 - Charles C. Converse (1832–1918)
 - Samuel S. Wesley (1810–1876)
 - William J. Kirkpatrick
 - Allen W. Foster (1940–)
 - William J. Bostwick (1823–1894)
 - Franklin E. Belden (1858–1945)
 - George W. Martin (1828–1881)
 - Louis Spohr (1784–1859)
 - William B. Bradbury (1816–1868)
 - John R. Sweney (1837–1899)
 - M. A. Frederick (1788–1872)
 - Lowell Mason (1792–1872)
 - M. O. Hoffman
 - Friedrich Silcher (1789–1860)
 - Hugh Wilson (1766–1824)
 -
 - William A. Ogden (1841–1897)
 - Heinrich Isaac (1450–1517)
 - George C. Stebbins (1846–1945)
 - Franklin E. Belden (1858–1945)
 - Hubert P. Main (1839–1925)
 - Chretien D'Urhan (1788–1845)
 -
 - Charles H. Purday, 1860
 - Jean Sibelius (1865–1957)
 - Franklin E. Belden

151. K. F. A. Krummacher (1796–1868)
152. Horatio G. Spafford (1829–1888)
153. William Cowper (1731–1800)
154. Frances R. Havergalová (1836–1879)
155. Frances R. Havergalová (1836–1879)
156. Johann P. Schück (1811–1892)
157. Franklin E. Belden (1858–1945)
158. Franklin E. Belden (1858–1945)
159. –
160. J. W. Van De Venter
161. Elizabeth C. Clephaneová (1830–1869)
162. Robert Harkness (1880–1961)
163. –
164. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
165. Ch. Elliotová (1789–1879)
166. Johann Scheffler (1624–1677)
167. Ehrenfried Liebich (1713–1780)
168. Charles Wesley (1707–1788)
169. Daniel W. Whittle (1840–1901)
170. J. G. Small (1817–1888)
171. N. L. von Zinzendorf (1700–1760)
172. Philipp P. Bliss (1838–1876)
173. Friedrich G. Klopstock (1724–1803)
174. Christian Gregor (1723–1801)
175. E. A. Hoffman (1839–1929)
176. Benjamin Schmolck (1672–1737)
177. –
178. –
179. G. Weiler
180. –
181. Timothy Dudley-Smith (1926–)
182. Frederick Whitefield (1829–1904)
183. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
184. Eliza E. Hewittová (1851–1920)
185. George Bennard (1873–1958)
186. Philipp F. Hiller (1699–1769)
187. John M. Moore (1925–)
188. William Cowper (1731–1800)
189. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
190. H. A. Merrill
191. William H. Bathurst (1796–1877)
192. A. C. Ainger (1841–1919)
193. –
194. Charles Wesley (1707–1788)
195. N. L. von Zinzendorf (1700–1760)
196. –
197. –
198. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
199. Philipp B. Sinold (1657–1742)
200. –
201. –
- Minna Kochová (1845–1924)
- Philipp P. Bliss (1838–1876)
-
- César Malan (1787–1864)
- Samuel S. Wesley (1810–1876)
- Johann P. Schück (1811–1892)
- Franklin E. Belden (1858–1945)
- Franklin E. Belden (1858–1945)
- Edwin Barnes (1864–1930)
- W. S. Weeden
- Frederick C. Maker (1844–1927)
- Robert Harkness
- (spiritual)
- William H. Doane (1832–1915)
- William B. Bradbury (1816–1868)
- Johann B. König (1738–1758)
- Dora Rappardová (1842–1923)
- Gerhard Trubel (1917–)
- Mary Whittleová, 1893
- George C. Stebbins (1846–1945)
- Adam Drese (1620–1701)
- Philipp P. Bliss
- Friedrich Silcher (1789–1860)
- Friedrich F. Flemming (1778–1813)
- A. J. Showalter (1858–1924)
- Joachim Neander (1650–1680)
- Hans L. Hassler (1564–1612)
- Ithamar Conkey (1815–1867)
- Richard S. Willis (1819–1900)
-
- T. Brian Coleman (1920–)
-
- Phoebe Knappová (1839–1908)
- John R. Sweney (1837–1899)
- George Bennard, 1913
-
- John M. Moore
- (stará americká melodie)
- A. I. Butler (1933–)
- George C. Stebbins (1846–1945)
- (německá melodie)
- Millicent D. Kingham (1894–?)
-
- George J. Elvey (1816–1893)
- Lowell Mason (1792–1872)
- William A. Ogden (1841–1897)
- Ira D. Sankey (1840–1908)
- Philip Philipps
- Wilhelm A. Anberlen, 1863
- E. A. Hoffman
- (holandská lidová píseň, 1625)

202. F. A. Lorenz (1865–1926)
203. J. Ostman
204. E. Rexford
205. –
206. –
207. –
208. J. Baštecký (1844–1922)
209. Samuel Rodigast (1649–1708)
210. –
211. Ernest W. Shurtleff (1862–1917)
212. Edward Hopper (1818–1888)
213. Johann Franck (1618–1677)
214. Charles Wesley (1707–1788)
215. Mary A. Bachelorová
216. Civila D. Martinová (1868–1948)
217. William O. Cushing (1823–1902)
218. J. Neumark (1621–1681)
219. –
220. –
221. Lydia Baxterová (1809–1874)
222. –
223. Charles Wesley (1707–1788)
224. František Fiala (1888–1956)
225. Sarah Adamsová (1805–1848)
226. C. H. Morrisová
227. (Scottish Psalter)
228. –
229. Ernst Gebhardt (1832–1899)
230. –
231. J. H. Sammis (1846–1919)
232. –
233. Bernard z Clairvaux (1091–1153)
234. Gloria Gaitherová (1942–)
235. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
236. L. B. Carpenter
237. James Nicholson
238. Anna Waringová (1820–1910)
239. Sabine Baringová–Gouldová (1834–1924)
240. L. B. Kašpar (1837–1901)
241. William B. Bradbury (1816–1868)
242. E. Antonowicz (1850–1899)
243. Martin Luther (1483–1546)
244. Joseph H. Gilmore (1834–1918)
245. Philipp F. Hiller (1699–1769)
246. –
247. Gustav Knak (1806–1878)
248. Corie F. Davis
249. Charles Wesley (1707–1788)
250. William O. Cushing (1823–1902)
251. Christoph Ch. Sturm (1740–1786)
252. –
- Franklin E. Belden (1858–1945)
- E. O. Excell
- William J. Kirkpatrick (1838–1921)
- Lowell Mason (1792–1872)
- John Stainer (1840–1901)
-
- K. Voigtländer
- Severus Gastorius (1646–1682)
- J. E. Roe
- Henry Smart (1813–1879)
- John E. Gould (1822–1875)
- Johann Crüger (1598–1662)
- H. Abbott
- Philipp P. Bliss (1838–1876)
- W. Martin Stillman (1862–1935)
- Ira D. Sankey (1840–1908)
- Georg Neumark (1621–1681)
-
-
- William H. Doane (1832–1915)
-
- S. B. Marsh (1798–1875)
-
- Lowell Mason (1792–1872)
- C. H. Morrisová
- Macbeth J. L. Bain (1840–1925)
- Melchior Vulpius (1560–1616)
- Robert Lowry (1826–1899)
-
- Daniel B. Towner (1850–1919)
- M. G. Lachenmann
- Herbert S. Oakley (1830–1903)
- William H. Gaither (1936–)
- William J. Kirkpatrick (1838–1921)
- John R. Sweney (1837–1899)
- J. W. Bischoff
- (finská melodie)
- Arthur S. Sullivan (1842–1900)
- F. Janoušek (1845–1897)
- William B. Bradbury
- J. Karafiát (1848–1924)
- Martin Luther (1483–1546)
- William B. Bradbury (1816–1868)
- (z roku 1853)
- A. A. Graley
- Johann Heyer
- W. O. Perkins
- George F. Händel (1685–1759)
- William F. Sherwin (1826–1888)
- Franklin E. Belden (1858–1945)
- J. Christefers

253. William R. Featherstone (1842–1878)
 254. J. Baštecký (1844–1922)
 255. Thomas Hastings (1784–1872)
 256. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 257. K. Lísková
 258. Karl J. Spitta (1801–1859)
 259. –
 260. Hugh R. Haweis (1838–1901)
 261. S. F. Bennett
 262. Joachim Neander (1650–1680)
 263. –
 264. Martin Luther (1483–1546)
 265. –
 266. –
 267. Frederick W. Faber (1814–1863)
 268. –
 269. A. H. Niemeyer
 270. (z roku 1893)
 271. Ada Cross (1844–1926)
 272. W. Appel
 273. –
 274. Jonathan Krause (1701–1762)
 275. Eduard Eyth (1809–1884)
 276. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 277. L. B. Kašpar (1837–1901)
 278. (Scottish Psalter, 1650)
 279. Tobias Clausintzer (1618–1684)
 280. Kliment Ursin – Bosák
 281. Theodulph z Orleansu (750–821)
 282. –
 283. John Fawcett (1740–1817)
1794)
 284. John Newton (1725–1807)
 285. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 286. František Fiala (1888–1956)
 287. –
 288. J. Baštecký (1844–1922)
 289. Christian F. D. Schubart (1739–1791)
 290. –
 291. Christopher Wordsworth (1807–1885)
 292. Isaac Watts (1674–1748)
 293. John Newton (1725–1807)
 294. –
 295. Otto Lüpke (1871–1914)
 296. –
 297. K. Jozífek
 298. K. Gerok
 299. –
 300. –
 301. Mary A. Lathburyová (1841–1913)
 302. Charles Wesley (1707–1788)
- J. Gordon Adoniram (1836–1895)
 - César Malan (1787–1864)
 - Elihu S. Rice
 - William H. Doane (1832–1915)
 - William J. Kirkpatrick (1838–1921)
(hugenotská z roku 1547)
 - Isaac B. Woodbury
 - George C. Stebbins (1846–1945)
 - J. B. Webster
 - Georg Ch. Strattner (1645–1704)
 - John R. Sweney (1837–1899)
 - Martin Luther
 - A. B. Oyen
 -
 - Henri F. Hemy (1818–1888)
 - John R. Sweney (1837–1899)
 - Nettleton (1783–1844)
(z roku 1907)
 - J. Walch (1837–1901)
 -
 - Charles H. Gabriel (1856–1932)
 - Heinrich Albert (1604–1651)
 - A. B. Oyen
 - Hart P. Danks (1834–1903)
 - J. J. van Krieken
(spirituál)
 - Johann R. Ahle (1625–1673)
(Leisentritt's Gesangbuch, 1584)
 - Melchior Teschner (1584–1635)
 - Johann R. Ahle (1625–1673)
(Tattersall's Improved Psalmody,
Psalmodia Sacra, Gotha, 1715)
 - William J. Kirkpatrick (1838–1921)
 - William J. Kirkpatrick (1838–1921)
 -
 - A. H. C. Malau, 1873
 - Justin H. Knecht (1752–1817)
 - William B. Bradbury (1816–1868)
(německá lidová píseň)
 - Stanley Ledington, 1938
 - Lowell Mason (1792–1872)
 - William J. Kirkpatrick (1838–1921)
 -
 - F. Schneider (1786–1853)
 - Johann M. Haydn (1737–1806)
(z roku 1704)
 - Edmund S. Lorenz (1854–?)
 - Samuel Webbe (1740–1816)
 - William F. Sherwin (1826–1888)
 -

303. František Fiala (1888–1956)
 304. Mary Speidelová (1915–)
 305. –
 306. Philipp F. Hiller (1699–1769)
 307. –
 308. –
 309. W. Williams
 310. Joseph M. Scriven (1820–1886)
 311. W. W. Walford
 312. –
 313. J. Baštecký (1844–1922)
 314. Elisabeth Prentissová-Paysonová
 315. John G. Whittier (1807–1892)
 316. Annie S. Hawksová (1835–1918)
 317. Washington Gladden (1836–1918)
 318. Amy Carmichael (1867–1951)
 319. Phoebe Palmerová (1807–1874)
 320. Otmar Schulz (1938–)
 321. Charles Coffin (1676–1749)
 322. Theodor Kübler (1832–1905)
 323. Frances R. Havergalová (1836–1879)
 324. Sylvanus D. Phelps, 1862
 325. J. J. Rambach (1693–1735)
 326. Isaac Watts (1674–1748)
 327. George F. Root (1820–1895)
 328. Arabella K. Hankeyová (1834–1911)
 329. Adolf Adlof
 330. E. Margaret Clarksonová (1915–)
 331. Fred H. Kaan (1929–)
 332. John S. Monsell (1811–1875)
 333. Anna Shiptonová
 334. Joseph H. Gilmore (1834–1918)
 335. E. A. Hoffman (1839–1929)
 336. –
 337. –
 338. –
 339. Anna L. Loghilllová (1836–1907)
 340. –
 341. J. O. Thompson, 1885
 342. –
 343. S. Preiswerk (1799–1871)
 344. Anna Warnerová (1820–1910)
 345. Isaac Watts (1674–1748)
1789)
 346. Raymond Gunn (1925–)
 347. John G. Whittier (1807–1892)
 348. (z roku 1881)
 349. Robert L. Edwards (1915–)
 350. –
 351. M. Lowrie Hofferd
 352. Mary Duncanová (1814–1840)
- J. A. Freylinghausen (1670–1739)
 - Charles Hutcheson (1792–1860)
 - Isaac Heinrich, 1495
 - Matthews Richards (1826–1910)
 - F. Mendelssohn (1809–1847)
 - T. E. O'Kane
 - Charles C. Converse (1832–1918)
 - William B. Bradbury (1816–1868)
 -
 - W. Gardiner
 - Robert Lowry (1826–1899)
 - Charles H. H. Parry (1848–1918)
 - Robert Lowry (1826–1899)
 - H. Percy Smith (1825–1898)
 - Kenneth S. Proctor (1895–?)
 - Phoebe Knappová (1839–1908)
 - Otmar Schulz
 - Michael Praetorius (1571–1621)
 -
 - James E. White (1849–1928)
 - Robert Lowry (1826–1899)
 - Henri F. Hemy (1818–1888)
 - Carl P. E. Bach (1714–1788)
 - George F. Root
 - William G. Fischer (1835–1912)
 - Geirge F. Root (1820–1895)
 - John W. Peterson (1927–)
 - George Henry Day (1883–1966)
 - Franz J. Haydn (1732–1809)
 - Ira D. Sankey (1840–1908)
 - William J. Kirkpatrick (1838–1921)
 - A. J. Showalter (1858–1924)
 - A. A. Graley
 - Louis Bourgeois (1510–1561)
 - J. H. Fillmore
 - Lowell Mason (1792–1872)
 - (Gesangbuch Geistreickes, 1704)
 - J. B. O. Clemm, 1895
 - William B. Bradbury (1816–1868)
 - Johann M. Haydn (1737–1806)
 - Robert Lowry (1826–1899)
 - (Williams Psalmodia Evangelica,

(stará irská píseň)
 - (Gardiner's Sacred Melodies, 1815)
 - (tyrolská lidová píseň)
 - Charles H. H. Parry (1848–1918)
 - A. Nettleton (1783–1844)
 - Harrison Millard (1830–1895)
 - (tradiční anglická melodie)

353. Henry F. Lyte (1793–1847)
 354. Karl J. Spitta (1801–1859)
 355. Andrew Reed (1787–1862)
 356. –
 357. L. B. Kašpar (1837–1901)
 358. –
 359. –
 360. –
 361. Jan Pelišek
 362. –
 363. (Waldenburg, 1734)
 364. John Keble, 1822
 365. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 366. –
 367. Christoph Ch. Hohlfeldt (1776–1849)
 368. –
 369. –
 370. Barbara E. Adamová (1939–)
 371. Dorothy B. Gurneyová (1858–1932)
 372. HenryWare (1794–1843)
 373. F. Bland Tucker (1895–1984)
 374. Philip E. Gregory, 1886
 375. –
 376. Johann A. Reitz (1838–1904)
 377. Adolf Adlof
 378. Norbert Čapek
 379. –
 380. August D. Rische (1819–1906)
 381. Anna Warnerová (1820–1910)
 382. Wilhelm Hey (1789–1854)
 383. W. Williams
 384. A. A. Graley
 385. William O. Cushing (1823–1902)
 386. –
 387. E. L. White
 388. Ray Palmer (1808–1887)
 389. Carolina S. Bergová (1832–1903)
 390. Ira D. Sankey
 391. J. Baštecký (1844–1922)
 392. Jeremiah E. Rankin
 393. J. Baštecký (1844–1922)
 394. J. Baštecký (1844–1922)
 395. –
 396. L. B. Kašpar (1837–1901)
 397. –
 398. –
 399. –
 400. Margaret Mackayová (1802–1887)
- William H. Monk (1823–1889)
 - Ernst Gebhardt (1832–1899)
 - Louis M. Gottschalk (1829–1869)
 - Philipp P. Bliss (1838–1876)
 - Dmitri Bortnjanski (1751–1825)
 - M. G. Lachenmann
 - Friedrich Silcher (1789–1860)
 -
 - A. Nettleton (1783–1844)
 - Melchior Teschner (1584–1635)
 - Johann G. Ebeling (1637–1676)
 - Samuel Webbe (1740–1816)
 - W. Weingand
 - Karl Maria von Weber (1786–1826)
 - JuliusGrobe (1807–1877)
 - Franklin E. Belden (1858–1945)
 - (hugenotská z roku 1547)
 - Ralph A. Strom (1901–1977)
 - Joseph Barnby (1838–1896)
 - John B. Dykes (1823–1876)
 - John D. Edwards (1806–1885)
 - Wayne Hooper (1920–)
 - Karl Maria von Weber (1786–1826)
 - Ernst Gebhardt (1832–1899)
 - (španělská píseň)
 - V. Mladý
 -
 - (Thüringen 1840)
 - William B. Bradbury (1816–1868)
 - (německá lidová píseň)
 - J. P. Holbrook
 - A. A. Graley
 - George F. Root (1820–1895)
 - V. Friml
 - E. L. White
 - M. R. Palmer
 - (švédská lidová píseň)
 - Ira D. Sankey (1840–1908)
 - (staročeský nápěv, 1505)
 - William G. Tomer
 - Adam Drese (1620–1701)
 - Friedrich Silcher (1789–1860)
 - George C. Stebbins (1846–1945)
 - William B. Bradbury (1816–1868)
 -
 -
 - Karl Maria von Weber (1786–1826)
 - William B. Bradbury (1816–1868)

TÉMATICKÝ SEZNAM PÍSNÍ

Chvalozpěvy 1 – 28

(také: 29, 32, 37, 41, 45, 64, 85, 182, 201, 269, 270, 276, 277)

Bůh – Stvořitel 29 – 33

(také: 1, 8, 14, 23, 26, 27, 28, 276)

Bůh lásky a milosti 34 – 43

(také: 4, 12, 13, 18, 24, 194, 322)

První advent 44 – 47

(také: 36, 52, 325)

Ježíš Kristus – život a služba 48 – 52

(také: 23, 117, 387)

Ježíš Kristus – utrpení 53 – 60

(také: 67, 124, 164, 185, 322, 323)

Ježíš Kristus – vzkříšení a nanebevstoupení 61 – 64

(také: 173)

Ježíš Kristus – Velekněz a Obhájce 65 – 68

Druhý příchod 69 – 81

(také: 82, 190, 249, 257)

Kristova sláva a kralování 82 – 85

(také: 20, 58, 65, 81, 179)

Duch svatý 86 – 98

(také: 36, 191)

Boží slovo 99 – 105

(také: 106)

Pozvání 106 – 120

(také: 67, 99, 126, 140, 147, 176, 208, 209, 214, 242, 321, 327, 329)

Lítost a pokání 121 – 127

(také: 59, 120, 323, 329)

Odpuštění a ospravedlnění 128 – 129

(také: 42, 65, 66, 177, 186, 226, 248)

Posvěcení 130 – 134

(také: 94, 97, 135, 137, 139, 141, 146, 153, 154, 226, 262, 268, 313, 314)

Rozhodnutí – odevzdání 135 – 170

(také: 35, 38, 55, 100, 119, 121, 127, 132, 171, 190, 218, 223, 238, 246, 251, 253, 262, 264, 324, 328, 383, 395, 399)

Radost z vykoupení 171 – 190

(také: 25, 50, 54, 80, 84, 85, 128, 143, 170, 221, 227, 234, 236, 376, 386)

Horlivost viry 191 – 201

(také: 70, 130, 317, 332–337, 339, 340, 367)

Boj víry 202 – 217

(také: 43, 87, 133, 148, 149, 159, 198, 199, 224, 228, 229, 231, 240, 245, 247, 259, 331)

Zaslíbení a útěcha 218 – 232

(také: 35, 51, 107, 109, 132, 138, 142, 156, 169, 203, 208, 209, 215, 216, 268, 321, 327, 395, 396)

Vítězství víry 233 – 244

(také: 11, 17, 40, 143, 152, 172, 198, 199, 207, 212, 215, 217, 249, 319, 346)

Život věčný 245 – 263

(také: 77, 184, 292, 341, 396)

Společenství víry, naděje a lásky 264 – 267

(také: 86, 114, 115, 151, 195, 205, 140, 176, 268)

Společná bohoslužba 268 – 279

(také: 1, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 14, 16, 19, 29, 30, 41, 179, 201, 292)

Závěrečná chvalořečení 280 – 284

(také: 3, 180)

Zahájení a ukončení soboty 285 – 308

(také: 32, 180, 281, 354, 356, 357, 358, 392)

Modlitba 309 – 318

(také: 10, 94, 97, 129, 146, 254, 256, 262, 302)

Křest 319 – 321

(také: 165)

Večeře Páně 322 – 326

(také: 49, 53, 54, 55, 56, 57, 60, 119, 123, 124, 136, 137, 138, 165, 173, 174, 185, 188, 223, 253)

Evangelizace 327 – 345

(také: 39, 79, 80, 107, 110, 118, 120, 125, 184, 192, 194, 221, 317)

Křesťanské správcovství 346 – 349

(také: 130, 344)

Písňe ranní a večerní 350 – 367

(také: 142, 386)

Rodina 368 – 375

(také: 338, 378)

Písňe pro děti a mládež 376 – 389

(také: 154, 172, 239, 338, 363)

Zvláštní příležitosti 390 – 394

(také: 334, 345, 347)

Pohřební písňe 395 – 400

(také: 225, 255)

INDEX BIBLICKÝCH ODKAZŮ V PÍSNÍCH

podle posloupnosti v Bibli

STARÝ ZÁKON

Genesis

Gn 1,1-2,4	33
Gn 1,31-2,3	286
Gn 2,2,3	295, 297, 299
Gn 2,3	288, 304, 308
Gn 3,1-6	388
Gn 4,9	130
Gn 5,24	153, 317
Gn 15,5	382
Gn 18,19	372
Gn 28,10-19	225
Gn 28,25	281
Gn 35,15	225

Exodus

Ex 3,14a	14
Ex 13,21	18, 150
Ex 13,21.22	309
Ex 15,1	61
Ex 15,12	24
Ex 15,17	246
Ex 15,18	31
Ex 15,26	232
Ex 16,4	309
Ex 16,5	18
Ex 19,5	231
Ex 20,1-17	103
Ex 20,8-11	286, 303
Ex 20,9,10	304
Ex 20,11	288
Ex 20,12	375
Ex 31,13,16	295
Ex 33,11	310
Ex 33,14	350
Ex 33,22	235
Ex 34,6,7	34
Ex 34,29	191

Leviticus

Lv 19,30	295
Lv 11,44,45	11
Lv 19,30	293
Lv 19,3a	375
Lv 23,32	304
Lv 26,2	288

Numeri

Nu 6,22-27	141
Nu 6,24,26	283
Nu 6,25	272
Nu 6,26	274

Deuteronomium

Dt 5,1-22	103
Dt 6,4-9	372, 375
Dt 6,5-9	102
Dt 6,25	245
Dt 8,3	315
Dt 8,10	263
Dt 8,15,16	309
Dt 31,6	239
Dt 32,4	124, 144, 151
Dt 32,11,12	41
Dt 33,27	175, 311

Jozue

Joz 1,7	198
Joz 1,9	220

Rút

Rt 2,4	392
--------	-----

1. Samuelova

1S 2,2	151, 174
1S 2,7-9	65
1S 7,12b	350, 391
1S 15,22	348
1S 16,7b	378

2. Samuelova

2S 7,28	43
2S 7,29	280
2S 22,7	353

1. Královská

1Kr 8,27	347
1Kr 8,28	256
1Kr 8,30	26
1Kr 8,39	378

1. Paralipomenon

1Pa 4,10	281
1Pa 16,8-10	11
1Pa 16,8-12	23
1Pa 16,31	259
1Pa 16,34	25
1Pa 17,16,17	43
1Pa 17,27	280
1Pa 28,9	378
1Pa 29,5b	348
1Pa 29,11-20	347
1Pa 29,13	6
1Pa 29,14	30
1Pa 29,15	257

2. Paralipomenon

2Pa 6,21	26
2Pa 15,4	353
2Pa 16,9	242
2Pa 20,15b	239

Jób

Jb 1,21	389
Jb 1,22	191
Jb 9,1-12	62
Jb 12,7-10	27
Jb 14,1-3	398
Jb 14,10-17	398
Jb 14,13-17	395
Jb 16,22	400
Jb 19,25-27	17, 190, 249, 398
Jb 22,21	153
Jb 26,7-14	37
Jb 34,21,22	378
Jb 38,4-11	29

Žalmy

Z 3,3	68
Z 3,5	360
Z 3,5,6	362
Z 4,4	300
Z 4,7	272
Z 4,9	355, 360
Z 5,3	364
Z 7,7	254
Z 8	386
Z 8,4	382
Z 9,2,3	201
Z 9,10	243
Z 9,10	353
Z 10,17	363
Z 12,8a	392
Z 15	246
Z 16	251
Z 16,8	235

Ž 16,11	213, 350
Ž 17,3	378
Ž 17,8	216, 223, 392
Ž 18	8
Ž 18,32-35	176
Ž 18,7	353
Ž 19	31
Ž 19,1-4	33
Ž 19,2-5a	354
Ž 19,2-7	382
Ž 19,9	142
Ž 20,7,8	239
Ž 22,1	60
Ž 22,3	3
Ž 22,22-30	3
Ž 22,27	218
Ž 23	113
Ž 23	227, 240
Ž 23,1	57, 381
Ž 23,1,2	230, 238
Ž 23,1-4	171
Ž 23,2,4	244
Ž 23,3	383
Ž 23,4	73, 148
Ž 24	31
Ž 24,7-10	82
Ž 25,4,5	338, 383
Ž 25,5	206, 262
Ž 25,9	210
Ž 27,1	175, 237, 353
Ž 27,1-3	204
Ž 27,3	171
Ž 27,4	25
Ž 27,5	217
Ž 27,8	272
Ž 27,8	311
Ž 27,11	171, 393
Ž 28,7	167, 233
Ž 29,11	220, 274
Ž 30,5,6	363
Ž 31,2-4	129
Ž 31,4	167, 206
Ž 32,7	218
Ž 32,8	142, 206, 242, 383
Ž 33	355
Ž 33,2-5	366
Ž 33,6	382
Ž 33,8	5
Ž 33,11	209, 230
Ž 33,18	242
Ž 34,8	21
Ž 34,16	282
Ž 34,16-21	242
Ž 35,1-3	21
Ž 36,8,9	233
Ž 36,9	269
Ž 36,10	35, 148, 223, 236,
	361
Ž 37,1-5	384
Ž 37,3-7a	363
Ž 37,5	114, 212
Ž 37,7	149
Ž 37,23,24	281
Ž 37,34	348
Ž 38,10	219
Ž 39,5-8	395
Ž 40,2-5	159
Ž 40,11	283
Ž 42,1-5	139
Ž 42,9	357
Ž 43,3	65
Ž 43,4	10
Ž 46	243
Ž 46,2	223, 232
Ž 46,2,3	353
Ž 46,10	149
Ž 48,1	85
Ž 48,15	244, 309, 359, 393
Ž 51,12	313
Ž 51,17	226
Ž 57,8,9	366
Ž 59,10	243
Ž 59,18	243
Ž 61,1	136
Ž 61,5	218
Ž 62,3	158
Ž 62,3,7	243, 350
Ž 62,3,7,8	4
Ž 62,6	293
Ž 62,7	217
Ž 62,8	310
Ž 63,7,8	357
Ž 65	356
Ž 65,9	354
Ž 66,1-4	23
Ž 67	394
Ž 67,2	356
Ž 71,17,18	391
Ž 72,19	221
Ž 73	256
Ž 73,23,24	309
Ž 73,28	225
Ž 78,24,25	18
Ž 80	86
Ž 80,2-4	393
Ž 80,19	19
Ž 84,1,2	307
Ž 84,1-5	278
Ž 84,2	163
Ž 84,2,3	293
Ž 84,5	299
Ž 84,11,12	246
Ž 84,12	16
Ž 85,7	19
Ž 86,11	383
Ž 86,11,12	201
Ž 86,15	42
Ž 90,1	394
Ž 90,12,17	394
Ž 91,1,2,5a	351
Ž 92	9, 275
Ž 92,1-3	360
Ž 92,2-5	263
Ž 92,5-7	213
Ž 94,22	217, 243, 350
Ž 95,1-6	37
Ž 95,6	5, 276
Ž 95,7	208
Ž 95,7-9	329
Ž 96,8	13
Ž 96,11-13	365
Ž 97	31
Ž 98,1-6	15
Ž 98,4	346
Ž 98,7-9	336
Ž 98,9	81
Ž 100	26, 270, 276, 394
Ž 100,1,2	20

Ž 100,2 338
 Ž 100,5 189, 254
 Ž 102,26-28 14
 Ž 102,28 224
 Ž 103,1,2 357
 Ž 103,2-5 1
 Ž 103,3 232
 Ž 103,3,4 128
 Ž 103,14 8
 Ž 103,15-17 384
 Ž 103,19 379
 Ž 103,19-22 15
 Ž 103,20-22 14
 Ž 103,21 7
 Ž 104 8, 32
 Ž 104,2 22
 Ž 104,4 293
 Ž 104,23 339
 Ž 104,24-28 379
 Ž 104,33 183
 Ž 104,33,34 369
 Ž 104,34 48, 213
 Ž 105,1-3 11
 Ž 105,1-5 23
 Ž 105,4 218
 Ž 106,1 25
 Ž 107 25
 Ž 107,23-32 207
 Ž 107,24-32 244
 Ž 107,43 207
 Ž 108,2-6 366
 Ž 111,6 283
 Ž 111,10 383
 Ž 112,4 43
 Ž 113,1 85
 Ž 113,4 28
 Ž 115,12,13 95
 Ž 115,12-15 280
 Ž 116 300, 348
 Ž 116,1,2 97
 Ž 117 3, 11
 Ž 118,14 24
 Ž 118,24 285, 296, 365
 Ž 119,5 282
 Ž 119,12 282
 Ž 119,18 279
 Ž 119,19 257
 Ž 119,47 364
 Ž 119,60 283
 Ž 119,105 35, 100, 105, 106, 126
 Ž 119,114 233
 Ž 119,130 100
 Ž 119,135 272
 Ž 121 12, 109, 150, 352, 370, 389
 Ž 121,4-7 359
 Ž 122,2 176
 Ž 125,2 238
 Ž 126,3 13
 Ž 126,6 335
 Ž 127 369
 Ž 127,3 368
 Ž 128 348
 Ž 130 256
 Ž 130,6-8 364
 Ž 133 284
 Ž 133,1 195, 265
 Ž 138 9
 Ž 138,1-5 366
 Ž 138,2 174
 Ž 139,2-4 378
 Ž 139,10,11 359

Ž 139,23,24 262, 273, 393, 148
 Ž 139,24 206
 Ž 141,1,2 358
 Ž 143,8 367
 Ž 143,8b,10 383
 Ž 145 27, 41, 219
 Ž 145,3 12
 Ž 145,9 31
 Ž 145,10 8
 Ž 146,2 85
 Ž 146,5-10 40
 Ž 147,3 232
 Ž 147,4 382
 Ž 148 4, 14, 27, 361, 382, 386
 Ž 148,1,2 15
 Ž 148,3 28
 Ž 148,7-13 23
 Ž 149 7
 Ž 150 7
 Ž 150,2 85
 Ž 150,6 1, 15
Príslovi
 Pf 1,8,9 375
 Pf 2,7,8 236, 246
 Pf 3,5 114, 212
 Pf 3,5-6 109
 Pf 3,24 352
 Pf 4,18 35, 175, 317
 Pf 4,26,27 96
 Pf 6,20 375
 Pf 9,10 383
 Pf 14,26 161
 Pf 14,26,27 232
 Pf 15,3 242
 Pf 15,17 369
 Pf 16,2 378
 Pf 16,6,7 229
 Pf 16,20 231
 Pf 18,10 221
 Pf 19,14 390
 Pf 20,11 384
 Pf 21,23 133
 Pf 22,6 338, 372, 384
 Pf 23,26 107, 120, 166, 167
 Pf 29,25 243
Kazatel
 Kaz 3,11 32, 379
 Kaz 3,13 203
 Kaz 3,14 209, 230
 Kaz 5,18 203
 Kaz 9,10 339
 Kaz 9,10a 245
 Kaz 11,4 335
 Kaz 11,6 335, 341, 354
 Kaz 11,7 35
 Kaz 11,9,10 384
 Kaz 12,1,6 384
 Kaz 12,1-7 396
 Kaz 12,2 396
 Kaz 12,13 383
 Kaz 12,13,14 133
Píseň písní
 Pis 1,15,16a 390
 Pis 2,4 233
 Pis 6,3 390
Izajáš
 Iz 1,18 19, 120, 123, 127, 128, 136, 313

Iz 1,19 203
 Iz 5,7 86
 Iz 6,1-3 2
 Iz 6,2 22
 Iz 6,3 3, 5, 301
 Iz 9,5 296
 Iz 9,5,6 45
 Iz 9,6 134, 235
 Iz 12,2 24
 Iz 12,4 6
 Iz 12,4-6 23
 Iz 13,11 65
 Iz 25,1 9, 25, 34, 36
 Iz 25,7-9 20
 Iz 25,8 222
 Iz 25,8 396
 Iz 25,9 40
 Iz 26,3 24, 369, 371, 390
 Iz 26,4 218
 Iz 26,9 364
 Iz 26,19 398
 Iz 28,16 144
 Iz 30,15 114
 Iz 30,19 222
 Iz 30,19,20 398
 Iz 30,21 383
 Iz 32,2 161, 223, 235
 Iz 32,15 92
 Iz 33,15,16 246
 Iz 35,10 215, 222, 258, 261, 398
 Iz 40,6-8 213
 Iz 40,6-8 384
 Iz 40,8 105, 233
 Iz 40,9-11 44
 Iz 40,10,11 223, 240, 352
 Iz 40,11 113
 Iz 40,26 18, 37, 287, 358
 Iz 40,29-31 220
 Iz 41,10 220
 Iz 41,10,13 377
 Iz 41,10,13,14 204
 Iz 43,1,2 203
 Iz 43,1,2 212
 Iz 44,21 204
 Iz 44,3 92
 Iz 46,3,4 109
 Iz 48,18 152
 Iz 49,15,16 204
 Iz 49,15-16 107
 Iz 52,13-53,12 53
 Iz 52,7 338
 Iz 53 54
 Iz 53,3-6 117
 Iz 53,4-6 126, 188
 Iz 53,5 57
 Iz 53,12 188
 Iz 54,5 390
 Iz 54,13 368
 Iz 55,1-3 288
 Iz 55,8,9 378
 Iz 56,2 295
 Iz 56,7b 347
 Iz 57,2 153
 Iz 57,15 301
 Iz 58,11 142
 Iz 58,13,14 273, 286, 291, 296, 298, 303, 315
 Iz 60,1-3 363
 Iz 61,1 294, 334
 Iz 61,10 68
 Iz 62,4 263

Iz 63,11 191
 Iz 64,3 258
 Iz 65,17 241
 Iz 65,18,19 222
 Iz 65,23 344
 Iz 66,1a 379
 Iz 66,12-14 223
 Iz 66,23 293
 Iz 66,23 304
Jeremjáš
 Jr 15,16 99
 Jr 17,9,10 378
 Jr 29,11 34, 259
 Jr 31,3 254, 389
 Jr 31,12 261
 Jr 31,12,13 222
 Jr 33,6 232
Pláč
 Pl 3,22,23 34, 360
 Pl 3,25 218
Ezechiel
 Ez 20,12,20 303, 295
 Ez 33,2,3 79
 Ez 33,2-4 334
 Ez 34,11,12 381
 Ez 34,12 57
 Ez 34,12,16 391, 240
 Ez 34,26 95
 Ez 34,31 391
 Ez 36,26 89
 Ez 36,27 94
Daniel
 Da 4,34 65, 209
 Da 7,13 73
 Da 7,13,14 396
Ozeáš
 Oz 6,1 232, 234
 Oz 6,3 92
 Oz 11,4 143, 170
Jóel
 Jl 2,1 79
 Jl 3,1,2 94
 Jl 3,4 78
Ámos
 Am 4,13 29
 Am 8,9 56
Jonáš
 Jon 2,3 247
Micheáš
 Mi 7,18-20 19
Nahum
 Na 1,7 216
Abakuk
 Abk 2,20 5
 Abk 3,2 19
Zacharjáš
 Za 3,1-5 157
 Za 4,6b 89
 Za 13,1 164
 Za 13,1 188
Malachiáš
 Mal 1,2a 389
 Mal 3,6 224
 Mal 3,17 385
 Mal 3,20 45
 Mal 3,24a 372

NOVÝ ZÁKON

Matouš

Mt 1,21	44, 45
Mt 1,21-23	141
Mt 1,23	392
Mt 2,1-11	46
Mt 3,13	49
Mt 3,2	329
Mt 4,1-11	49
Mt 4,4	101, 125, 301
Mt 4,16	194
Mt 4,17	329
Mt 4,24	51
Mt 5,10-12	21
Mt 5,3	146
Mt 5,3-6	108
Mt 5,5	135, 199
Mt 5,8	378
Mt 5,43-48	130
Mt 6,6	318
Mt 6,7-8	379
Mt 6,8b	219, 391
Mt 6,9	172, 265
Mt 6,9-13	10, 315
Mt 6,10	36, 201, 360, 399
Mt 6,13	112, 262, 353
Mt 6,13	360
Mt 6,19-21	116
Mt 6,25-34	31
Mt 6,31-34	247
Mt 7,11	203
Mt 7,13	96
Mt 7,13,14	113, 117, 150
Mt 7,14	178, 257
Mt 7,24-27	144
Mt 8,23-27	150
Mt 8,26	207, 244
Mt 9,2	51
Mt 9,12	51
Mt 9,27-30	121
Mt 9,37,38	340, 341
Mt 10,29-31	379
Mt 10,38,39	98
Mt 10,39	21
Mt 11,28	108, 145, 247, 288, 294, 310, 331, 334
Mt 11,28,29	169
Mt 11,28-30	115, 121, 125, 126, 132, 187, 200, 344
Mt 11,29	135, 228
Mt 13,44	213
Mt 14,15-21	101
Mt 15,24	381
Mt 16,21	54
Mt 16,24	149, 202, 330
Mt 16,27	81, 400
Mt 18,3	367
Mt 19,5,6	370, 371
Mt 19,6	370
Mt 19,13-15	368
Mt 21,18-22	118
Mt 21,5-9	58
Mt 22,37	143, 154, 158, 170
Mt 24	76
Mt 24,3	70, 78
Mt 24,14	333
Mt 24,29	78
Mt 24,35,36	83

Mt 24,36-44	70
Mt 24,42,44	83
Mt 25,10-12	329
Mt 25,13	71
Mt 25,21	330
Mt 25,31	174, 396
Mt 25,31-46	197
Mt 25,34	258
Mt 26,36-46	56
Mt 26,39	399
Mt 26,64	73
Mt 27,29	53, 60
Mt 27,35-54	59
Mt 27,36	161
Mt 27,45	56
Mt 27,46	60, 177
Mt 27,57-60	59
Mt 28,1-6	297
Mt 28,1-6,9	64
Mt 28,2	69
Mt 28,6	234
Mt 28,18	143, 170
Mt 28,18-20	193, 345
Mt 28,19	44
Mt 28,19,20	340
Mt 28,20	63
Mt 28,20b	380, 392

Marek

Mk 1,35	364
Mk 2,17	108
Mk 3,35	360
Mk 4,26-29	332
Mk 4,36	56
Mk 4,39	212
Mk 6,56	51
Mk 8,34	202
Mk 8,34-38	98
Mk 8,36,37	248
Mk 9,23,24	168
Mk 9,24	318
Mk 10,6-9	371
Mk 10,13,14	368
Mk 10,13-16	374
Mk 10,17-27	116
Mk 11,12-14	118
Mk 13	76
Mk 13,24,25	78
Mk 13,35	70
Mk 14,62	70
Mk 15,17	60
Mk 15,17-18	53
Mk 15,20-46	59
Mk 15,33	56
Mk 15,34	60
Mk 16,1-6	297
Mk 16,1-20	64
Mk 16,15-17	345

Lukáš

L 2,6-20	44
L 2,7	52
L 2,8-18	46
L 2,13,14	45, 47
L 2,14	23
L 2,17	44
L 2,25-38	46
L 2,40	373
L 2,51	375
L 2,52	373
L 3,2-18	321
L 4,16	295
L 4,16-21	164

L 4,18	51
L 4,18,19	330, 333
L 5,31	51
L 6,43-45	98
L 9,23	137, 193, 202
L 10,2	332, 337, 340, 341
L 11,13	89
L 11,13,4b	360
L 11,1-4	10
L 11,2	201, 265, 399
L 11,28	279
L 14,25-33	160
L 15,3-7	110
L 15,15-17	368
L 15,18,20	127
L 16,19-31	248
L 17,5	176
L 17,20	211
L 21,25	78
L 21,7	71
L 21,7-28	76
L 22,42	56, 218, 399
L 22,44	323
L 23,30	241
L 23,35	185
L 23,39-43	59
L 23,42	188
L 23,44	56
L 23,50-53	59
L 23,56-24,7	297
L 24	61
L 24,1-12	64
L 24,29	264, 353
L 24,29,32	351

Jan

J 1,4,5	8
J 1,10-12	52
J 1,11	52
J 1,12	180
J 1,12,13	153, 362
J 1,14	45
J 1,14-17	42
J 1,16	203
J 1,29	128
J 3,3-9	183
J 3,15,16	38
J 3,16	13, 66, 172, 254, 312, 322, 325, 377, 380
J 3,16,17	232, 391
J 3,36	397
J 4,10,13,14	223
J 4,14	181, 233, 299
J 4,23	347
J 4,35	336, 341
J 4,35-38	107
J 5,25	68
J 5,39	299
J 6,31-35	309
J 6,33	63
J 6,35-52	151
J 6,37	165, 215, 290
J 6,40,47	397
J 6,44	226
J 6,48-51	108
J 6,48-58	101
J 6,51	233
J 6,68	279, 302, 325
J 7,37,38	337
J 7,37-39	132, 319
J 7,38,39	91, 92
J 8,12	106, 132, 232, 237, 351
J 9,25	43
J 9,4	339, 344
J 10,1-4	110
J 10,10	111
J 10,11	240, 377, 381
J 10,11,14	57, 352
J 10,11-15	113
J 10,14	381
J 10,16	110
J 10,27-29	230, 242, 377
J 10,27-30	176
J 10,28	50
J 11,11	400
J 11,25	398
J 11,35	399
J 12,13	83
J 12,21	134
J 12,23-26	343
J 13,1	107
J 13,1-31	49
J 13,34	377
J 13,34,35	205, 266
J 13,35	195, 337
J 14,1	224
J 14,1-3	63, 96, 102, 173, 257
J 14,1-4	107, 116, 159, 177
J 14,2	52
J 14,2,3	60, 78
J 14,3	70, 252
J 14,6	42
J 14,13-27	90
J 14,16	36, 88
J 14,17	373
J 14,18	63
J 14,19	234
J 14,26	88, 279
J 14,27	17, 112, 120, 172, 296
J 15,9	66, 376
J 15,9b	238
J 15,13	112
J 15,14,15	50
J 15,15	143, 387
J 15,16	330
J 15,16,17	20
J 15,26	36, 296
J 15,27	340
J 16,7	86
J 16,7,13	49
J 16,7-14	137
J 16,13	93, 134, 288, 296
J 16,13-15	387
J 16,20	362
J 16,23,24	182
J 16,33	274
J 17,15	19
J 17,17	179, 283
J 17,24a	78
J 17,3	179
J 18,36	52
J 19,1,3	53
J 19,2,5	60
J 19,17,18	17
J 19,17-42	59
J 19,28-30	119
J 20,1-18	64

J 20,21-22	330
J 20,22	94
J 20,26-29	322
J 20,28	82, 178
J 20,30-31	377
J 21,17	253, 378

Skutky apoštolské

Sk 1,10-11	396
Sk 1,8	91, 145
Sk 1,9	63
Sk 1,9-11	76
Sk 2	90
Sk 2,1-4	194
Sk 2,3	191
Sk 2,17	191
Sk 2,23-24	59
Sk 2,38	320
Sk 2,38-40	141
Sk 2,47	268
Sk 3,1	311
Sk 3,18	54
Sk 4,12	51, 182, 221
Sk 10,43	4
Sk 11,26	163
Sk 13,48	397
Sk 17,25b	94
Sk 17,26-27	287
Sk 20,32	392

Římanům

Ř 1,9	346
Ř 1,16	328
Ř 1,16-17	196
Ř 1,19-22	28
Ř 2,5-11	81
Ř 2,6-16	80
Ř 2,7	50
Ř 3,24	68
Ř 3,24-26	57
Ř 3,25	16
Ř 5,1,2	42
Ř 5,1-11	13
Ř 5,5	18, 97, 233
Ř 5,6-11	179
Ř 5,8	377
Ř 5,8,9	376
Ř 5,11	68
Ř 5,17-21	397
Ř 6,3-11	320
Ř 6,4-11	20
Ř 6,14	111
Ř 6,23	38, 203
Ř 8,6	168
Ř 8,9-17	89
Ř 8,13	388
Ř 8,14	88, 180
Ř 8,14-17	308
Ř 8,16	183
Ř 8,18-21	397
Ř 8,18-25	69
Ř 8,25-27	95
Ř 8,26	97, 93, 318
Ř 8,26-27	16, 30, 88, 273
Ř 8,26	376
Ř 8,28	1, 361
Ř 8,28-29	136
Ř 8,31	220
Ř 8,31-39	38
Ř 8,32	203
Ř 8,34	376
Ř 8,34-37	111
Ř 8,37	64

Ř 8,37-39	377
Ř 8,38-39	170
Ř 10,12-15	328
Ř 10,13	233
Ř 10,14	331
Ř 12,1	54, 160, 269
Ř 12,1,2	154
Ř 12,9,10	66
Ř 12,18	268
Ř 13,11,12	116, 198
Ř 13,11-14	306
Ř 13,12	214
Ř 15,33	392

1. Korintským

1K 1,30	42, 64, 182
1K 1,3-9	277
1K 1,9	34
1K 1,18	202
1K 1,30	68
1K 2,9	258, 263
1K 3,6,7	343
1K 3,6-9	341
1K 4,1,2	346
1K 4,11-16	344
1K 6,19	155
1K 9,24,25	245
1K 10,4	151, 174
1K 10,13	115, 312
1K 11,11	390
1K 11,23-26	326
1K 12,4-7	349
1K 12,12-31	155
1K 13	314
1K 13,1	155
1K 13,1-3	205
1K 13,4-7	373
1K 13,8-13	140
1K 13,9-12	277
1K 13,12	75
1K 14,20	367
1K 15	343
1K 15,1-4	342
1K 15,3	380
1K 15,3-5	173
1K 15,20	20
1K 15,20-28	61
1K 15,26	395
1K 15,53,54	269
1K 15,54,55	260
1K 15,55	64, 353, 395
1K 15,57	183, 322, 330

2. Korintským

2K 1,3,4	290
2K 3,18	66
2K 3,18	88
2K 3,18	135
2K 3,5	316
2K 4,17,18	228
2K 4,6	119
2K 5,1	354
2K 5,1-9	84
2K 5,1-10	257
2K 5,6-9	147
2K 5,7	237, 267
2K 5,10	80
2K 5,14,15	13, 131
2K 5,17	90
2K 5,19	45
2K 5,20	330
2K 5,21	55
2K 6,1,2	329

2K 6,2	208
2K 6,7	237
2K 6,18	362
2K 8,9	52
2K 9,8	30
2K 9,8,9	203
2K 10,4	237
2K 12,10	330
2K 13,4	123, 174
2K 13,11a,13	392
2K 13,13	94, 284

Galatským

Ga 1,3	274
Ga 2,20	127, 169, 323
Ga 4,4	45
Ga 4,6	362
Ga 5,5	77
Ga 5,22	283
Ga 5,22,23	98, 135, 163, 388
Ga 5,25	97
Ga 6,1-5	130
Ga 6,2	168, 268
Ga 6,14	161, 164, 185, 202

Efezským

Ef 1,3	30
Ef 1,3-10	41
Ef 1,3-14	43
Ef 1,5-8	142
Ef 1,17-19	305
Ef 1,20-23	47, 65
Ef 2,1	323
Ef 2,1-7	166, 247
Ef 2,1-10	120, 122
Ef 2,10	10
Ef 2,10-13	289
Ef 2,20-22	205
Ef 2,4-10	136
Ef 2,4-9	124, 178
Ef 2,5-10	42
Ef 2,8	43
Ef 2,8,9	57, 203
Ef 2,9	367
Ef 3,10-21	48
Ef 3,16	93, 97
Ef 3,17-19	49
Ef 3,18,19	42
Ef 3,19	48, 235
Ef 3,20,21	17
Ef 4,3	373
Ef 4,15,16	168
Ef 4,29	133
Ef 4,30-32	282
Ef 4,32	266
Ef 5,1-2	118
Ef 5,1-20	388
Ef 5,8,9	208
Ef 5,14	208, 214, 229, 333
Ef 5,19	41, 376
Ef 5,19,20	32
Ef 5,25,28	390
Ef 5,33	390
Ef 6,1-3	375
Ef 6,4	373
Ef 6,10-17	87, 198
Ef 6,11,18	71
Ef 6,11-17	208
Ef 6,11-18	237
Ef 6,13	201

Ef 6,15	337
Ef 6,23,24	284

Filipským

Fp 1,21	50, 226
Fp 2,14,15	367
Fp 2,5-11	47
Fp 2,5-7	52
Fp 2,6-11	25, 67
Fp 2,6-8	172, 194, 240, 331, 359, 384, 387
Fp 2,7	49, 323
Fp 2,7,8	60
Fp 2,8	185
Fp 2,9,10	46, 84
Fp 2,9-11	221
Fp 3,7-9	248
Fp 3,7-11	200
Fp 3,7-12	151
Fp 3,8	158, 312
Fp 3,12-14	196, 244
Fp 3,13,14	156
Fp 3,20,21	257
Fp 3,21	119
Fp 4,4-8	268
Fp 4,6	219
Fp 4,7	175, 289
Fp 4,8	159
Fp 4,13	95
Fp 4,19	134, 165, 216, 247, 306

Koloským

Ko 1,5	77
Ko 1,10-14	61
Ko 1,16	358
Ko 1,18-20	236
Ko 1,23,27	77
Ko 2,6	145, 317
Ko 2,6,7	32, 372
Ko 2,13	120
Ko 2,14	152
Ko 3,1-4	20
Ko 3,9,10	90
Ko 3,11	237
Ko 3,13	268
Ko 3,13,14	266
Ko 3,16	37, 215
Ko 3,17	221
Ko 3,17,23	348
Ko 3,21	373

1. Tesalonickým

1Te 4,13-17	128
1Te 4,13-18	70, 184, 398
1Te 4,14	400
1Te 4,15-18	342
1Te 4,16	80
1Te 4,16,17	12, 69, 355
1Te 4,16-18	146
1Te 4,17	13, 149, 235, 252
1Te 5,1-6	116
1Te 5,8	214
1Te 5,10	165
1Te 5,23	160
1Te 5,23,24	157

2. Tesalonickým

2Te 1,10	365
2Te 2	79
2Te 2,9,10	243
2Te 3,16	254
2Te 3,3	245, 281

1. Timoteovi

1Tm 1,15 297
1Tm 1,17 22
1Tm 2,8-10 347
1Tm 4,10 344
1Tm 4,12 388
1Tm 6,6-17 349
1Tm 6,12 239, 245

2. Timoteovi

2Tm 1,12 4, 251
2Tm 1,9 367
2Tm 2,2 294
2Tm 2,3 239
2Tm 2,13 305
2Tm 3,15 119
2Tm 3,15-17 299
2Tm 3,16 99
2Tm 4,17-18 229
2Tm 4,18 19
2Tm 4,5 71
2Tm 4,8 147, 180, 184,
211

Titovi

Tt 1,7-9 346
Tt 2,11-13 76, 156, 312
Tt 2,13 69
Tt 2,14 194
Tt 3,3-7 65
Tt 3,5-7 60

Židům

Žd 1,1,2 189
Žd 1,4 47
Žd 2,13-15 397
Žd 2,14-16 243
Žd 2,18 399
Žd 3,13,15 208
Žd 3,14,15 193
Žd 3,7 208
Žd 3,7-11 329
Žd 4,1 327
Žd 4,7 208
Žd 4,9 293, 300, 307
Žd 4,9,10 258, 271
Žd 4,12 100
Žd 4,12,13 99, 299
Žd 4,13 378
Žd 4,14-16 42, 67, 164
Žd 4,15 399
Žd 4,15,16 169, 247
Žd 4,16 291, 311
Žd 6,18,19 77
Žd 7,25 63, 178, 190, 249
Žd 8,5 277
Žd 9,27,28 79, 117
Žd 9,28 55, 72
Žd 10,22 162, 226
Žd 10,23 267
Žd 10,35 236
Žd 10,35-39 152, 190
Žd 10,37 69, 208
Žd 11,1 267
Žd 11,13 228, 257
Žd 11,38 240
Žd 12,1 247

Žd 12,1,2 111, 129, 166
Žd 12,1,2a 210
Žd 12,1-3 359
Žd 12,1-4 156
Žd 12,2 185, 302
Žd 12,2b 387
Žd 12,6-13 361
Žd 12,14 28
Žd 13,6 201, 204
Žd 13,8 11, 224, 305
Žd 13,14 257, 261
Žd 13,20 57
Žd 13,20,21 352

List Jakubův

Ik 1,2 361
Ik 1,17 14, 34
Ik 1,17a 350
Ik 2,15,16 197
Ik 2,23 50
Ik 3,2-12 133
Ik 4,7 213, 239, 376,
388
Ik 5,8 79, 342

1. list Petrův

1P 1,16 11
1P 1,18-20 54, 324
1P 1,23 397
1P 1,23-25 269
1P 1,24 213
1P 1,3 35, 40
1P 1,3-9 267
1P 1,6,7 228
1P 1,6-9 362
1P 1,8 48, 183
1P 1,24 384
1P 2,2 367
1P 2,4 226
1P 2,9 119
1P 2,21 54, 210
1P 2,24 19, 49, 55, 359,
380
1P 3,4 378
1P 3,8 66
1P 3,9 95
1P 3,12a 242
1P 3,15 294
1P 3,18 16, 185
1P 4,1 54
1P 4,10 346
1P 4,7-11 342
1P 5,4 57, 240
1P 5,5,6 349
1P 5,7 138, 145, 146,
177, 187, 216,
218, 231, 252,
277, 291, 310,
311
1P 5,8-10 213
1P 5,8-11 243
1P 5,10 245

2. list Petrův

2P 1,3-11 30
2P 1,5-8 66
2P 1,7 266

2P 1,19 65, 100, 272
2P 1,19-21 104
2P 3,3-9 74
2P 3,13 241
2P 3,18 293

1. list Janův

1J 1,5 22, 351
1J 1,7 231
1J 1,8-2,2 157, 186
1J 1,9 127, 129, 152,
165, 226
1J 2,2 55
1J 2,15-17 247, 336
1J 2,17 116
1J 3,1 376
1J 3,1-3 183
1J 3,2 75, 93, 123, 362
1J 3,2,3 128, 324
1J 3,3 388
1J 3,5 55
1J 3,9 397
1J 3,18 197
1J 4,7 371
1J 4,7-11 325
1J 4,7-12 307
1J 4,7-21 140
1J 4,8 104, 380
1J 4,8-10,16 39
1J 4,9 145
1J 4,9,10 12
1J 4,9-11 377
1J 4,10,19 55
1J 4,14 234
1J 4,16 4, 104, 165, 224,
290, 305, 380
1J 4,18 152
1J 4,19 143, 170, 253,
389
1J 5,2,3 231
1J 5,11,12 179
1J 5,14,15 300

2. list Janův

2J 1,2,3 281
2J 1,5 266

List Judův

Ju 1,20 96
Ju 1,25 16

Zjevení Janovo

Zj 1,1-8 73
Zj 1,3 77
Zj 1,4-6 186
Zj 1,5 183
Zj 1,5b,6 84
Zj 1,17b,18 400
Zj 2,4 122
Zj 2,7 199
Zj 2,28 72
Zj 3,5 68
Zj 3,11 77
Zj 3,18 68
Zj 3,20 52, 125, 137,
379
Zj 4,6-11 2
Zj 4,8 73
Zj 4,8,9 3
Zj 4,8-11 5, 26
Zj 4,11 82, 271, 287,
358
Zj 5,6-10 119
Zj 5,8 85
Zj 5,9 81, 189, 249,
319
Zj 5,9-13 15
Zj 5,12 173
Zj 5,12b 84
Zj 5,13 2
Zj 6,10 70, 74
Zj 6,14 152
Zj 6,16 241
Zj 7,9 157
Zj 7,9,10 63
Zj 7,9-17 83, 292
Zj 7,12 9, 29
Zj 7,14-17 229
Zj 7,17 110, 222, 255,
297, 396
Zj 12,6,7 342
Zj 14,1-3 199
Zj 14,2 188
Zj 14,6-13 192
Zj 14,7 340
Zj 14,13 258
Zj 14,14 84
Zj 14,14-16 332
Zj 15,2-5 2
Zj 17,14 173
Zj 19,1,5,6 27
Zj 19,6 61
Zj 19,6,7 276
Zj 19,6-7a 63
Zj 19,9 390
Zj 20,6 400
Zj 20,12 80
Zj 21 250, 263
Zj 21,1 179
Zj 21,1-4 147, 327
Zj 21,3 241
Zj 21,3,4 260
Zj 21,4 75, 222, 301,
396, 398
Zj 21,7 255
Zj 21,22-25 255
Zj 21,23 22, 252
Zj 21,24 276
Zj 22,1 91, 92
Zj 22,3 241
Zj 22,3,4 146
Zj 22,3-5 252
Zj 22,4 259
Zj 22,5 365, 396
Zj 22,7 77
Zj 22,7,10,12 72
Zj 22,16 72, 106
Zj 22,16b 259
Zj 22,17 91, 92, 223,
327
Zj 22,17,20 36, 300
Zj 22,20 69, 72, 125,
186, 192
Zj 22,21 284

INDEX BIBLICKÝCH ODKAZŮ V PÍSNÍCH

podle výskytu v písních

1 Ž 103,2-5 Ž 150,6 Ř 8,28	13 Ž 96,8 J 3,16 Ž 126,3 Ř 5,1-11 1Te 4,17 2K 5,14,15	Iz 6,2 1J 1,5	Ex 34,6,7 Jr 29,11 Iz 25,1 1K 1,9 Jk 1,17	J 1,14 Iz 9,5,6 Mal 3,20	1P 2,24 1J 2,2 1J 3,5 J 4,10,19 Žd 9,28	1K 1,30 1K 15,55
2 Iz 6,1-3 Zj 4,6-11 Zj 5,13 Zj 15,2-5	14 Ex 3,14a Ž 103,20-22 Ž 148 Ž 102,26-28 Ž 117 Jk 1,17	23 Ž 148,7-13 Ž 66,1-4 1Pa 16,8-12 Ž 105,1-5 Iz 12,4-6 L 2,14	35 Kaz 11,7 Ž 119,105 Ž 36,10 Př 4,18 1P 1,3	46 L 2,8-18 Mt 2,1-11 L 2,25-38 Fp 2,9,10	56 Mt 26,36-46 Mk 4,36 L 22,42 Mt 27,45 Mk 15,33 L 23,44 Am 8,9	65 Tt 3,3-7 Ef 1,20-23 Iz 13,11 Da 4,34 1S 2,7-9 2P 1,19 Ž 43,3
3 Ž 22,3 Ž 22,22-30 Ž 117 Iz 6,3 Zj 4,8,9	15 Ž 148,1,2 Ž 150,6 Ž 103,19-22 Ž 98,1-6 Zj 5,9-13	24 Ž 118,14 Ex 15,12 Iz 12,2 Iz 26,3	36 Zj 22,17,20 Mt 6,10 J 14,16 J 15,26 Iz 25,1	47 Fp 2,5-11 L 2,13-14 Žd 1,4 Ef 1,20-23	57 Iz 53,5 Ř 3,24-26 Ef 2,8,9 J 10,11,14 Ž 23,1 Ez 34,12 Žd 13,20 1P 5,4	66 J 3,16 J 15,9 Ř 12,9,10 2K 3,18 2P 1,5-8 1P 3,8
4 Ž 148 Ž 62,3,7,8 Sk 10,43 2Tm 1,12 1J 4,16	16 1P 3,18 Ju 1,25 Ř 3,25 Ž 84,12 Ř 8,26,27	25 Ž 27,4 Ž 106,1 1Pa 16,34 Ž 107 Iz 25,1 Fp 2,6-11	37 Jb 26,7-14 Ž 95,1-6 Iz 40,26 Ko 3,16	48 Ž 104,34 Ef 3,19 1P 1,8 Ef 3,10-21	58 Mt 21,5-9	67 Fp 2,6-11 Žd 4,14-16
5 Abk 2,20 Iz 6,3 Zj 4,8-11 Ž 33,8 Ž 95,6	17 Ef 3,20,21 J 14,27 J 19,17,18 Jb 19,25-27	26 Ž 100 1Kr 8,30 2Pa 6,21 Zj 4,8-11	38 J 3,15,16 Ř 6,23 Ř 8,31-39	49 Ef 3,17-19 Fp 2,7 Mt 3,13 Mt 4,1-11 J 13,1-31 1P 2,24 J 16,7,13	59 Mt 27,35-54,57-60 L 23,39-43,50-53 J 19,17-42 Mk 15,20-46 Sk 2,23,24	68 Iz 61,10 Ž 3,3 J 5,25 Ř 3,24 Ř 5,11 1K 1,30 Zj 3,5,18
6 Sir 50,22-24 Sir 39,35 Iz 12,4 1Pa 29,13	18 Iz 40,26 Ex 13,21 Ex 16,5 Ž 78,24,25 Ř 5,5	27 Ž 145 Ž 148 Jb 12,7-10 Jz 19,1,5,6	39 1J 4,8-10,16	50 Fp 1,21 J 15,14,15 J 10,28 Ř 2,7 Jk 2,23	60 Fp 2,7,8 Mt 27,46 Mk 15,34 Ž 22,1 Mt 27,29 Mk 15,17 J 19,2,5 J 14,2,3 Tt 3,5-7	69 Tt 2,13 Ř 8,18-25 Žd 10,37 Mt 28,2 1Te 4,16,17 Zj 22,20
7 Ž 103,21 Ž 149 Ž 150	19 Ž 85,7 Ž 80,19 Abk 3,2 J 17,15 2Tm 4,18 Iz 1,18 1P 2,24 Mt 7,18-20	28 Ž 113,4 Ž 148,3 Ř 1,19-22 Žd 12,14	40 1P 1,3 Ž 146,5-10 Iz 25,9	51 Mt 9,12 L 4,18 Mt 9,2 Mt 4,24 Mk 6,56 L 5,31 Sk 4,12	61 L 24 Ex 15,1 1K 15,20-28 Ko 1,10-14 Jz 19,6	70 Mk 14,62 Mk 13,35 Mt 24,3,36-44 1Te 4,13-18 J 14,3 Zj 6,10
8 Ž 104 Ž 18 Ž 103,14 Ž 145,10 J 1,4,5	20 1K 15,20 Ř 6,4-11 Ž 100,1,2 Iz 25,7-9 J 15,16,17 Ko 3,1-4	29 Am 4,13 Jb 38,4-11 Zj 7,12	41 Ž 145 Ef 1,3-10 Ef 5,19 Dt 32,11,12	52 J 1,11 Fp 2,5-7 2K 8,9 J 14,2 L 2,7 J 1,10-12 J 18,36 Zj 3,20	62 Jb 9,1-12	71 Mt 25,13 L 21,7 Ef 6,11,18 2Tm 4,5
9 Zj 7,12 Ž 92 Ž 138 Iz 25,1	21 1K 15,20 Ř 6,4-11 Ž 100,1,2 Iz 25,7-9 J 15,16,17 Ko 3,1-4	30 1Pa 29,14 Ef 1,3 2P 1,3-11 2K 9,8 Ř 8,26,27	42 Ž 86,15 J 1,14-17 J 14,6 Ř 5,1,2 1K 1,30 Ef 2,5-10 Ef 3,18,19 Žd 4,14-16	53 Iz 52,13-53,12 Mt 27,29 Mk 15,17-18 J 19,1-3	63 Zj 7,9,10 Jz 19,6-7a J 14,18,1-3 J 6,33 Sk 1,9 Mt 28,20 Žd 7,25	72 Žd 9,28 Zj 2,28 Zj 22,16 Zj 22,7,10,12,20
10 Ž 43,4 Mt 6,9-13 L 11,1-4 Ef 2,10	22 1Mak 9,10 1Mak 3,17-23 1Mak 4,8-14 Mt 5,10-12 Mt 10,39 Ž 34,8 Ž 35,1-3	31 Ž 19 Ž 24 Ž 97 Ž 145,9 Mt 6,25-34 Ex 15,18	43 1Pa 17,16,17 2S 7,28 Ef 1,3-14 Ef 2,8 Ž 112,4 J 9,25	54 1P 1,18-20 1P 2,21 1P 4,1 Iz 53 Mt 16,21 Sk 3,18 Ř 12,1	64 Mt 28,1-6,9 Mk 16,1-20 L 24,1-12 J 20,1-18 Ř 8,37	73 Ž 23,4 Da 7,13 Mt 26,64
11 Ž 117 Lv 11,44,45 1P 1,16 Žd 13,8 1Pa 16,8-10 Ž 105,1-3	23 Ž 104,2 1Tm 1,17 Ž 104,2 Zj 21,23	32 Ž 104 Ef 5,19,20 Ko 2,6,7 Kaz 3,11	44 L 2,17 L 2,6-20 Mt 28,19 Mt 1,21 Iz 40,9-11	55 Mt 16,21 Sk 3,18 Ř 12,1		74 Zj 6,10 2P 3,3-9
12 Ž 145,3 Ž 121 1Te 4,16,17 1J 4,9,10		33 Ž 19,1-4 Gn 1,1-2,4 Bár 3,9-4,4	45 L 2,13,14 2K 5,19 Ga 4,4 Mt 1,21			75 1K 13,12 1J 3,2 Zj 21,4

76
Mt 24
Mk 13
L 21,7-28
Sk 1,9-11
Tt 2,11-13
77
Žd 6,18,19
Ga 5,5
Ko 1,5,23,27
Zj 1,3
Zj 3,11
Zj 22,7
78
Mt 24,3
Mt 24,29
Mk 13,24,25
L 21,25
Jl 3,4
Jl 14,2,3
J 17,24a
79
Jl 2,1
Ez 33,2,3
Jk 5,8
Žd 9,27,28
2Te 2
80
1Te 4,16
R 2,6-16
2K 5,10
Zj 20,12
81
Mt 16,27
R 2,5-11
Ž 98,9
Zj 5,9
82
Ž 24,7-10
J 20,28
Zj 4,11
83
Zj 7,9-17
Mt
24,35,36,42,44
J 12,13
84
Fp 2,9-11
2K 5,1-9
Zj 1,5b,6
Zj 5,12b
Zj 14,14
85
Ž 113,1
Ž 48,1
Ž 146,2
Ž 150,2
Zj 5,8
86
Ž 80
J 16,7
Iz 5,7
87
Ef 6,10-17
88
J 14,16,26
R 8,14,26,27
2K 3,18
89
L 11,13
R 8,9-17
Ez 36,26
Za 4,6b
90
J 14,13-27
Sk 2
2K 5,17
Ko 3,9,10
91
Zj 22,1,17
J 7,38,39
Sk 1,8
92
Oz 6,3
Zj 22,1,17
J 7,38,39
Iz 32,15
Iz 44,3
93
R 8,26
Ef 3,16
J 16,13
Ij 3,2
94
J 20,22
Ez 36,27
Jl 3,1,2
Sk 17,25b
2K 13,13
Zj 20,12
95
Ez 34,26
Ž 115,12,13
R 8,25-27
Fp 4,13
Ij 3,9
96
J 14,1-3
Mt 7,13
Pf 4,26,27
Ju 1,20
97
Ga 5,25
Z 116,1,2
R 5,5
R 8,26
Ef 3,16
98
Ga 5,22,23
Mk 8,34-38
L 6,43-45
Mt 10,38,39
99
2Tm 3,16
Žd 4,12,13
Jr 15,16
100
Ž 119,130,105
Žd 4,12
2P 1,19
101
Mt 14,15-21
J 6,48-58
Mt 4,4
102
Dt 6,5-9
J 14,1-3
103
Ex 20,1-17
Dt 5,1-22
104
2P 1,19-21
Ij 4,8,16
105
Ž 119,105
Iz 40,8
106
J 8,12
Zj 22,16
Z 119,105
107
Iz 49,15-16
J 13,1
Pf 23,26
J 4,35-38
J 14,1-4
108
Mt 11,28
Mk 2,17
Mt 5,3-6
J 6,48-51
109
Pf 3,5-6
Ž 121
Iz 46,3,4
110
L 15,3-7
J 10,1-4,16
Zj 7,17
111
Žd 12,1,2
R 8,34,37
R 6,14
J 10,10
112
J 14,27
Mt 6,13
J 15,13
113
Iz 40,11
Z 23
J 10,11-15
Mt 7,13,14
114
Iz 30,15
Pf 3,5
Z 37,5
115
Mt 11,28-30
1K 10,13
116
J 14,1-4
I 7,15,1-6
R 13,11,12
Ij 2,17
Mt 6,19-21
Mk 10,17-27
117
Iz 53,3-6
Žd 9,27,28
Mt 7,13,14
118
J 14,19
Mk 11,12-14
Mt 21,18-22
Ef 5,1-2
119
Zj 5,6-10
1P 2,9
2K 4,6
2Tm 3,15
Fp 3,21
J 19,28-30
120
Ef 2,1-10
Ko 2,13
Iz 1,18
Pf 23,26
J 14,27
121
Mt 9,27-30
Mt 11,28-30
122
Ef 2,1-10
Zj 2,4
123
2K 13,4
Iz 1,18
Ij 3,2
124
Dt 32,4
Ef 2,4-9
125
Zj 3,20
Mt 11,28-30
Mt 4,4
Zj 22,20
126
Mt 11,28-30
Ž 119,105
Iz 53,4-6
127
L 15,18,20
Ga 2,20
Ij 1,9
Iz 1,18
128
J 1,29
Iz 1,18
Ž 103,3,4
Ij 3,2,3
1Te 4,13-17
129
Ij 1,9
Žd 12,1,2
Ž 31,2-4
130
Gn 4,9
Ga 6,1-5
Mt 5,43-48
131
2K 5,14,15
132
Mt 11,28-30
J 7,37-39
J 8,12
133
Jk 3,2-12
Pf 21,23
Ef 4,29
Kaz 12,13,14
134
J 12,21
J 16,13
Fp 4,19
Iz 9,6
135
Mt 5,5
Mt 11,29
Ga 5,22,23
2K 3,18
136
Ž 61,1
Iz 1,18
Ef 2,4-10
R 8,28,29
137
Zj 3,20
J 16,7-14
L 9,23
138
1P 5,7
139
Ž 42,1-5
140
Ij 4,7-21
1K 13,8-13
141
Mt 1,21-23
Sk 2,38-40
Nu 6,22-27
142
Ž 32,8
Iz 58,11
Z 19,9
Ef 1,5-8
143
Ij 4,19
Oz 11,4
J 15,15
Mt 22,37
Mt 28,18
144
Mt 7,24-27
Iz 28,16
Dt 32,4
145
Ij 4,9
Mt 11,28
Ko 2,6
1P 5,7
Sk 1,8
146
Mt 5,3
1P 5,7
1Te 4,16-18
Zj 22,3,4
147
2K 5,6-9
2Tm 4,8
Zj 21,1-4
148
Ž 23,4
Ž 139,23-24
Ž 36,10
149
Ž 37,7
Mt 16,24
Ž 46,10
1Te 4,17
150
Ž 121
Ex 13,21
Mt 8,23-27
Mt 7,13,14
151
Dt 32,4
IS 2,2
J 6,35-52
1K 10,4
Fp 3,7-12
152
Iz 48,18
Ij 1,9
Ij 4,18
Ko 2,14
Zj 6,14
Žd 10,35-39
153
Gn 5,24
Jb 22,21
Iz 57,2
J 1,12,13
154
Mt 22,37
R 12,1,2
155
1K 6,19
1K 12,12-31
1K 13,1
156
Žd 12,1-4
Fp 3,13,14
Tt 2,11-13
157
Ij 1,8-2,2
Za 3,1-5
Zj 7,9
1Te 5,23,24
158
Fp 3,8
Mt 22,37
Ž 62,3
159
Fp 4,8
Ž 40,2-5
J 14,1-4
160
R 12,1
L 14,25-33
1Te 5,23
161
Pf 14,26
Iz 32,2
Mt 27,36
Ga 6,14
162
Žd 10,22
163
Ž 84,2
Ga 5,22,23
Sk 11,26
164
Za 13,1
Ga 6,14
Žd 4,14-16
L 4,16-21
165
1Te 5,10
J 6,37
Fp 4,19
Ij 1,9
Ij 4,16
166
Pf 23,26
Ef 2,1-7
Žd 12,1,2
167
Pf 23,26
Z 28,7
Ž 31,4
168
Ga 6,2
Mk 9,23,24
R 8,6
Ef 4,15,16
169
Ga 2,20
Mt 11,28,29
Žd 4,15,16
170
Ij 4,19
Oz 11,4
Mt 22,37
Mt 28,18
R 8,38,39
171
Ž 27,3,11
Ž 23,1-4
172
Mt 6,9
J 3,16
Fp 2,6-8
J 14,27
173
Zj 17,14
Zj 5,12
1K 15,3-5
J 14,1-3
174
2K 13,4
Ž 138,2
1K 10,4
IS 2,2
Mt 25,31
175
Dt 33,27
Fp 4,7
Pf 4,18
Ž 27,1
176
Ž 122,2
L 17,5
J 10,27-30
Ž 18,32-35
177
Mt 27,46
1P 5,7
J 14,1-4
178
Žd 7,25
Mt 7,14

J 20,28 Ef 2,4-9	194 Fp 2,6-8 Mt 4,16 Sk 2,1-4 Tt 2,14	208 Ef 6,11-17 Ef 5,8,9,14 Zd 10,37 2K 6,2 Zd 3,7,13,15 Zd 4,7 Z 95,7	Ž 29,11 Ř 8,31	Př 14,26,27 J 3,16,17 Ex 15,26 Oz 6,1 Ž 147,3 Z 103,3 Jr 33,6	242 Ž 34,16-21 Ž 33,18 Ž 32,8 1P 3,12a Př 15,3 2Pa 16,9 J 10,27-29	254 J 3,16 Jr 31,3 Ž 7,7 Z 100,5 2Te 3,16
179 Ř 5,6-11 J 17,17,3 1J 5,11,12 Zj 21,1	195 Z 133,1 J 13,35	209 Kaz 3,14 Da 4,34 Z 33,11	221 Ko 3,17 Fp 2,9-11 Ž 72,19 Př 18,10 Sk 4,12	233 Iz 40,8 Ř 5,5 Ř 10,13 J 6,51 J 4,14 Ž 36,8,9 Ž 28,7 Ž 119,114 Pis 2,4	243 Ž 46 Ž 9,10 Ž 59,10,18 Ž 62,3,7 Ž 94,22 Př 29,25 1P 5,8-11 2Te 2,9,10 Žd 2,14-16	255 Zj 21,7 Zj 7,17 Zj 21,22-25
180 Ř 8,14 J 1,12 2Tm 4,8	196 Fp 3,12-14 Ř 1,16,17	210 Z 25,9 Zd 12,1,2a 1P 2,21	222 Zj 21,4 Iz 25,8 Zj 7,17 Iz 30,19 Iz 35,10 Iz 65,18,19 Jr 31,12,13	234 J 4,14 Mt 28,6 J 14,19 Oz 6,1	244 Ž 23,2,4 Ž 48,15 Fp 3,12-14 Mt 8,26 Z 107,24-32	256 Ž 73 1Kr 8,28 Ž 130
181 J 4,14	197 1J 3,18 Jk 2,15,16 Mt 25,31-46	211 L 17,20 2Tm 4,8	223 Iz 40,10,11 Iz 66,12-14	235 Iz 9,6 Ex 33,22 Iz 32,2 Ž 16,8 Ef 3,19 1Te 4,17	245 1K 9,24,25 Dt 6,25 Kaz 9,10a 2Te 3,3 1Tm 6,12 1P 5,10	257 J 14,1-3 Mt 7,14 Fp 3,20,21 Zd 11,13 Zd 13,14 2K 5,1-10 2Pa 29,15
182 Sk 4,12 J 16,23,24 1K 1,30	198 Ř 13,11,12 Ef 6,10-17 Joz 1,7	212 Mk 4,39 Iz 43,1,2 Př 3,5 Z 37,5	224 J 14,1 Ž 102,28 Mal 3,6 Žd 13,8 1J 4,16	236 Ko 1,18-20 Žd 10,35 Př 2,7,8 Gn 35,15 Ž 73,28	246 Zj 22,4 Z 15 Ex 15,17 Iz 33,15,16 Př 2,7,8 Ž 84,11,12	258 Zd 4,9,10 Zj 14,13 Iz 35,10 Mt 25,34 Iz 64,3 1K 2,9
183 1P 1,8 1J 3,1-3 J 3,3-9 Ř 8,16 Zj 1,5 Z 104,33 1K 15,57	199 Zj 14,1-3 Zj 2,7 Mt 5,5	213 Z 16,11 Z 92,5-7 Z 104,34 Mt 13,44 Iz 40,6-8 1P 1,24 1P 5,8-10 Jk 4,7	225 Gn 28,10-19 Gn 35,15 Ž 73,28	237 Ž 27,1 2K 5,7 Ko 3,11 J 8,12 Ef 6,11-18 2K 6,7 2K 10,4	247 Mt 11,28 Žd 12,1 Fp 4,19 Mt 6,31-34 Žd 4,15,16 1J 2,15-17 Ef 2,1-7	259 Zj 22,4 Zj 22,16b 1Pa 16,31 Jr 29,11
184 2Tm 4,8 1Te 4,13-18	201 Žd 13,6 Ž 86,11,12 Ž 9,2,3 Mt 6,10 L 11,2 Ef 6,13	214 Ef 5,14 Ř 13,12 1Te 5,8	226 Fp 1,21 J 6,44 1P 2,4 Ž 51,17 1J 1,9 Žd 10,22	238 J 15,9b Ž 125,2 Ž 23,1,2	248 Fp 3,7-9 Mk 8,36,37 L 16,19-31	260 Zj 21,3,4 1K 15,54,55
185 Ga 6,14 Fp 2,8 L 23,35 1P 3,18 Žd 12,2	202 Mt 16,24 Mk 8,34 L 9,23 1K 1,18 Ga 6,14	215 Iz 35,10 J 6,37 Ko 3,16	227 Ž 23	239 2Tm 2,3 Jk 4,7 2Pa 20,15b	249 Jb 19,25-27 Žd 7,25 Zj 5,9	261 Zd 13,14 Iz 35,10 Jr 31,12
186 Zj 22,20 1J 1,8-2,2 Zj 1,4-6	203 Kaz 3,13 Kaz 5,18 Iz 1,19 Mt 7,11 J 1,16 Ř 6,23 Ř 8,32 2K 9,8,9 Ef 2,8,9	216 Na 1,7 1P 5,7 Z 17,8 Fp 4,19	228 1P 1,6,7 Žd 11,13 Mt 11,29 2K 4,17,18	240 Ž 23 Žd 11,38 Fp 2,6-8 Ez 34,12-16 J 10,11 Iz 40,10,11 1P 5,4	250 Zj 21	262 Ž 25,5 Ž 139,23,24 Mt 6,13
187 Mt 11,28-30 1P 5,7	204 Iz 41,10,13,14 Iz 49,15,16 Iz 44,21 Z 27,1-3 Žd 13,6	217 Z 62,7 Z 27,5 Z 94,22	229 Př 16,6,7 Zj 7,14-17 2Tm 4,17,18 Ef 5,14	241 Iz 65,17 2P 3,13 Zj 6,16 L 23,30 Zj 21,3 Zj 22,3	251 2Tm 1,12 Ž 16	263 Iz 62,4 Zj 21 1K 2,9 Dt 8,10
188 Za 13,1 L 23,42 Zj 14,2 Iz 53,4-6,12	205 1K 13,1-3 J 13,34,35 Ef 2,20-22	218 Z 22,27 Z 105,4 Pl 3,25 Z 32,7 Z 61,5 Iz 26,4 1P 5,7 L 22,42	230 Kaz 3,14 Z 33,11 J 10,27-29 Ž 23,1,2	242 2P 3,13 Zj 6,16 L 23,30 Zj 21,3 Zj 22,3	252 1P 5,7 1Te 4,17 Zj 22,3-5 Zj 21,23 J 14,3	264 Mt 6,9 L 11,2 Z 133,1
189 Zj 5,9 Žd 1,1,2 Ž 100,5	206 Z 32,8 Ž 139,24 Ž 25,5 Z 31,4	219 Z 145 Mt 6,8b Z 38,10 Fp 4,6	231 1J 1,7 Př 16,20 1J 5,2,3 Ex 19,5 1P 5,7	243 J 10,11 Iz 40,10,11	253 J 21,17 1J 4,19	265 J 13,34,35 2J 1,5 2P 1,7 Ef 4,32 Ko 3,13,14
190 Jb 19,25-27 Žd 7,25 Žd 10,35-39	207 Ž 107,23-32,43 Mt 8,26	220 Iz 41,10 Joz 1,9	232 J 8,12			266 Zd 11,1 1P 1,3-9 Zd 10,23 2K 5,7

268
 Fp 4,4-8
 Ga 6,2
 Ko 3,13
 R 12,18
 Sk 2,47
269
 Z 36,9
 R 12,1
 1K 15,53,54
 1P 1,23-25
270
 Z 100
271
 Z 49,10
 Zj 4,11
272
 Nu 6,25
 Z 119,135
 2P 1,19
 Z 4,7
 Z 27,8
273
 Iz 58,13,14
 Z 139,23,24
 R 8,26,27
274
 J 16,33
 Nu 6,26
 Z 29,11
 Ga 1,3
275
 Z 92
276
 Zj 19,6,7
 Zj 21,24
 Z 95,6
 Z 100
277
 1K 1,3-9
 1P 5,7
 1K 13,9-12
 Z 8,5
278
 Z 84,1-5
279
 J 14,26
 L 11,28
 Z 119,18
 J 6,68
280
 2S 7,29
 1Pa 17,27
 Z 115,12-15
281
 Gn 28,25
 1Pa 4,10
 2J 1,2,3
 Z 37,23,24
 2Te 3,3
282
 Z 34,16
 Z 119,5,12
 Ef 4,30-32
283
 Nu 6,24,26
 Ga 5,22

J 17,17
 Z 119,60
 Z 40,11
 Z 111,6
284
 2K 13,13
 Z 133
 Zj 22,21
 Ef 6,23,24
285
 Z 118,24
286
 Gn 1,31-2,3
 Ex 20,8-11
 Iz 58,13,14
287
 Iz 40,26
 Sk 17,26,27
 Zj 4,11
288
 Ex 20,11
 Gn 2,3
 Lv 26,2
 Iz 55,1-3
 Mt 11,28
 J 16,13
289
 Fp 4,7
 Ef 2,10-13
 J 6,37
 2K 1,3,4
 1J 4,16
291
 Iz 58,13,14
 1P 5,7
 Z 4,16
292
 Zj 7,9-17
293
 Iz 66,23
 Lv 19,30
 Z 84,2,3
 Z 104,4
 Z 4,9
 Z 62,6
 2P 3,18
294
 Mt 11,28
 1P 3,15
 2Tm 2,2
295
 Ex 31,13,16
 Lv 19,30
 Iz 56,2
 Ez 20,12,20
 L 4,16
 Gn 2,2,3
296
 Z 118,24
 Iz 58,13,14
 Iz 9,5
 J 14,27
 J 15,26
 J 16,13
297
 Gn 2,2,3

Mt 28,1-6
 Mk 16,1-6
 L 23,56-24,7
 1Tm 1,15
 Zj 7,17
298
 Iz 58,13,14
299
 Gn 2,2,3
 Z 84,5
 Z 4,12,13
 J 5,39
 2Tm 3,15-17
 J 4,14
300
 1J 5,14,15
 Z 4,4
 Z 116
 Z 4,9
 Zj 22,17,20
301
 Iz 57,15
 Iz 6,3
 Mt 4,4
 Zj 21,4
302
 J 6,68
 Mk 9,24
 Mt 6,6
303
 Ex 20,8-11
 Ez 20,12,20
 Iz 58,13,14
304
 Lv 23,32
 Ex 20,9,10
 Gn 2,3
 Iz 66,23
305
 1J 4,16
 2Tm 2,13
 Ef 1,17-19
 Z 13,8
306
 R 13,11-14
 Fp 4,19
307
 Z 84,1,2
 1J 4,7-12
 Z 4,9
308
 Gn 2,3
 R 8,14-17
309
 Z 48,15
 Z 73,23,24
 J 6,31-35
 Ex 16,4
 Ex 13,21,22
 Dt 8,15,16
310
 1P 5,7
 Mt 11,28
 Z 62,8
 Ex 33,11
311
 Sk 3,1
 Z 4,16

Z 27,8
 1P 5,7
 Dt 33,27
312
 Fp 3,8
 Tt 2,11-13
 1K 10,13
 J 3,16
313
 Z 51,12
 Iz 1,18
314
 1K 13
315
 Mt 6,9-13
 Dt 8,3
 Iz 58,13,14
316
 2K 3,5
317
 Ko 2,6
 Gn 5,24
 Pr 4,18
318
 R 8,26
 Mk 9,24
 Mt 6,6
319
 Zj 5,9
 J 7,37-39
320
 R 6,3-11
 Sk 2,38
321
 L 3,2-18
322
 J 3,16
 J 20,26-29
 1K 15,57
323
 Ga 2,20
 Ef 2,1
 Fp 2,7
 L 22,44
324
 1P 1,18-20
 1J 3,2,3
325
 J 6,68
 J 3,16
 1J 4,7-11
326
 1K 11,23-26
327
 Zj 22,17
 Zj 21,1-4
 Z 4,1
328
 R 10,12-15
 R 1,16
329
 Z 95,7-9
 Z 3,7-11
 Mt 3,2
 Mt 4,17

Mt 25,10-12
 2K 6,1,2
330
 J 20,21,22
 1K 15,57
 L 4,18,19
 2K 12,10
 J 15,16
 2K 5,20
 Mt 16,24
 Mt 25,21
331
 R 10,14
 Fp 2,6-8
 Mt 11,28
332
 L 10,2
 Mk 4,26-29
 Zj 14,14-16
333
 L 4,18-19
 Ef 5,14
 Mt 24,14
334
 Ez 33,2-4
 Mt 11,28
 Iz 61,1
 IS 15,22
335
 Kaz 11,6,4
 Z 126,6
336
 J 4,35
 Z 98,7-9
 J 2,15-17
337
 Ef 6,15
 J 13,35
 J 7,37,38
 L 10,2
338
 Z 100,2
 Pf 22,6
 Iz 52,7
 Z 25,4,5
339
 J 9,4
 Z 104,23
 Kaz 9,10
340
 J 15,27
 Mt 28,19,20
 Zj 14,7
 Mt 9,37,38
 L 10,2
341
 Mt 9,37,38
 Z 18,7
 L 10,2
 J 4,35
 Kaz 11,6
 1K 3,6-9
342
 Zj 12,6,7
 Jk 5,8
 1P 4,7-11
 1Te 4,15-18
 1K 15,1-4
343
 J 12,23-26

1K 3,6,7
 1K 15
344
 J 9,4
 1Tm 4,10
 Mt 11,28-30
 1K 4,11-16
 Iz 65,23
345
 Mk 16,15-17
 Mt 28,18-20
346
 Z 98,4
 R 1,9
 Tt 1,7-9
 1K 4,1,2
 1P 4,10
347
 1Kr 8,27
 1Pa 29,11-20
 Iz 56,7b
 1Tm 2,8-10
 J 4,23
348
 Z 116
 1Pa 29,5b
 IS 15,22
 Z 37,34
 Z 128
 Ko 3,17,23
349
 1Tm 6,6-17
 1P 5,5,6
 1K 12,4-7
350
 Z 94,22
 Z 62,3,7
 Z 16,11
 Jk 1,17a
 IS 7,12b
 Ex 33,14
351
 L 24,29,32
 J 8,12
 1J 1,5
 Z 91,1,2,5a
352
 J 10,11,14
 Iz 40,10,11
 Z 13,20,21
 Pf 3,24Z 121
353
 L 24,29
 Z 27,1
 2S 22,7
 Z 18,7
 2Pa 15,4
 Z 46,2,3
 Mt 6,13
 Z 9,10
 1K 15,55
354
 Z 65,9
 Kaz 11,6
 2K 5,1
 Z 19,2-5a
355
 Z 33

Z 4,9
 1Te 4,16,17
356
 Z 65
 Z 67,2
357
 Z 103,1,2
 Z 63,7,8
 Z 42,9
358
 Z 141,1,2
 Ko 1,16
 Iz 40,26
 Zj 4,11
359
 Z 48,15
 Fp 2,6-8
 1P 2,24
 Z 12,1-3
 Z 121,4-7
 Z 139,10,11
360
 Z 3,5
 Z 4,9
 Z 92,1-3
 Pl 3,22-23
 L 11,13,4b
 Mt 6,13,10
 Mk 3,35
361
 Z 148
 Z 36,10
 R 8,28
 Jk 1,2
 Z 12,6-13
362
 Z 3,5,6
 J 1,12,13
 2K 6,18
 Ga 4,6
 1J 3,2
 J 16,20
 1P 1,6-9
363
 Z 30,5,6
 Iz 60,1-3
 Z 37,3-7a
 Z 10,17
364
 Z 5,3
 Z 119,47
 Z 130,6-8
 Iz 26,9
 Mk 1,35
365
 Z 118,24
 Z 96,11-13
 2Te 1,10
 Zj 22,5
366
 Z 57,8,9
 Z 108,2-6
 Z 92,2-5
 Z 33,2-5
 Z 138,1-5
367
 Mt 18,3
 Fp 2,14,15

1P 2,2
1K 14,20
Ef 2,9
2Tm 1,9
Ž 143,8

368
Ž 127,3
Iz 54,13
Mt 19,13-15
Mk 10,13,14
L 15,15-17

369
Ž 127
Iz 26,3
Ž 104,33,34
Př 15,17

370
Mt 19,6
Ž 121
Mt 19,5,6

371
Mt 19,5,6
Mk 10,6-9
Ij 4,7
Iz 26,3

372
Ko 2,6,7
Gn 18,19
Dt 6,4-9
Př 22,6
Mal 3,24a

373
L 2,40,52

1K 13,4-7
J 14,17
Ef 4,3
Ef 6,4
Ko 3,21

374
Mk 10,13-16

375
Ef 6,1-3
Ex 20,12
Lv 19,3a
Př 1,8,9
Př 6,20
Dt 6,4-9
L 2,51

376
Ij 3,1
J 15,9
R 8,26,34
Jk 4,7
Ef 5,19
R 5,8,9

377
R 8,37-39
J 3,16
R 5,8
J 20,30,31
Ij 4,9-11
Iz 41,10,13
J 13,34
J 10,11,27-29

378
IS 16,7b

Iz 55,8,9
1Kr 8,39
1Pa 28,9
1P 3,4
Ž 139,2-4
Př 16,2
Žd 4,13
Ž 17,3
Jb 34,21,22
Jr 17,9,10
J 21,17
Mt 5,8

379
Ž 103,19
Iz 66,1a
Mt 6,7,8
Mt 10,29-31
Ž 104,24-28
Kaz 3,11
Zj 3,20

380
J 3,16
Ij 4,8,16
1P 2,24
1K 15,3
Mt 28,20b

381
J 10,14,11
Ž 23,1
Mt 15,24
Ez 34,11,12

382
Gn 15,5
Ž 147,4

Ž 8,4
Ž 19,2-7
Ž 33,6
Ž 148

383
Ž 23,3
Ž 143,8b,10
Ž 25,4,5
Ž 32,8
Iz 30,21
Ž 86,11
Př 9,10
Ž 111,10
Kaz 12,13

384
Př 22,6
Př 20,11
Kaz 11,9,10
Kaz 12,1,6
Fp 2,6-8
Ž 37,1-5
Ž 103,15-17
Iz 40,6-8
1P 1,24

385
Mal 3,17

386
Ž 148
Ž 8

387
J 16,13-15
J 15,15
Žd 12,2b

Fp 2,6-8

388
Ga 5,22,23
Gn 3,1-6
R 8,13
Ef 5,1-20
Ij 3,3
1Tm 4,12
Jk 4,7

389
Ž 121
Jr 31,3
Mal 1,2a
Ij 4,19
Jb 1,21

390
1K 11,11
Ef 5,25,28,33
Iz 26,3
Př 19,14
Tób 8,5-8
Pis 6,3
Pis 1,15,16a
Iz 54,5
Zj 19,9

391
IS 7,12b
J 3,16,17
Mt 6,8b
Zj 7,17
Ez 34,12,16,31
Ž 71,17,18

392
Sk 20,32

2K 13,11a,13
R 15,33
Rt 2,4
Mt 28,20b
Mt 1,23
Ž 17,8
Ž 12,8a

393
Ž 80,2-4
Ž 139,23,24
Ž 48,15
Ž 27,11

394
Ž 67
Ž 90,1,12,17
Ž 100

395
Ž 39,5-8
Jb 14,13-17
1K 15,26,55

396
Kaz 12,2
Kaz 12,1-7
Zj 22,5
Sk 1,10,11
Mt 25,31
Da 7,13,14
Zj 21,4
Zj 7,17
Iz 25,8

397
R 5,17,21
Žd 2,13-15

Ij 3,9
1P 1,23
R 8,18-21
J 3,36
J 6,40,47
Sk 13,48

398
Jb 14,1-3,10-17
Iz 35,10
Iz 30,19,20
Zj 21,4
Jb 19,25-27
J 11,25
Iz 26,19
1Te 4,13-18

399
Mt 26,39
L 22,42
Mt 6,10
L 11,2
J 11,35
Žd 2,18
Žd 4,15

400
Jb 16,22
J 11,11
Zj 20,6
Mt 16,27
1Te 4,14
Zj 1,17b,18

Zpívejme Hospodinu

Sbírka duchovních písní pro společná shromáždění
i soukromé oslavování Boha.

Grafická úprava a sazba:

Radek Gomola, Stanislav Staněk

Úprava písni:

Radek Gomola, Irena Szurmanová, Jakub Tomášek

V roce 2014 vydala

Církev adventistů sedmého dne,

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

Vydání: 3.

Tisk: Těšínské papírny, s. r. o. Český Těšín

ISBN: 978-80-88026-01-3

